

கழக வெளியீடு - சுஎ.

1769

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

நீதி நூற்கொத்து

(முதற்பாகம்)

திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் காலேஜ்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்

எழுதிய

உரையுடன்

KMM0920

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி & சென்னை

பிரபவ ஸ்ரீ ஆனி 1971

மலிளகத்தா புத்தகசாலை, இரங்கூன்.

445
—
2)290

[2nd Edition]

L

Published by
*The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevelly, Limited .
Tinnevelly, :: & Madras.
July. 1927*

[Copy Right]

Printed by
C. Munisawmy Mudaliar & Sons, Madras,

பொருளடக்கம்

தூல்
ஆத்திசூடி
கொன்றைவேந்தன்
உலகநீதி
நறுந்தோகை
மூதுரை
நல்வழி
நன்னெறி

ஆசிரியர்.
ஒளவையார்
,,
உலகநாதனார்
அதிவீரராமபாண்டியர்
ஒளவையார்
,,
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

பதிப்புரை

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள் நான்களையும் ஒருங்கே அளிக்கவல்ல ஒழுக்க நூல்கள் செந்தமிழ் மொழியின்கண் பலவாய்க் கிடக்கின்றன. அவைபோல வேறெம்மொழியிலும் காணப்பெறவில்லை. அவற்றின்கண் கூறப்படும் விழுப்பந்தரு நெறிகள் எல்லா மக்களும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கனவாய் மிளர்கின்றன. இவ்விழுமிய ஒழுக்க நூல்கள் விருந்தே பண்டைத் தமிழ் மக்கள் அன்பு அருள் அறவொழுக்கங்களில் எத்துணை மேம்பட்டிருந்தார்களென்பது மலைமேலிட்ட விளக்குப்போல விளங்கா நிற்கும்.

இத்தகைய ஒழுக்க நூல்களில் ஒளவைப்பிராட்டியார் செய்தருளிய ஆத்திசூடி, கோன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி என்பனவும், அதிவீரராமபாண்டியர் அருளிய நறுந்தோகையும், உலகநாதனார் அருளிய உலகநீதியும், சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளிய நன்னெறியுமாக ஏழிணையும் எளிதில் நெட்டுருச் செய்தற்கேற்ப மூலத்தைத் தனியாகவும் பின் மூலமும் உரையுமாகவும் பதிந்து நீதிநூற்கொத்து முதற்பாக மென வெளியிட்டுள்ளோம்.

இஃது எக்காலத்தும் சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை கற்றார் கல்லாதாராய எத்திறத்தவரும் கையா

ச

பதிப்புரை

டற்குரிய வழியில் 'சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல், என்னும் நூலுக்குப் பற்றிச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதன்க ணடங்கிய ஏழுநூல்களும் கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிலும் மாணவ மாணவிகளுக்கு முதல் வகுப்புமுதல் ஏழாவது வகுப்புவரை படிமுறையாகப் படிக்கத் தக்கவாறு அமைத்து கிடக்கின்றன. இவற்றை முறையே கற்று அவற்றின்படி ஒழுக்குவார் பிறவிப் பேரேழ் கடற்பிழைத்துப் பெறுதற்கரிய இன்பவீ டெய்துவர் என்பது திண்ணம்.

இஃது இதுகாறும் வெளிவராத பாடபேதங்களுடன் தமிழ்ப் பெரும்புலவரான திருவாளர் திருச்சி, டி. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்களைக் கொண்டு அரிய பதவுரை, பொழிப்புரை இன்றியமையா விடங்களில் விசேடவுரை முதலியன இனிய எளியநடையில் எழுதுவித்து அழகிய முறையில் அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றது.

இவ்வுரையினை யாங்கள் விரும்பியவாறு தமது பல வேலைகளினிடையே தமது கடமையெனக் கொண்டு மிக விரைந்து எழுதி யுதவிய நன்றி என்றும் மறக்கற்பாலதன்று.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

கழக வெளியீடு - சக

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

— —
ஒ ள ஐ வ ய ர்

அருளிச்செய்த

ஆத் திருடி

திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் காலேஜ்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்

எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி

&

சென்னை

பிரமோதாத்ரு ஆனிரி

[3rd Edition]

Published by

*The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevely, Limited,
Tinnevely :: & Madras
July, 1930*

[Copy-right]

Printed by

The Progressive Printers, Madras.

முகவுரை

ஆத்திருடி என்பது கல்லிசைப் புலமைவாய்ந்த ஒளவை யார் என்னும் மெல்லியலார் அருளிய நூல்களில் ஒன்று. ஆத்திருடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி, ஞானக் குறள், அசதிக்கோவை, பந்தனந்தாதி என்பனவாதிய நூல்களும் பல தனிப்பாக்களும் ஒளவையார் இயற்றின வென்ப. கம்பர் முதலிய புலவர்கள் விளங்கிய காலத்தில் இருந்தவர் இவர். இவரைக்குறித்து எத்தனையோ பல கதைகள் வழங்குவதுண்டு. கடைச்சங்க நாளிலே புலமையிற் சிறந்து விளங்கிய மகளிரில் ஒளவையார் என்னும் பெயரினரும் ஒருவர். அவர் பாடிய பாட்டுக்கள் புறநானூறு முதலிய சங்க நூல்களிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவர் அதியமான் என்னும் வள்ளல் அளித்த அமுதமயமான நெல்லிக்கனியை உண்டு நெடுங்காலம் உயிர் வாழ்ந்தனரெனச் சங்க நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. எனினும் சங்க காலத்து ஒளவையாரும் வேறு, கம்பர் காலத்து ஒளவையாரும் வேறு என்பது இற்றைநாள் ஆராய்ச்சியாளர் கொள்கையாகும்.

தமிழ் நாட்டிலே இளைஞரும் முதியரும் ஆகிய ஆடவர்களிலும், பெண்டிர்களிலும் கற்றவர்களும், கல்லாதவர்களும் ஆகிய யாவரும் ஒளவை யென்னும் பெயரை அறிந்திருப்பர். அப்பெயரை அறியாதார் மிகவும் அரியர். அதற்குக் காரணம் அவரியற்றிய ஆத்திருடி முதலிய நீதி நூல்களேயாகும். தமிழ் நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தவை அவை. தமிழிற் சிறிது பயிற்சி யுடையாரெவரும் ஒளவையாரின் நீதி நூல்களில் ஒன்றையாவது படித்தே யிருப்பர். பல பெரிய நூல்

ச

முகவுரை

களின் சாரமாகவுள்ள நீதிகளும் கருத்துக்களும் ஆத்திருடியிலும், கொன்றைவேந்தனிலும் சிறு சிறு சொற்றொடர்களில் தெளிவுற அமைக்கப்பெற்று விளங்குகின்றன. இளம்பருவத்தினர் எளிதாய்ப் பாடஞ்செய்து நினைவில் வைத்துக்கொள்ளும்படி அகரம் முதலிய எழுத்துக்களை முறையே முதலில் உடையனவாக அவற்றின் சூத்திரம் போலுஞ் சொற்றொடர்கள் அமைந்துள்ளன. ஆத்திருடி மிகச் சிறிய சொற்றொடர்களாலும், கொன்றைவேந்தன் சற்றுப் பெரிய சொற்றொடர்களாலும் ஆக்கப்பெற்றிருப்பது பிள்ளைகளின் பருவத்திற்கேற்பக் கற்பிக்க வேண்டுமென்னும் கருத்துப் பற்றியாகும். மிக்க இளம்பருவத்தினராயிருக்கும்பொழுதே பிள்ளைகளின் மனதில் உயர்ந்த நீதிகளைப் பதிய வைக்க வேண்டுமென்னும் பெருங் கருணையுடனும், பேரறிவுடனும் 'அறஞ்செய விரும்பு' என்று தொடங்கி ஆக்கப்பெற்றுள்ள ஆத்திருடியின் மாண்பு அளவிடற் பாலதன்று. இங்ஙனம் உலக முள்ளவரையும் இளைஞர்கள் பயின்று பயன்பெறும் முறையினை ஏற்படுத்தி வைத்தவர் பெண்மக்களில் ஒருவரென்னும் பெருமை தமிழ் நாட்டிற்கு உரியதாகின்றது.

ஆத்திருடி உரைப் பதிப்புக்கள் வேறு பல இருப்பினும் இப்பதிப்பு மூலபாடம் தனியே சேர்க்கப்பெற்றும் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் திருத்தமாக எழுதப்பெற்றும் சிறந்து விளங்குவது காணலாகும்.

ந. மு. வே.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

ஆ த் தி சூ டி

கடவுள் வாழ்த்து

ஆத்தி சூடி யமர்ந்த தேவனை
எத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

நூல்

- க. அறஞ்செய விரும்பு.
உ. ஆறுவது சினம்.
ங. இயல்வது கரவேல்
ச. ஈவது விலக்கேல்.
ரு. உடையது விளம்பேல்.
கூ. ஊக்கமது கைவிடேல்.
எ. எண்ணெழுத் திகழேல்.
அ. ஏற்ப திகழ்ச்சி.
கூ. ஐய மிட்டுண்.
யி. ஒப்புர வெழுது.
கக. ஒதுவ தொழியேல்.
கஉ. ஒளியம் பேசேல்.

ஆத்திசூடி

௧௩. அஃகஞ் சுருக்கேல்.
 ௧௪. கண்டொன்று சொல்லேன்.
 ௧௫. நப்போல் வளை.
 ௧௬. சனிநீ ராடு
 ௧௭. ஞயம்பட வுரை.
 ௧௮. இடம்பட வீடெடேல்.
 ௧௯. இணக்கமறிந் திணங்கு.
 ௨௦. தந்தைதாய்ப் பேண்.
 ௨௧. நன்றி மறவேல்.
 ௨௨. பருவத்தே பயிர்செய்.
 ௨௩. மன்றுபறிக் துண்ணேல்.
 ௨௪. இயல்பலா தனசெயேல்.
 ௨௫. அரவ மாட்டேல்.
 ௨௬. இலவம்பஞ் சிற்றாயில்.
 ௨௭. வஞ்சகம் பேசேல்.
 ௨௮. அழகலா தனசெயேல்.
 ௨௯. இளமையிற் கல்.
 ௩௦. அறனை மறவேல்.
 ௩௧. அனந்த லாடேல்.
 ௩௨. கடிவது மற.
 ௩௩. காப்பது விரதம்.
 ௩௪. கிழமைப் படவாழ்.
 ௩௫. கீழ்மை யகற்று.
 ௩௬. குணமது கைவிடேல்.
 ௩௭. கூடிப் பிரியேல்.
 ௩௮. கெடுப்ப தொழி.

ஆத்திருடி

௪

- நடக. கேள்வி முயல்.
 சய. கைவினை கரவேல்.
 சக. கொள்ளை விரும்பேல்.
 சஉ. கோதாட் டொழி.
 சங. சக்கர நெறிநில்.
 சச. சான்றோ ரினத்திரு.
 சரு. சித்திரம் பேசேல்.
 சசு. சீர்மை மறவேல்.
 சள. சுளிக்கச் சொல்லேல்.
 சஅ. சூது விரும்பேல்.
 சக. செய்வன திருந்தச்செய்.
 ருய. சேரிட மறிந்துசேர்.
 ருக. சையெனத் திரியேல்.
 ருஉ. சொற்சொர்வு பட்டேல்.
 ருங. சோம்பித் திரியேல்.
 ருச. தக்கோ னெனத்திரி.
 ருரு. தானமது விரும்பு.
 ருசு. திருமாலுக் கடிமைசெய்.
 ருள. தீவினை யகற்று.
 ருஅ. துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்.
 ருக. தூக்கி வினைசெய்.
 சுய. தெய்வ மிகழேல்.
 சுக. தேசத்தோ டொத்துவாழ்.
 சுஉ. தையல்சொற் கேளேல்.
 சுங. தொன்மை மறவேல்.
 சுச. தோற்பன தொடரேல்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

ஆ த் தி சூ டி

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

ஆத்தி சூடி யமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

(பதவுரை) ஆத்தி-திருவாத்திப் பூமாலையை,
சூடி-தரிப்பவராகிய சிவபெருமான், அமர்ந்த-விரும்
பிய, தேவனை-விநாயகக்கடவுளை, யாம்-நாம், ஏத்தி
ஏத்தி-துதித்துத் துதித்து, தொழுவோம்-வணங்கு
வோம்.

(பொழிப்புரை) சிவபெருமான் விரும்பிய விநாயகக்-
கடவுளை நாம் பல்காலும் துதித்து வணங்குவோம்.

விநாயகக் கடவுள் சிவபெருமானுக்கு மூத்த பிள்ளை
யார் ஆகலின் சிவபெருமான் விரும்பிய தேவன் என்று
கூறப்பட்டார். ஏ-ஈற்றை.

நூல்

க. அறஞ்செய விரும்பு.

(பத.) அறம்-தருமத்தை, செய-செய்வதற்கு,
விரும்பு-நீ ஆசைகொள்ளு.

(பொழி.) நீ தருமம் செய்ய ஆசைப்படு.

உ. ஆறுவது சினம்.

(பத.) ஆறுவது-தணியவேண்டுவது, சினம்-
கோபமாம்.

(பொழி.) கோபம் தணியத் தருவதாம்.

கஉ

ஆத்திருடி

க. இயல்வது காவேல்.

(பத.) இயல்வது-கொடுக்கக்கூடிய பொருளை, காவேல்-(இரப்பவர்களுக்கு) ஒளியாதே.

(பொழி.) கொடுக்கமுடிந்த பொருளை யாசிப்பவர்க்கு ஒளிக்காமல் கொடு.

ச. சுவது விலக்கேல்.

(பத.) சுவது-(ஒருவர்க்கு மற்றொருவர்) கொடுப்பதை, விலக்கேல்-தடுக்காதே.

(பொழி.) ஒருவர் மற்றொருவர்க்குக் கொடுப்பதைக் கொடுக்க வேண்டாமென்று நீ தடுக்காதே.

ரு. உடையது விளம்பேல்.

(பத.) உடையது-(உனக்கு) உள்ள பொருளை, விளம்பேல்-(பிறர் அறியும்படி) சொல்லாதே.

(பொழி.) உன்னுடைய பொருளைப் பிறர் அறியும்படி சொல்லாதே.

உன்னுடைய பொருளையாவது, கல்வி முதலிய சிறப்பையாவது நீயே புகழ்ந்து பேசவேண்டாம்.

சு. ஊக்கமது கைவிடேல்.

(பத.) ஊக்கம்-(செய்யுந் தொழிவில்) மன எழுச்சியை, கைவிடேல்-கைவிடாதே.

(பொழி.) நீ எக்காரியஞ் செய்யும்பொழுதும் தைரியத்தைக் கைவிடாதே.

அத-பகுதிப்பொருள் விருதி.

எ. எண்ணெய்த் திகழேல்.

(பத.) எண்-கணித நூலையும், எழுத்து-இலக்கண நூலையும், திகழேல்-இகழ்ந்து தள்ளாதே.

ஆத்திருடி

கந

(பொழி.) கணிதத்தையும், இலக்கணத்தையும் இகழாமல் நன்றாகக் கற்றுக்கொள்.

கணிதம்-கணக்கு.

அ. ஏற்ப திகழ்ச்சி.

(பத.) ஏற்பது-(ஒருவரிடத்திலே போய்) இரப்பது, இகழ்ச்சி-பழிப்பாகும்.

(பொழி.) இரந்துண்டு வாழ்வது பழிப்பாகையால் நீ ஒருவரிடத்தும் சென்று யாசிக்காதே.

கூ. ஐய மிட்டுண்.

(பத.) ஐயம்-பிச்சையை, இட்டு-(இரப்பவர் களுக்குக்) கொடுத்து, உண்-நீ உண்ணு.

(பொழி.) யாசிப்பவர்க்குப் பிச்சையிட்டுப் பின்பு நீ உண்ணு.

ஏழைகட்கும், குருடர் முடவர் முதலானவர்கட்கும் பிச்சையிட வேண்டும்.

இ. ஒப்புர வொழுகு.

(பத.) ஒப்புரவு-உலகநடையை அறிந்து, ஒழுகு-(அந்த வழியிலே) நட.

(பொழி.) உலகத்தோடு பொருந்த நடந்துகொள்.

கக. ஒதுவ தொழியேல்.

(பத.) ஒதுவது-எப்பொழுதும் வாசிப்பதை, ஒழியேல்-விடாதே.

(பொழி.) அறிவுதரும் நல்லதூல்களை நீ எப்பொழுதும் படித்துக்கொண்டிரு.

கஉ. ஔனியம் பேசேல்.

(பத.) ஔனியம்-பொருமை வார்த்தைகளை, பேசேல்-பேசாதே.

கசு

ஆத்திருடி

(பொழி.) நீ ஒருவரிடத்தும் பொருமை கொண்டு
பேசாதே.

கங். அஃகஞ் சுருக்கேல்.

(பத.) அஃகம்-(நெல் முதலிய) தானியங்களை,
சுருக்கேல்-குறைத்து விற்காதே.

(பொழி.) அதிக வாயத்துக்கு ஆசைப்பட்டதே தானியங்
களைக் குறைத்து விற்காதே.

கசு. கண்டொன்று சொல்லேல்.

(பத.) கண்டு-(ஒன்றைக்) கண்டு, ஒன்று-வே
ஒன்றை, சொல்லேல்-சொல்லாதே.

(பொழி.) கண்ணுற் கண்டதற்கு மாறாகச் சொல்லாதே.
பொய்ச் சாட்சி சொல்லலாகாது.

கடு. வப்போல் வளை.

(பத.) வப்போல்-நகரம் போல, வளை-உன்
இனத்தைத் தழுவு.

(பொழி.) வ என்னும் எழுத்தானது தான் பயனுடைய
தாய்ருத்து, பயனில்லாத வா முதலிய தன் வருக்க எழுத்
தக்களைத் தழுவிக்கொள்ளாதல்போல, நீ பயனுடையவனா
ய்ருத்து உன் இனத்தார் பயனில்லாதவராயினும் அவரைத்
தழுவிக்கொள்.

உா முதலிய பதினோரெழுத்தும் எந்தச் சொல்லிலும்
வருவதில்லை. வகரத்தின் பொருட்டே அவைகளையும் சுவடி
யில் எழுதிக்ருர்கள். இனி இதற்கு, வகர வொற்றானது
அகரவுயிர் ஒன்றையே தழுவுவதுபோல நீ ஒருவனையே தழுவு
வன மாதர்க்குக் கூறியதாகவும் அருத்தம் சொல்லலாம்.

கசு. சனிநீ ராடு.

(பத.) சனி-சனிக்கிழமை தோறும், நீர் ஆடு-
(எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டு) நீரிலே தலைமுழுகு.

ஆத்திசூடி

கரு

(பொழி.) சனிக்கிழமைதோறும் எண்ணெய் தேய்த்த முழுகு.

புதன்கிழமைகளிலும் முழுகலாம்.

கள. ருயம்பட வுரை.

(பத.) ருயம்பட-இனிமையுண்டாக, உரை-பேசு.

(பொழி.) கேட்பவர்களுக்கு இன்பமுண்டாகும்படி இனிமையாகப் பேசு.

நயம் என்பது ருயம் எனப் போலியாயிற்று.

கஅ. இடம்பட வீடெடேல்.

(பத.) இடம்பட - விசாலமாக, வீடு - வீட்டை, எடேல் - கட்டாதே.

(பொழி.) அளவுக்குமேல் இடம் வீணாய்க் கிடக்கும்படி வீட்டைப் பெரிதாகக் கட்டாதே.

சிறுக்கட்டிப் பெருகவாழ் என்பது பழமொழி.

கக. இணக்கமறிக் திணங்கு.

(பத.) இணக்கம் - (சினேகத்துக்கு ஏதுவாகிய) நற்குண நற்செய்கைகளை, அறிந்து - ஆராய்ந்தறிந்து, இணங்கு - (பின் ஒருவரோடு) சினேகஞ்செய்.

(பொழி.) நற்குண நற்செய்கை உடையவரென்பது தெரிந்துகொண்டு ஒருவரோடு நட்புச் செய்.

உய. தந்தைதாய்ப் பேண்.

(பத.) தந்தை-பிதாவையும், தாய்-மாதாவையும், பேண்-காப்பாற்று.

(பொழி.) உன் தாய் தந்தையரை அன்புடன் உபசரித்துக் காப்பாற்று.

உக. நன்றி மறவேல்.

(பத.) நன்றி - (ஒருவர் உனக்குச் செய்த) உபகாரத்தை, மறவேல் - (ஒருபோதும்) மறவாதே.

கஅ

ஆத்திருடி

கஉ. கடிவது மற.

(பத.) கடிவது - (ஒருவரைச்) சினந்து பேசுவதை, மற - மறந்து விடு.

(பொழி.) யாரையும் கோபத்தாற் கடிந்து பேசாதே.

கக. காப்பது விரதம்.

(பத.) காப்பது-(உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாமல் அவைகளைக்) காப்பாற்றுவதே, விரதம் - நோன்பாகும்.

(பொழி.) பிற உயிர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்யாமல் அவைகளைக் காப்பாற்றுவதே தவமாகும்.

தான் செய்யத் தொடங்கிய தருமத்தை விடாமற் செய்வதே விரதம் என்றும் பொருள் சொல்லலாம்.

கச. கிழமைப் படவாழ்.

(பத.) கிழமைப்பட-(உன் உடலும் பொருளும் பிறருக்கு) உரிமைப்படும்படி, வாழ் - வாழு.

(பொழி.) உன் உடம்பாலும் பொருளாலும் பிறருக்கு கன்மை செய்து வாழு.

கரு. கிழ்மை யகற்று.

(பத.) கிழ்மை - இழிவானவற்றை, அகற்று - நீக்கு.

(பொழி.) இழிவான குணஞ் செயல்களை நீக்கு.

கசு. குணமது கைவிடேல்.

(பத.) குணமது-(மேலாகிய) குணத்தை, கைவிடேல் - கைவிடாதே.

(பொழி.) நற்குணங்களைக் கைசோரவிடாதே.

கன்மைதருவது என்று கண்டதைக் கைவிடாதே. அத - பகுதிப் பொருள் விருதி.

ஆத்திருடி

கக

கௌ. கூடிப் பிரியேல்.

(பத.) கூடி - (நல்லவரோடு) சினேகித்து, பிரியேல் - பின் (அவரைவிட்டு) நீங்காதே.

(பொழி.) நல்லவரோடு சினேகஞ்செய்து பின்பு அவரை விட்டுப் பிரியாதே.

கஅ. கெடுப்ப தொழி.

(பத.) கெடுப்பது-பிறருக்குக் கேடுசெய்வதை, ஒழி - விட்டுவிடு.

(பொழி.) பிறருக்குக் கெடுதி செய்வதை விட்டுவிடு. கேடு விளைக்கும் காரியத்தைச் செய்யாதே.

கக. கேள்வி முயல்.

(பத.) கேள்வி - (கற்றவர் சொல்லும் நூற்பொருளைக்) கேட்பதற்கு, முயல் - முயற்சி செய்.

(பொழி.) கற்றறிந்தவர்கள் சொல்லும் நூற்பொருளைக் கேட்க முயற்சிசெய்.

சடு. கைவினை கரவேல்.

(பத.) கைவினை - (உனக்குத் தெரிந்த) கைத்தொழிலை, கரவேல் - ஒளியாதே.

(பொழி.) உனக்குத் தெரிந்த கைத்தொழிலை மற்றவர்களுக்கு ஒளியாமற் செய்.

வதேனும் கைத்தொழில் செய்து கொண்டிரு.

சக. கொள்ளை விரும்பேல்.

(பத.) கொள்ளை - (பிறருடைய பொருளைக்) கொள்ளையிடுதற்கு, விரும்பேல்-ஆசைப்படாதே.

(பொழி.) பிறர் பொருளை அபகரிக்க இச்சியாதே.

உ11

ஆத்திருடி

சஉ. கோதாட் டொழி.*

(பத.) கோது - குற்றம்பொருந்திய, ஆட்டு - விளையாட்டை, ஒழி - நீக்கு.

(பொழி.) குற்றமான விளையாட்டை விட்டுவிடு.

சங. சக்கர நெறியில்.

(பத.) சக்கரநெறி - அரசனுடைய ஆணையாகிய) சக்கரம் செல்லும் வழியிலே, நில் - அடங்கியிரு.

(பொழி.) அரசன் கட்டளைவழியில் அடங்கிநட.

சச. சான்றோ ரினத்திரு.

(பத.) சான்றோர் - அறிவினாலே நிறைந்தவர்களுடைய, இனத்து - கூட்டத்திலே, இரு - (எந்நாளும்) இரு.

(பொழி.) அறிவொழுக்கங்களில் நிறைந்த பெரியோர்களின் கூட்டத்தைச் சேர்ந்திரு.

சரு. சித்திரம் பேசேல்.

(பத.) சித்திரம் - பொய்மொழிகளை, பேசேல் - பேசாதே.

(பொழி.) பொய்வார்த்தைகளை மெய்ப்போலப்பேசாதே.

சசு. சிர்மை மறவேல்.

(பத.) சிர்மை-புகழுக்கு ஏதுவாகிய குணத்தை, மறவேல்-மறந்து விடாதே.

(பொழி) புகழுக்குக் காரணமானவைகளை மறந்து விடாதே.

* கோதாட்டொழி என்பதன் பின் 'கேளவையகற்று' என்ற ஒரு கட்டுரை சில புத்தகங்களில் உள்ளது. 'துன்பத்தை நீக்கு' என்பது இதன் பொருள்.

ஆத்திருடி

௨௧

சுள. சுளிக்கச் சொல்லேல்.

(பத-) சுளிக்க - (கேட்பவர்) கோபிக்கும்படி யாக, சொல்லேல் - (ஒன்றையும்) பேசாதே.

(பொழி.) கேட்பவர்க்குக் கோபமும் வெறுப்பும் உண்டாகும்படி பேசாதே.

சுஅ. சூது விரும்பேல்.

(பத.) சூது - சூதாடலை, விரும்பேல் - (ஒரு போதும்) விரும்பாதே.

(பொழி.) ஒரு பொழுதும் சூதாடுவதை விரும்பாதே.

சுக. செய்வன திருந்தச்செய்.

(பத.) செய்வன-செய்யுங்காரியங்களை, திருந்த-செவ்வையாக, செய் - செய்.

(பொழி.) செய்யுங் காரியங்களைத் திருத்தமாகச் செய்.

ருமி. சேரிட மறிந்துசேர்.

(பத.) சேர் இடம் - அடையத்தகும் (நன்மையாகிய) இடத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, சேர்-அடை.

(பொழி.) சேரத்தக்க நல்லிடத்தை ஆராய்ந்தறிந்துசேர்.

ருக. சையெனத் திரியேல்.

(பத.) சை என - (பெரியோர் உன்னைச்) சீ என்று அருவருக்கும்படி, திரியேல் - திரியாதே.

(பொழி.) பெரியோர் சீ என்று வெறுக்கும்படி வீணுய்த் திரியாதே.

ருஉ. சொற்சோர்வு படேல்.

(பத.) சொல்-(நீ பிறரோடு பேசும்) சொற்களில், சோர்வு படேல் - மறதிபடப் பேசாதே.

(பொழி.) நீ பிறருடன் பேசும் பொழுது மறந்து குற்ற முண்டாகப் பேசாதே.

௫௩. சோம்பித் திரியேல்.

(பத.) சோம்பி-(நீ செய்யவேண்டும் முயற்சியைச் செய்யாமல்) சோம்பல் கொண்டு, திரியேல் - வினாகத் திரியாதே.

(பொழி.) முயற்சியின்றிச்சோம்பேறியாகத்திரியாதே.

௫௪. தக்கோ னெனத்திரி.

(பத.) தக்கோன் என - (உன்னைப் பெரியோர்கள்) யோக்கியன் என்று புகழும்படி, திரி - நடந்து கொள்.

(பொழி.) பெரியோர்கள் உன்னைத் தக்கவன் என்று புகழும்படி நடந்துகொள்.

௫௫. தானமது விரும்பு.

(பத.) தானமது-(சற்பாத்திரங்களிலே) தானம் செய்தலை, விரும்பு-ஆசைப்படு.

(பொழி.) தக்கவர்களுக்குத் தானங் கொடுத்தலை விரும்பு.

அது-பகுதிப்பொருள் விருதி.

௫௬. திருமாலுக் கடிமைசெய்.

(பத.) திருமாலுக்கு - விஷ்ணுவுக்கு, அடிமை செய் - தொண்டு பண்ணு.

(பொழி.) நாராயண மூர்த்திக்குத் தொண்டு செய்.

௫௭. தீவினை யகற்று.

(பத.) தீவினை - பாவச்செயல்களை, அகற்று - (செய்யாமல்) நீக்கு.

(பொழி.) பாவச்செய்கைகளைச் செய்யாமல் விலக்கு.

௫௮. துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்.

(பத.) துன்பத்திற்கு - வருத்தத்திற்கு, இடம்.

கொடேல் - (சிறிதாயினும்) இடங்கொடாதே.

(பொழி.) துன்பத்திற்குச் சிறிதும் இடங் கொடுக்காதே.

முயற்சி செய்யும் பொழுது வரும் உடம்பின் வருத்தத்திற்கு அஞ்சி அதனை விட்டுவிடலாகாது.

ருகா. தூக்கி வினைசெய்.

(பத.) தூக்கி-(முடிக்கும் உபாயத்தை) ஆராய்ந்து, வினை-ஒருதொழிலை, செய்-(அதன்பின்பு) செய்.

(பொழி.) முடிக்கத் தகுந்த உபாயத்தை ஆராய்ந்தறிந்து ஒரு காரியத்தைச் செய்.

சூ.ம. தெய்வ மிகழேல்.

(பத.) தெய்வம்-கடவுளை, இகழேல்-நிந்தியாதே.

(பொழி.) கடவுளை இகழ்ந்து பேசாதே.

சூ.க. தேசத்தோடு டொத்துவாழ்.

(பத.) தேசத்தோடு - நீ வசிக்கும் தேசத்திலுள்ளவர்களுடனே, ஒத்து-(பகையில்லாமல்) ஒத்து, வாழ் - வாழு.

(பொழி.) நீ வசிக்கும் தேசத்தவருடன் பகையில்லாமல் மனம் பொருந்தி வாழு.

சூ.உ. தையல்சொற் கேளேல்.

(பத.) தையல் - (உன்) மனைவியுடைய, சொல்லை, கேளேல் - கேட்டு நடவாதே.

(பொழி.) மனைவி சொல்லைக் கேட்டு நடவாதே.

கல்வியறிவில்லாத மாதர் கூறுஞ் சொல்லைக் கேட்டு அறத்தினைக் கைவிடலாகாது.

சூ.நா. தொன்மை மறவேல்.

(பத.) தொன்மை-பழமையாகிய சிநேகத்தை,

உச

ஆத்திசூடி

மறவேல் - மறந்து விடாதே.

(பொழி.) பழமையாகிய சிறகத்தை மறந்துவிடாதே.

சுச. தோற்பன தொடரேல்.

(பத.) தோற்பன - தோல்வியடைக்கூடிய வழக்குகளிலே, தொடரேல் - சம்பந்தப்படாதே.

(பொழி.) தோல்வியடைக்கூடிய காரியங்களில் தலை விடாதே.

சுரு. நன்மை கடைப்பிடி.

(பத.) நன்மை - புண்ணியத்தையே, கடைப்பிடி - உறுதியாகப்பிடி.

(பொழி.) நல்வினை செய்தலை உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்.

சுசு. நாடொப் பனசெய்.

(பத.) நாடு - உன்நாட்டில் உள்ளோர் பலரும், ஒப்பன - ஒத்துக்கொள்ளத்தக்க நல்ல காரியங்களை, செய் - செய்வாயாக.

(பொழி.) நாட்டிலுள்ளோர் ஒத்துக்கொள்ளக் கூடிய நல்ல காரியங்களைச் செய்.

சுஎ. நிலையிற் பிரியேல்:

(பத.) நிலையில் - (நீ நிற்கின்ற உயர்ந்த) நிலையிலே நின்று, பிரியேல் - (ஒருபோதும்) நீங்காதே.

(பொழி.) உன்னுடைய நல்ல நிலையினின்றும் தாழ்ந்து விடாதே.

சுஅ. நீர்வினை யாடேல்.

(பத.) நீர் - (ஆழம் உள்ள) நீரிலே, வினை யாடேல் - (நீந்தி) வினையாடாதே.

(பொழி.) வெள்ளத்திலே நீந்தி வினையாடாதே.

சுசு. நுண்மை நுகரேல்.

(பத.) நுண்மை - (நோயைத் தருகிற) சிற்றுண்டிகளை, நுகரேல் - உண்ணாதே.

(பொழி.) நோயைத் தரும் சிற்றுண்டிகளை உண்ணாதே.

எலி. நூல்பல கல்.

(பத.) நூல் பல - (அறிவை வளர்க்கிற) நூல்கள் பலவற்றையும். கல் - கற்றுக்கொள்.

(பொழி.) அறிவை வளர்க்கும் பல நூல்களையும் கற்றுக்கொள்.

எக. நெற்பயிர் விளை.

(பத.) நெற்பயிர் - நெல்லுப் பயிரை, விளை - (வேண்டிய முயற்சிசெய்து) விளைவி.

(பொழி.) நெற்பயிரை முயற்சியெடுத்து விளையச்செய். உழுதுண்டு வாழ்வதே மேல்.

எஉ. நேர்பட வொழுகு.

(பத.) நேர்பட - (உன் ஒழுக்கம் கோணமல்) செவ்வைப்பட, ஒழுகு - நட.

(பொழி.) ஒழுக்கத் தவறாமல் செவ்வையான வழியில் நட.

எங. நைவினை நணுகேல்.

(பத.) நை - (பிறர்) கெடத்தக்க, வினை - தீவினைகளை, நணுகேல் - (ஒருபோதும்) சாராதே.

(பொழி.) பிறர் வருந்தத்தகுந்த தீவினைகளைச் செய்யாதே.

எச. நொய்ய வுரையேல்.

(பத.) நொய்ய - (பயன் இல்லாத) அற்பவார்த்த

உகா

ஆத்திசூடி

தைகளை, உரையேல் - சொல்லாதே.

(பொழி.) வீணான அற்பவார்த்தைகளைப் பேசாதே.

எரு. நோய்க்கிடங் கொடேல்.

(பத.) நோய்க்கு - வியாதிகளுக்கு, இடங் கொடேல் - இடங் கொடாதே.

(பொழி.) உணவு உறக்கம் முதலியவற்றால் பிணிக்கு இடங் கொடுக்காதே.

எசு. பழிப்பன பகரேல்.

(பத.) பழிப்பன - (அறிவுடையவர்களாலே) பழிக்கப்படுவனவாகிய இழிசொற்களை, பகரேல் - பேசாதே.

(பொழி.) பெரியோர்களைப் பழிக்கப்படுஞ் சொற்களைப் பேசாதே.

பழிக்கப்படும் சொற்களாவன: பொய், குறளை, கடுஞ் சொல், பயனில் சொல் என்பனவும், இடக்கர்ச் சொற்களுமாம்.

எள. பாம்பொடு பழகேல்.

(பத.) பாம்பொடு - (பால் கொடுத்தவருக்கும் விஷத்தைக் கொடுக்கிற) பாம்பைப்போல்பவர்களுடனே, பழகேல் - சகவாசஞ் செய்யாதே.

(பொழி.) பாம்புபோலும் கொடியவர்களுடன் சகவாசஞ் செய்யாதே.

எஅ. பிழைபடச் சொல்லேல்.

(பத.) பிழைபட - வீழுக்கள் உண்டாகும்படி, சொல்லேல் - ஒன்றையும் பேசாதே.

(பொழி.) குற்றமுண்டாகும்படி பேசாதே.

எக. பீடு பெறசில்.

(பத.) பீடு - பெருமையை, பெற - பெறும்படி யாக, நில் - (நல்ல வழியிலே) நில்.

(பொழி.) பெருமையடையும்படியாக நல்ல வழியிலே நில்லு.

அய. புகழ்ந்தாரைப் போற்றிவாழ்.

(பத) புகழ்ந்தாரை - உன்னைத் துதிசெய்து அடுத்தவரை, போற்றி - (கைவிடாமற்) காப்பாற்றி, வாழ் - வாழு.

(பொழி.) அடுத்தவரை ஆதரித்து வாழு.

அக. பூமி திருத்தியுண்.

(பத) பூமி - உன் வீளைநிலத்தை, திருத்தி - சீர் திருத்திப் பயிர் செய்து, உண் - உண்ணு.

(பொழி.) பூமியைச் சீர்திருத்திப் பயிர்செய்து உண்ணு.

அஉ. பெரியாரைத் துணைக்கொள்.

(பத) பெரியாரை - (அறிவிலே சிறந்த) பெரியோரை, துணைக்கொள் - உனக்குத் துணையாகப் பேணிக்கொள்.

(பொழி.) பெரியோரைத் துணையாக நாடிக்கொள்.

அங. பேதைமை யகற்று.

(பத.) பேதைமை-அஞ்ஞானத்தை, அகற்று - போக்கு.

(பொழி.) அறியாமையை நீக்கிவிடு.

அச. பையலோ டிணங்கேல்.

(பத.) பையலோடு-சிறு பிள்ளையோடு, இணங்கேல் - கூடாதே.

(பொழி.) அறிவில்லாத சிறுவனோடு கூடித்திரியாதே.

உஅ

ஆத்திருடி

அரு. பொருடனைப் போற்றிவாழ்.

(பத.) பொருள் தனை-திரவியத்தை, போற்றி-
(மேன்மேலும் உயரும்படி) காத்து, வாழ் - வாழு.

(பொழி.) திரவியத்தை வீண்செலவு செய்யாமற் பாது
காத்து வாழு.

அசு. போர்த்தொழில் புரியேல்.

(பத.) போர் - சண்டையாகிப், தொழில் -
தொழிலை, புரியேல் - செய்யாதே.

(பொழி.) யாருடனும் கலகம் விளைக்காதே.

அள. மனந்தடு மாறேல்.

(பத.) மனம்-உள்ளம், தடுமாறேல்-கலங்காதே.

(பொழி.) ஏதனாலும் மனக் கலக்க மடையாதே.

அஅ. மாற்றானுக் கிடங்கொடேல்.

(பத.) மாற்றானுக்கு - பகைவனுக்கு, இடம்
கொடேல் - இடங் கொடாதே.

(பொழி.) பகைவன் உன்னைத் துன்புறுத்தும்படி
இடங் கொடுக்காதே.

அசு. மிகைபடச் சொல்லேல்.

(பத.) மிகைபட - சொற்கள் அதிகப்படும்படி,
சொல்லேல் - பேசாதே.

(பொழி.) வார்த்தைகளை மிதமிஞ்சிப் பேசாதே.

சுரி. மீதான் விரும்பேல்.

(பத.) மீது ஊண் - அதிகமாக உண்ணுதலை,
விரும்பேல் - இச்சியாதே.

(பொழி.) மிகுதியாக உணவுண்டலை விரும்பாதே.

கூக. முனைமுகத்து நில்லேல்.

(பத.) முனைமுகத்து - சண்டை முகத்திலே, நில்லேல் - (போய்) நில்லாதே.

(பொழி.) போர் முனையிலே நின்று கொண்டிருக்காதே.

கூஉ. மூர்க்கரோ டிணங்கேல்.

(பத.) மூர்க்கரோடு - மூர்க்கத்தன்மையுள்ளவர்களுடனே, இணங்கேல் - சிநேகம் பண்ணாதே.

(பொழி.) மூர்க்கத்தன்மையுள்ளவர்களுடன் சேர்ந்து பழகாதே.

கூங. மெல்லினல்லா டோள்சேர்.*

(பத.) மெல் - மெல்லிய, இல் - (உன்) மனையாட்டியாகிய, நல்லாள் - பெண்ணினுடைய, தோள் - தோள்களையே, சேர் - பொருந்து.

(பொழி.) பிறமாதரை விரும்பாமல் உன் மனைவியுடன் சேர்ந்து வாழு.

கூச. மேன்மக்கள் சொற்கேள்.

(பத.) மேன் மக்கள் - உயர்ந்தோருடைய, சொல் - சொல்லை, கேள் - கேட்டு நட.

(பொழி.) நல்லொழுக்க முடைய பெரியோர் சொல்லைக்கேட்டு நட.

கூரு. மைவழியார் மனையகல்.

(பத.) மை வழியார் - மை தீட்டிய கண்களையுடைய வேசையருடைய, மனை - வீட்டை, அகல் - (ஒரு போதும் கிட்டாமல்) அகன்று போ.

(பொழி.) பரத்தையர் மனையைச் சேராமல் விலகு.

* மெல்லியா டோள்சேர் என்றும் பாடம்.

௩௮

ஆத்திருடி

கக. மொழிவ தறமொழி.

(பத.) மொழிவது - சொல்லப்படும் பொருளை, அற-(சந்தேகம்) நீங்கும்படி, மொழி-சொல்லு.

(பொழி.) சொல்லுவதை ஐயமின்றித் திருத்தமுற் சொல்லு.

கௌ. மோகத்தை முனி.

(பத.) மோகத்தை-ஆசையை, முனி-கோபித்து விலக்கு.

(பொழி.) கீழையில்லாத பொருள்களின் மேலுள்ள ஆசையை வெறுத்து விடு.

கஅ. வல்லமை பேசேல்.

(பத.) வல்லமை - (உன்னுடைய) சாமர்த்தியத்தை, பேசேல் - (புகழ்ந்து) பேசாதே.

(பொழி.) உன்னுடைய சாமர்த்தியத்தை நியேபுகழ்ந்து பேசாதே.

கக. வாதுமுற் கூறேல்.

(பத.) வாது - வாதுகளை, முன் - (பெரியோர்) முன்னே, கூறேல் - பேசாதே.

(பொழி.) பெரியோர்களிடத்தில் முற்பட்டு வாதாடாதே.

ஈ. வித்தை விரும்பு.

(பத.) வித்தை - கல்விப்பொருளையே, விரும்பு-இச்சி.

(பொழி.) கல்வியாகிய நற்பொருளை விரும்பு.

ஈக. வீடு பெறவில்.

(பத.) வீடு - மோகத்தை, பெற - அடையும்

ஆத்திருடி

நக

படி, நில - (அதற்குரிய ஞானவழியிலே) நில.

(பொழி.) முத்தியைப் பெறும்படி சன்மார்க்கத்திலே நிலி.

நாஉ. உத்தம குயிரு.

(பத.) உத்தமனாப் - உயர்குண முடையவனாகி,

இரு - வாழ்ந்திரு.

(பொழி.) நற்குணங்களிலே மேம்பட்டவனாகி வாழு.

நாங். ஊருடன் கூடிவாழ்.

(பத.) ஊருடன் - ஊரவர்களுடனே, கூடி-(நன்மைதிமைகளிலே) அளாவி, வாழ் - வாழு.

(பொழி.) ஊராருடன் நன்மை திமைகளிற் கலந்து வாழு.

நாச. வெட்டெனப் பேசேல்.

(பத.) வெட்டு என - கத்திவெட்டைப்போல, பேசேல் - (ஒருவரோடுங் கடினமாகப்) பேசாதே.

(பொழி.) யாருடனும் கத்திவெட்டைப்போலக் கடினமாகப் பேசாதே.

நாரு. வேண்டி வினைசெயேல்.

(பத.) வேண்டி - விரும்பி, வினை - தீவினையை, செயேல் - செய்யாதே. (வேண்டி = பயன்வரும்படி, வினை = ~~செய்தல்~~ ^{செய்தல்})

(பொழி.) வேண்டுமென்றே தீவினைகளைச் செய்யாதே. நீயின் கருத்தி, பரிந்துரைப் பணியாற்றி. என்பதும்.

நாசு. வைகறைத் துயிலெழு.

(பத.) வைகறை - விடியற்காலத்திலே, துயில் - நித்திரையை விட்டு, எழு - எழுந்திரு.

(பொழி.) தினந்தோறும் சூரியன் உதிக்கு முன்பே ஊக்கத்தை விட்டு எழுந்திரு.

௩௨

ஆத்திசூடி:

௩௪. ஒன்னுரைத் தேறேல்.

(பத.) ஒன்னுரை - பகைவர்களை, தேறேல் - நம்பாதே.

(பொழி.) பகைவரை நம்பாதே. (ஒன்னுரைச்சேரேல் என்றும் பாடமுண்டு.)

௩௫. ஓரஞ் சொல்லேல்.

(பத.) ஓரம் - பகஷ்பாதத்தை, சொல்லேல் - (யாதொரு வழக்கிலும்) பேசாதே.

(பொழி.) எந்த வழக்கிலும் ஒரு புடைச் சார்பாகப் பேசாமல் நடுவுநிலையுடன் சொல்லு.

ஆத்திசூடி

மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

கழக வெளியீடு - ௧௩

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

ஒ ள ஐ வ ய ர்
அருளிச்செய்த
கொன்றைறவேந்தன்

திருச்சி, பிஷ்ப் ஹீபர் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழாசிரியர்
திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்
எழுதிய
உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை
பிரப்வாஸ் சித்திரைமணி

[2nd Edition]

Published by

*The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevely, Limited
Tinnerelly :: & Madras
April, 1927*

[Copy · right]

Printed by .

C. Munisaamy Mudaliar & Sons, Madras.

முகவுரை

கோன்றை வேந்தன் என்பது நல்லிசைப் புலமைவாய்ந்த ஓளவையார் என்னும் மெல்லியலார் அருளிய நூல்களில் ஒன்று. ஆத்திசூடி, கோன்றை வேந்தன், முதுரை, நல்வழி, ஞானக்குறள், அசுதிக் கோவை, பந்தனந்தாதி என்பனவாதிய நூல்களும் பல தனிப்பாக்களும் ஓளவையார் இயற்றியன வென்ப. கம்பர் முதலிய புலவர்கள் விளங்கிய காலத்தில் இருந்தவர் இவர். இவரைக்குறித்து எத்தனையோ பல கதைகள் வழங்குவதுண்டு. கடைச்சங்க நாளிலே புல்மையிற் சிறந்து விளங்கிய மகளிரில் ஓளவையார் என்னும் பெயரினரும் ஒருவர். அவர் பாடிய பாட்டுக்கள் புறநானூறு முதலிய சங்க நூல்களிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவர் அகியமான் என்னும் வள்ளல் அளித்த அமுதமயமான நெல்லிக்கனியை உண்டு நெடுங்காலம் உயிர் வாழ்ந்தனரெனச் சங்க நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. எனினும் சங்ககாலத்து ஓளவையாரும் வேறு, கம்பர் காலத்து ஓளவையாரும் வேறு என்பது இற்றைநாள் ஆராய்ச்சியாளர் கொள்கையாகும்.

தமிழ் நாட்டிலே இளைஞரும் முதியரும் ஆகிய ஆடவர்களிலும், பெண்டிற்களிலும் கற்றவர்களும், கல்லாதவர்களும் ஆகிய யாவரும் ஓளவை யென்னும் பெயரை அறிந்திருப்பர். அப்பெயரை அறியாதார் மிகவும் அரியர். அதற்குக் காரணம் அவரியற்றிய ஆத்திசூடி முதலிய நீதி நூல்களேயாகும். தமிழ் நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தவை அவை. தமிழிற் சிறிது பயிற்சி யுடையாரெவரும் ஓளவையாரின் நீதி நூல்களில் ஒன்றையாவது படித்தேயிருப்பர். பல பெரிய நூல்களின் சாரமாகவுள்ள நீதிகளும் கருத்துக்களும் ஆத்திசூடியிலும், கொன்றை வேந்தனிலும் சிறு சிறு சொற்றொடர்களில் தெளிவுற அமைக்கப்பெற்று விளங்குகின்றன. இளம்பருவத்தினர் சுலபமாய் பாடஞ்செய்து நினைவில் வைத்துக்

ச

மு க வு ரை

கொள்ளும்படி அகரம் முதலிய எழுத்துக்களை முறையே முதலில் உடையனவாக அவற்றின் சூத்திரம்போலுஞ் சொற் றொடர்கள் அமைந்துள்ளன. ஆத்திருடி மிகச் சிறிய சொற் றொடர்களாலும், கொன்றை வேந்தன் சற்றுப் பெரிய சொற் றொடர்களாலும் ஆக்கப்பெற்றிருப்பது பிள்ளைகளின் பரு வத்திற்கேற்பக் கற்பிக்கவேண்டுமென்னும் கருத்துப்பற்றி யாகும். மிக்க இளம்பருவத்தினரா யிருக்கும்பொழுதே பிள்ளைகளின் மனதில் உயர்ந்த நீதிகளைப் பதிய வைக்க வேண்டுமென்னும் பெருங்கருணையுடனும், பேரறிவுடனும் 'அறஞ்செய விரும்பு' 'அன்னையும் பிதாவு முன்னறி தெய் வம்' என்று தொடங்கி ஆக்கப்பெற்றுள்ள ஆத்திருடி, கோன்றை வேந்தன் என்னும் இவற்றின் மாண்பு அளவிடற் பாலதன்று. இவ்வனம் உலக முள்ளவரையும் இளைஞர்கள் பயின்று பயன்பெறும் முறையினை ஏற்படுத்தி வைத்தவர் பெண்மக்களில் ஒருவரென்னும் பெருமை தமிழ் நாட்டிற்கு உரியதாகின்றது.

தோல்காப்பியச் செய்யுளியலுரையிலே இந்நூற் கட வன் வாழ்த்து

‘கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியினை
யென்று மேத்தித் தொழுவோ நாமே’

என்ற உருபுடன் பேராசிரியராலும், நச்சினூர்க்கிளியரா லும் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

கொன்றை வேந்தன் உரைப் பதிப்புக்கள் வேறு பல இருப்பினும், இப்பதிப்பு ழூலபாடம் தனியே சேர்க்கப் பெற்றும், பதவுரையும் பொழிப்புரையும் திருத்தமாக எழு தப்பெற்றும் சிறந்து விளங்குவது காணலாகும்.

ந. மு. வே.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

கொன்றை வேந்தன்

கடவுள் வாழ்த்து

கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியினை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

- க. அன்னையும் பிதாவு முன்னறி தெய்வம்.
- உ. ஆலயந் தொழுவது சாலவு நன்று.
- ங. இல்லற மல்லது நல்லற மன்று.
- ச. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்.
- ரு. உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு.
- க. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.
- எ. எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தரும்.
- அ. ஏவா மக்கண் மூவா மருந்தி.
- சு. ஐயம் புகினுஞ் செய்வன செய்.
- ய. ஒருவனைப் பற்றி யோரகத் திரு.
- கக. ஓதலி னன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்.
- கஉ. ஒளவியம் பேசுத லாக்கத்திற் கழிவு.
- கங. அஃகமுங் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு.
- கச. கற்பெனப் படுவது சொற்றிறம் பாமை.

கொன்றைவேந்தன்

- கரு. காவருனே பாவையர்க் கழகு.
 கசு. கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.
 கள. கீழோ ராயினுந் தாழ வுரை.
 கஅ. குற்றம் பார்க்கிற் சுற்ற மில்லை.
 கசு. கூரம் பாயினும் வீரியம் பேசேல்.
 உடு. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்.
 உக. கேட்டி லுறுதி கூட்டு முடைமை.
 உஉ. கைப்பொரு டன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி.
 உங். கொற்றவ னறித லுற்றிடத் துதவி.
 உச. கோட்செஹிக் குறளை காற்றுட னெருப்பு.
 உரு. கௌவை சொல்லி னெவ்வருக் கும்பகை.
 உசு. சந்ததிக் கழகு வந்தி செய்யாமை.
 உள. சான்றோ ரென்கையின்றோட் கழகு.
 உஅ. சிவத்தைப் பேணிற் றவத்திற் கழகு.
 உசு. சிரைத் தேடி னேரைத் தேடு.
 ஁டு. சற்றத்திற் கழகு குழ விருத்தல்.
 ஁க. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.
 ஁உ. செய்தவ மறந்தாற் கைதவ மாளும்.
 ஁ங். சேமம் புகிலும் யாமத் துறங்கு.
 ஁ச. சையொத் திருந்தா லைய மிட்டுண்.
 ஁ரு. சொக்க ரென்பவ ரத்தம் பெறுவர்.
 ஁சு. சோம்ப ரென்பவர் தேம்பித் திரிவர்.
 ஁ள. தந்தைசொன் மிக்க மந்திர மில்லை.
 ஁அ. தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலு மில்லை.
 ஁சு. திரைகட லோடியுந் திரவியந் தேடு.
 சடு. திராக் கோபம் போரா முடியும்.

கொன்றைவேந்தன்

௭

- சக. துடியாப் பெண்டிர் மடியி னெருப்பு.
 சஉ. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்.
 சங. தெய்வஞ் சீறிற் கைதவ மாளும்.
 சச. தேடா தமிழ்க்கிற் பாடா முடியும்.
 சரு. தையு மாசியும் வைபகத் துறங்கு.
 சசு. தொழுதூண் சுவையி னுழுதூ ணினிது.
 சஎ. தோழ னோடு மேழைமை பேசேல்.
 சஅ. நல்லிணக்க மல்ல தல்லற் படுத்தும்.
 சக. நாடெங்கும் வாழக் கேடொன்று மில்லை.
 ருய. நிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாமை.
 ருக. நீரகம் பொருந்திய ஓரகத் திரு.
 ருஉ. நுண்ணிய கருமழு மெண்ணித் துணி.
 ருங. நூன்முறை தெரிந்து சீலத் தொழுகு.
 ருச. நெஞ்சை யொளித்தொரு வஞ்சக மில்லை.
 ருரு. நேரா நோன்பு சீரா காது.
 ருசு. நைபவ ரெனினு நொய்ய வுரையேல்.
 ருஎ. நொய்யவ ரென்பவர் வெய்யவ ராவர்.
 ருஅ. நோன்பென் பதுவே கொன்று தின்னாமை..
 ருக. பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியந் தெரியும்.
 சுய. பாலோ டாயினுங் கால மறிந்துண்.
 சுக. பிறன்மனை புகாமை யறமெனத் தகும்.
 சுஉ. பிரம் பேணி பாரந் தாங்கும்.
 சுங. புலையுங் கொலையுங் களவுந் தவீர்.
 சுச. பூரியோர்க் கில்லை சீரிய வொழுக்கம்.
 சுரு. பெற்றோர்க் கில்லை சுற்றமுஞ் சினமும்.
 சுசு. பேதைமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்.

அ

கொன்றைவேந்தன்

- கௌ. பையச் சென்றால் வையந் தாங்கும்.
 சுஅ. பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந் தவிர்.
 சுசு. போனக மென்பது தானுழந் துண்டல்.
 எயி. மருந்தே யாயினும் விருந்தோ டுண்..
 எக. மாரி யல்லது காரிய மில்லை.
 எஉ. மின்னுக் கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை.
 எஊ. மீகாம னில்லா மரக்கல மோடாது.
 எச. முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்.
 எநி. மூத்தோர் சொன்ன வார்த்தை யமிர்தம்.
 எசு. மெத்தையிற் படுத்த னித்திரைக் கழகு.
 எள. மேழிச் செல்வங் கோழை படாது.
 எஅ. மைவிழி யார்தம் மனையகன் றொழுகு.
 எஊ. மொழிவது மறுக்கி னழிவது கருமம்.
 அயி. மோன மென்பது ஞான வரம்பு.
 அக. வளவ னாயினு மளவறிந் தழித்துண்.
 அஉ. வானஞ் சுருங்கிற் றுனஞ் சுருங்கும்.
 அஊ. விருத்திலோர்க் கில்லை பொருந்திய வொழுக்கம்.
 அச. வீரன் கேண்மை கூரம் பாகும்.
 அநி. உரவோ ரென்கை யிரவா திருத்தல்.
 அசு. ஊக்க முடைமை யாக்கத்திற் கழகு.
 அள. வெள்ளைக் கில்லை கள்ளச் சிந்தை.
 அஅ. வேந்தன் சிறி னாந்துணை யில்லை.
 அசு. வையந் தோறுந் தெய்வந் தொழு.
 சுயி. ஒத்த விடத்து நித்திரை கொள்.
 சுக. ஓதாதார்க் கில்லை யுணர்வொடு மொழுக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொன்றை வேந்தன் மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து.

கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியினை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

(பதவுரை.) கொன்றை - கொன்றைப் பூமாலை
யைச் சூடிய, வேந்தன்-சிவபெருமானுக்கு, செல்வன்-
குமாரராகிய விநாயகக் கடவுளுடைய, அடி இனை -
பாதங்களிரண்டையும், யாம் - நாம், என்றும் - எந்
நாளும், ஏத்தி - துதிசெய்து, தொழுவோம்-வணங்கு
வோம்.

(பொழிப்புரை.) சிவபெருமானுக்குத் திருக்குமாரராகிய
விநாயகக்கடவுளின் இரண்டு திருவடிகளையும் நாம் எப்
பொழுதும் துதித்து வணங்குவோம். (ஏ - ஈற்றரை.)

கஉ

கொன்றைவேந்தன்

அ. ஏவா மக்கன் மூவா மருந்து.

(பத.) ஏவா - (பெற்றவர் இதைச் செய் என்று) ஏவுதற்கு முன் குறிப்பறிந்து செய்கிற, மக்கள் - பிள்ளைகள், மூவாமருந்து - (அப்பெற்றவருக்குத்) தேவாயிர்தம் போல்வார்.

(பொழி.) பெற்றோர்கள் கட்டளையிடுதற்குமுன் குறிப்பறிந்து செய்யும் பிள்ளைகள் அவர்களுக்குத் தேவாயிர்தத்தை யொப்பார்கள்.

க. ஐயம் புகினுஞ் செய்வன செய்.

(பத.) ஐயம் புகினும் - பிச்சை யெடுத்தாலும், செய்வன - செய்யத்தக்கவைகளை, செய் - (விடாது) செய்.

(பொழி.) பிச்சையெடுத்துச் சீலித்தாலும் செய்யத்தக்க காரியங்களைச் செய்.

ஈ. ஒருவனைப் பற்றி போரகத் திரு.

(பத.) ஒருவனை - (நற்குணமுடைய) ஒருவனை, பற்றி - (துணையாகப்) பற்றிக்கொண்டு, ஓரகத்து - ஓரிடத்தில், திரு - வாசம்பண்ணு.

(பொழி.) தக்கான் ஒருவனைத் துணையாகப் பற்றிக்கொண்டு ஓரிடத்தில் வாசஞ்செய்.

கக. ஒதலி னன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்.

(பத.) வேதியர்க்கு - பீராமணருக்கு, ஒழுக்கம் ஆசாமானது, ஒதலின்-(வேதம்) ஒதலினும், நன்றே-நல்லதே.

மூலமும் உரையும்

கக

(பொழி.) பிராமணருக்கு வேதம் ஒதுவதைக் காட்டிலும் நல்லொழுக்கம் சிறந்தது.

கஉ. ஒளவியம் பேசுத லாக்கத்திற் கழிவு.

(பத.) ஒளவியம் - பொருமை வார்த்தைகளை, பேசுதல்-(ஒருவன்) பேசுதல், ஆக்கத்திற்கு-(அவன்) செல்வத்திற்கு, அழிவு - கேட்டைத் தருவதாகும்.

(பொழி.) ஒருவன் பொருமை வார்த்தை பேசுவது அவன் செல்வத்திற்கு அழிவைத் தரும்.

கஃ. அஃகமுங் காசுஞ் சிக்கெனத் தேடு.

(பத.) அஃகமும் - தானியத்தையும், காசம் - திரவியத்தையும், சிக்கெனத் தேடு - வீண்செலவு செய்யாமற் சம்பாதி.

(பொழி.) தானியத்தையும் திரவியத்தையும் வீண்செலவு செய்யாமல் தேடிக்கொள்.

கச. கற்பெனப் படுவது சொற்றிறம் பாமை.

(பத.) கற்பு எனப்படுவது - (பெண்களுக்குக்) கற்பென்று சொல்லப்படுவது, சொல் - (கணவர்) சொல்லுக்கு, திறம்பாமை - தப்பி நடவாமையாம்.

(பொழி.) மகளிர்க்குக் கற்பு என்று சொல்லப்படுவது கணவர் வார்த்தைக்கு மாறுபட்டு நடவாமையாம்.

கஞ. காவ றுனே புவையர்க் கழகு.

(பத.) காவல்தானே - (கற்புக்கு அழிவு வராமல் தம்மைக்) காத்துக்கொள்வது தானே, பாவையர்க்கு - பெண்களுக்கு, அழகு - அழகாகும்.

கசு

கொன்றைவேந்தன்

(பொழி.) கற்பினின்றம் வழுவாமல் தம்மைக் காத்துக் கொள்வதே மாதர்களுக்கு அழகாகும்.

கசு. கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.

(பத.) கிட்டாதாயின்-(இச்சித்த ஒருபொருள்) கிடையாதானால், வெட்டென - சீக்கிரத்தில்தானே, மற - (அப்பொருளை) மறந்துவிடு.

(பொழி.) நீ விரும்பியபொருள் கிடைக்காவிட்டால் சீக்கிரத்தில் அதனை மறந்துவிடு.

கசு. கீழோ ராயினுந் தாழ வுரை.

(பத.) கீழோர் ஆயினும் - (கேட்பவர் உனக்குக்) கீழ்ப்பட்டவராய் இருந்தாலும், தாழ - (உன் சொல்) வணக்கமுடையதாய் இருக்கும்படி, உரை - (அவருடன்) பேசு.

(பொழி.) தாழ்ந்தோரிடத்திலும் தாழ்மையாகப் பேசு.

கசு. குற்றம் பார்க்கிற் சுற்ற மில்லை.

(பத.) குற்றம் - குற்றங்களை, பார்க்கின் - (ஆராய்ந்து) பார்த்தால், சுற்றம் - உறவாவோர், இல்லை - (ஒருவரும்) இல்லை.

(பொழி.) குற்றத்தையே ஆராய்ந்து பார்த்தால் சுற்றமாவார் ஒருவருமில்லை. (குற்றமேயில்லாதவர் ஒருவருமில்லையாகையால் சுற்றத்தார் அகப்படார் என்பதாம்.)

கசு. கூரம் பாயினுந் வீரியம் பேசேல்.

(பத.) கூர் அம்பு ஆயினும் - (உன்கையிலிருக்கிறது) கூர்மை பொருந்திய அம்பானாலும், வீரியம் - வீரத்தன்மையை, பேசேல் - (வீணாகப்) பேசாதே.

மூலமும் உரையும்

கரு

(பொழி.) உன் கையிலே கூரிய . அம்பு இருந்தாலும் உன் வீரத்தை வியந்து பேசாதே.

உயி. கெடுவது செய்யின் விடுவது கருமம்.

(பத.) கெடுவது - தீமையை, செய்யின்-(தன் சினேகன்) செய்தால், விடுவது-(அவன் சினேகத்தை) விடுவதே, கருமம் - நற்செய்கையாம்.

(பொழி.) தனது நண்பன் தீமையைச் செய்தால் அவனது நட்பை விட்டுவிடுவது நற்செய்கையாம்.

உக. கேட்டி லுறுதி கூட்டு முடைமை.

(பத.) கேட்டில் - (கைப்பொருள்) இழந்த காலத்தில், உறுதி-மனந்தளராமை, உடைமை-செல்வத்தை, கூட்டும் - சேர்க்கும்.

(பொழி.) பொருளை யிழந்த காலத்தில் மனந்தளராமல் உறுதியுடனிருப்பது மீட்டும் செல்வத்தை யுண்டாக்கும்.

உஉ. கைப்பொருடன்னின்மெய்ப்பொருள்கல்வி.

(பத.) கைப்பொருள் தன்னின் - கையிலிருக்கிற பொருளைப் பார்க்கிலும், மெய்ப்பொருள் - மெய்ப்பொருளாவது, கல்வி - கல்வியேயாம்.

(பொழி.) கையிலிருக்கிற திரவியத்தைப் பார்க்கிலும் கல்வியே உண்மைப் பொருளாகும்.

உங. கொற்றவ னறித லுற்றிடத் துதவி.

(பத.) கொற்றவன் - அரசனானவன், அறிதல்-(ஒருவனை) அறிந்திருத்தல், உற்ற இடத்து - (அவ

கக கொன்றைவேந்தன்

னுக்கு ஆபத்து) வந்த இடத்து, உதவி - உதவியாகும்.

(பொழி.) ஒருவனுக்கு அரசன் அறிமுகமாயிருப்பது அவனுக்கு ஆபத்தில் உதவியாகும். (உற்றவிடத்து என்பது உற்றிடத்து என விகாரப்பட்டது.)

உச. கோட்செவிக் குறளை காற்றுடனெருப்பு.

(பத.) கோட்செவி - கோள் கேட்கும் குணமுடையவனது காதிலே, குறளை - (பிறர்மேல் ஒருவன் வந்து சொன்ன) கோளானது, காற்றுடன் - காற்றுடன் சேர்ந்த, நெருப்பு - நெருப்பைப்போல மூளும்.

(பொழி.) கோள் கேட்கும் இயல்புள்ளவன் காதில் ஒருவன் சொன்ன கோள்வார்த்தை காற்றுடன் சேர்ந்த நெருப்புப்போல மூளும்.

உரு. கௌவை சொல்லி என்வருக்கும் பகை.

(பத.) கௌவை - (பிறர்மேலே) பழிச்சொல்லுகளை, சொல்லின் - (ஒருவன்) சொல்லினால், என்வருக்கும் - எல்லாருக்கும், பகை - (அவன்) பகையாவான்.

(பொழி.) ஒருவன் பிறர் பழிகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் அவன் யாருக்கும் பகையாவான். (எவருக்கும் என்பது எவ்வுருக்கும் என விகாரப்பட்டது.)

உசு. சந்ததிக் கழஞ்சு வந்தி செய்யாமை.

(பத.) சந்ததிக்கு - தன் வமிசம் பெருகுதற்கு, அழஞ்சு - அழகாவது, வந்தி - மலடியாக, செய்யாமை - செய்யாமல் (தன் மனையாளோடு) கூடி வாழ்தலாம்.

மூலமும் உரையும்

கௌ

(பொழி.) வமிசத்திற்கு அழகாவது மக்கட்பேறு உண்டாகும்படி மனைவியுடன் கூடிவாழ்தலாம்.

• உௌ. சான்றோ ரென்கை யீன்றோட் கழகு.

(பத.) சான்றோர் என்கை - (தன் புத்திரரைக் கல்வியறிவால்) நிறைந்தோர் என்று (பிறர்) சொல்லுகிறது, ஈன்றோட்கு - பெற்றவளுக்கு, அழகு-அழகாகும்.

(பொழி.) தன்புதல்வரை அறிவுடையோர் என்று பிறர் சொல்லக் கேட்பது பெற்றதாய்க்கு மகிழ்ச்சியாகும்.

உஅ. சிவத்தைப் பேணிற் தவத்திற் கழகு.

(பத.) சிவத்தை - (முதற் கடவுளாகிய) பரமசிவத்தை, பேணின் - (ஒருவன்) வழிபட்டால், தவத்திற்கு - (அவன் செய்யுந்) தவத்திற்கு, அழகு - அழகாகும்.

(பொழி.) ஒருவன் சிவபெருமானை விரும்பி வழிபட்டால் அதுவே அவன் தவத்திற்கு அழகாகும்.

உக. சீரைத் தேடி னேரைத் தேடு.

(பத.) சீரை-செளக்கியத்தை, தேடின - (உனக்குத்) தேடுவாயானால், ஏரை-பயிரிடுந்தொழிலை, தேடுதேடிக்கொள்ளு.

(பொழி.) சுகமாக வாழ விரும்பினால் உழுது பயிரிடுதொழிலைத் தேடிக்கொள்.

ஈய. சுற்றத்திற் கழகு சூழ விருத்தல்.

(பத.) சுற்றத்திற்கு-உறவினருக்கு, அழகு-அழகாவது, சூழ இருத்தல்-சுற்றிலும் வந்திருத்தலாகும்.

உய

கொன்றைவேந்தன்

(பொழி.) பிதாவின் சொல்லுக்கு மேற்பட்ட மந்திரம் இல்லை. (மந்திரம் என்பதற்கு ஆலோசனை என்றும் பொருள் கூறலாம்.)

௩௮. தாயிற் சி : ந்தொரு கோயிலு மில்லை.

(பத.) தாயின் - மாதாவைப் பார்க்கிலும், சிறந்த - சிறப்புப் பொருந்திய, ஒரு கோயிலும் - ஒரு ஆலயமும், இல்லை - இல்லையாம்.

(பொழி.) அன்னையைப் பார்க்கிலும் சிறந்த கோயில் இல்லை. (தாயைப் பூசித்தலால் ஆலயத்திற் கடவுளைப் பூசிக் கும் பலனை அடைவலாம் என்பது கருத்து. சிறந்த என்பது சிறந்த னை விகாரப்பட்டது. 'தாய் சொற்றுறந்தால் வாசக மில்லை' என்றும் பாடம். இதற்கு, தாயின் வார்த்தையைத் தப்பினால் உறுதி பயக்கும் வேறு வாசகமில்லை என்பது பொருளாகும்.)

௩௯. திரைகட லோடியுந் திரவியந் தேடு.

(பத.) திரை கடல் - அலைவிசுகின்ற கடலிலே, ஓடியும் - (கப்பலேறித் தூரதேசங்களிற்) போயான லும், திரவியம் - திரவியத்தை, தேடு - சம்பாதி.

(பொழி.) கடல் வழியாகத் தேசந்தாஞ் சென்றும் பொருளைத் தேடு.

௪௦. திராக் கோபம் போரா முடியும்.

(பத.) திரா - நிற்காத, கோபம்-கோபமானது, போரா - (பின்பு) சண்டையீக, முடியும் - முடிந்து விடும்.

(பொழி.) தணியாத கோபமானது கலகமாக முடியும்.

சக. துடியாப் பெண்டிர் மடியி நெருப்பு.

(பத.) துடியா-(தங் கணவருக்குத் துன்பம் வந்த போது) மனம்பதையாத, பெண்டிர் - பெண்கள், மடியில் - (அவர்) வயிற்றில், நெருப்பு - நெருப்பாவர்.

(பொழி.) கணவர்க்குத் துன்பம் வந்தபோது மனம் பதையாத மகளிர் அவர் வயிற்றில் நெருப்பாவர். (மடியில் நெருப்பு என்பதற்கு உடையிற் கட்டிய நெருப்பை யொப்பர் என்றும் பொருள் கூறலாம்.)

சஉ. தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும்.

(பத.) தூற்றும்-(தங்கணவர்மேற் குற்றஞ்சொல்லித்) தூற்றுகிற, பெண்டிர் - பெண்களை, கூற்று எனத் தகும் - (அவருக்கு) இயமன் என்று எண்ணத் தகும்.

(பொழி.) கணவர்மேல் அவதூறு சொல்லும் பெண்டிரை அவர்க்கு இயமன் என்று சொல்லத்தகும்.

சங். தெய்வஞ் சீறிற் கைதவ மாளும்.

(பத.) தெய்வம் - தெய்வமானது, சீறின-(ஒரு வனைக்) கோபித்தால், கைதவம்-(அவனுக்குக்)கைகூடியிருந்த தவமும், மாளும் - (பயன்கொடாமல்) அழியும்.

(பொழி.) ஒருவன் கடவுளின் சினத்துக்கு ஆளானால் அவனுக்குக் கைகூடிய தவமும் அழிந்துவிடும். (கைத்தவம் என்பது கைதவம் என விகாரப்பட்டது.)

உக

கொன்றைவேந்தன்

ஞமையே - (அதன் மாமிசத்தைத்) தின்னமையே யாம்.

(பொழி.) விரதம் என்று சொல்லப்படுவது ஒருயிரைக் கொன்று அதன் ஊனைத் தின்னமையாம்.

ருசு. பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியந் தெரியும்.

(பத.) பண்ணிய - (ஒருவன்) செய்த, பயிரின் - பயிரின் விளைவினாலும் விளைவிலாமைவினாலும், புண்ணியம் - (அவனிடத்தே) புண்ணியம் இருத்தலும் இல்லாமைபும், தெரியும் - அறியப்படும்.

(பொழி.) ஒருவன் செய்த பயிர் விளைவதிலிருந்து அவன் முன்பு செய்த புண்ணியம் அறிந்து கொள்ளப்படும்.

கடி. பாலோ டாயினுங் கால மறிந்துண்.

(பத.) பாலோடு ஆயினும் - பாலோடு கூடிய அன்னத்தை உண்டா லும், காலம் அறிந்து - (உண்ணத் தகுங்) காலத்தை அறிந்து, உண் - (அதை) உண்ணு.

(பொழி.) பாலுடன் கூடிய அன்னமாயினும் உண்ணத் தரும் காலமறிந்து உண்.

கக. பிறன்மனை புகாமை யறமெனத் தரும்.

(பத.) பிறன் - பிறனுடைய, மனை - மனையாளிடத் தில், புகாமை - (இச்சித்துப்) போகாமையே, அறம் எனத் தரும் - (எல்லாத் தருமங்களிலும் உயர்ந்த) தருமம் என்று சொல்லத்தரும்.

(பொழி.) பிறன் மனைவியை விரும்பாமையே உயர்ந்த தருமம் என்று சொல்லத்தரும்.

௬௨. பிரம் பேணி பாரந் தாங்கும்.

(பத.) பிரம்பேணி - தாய்ப்பால் குறைவற உண்டு வளர்ந்தவன், பாரம் - பாரமான சுமையை, தாங்கும் - சுமப்பான்.

(பொழி.) தாய்ப்பாலைக் குறைவற உண்டு வளர்ந்தவன் பெரும்பாரத்தைச் சுமக்க வல்லவனாவான். (காரணத்தைக் குறைவறக் கொண்டவன் காரியத்தை எளிதில் முடிப்பான். பிரம் என்பதில் அம் சாரியை.)

௬௩. புலையுங் கொலையுங் களவுந் தவிர்.

(பத.) புலையும் - புலா லுண்ணுதலையும், கொலையும், சீவ வதை செய்வதையும், களவும்-பிறர்பொருளைத் திருடுதலையும், தவிர்-(செய்யாது) ஒழித்துவிடு.

(பொழி.) புலால் உண்ணுதலும், பிறவுயிரைக் கொல்லுதலும், பிறர் பொருளைத் திருடுதலும் செய்யாதே.

௬௪. பூரியோர்க் கில்லை சீரிய வொழுக்கம்.

(பத.) பூரியோர்க்கு - கீழ்மக்களுக்கு, சீரிய - சிறப்பாகிய, ஒழுக்கம் - நடையானது, இல்லை-இல்லை.

(பொழி.) கீழ்மக்களிடத்தில் சிறந்த நடை காணப்படுவதில்லை.

௬௫. பெற்றோர்க் கில்லை சுற்றமுஞ் சினமும்.

(பத.) பெற்றோர்க்கு - (மெய்ஞ்ஞானத்தைப்) பெற்றவருக்கு, சுற்றமும் - உறவினர்மேல் ஆசையும், சினமும் - (மற்றவர்மேல்) வெறுப்பும், இல்லை - இல்லை.

உஅ

கொன்றைவேந்தன்

(பொழி.) கடவுளருளைப் பெற்றோர்க்கு உறவுமில்லை.
கோபமும் இல்லை.

சுசு. பேதைமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்.

(பத.) பேதைமை என்பது-அறியாமையென்று
சொல்லப்படுங் குணமானது, மாதர்க்கு - பெண்க-
ளுக்கு, அணிகலம் - ஆபரணமாகும்.

(பொழி.) அறிந்தும் அறியாதவர்போல அடங்கியிருக்-
கும் குணம் மாதர்களுக்கு ஆபரணமாகும்.

சுஎ. பையச் சென்றால் வையந் தாங்கும்.

(பத.) பைய - மெள்ள, சென்றால் - (ஒருவன்
தகுதியான வழியிலே) நடந்தால், வையம் - பூமியி-
லுள்ளோர், தாங்கும்-(அவனை) மேலாகக் கொள்வார்.

(பொழி.) ஒருவன் தகுதியான வழியில் நடந்தால் உல-
கத்தார் அவனை மேலாகக் கொள்வர்.

சுஅ. பொல்லாங் கென்பவை யெல்லாந் தவிர்.

(பத.) பொல்லாங்கு என்பவை-திங்குகளென்று
சொல்லப்பட்டவை, எல்லாம் - எல்லாவற்றையும்,
தவிர் - (செய்யாது) ஒழித்துவிடு.

(பொழி.) தீங்குகள் என்று சொல்லப்பட்ட யாவற்-
றையும் செய்யாதொழி.

சுசு. போனக மென்பது தானுழந் துண்டல்.

(பத.) போனகம் என்பது - போசனமென்று
சொல்லப்படுவது, தான் உழந்து - தான் பிரயாசைப்-
பட்டுச் சம்பாதித்து, உண்டல் - உண்ணுதலாம்.

மூலமும் உரையும்

உக

(பொழி.) உணவென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது தான் வருந்திச் சம்பாதித்து உண்பதாம்.

எயி. மருந்தே யாயினும் விருந்தோடு உண்.

(பத.) மருந்தே ஆயினும் - (உண்ணப்படுவது கிடைத்தற்கு அரிய) தேவாயிர்தமேயானாலும், விருந்தோடு-வந்த விருந்தாளிகளோடு கூடி, உண்-உண்ணு.

(பொழி.) கிடைத்தற்கரிய தேவாயிர்தமே யானாலும் விருந்தினரோடு புசி.

எக. மாரி யல்லது காரிய மில்லை.

(பத.) மாரி அல்லது - மழையினால் அல்லாமல், காரியம் - யாதொரு காரியமும், இல்லை - (யாருக்கும் நடப்பது) இல்லை.

(பொழி.) மழை யிருந்தாலல்லாமல் உலகத்தில் எக்காரியமும் நடப்பதில்லை.

எஉ. மின்னுக் கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை.

(பத.) மின்னுக்கு எல்லாம் - (வானத்திலே காணப்பட்ட) மின்னலுக்கு எல்லாம், பின்னுக்கு மழை-பின்னே மழை உண்டாகும்.

(பொழி.) மின்னுவதெல்லாம் பின்னே மழை பெய்தற்கு அடையாளம். (ஒருவனுடைய ஊக்கம் முதலியவெல்லாம் அவனுக்குப் பின்னேவரும் நன்மைக்கு அடையாளம்.)

௩௩

கொன்றைவேந்தன்

௪௩. மீகாம னில்லா மரக்கல மோடாது.

(பத.) மீகாமன்-(தன்னை ஒட்டத்தக்க) மாலுமி, இல்லா - இல்லாத, மரக்கலம் - கப்பல், ஓடாது-(கடலிலே செவ்வையாக) ஓடாது.

(பொழி.) மாலுமியில்லாத கப்பல் ஓடாது. (நல்வழியில் கடத்தும் தலைவனில்லாத குடும்பமும், வேந்தனில்லாத நாடும் முதலியன செவ்வையாக ஓடாபெறமாட்டா.)

௪௪. முற்பகல் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்.

(பத.) முற்பகல் - ஒரு பகலின் முன்பங்கிலே, செய்யின் -(பிறனுக்குத் தீங்கு) செய்தால், பிற்பகல்-அதன் பின்பங்கிலே, விளையும் -(செய்தவனுக்கு) அத்தீங்கு தானே உண்டாகும்.

(பொழி.) ஒரு பகலின் முற்பகத்தில் பிறகுக்குத் தீங்கு செய்தால் பிற்பகத்தில் தனக்கு அத்தீங்கு உண்டாகும். (முற்பகல் பிற்பகல் என்று சொன்னது விரைவில் உண்டாகும் என்பதைக் காட்டுதற்கு. நன்மை தீமை இரண்டுக்கும் பொதுவாகச் சொன்னதாகவும் கொள்ளலாம்.)

௪௫. மூத்தோர் சொன்ன வார்த்தை யமிர்தம்.

(பத.) மூத்தோர் - (கல்வியறிவினாலே) முதிர்ந்தவர், சொன்ன - சொல்லிய, வார்த்தை - வார்த்தையானது, அமிர்தம் - தேவாமிர்தத்தைப்போலும்.

(பொழி.) பெரியோர் சொல்லிய வார்த்தையானது தேவாமிர்தம்போல் இன்பத்தைச் செய்யும்.

மூலமும் உரையும்

௩௧

எசு. மெத்தையிற் படுத்த நித்திரைக் கழகு.

(பத.) மெத்தையில் - பஞ்சணையிலே, படுத்தல் - படுத்தலானது, நித்திரைக்கு - (ஒருவன் செய்கிற) நித்திரைக்கு, அழகு - அழகாகும்.

(பொழி.) மீருதுவான பஞ்சணையிற் படுத்தல் நித்திரைக்கு அழகாகும். (மெத்தெனப்படுத்தல் என்றும் பாடம்.)

எள. மேழிச் செல்வங் கோழை படாது.

(பத.) மேழி - கலப்பை பிடித்து உழுது பயிர் செய்தலால் உண்டாகின்ற, செல்வம் - செல்வமானது, கோழை படாது - (ஒருபோதும்) குறைவை அடையாது.

(பொழி.) உழுது பயிர் செய்தலால் வரும் செல்வம் சிறுமையுறுது.

எஅ. மைவிழி யார்தம் மனையகன் றொழுகு.

(பத.) மைவிழியார்தம் - மை தீட்டிய கண்களை யுடைய வேசிகளது, மனை - வீட்டினை, அகன்று ஒழுகு - விலகிநட.

(பொழி.) மைதீட்டிய கண்களையுடைய பரத்தையர் மனையை அணுகாமல் விலகிநட.

எசு. மொழிவது மறுக்கி னழிவது கருமம்.

(பத.) மொழிவது - (பெரியோர்) சொல்வதை, மறுக்கின் - கேளாமற் செய்தால், கருமம் - (ஒருவன் செய்யுந்) தொழில், அழிவது - கெடுவதாகும்.

(பொழி.) ஒருவன் பெரியோர் சொல்ல மீறி நடந்தால் அவன் செய்யும் தொழில் பயன்படாது அழியும்.

௩௨

கொன்றைவேந்தன்

அய. மோன மென்பது ஞான வரம்பு.

(பத.) மோனம் என்பது - மௌனநிலை என்பது, ஞானம் - மெய்ஞ்ஞானத்துக்கு, வரம்பு-எல்லையாகும்.

(பொழி.) மௌனம் என்பது ஞானத்திற்கு எல்லையாம்.

அக. வளவ ஞாயினு மளவறிந் தழித்துண்.

(பத.) வளவன் ஞாயினும் - (செல்வத்தில் நீ) சோழனுக்கு ஒப்பானவன் ஆனாலும், அளவு - (பொருள் வரலின்) அளவை, அறிந்து - தெரிந்து, அழித்து - செலவழித்து, உண் - அனுபவி.

(பொழி.) நீ சோழன்போன்ற செல்வ முடையவன் ஆனாலும் வரவுக்குத் தக்கபடி செலவு செய்து உண்ணு.

அஉ. வானஞ் சுருங்கிற் றானஞ் சுருங்கும்.

(பத.) வானம் - மழையானது, சுருங்கின் - குறையுமாயின், தானம் - தருமமானது, சுருங்கும் - குறைவுபடும்.

(பொழி.) மழை பெய்வது குறைந்தால் தானஞ் செய்வது குறையும்.

அக. விருந்திலோர்க் கில்லை பொருந்திய வொழுக்கம்.

(பத.) விருந்து இலோர்க்கு - விருந்தினரை உபசரித்தல் இல்லாதவருக்கு, பொருந்திய - தகுதியான, ஒழுக்கம் - இல்லறவொழுக்கம், இல்லை-இல்லையாம்.

(பொழி.) விருந்தினரை உபசரியாதவர்களுக்குத் தகுதியான இல்லறவொழுக்கம் இல்லையாம்.

மூலமும் உரையும்

௩௩

அச. வீரன் கேண்மை கூரம் பாகும்.

(பத.) வீரன் - வீரனுடைய, கேண்மை - சிறை
தும், கூர் அம்பு ஆகும் - கூர்மைபொருந்திய அம்பை
ஒப்பாகும்.

(பொழி.) ஒருவனுக்கு வீரனுடைய நட்பு இருந்தால்
அஃது அவனுக்குக் கூரிய அம்புபோல் பகையை வெல்ல
உதவும்.

அரு. உரவோ ரென்கை யிரவா திருத்தல்.

(பத.) உரவோர் என்கை-வல்லவரென்று சொல்
லப்படுதல், இரவாது - யாசியாமல், இருத்தல்-இருக்
கையாம்.

(பொழி.) திட்பமுடையோர் என்று சொல்லப்படுவது
சிறுமை வந்த காலத்தினும் பிறரை இரவாதிருப்பதாம்.

அசு. ஊக்க முடைமை யாக்கத்திற் கழகு.

(பத.) ஊக்கம்-மனந்தளராமையை, உடைமை-
உடைத்தா தல், ஆக்கத்திற்கு-செல்வத்திற்கு, அழகு-
அழகாகும்.

(பொழி.) செய்யுந் தொழிலில் மனம் தளராதிருத்தல்
செல்வத்திற்கு அழகாகும்.

அள. வெள்ளைக் கில்லை கள்ளச் சிந்தை.

(பத.) வெள்ளைக்கு - களங்கமில்லாத பரிசுத்த
குணமுடையவனிடத்து, கள்ளம் - வஞ்சனை பொருந்
திய, சிந்தை - நினைப்பானது, இல்லை - இல்லை.

(பொழி.) களங்கமற்ற மனமுடையவனிடத்தில் வஞ்
சக நினைப்பில்லை.

௩௪

கொன்றைவேந்தன்

அ-அ. வேந்தன் சீறி ஓர்துணை யில்லை.

(பத.) வேந்தன் - அரசனானவன், சீறின் - ஒரு வனைக்) கோபித்தால், ஆம் - (அப்போது அவனுக்கு ஆகின்ற, துணை - உதவி, இல்லை - இல்லைபாம்.

(பொழி.) அரசன் ஒருவனைக் கோபித்தால் அவனுக்கு வேறு உதவியில்லை.

அசு. வைபக் தோறும் தெய்வம் தொழு.

(பத.) வைபம் தோறும் - பூமியிலுள்ள தலத் தோறும் (போய்), தெய்வம் - கடவுளை, தொழு - வணங்கு.

(பொழி.) பூமியிலுள்ள தெய்வத்தலத்தோறும் சென்று கடவுளை வணங்கு.

சுமி. ஒத்த விடத்து நித்திரை கொள்.

(பத.) ஒத்தவிடத்து-(மேடுபள்ளம் இல்லாமற்) சமமான இடத்திலே, நித்திரை கொள் - நித்திரை பண்ணு.

(பொழி.) சமமான இடத்திலே படுத்தி நித்திரை செய்.

சுக. ஒதாதார்ச் சில்லை யுணர்வொடு மொழுக்கம்.

(பத.) ஒதாதார்க்கு - படியாதவருக்கு, உணர்வொடும் - அறிவுடனே, ஒழுக்கம் - நல்லநடையும், இல்லை - (உண்டாதல்) இல்லை.

(பொழி.) நல்ல நூல்களைப் பயிலாதவர்க்கு அறிவும் நன்னடையும் இல்லை.

கொன்றைவேந்தன் மூலமும் உரையும்
முற்றிற்று.

கழக வெளியீடு - ௮௨

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

உலகநாதனார்
இயற்றிய

உலகநீதி

திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் காலேஜ்
தலைமைத் தமிழாசிரியர்
திரு. க. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள்
எழுதிய
உரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை
அட்சயஸ்ரீ மாசினர்

Published by

*The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevely, Limited,
Tinnevely :: & Madras
February, 1927*

மு க வு ரை

இந்நூற் பெயர் உலகநீதி என்பதும், இதனை இயற்றியவர் உலகநாதன் என்னும் பெயருடையவரென்பதும் இதன் இறுதிச் செய்யுளால் விளங்குகின்றன. இதனை இயற்றியவர் ஓளவையார் என்று சிலர் எழுதியிருப்பது மாறுபாடாகும். ஓளவையார் இயற்றியது என்பதற்கு ஆன்றோர் வழக்கு முதலிய சான்று ஒன்றுமில்லை. இது பெரும்பாலும் பேச்சு வழக்கு நடையிலே அமைந்திருக்கிறது. இதில் சொல்லப்பட்டன வெல்லாம் யாவரும் கைக்கொள்ள வேண்டிய சிறந்த நீதிகள் என்பதில் ஐயமில்லை. பாலர்களும் எளிதாகப் படித்துப் பாடம் பண்ணக் கூடியவாறு எளிய நடையில் சந்தநலத்தோடு விளங்குவது இதற்குத் தனியாகவுள்ள சிறப்பியல்பு ஆகும். இதனை இயற்றியவர் முருகக் கடவுளிடத்திலும், வள்ளி நாய்ச் சியாரிடத்திலும் பத்தியுடையவரென்பது ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் வள்ளிபங்கனாகிய முருகனை வாழ்த்துவாயாக என நெஞ்சை நோக்கிக் கூறுதலால் வெளியாகின்றது. இவர் இருந்த காலம் இடம் முதலியன தெரியவில்லை. ஓளவையார் இயற்றிய ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் முதலியவற்றைப் போலவே இந்நூலும் தமிழ்நாட்டில் சிறுவர் சிறுமியர் அனைவரும் படித்துப் பயனெய்தற் குரியதாய் விளங்குகின்றது.

ந. மு. வேங்கடசாமி.

காப்பு

உலக நீதி புராணத்தை யுரைக்கவே
கலைகளாய்வருங் கரிமுகன் காப்பு.

(பதவுரை) உலக நீதி - உலக நீதியாகிய, புராணத்தை - பழஞ்செய்திகளை, உரைக்க - நான் கூறுதற்கு, கலைகள் - வேதம் முதலிய நூல்களால், ஆய்வு அரும் - ஆராய்ந்து காண்டற்கு அரிய, கரிமுகன் - யானை முகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுள், காப்பு - காப்பாவர் என்றவாறு.

(பொழிப்புரை) உலகநீதி யென்னும் பழஞ்செய்திகளைச் சொல்லுதற்கு வேத முதலிய நூல்களாலும் அறியவொண்ணாத விநாயகக் கடவுள் காப்பாவர் எ-று.

உலகநீதி - உலகத்திலே பண்டைக்காலந் தொடங்கி உயர்ந்தோர்களால் அநுசரிக்கப்பட்டவரும் நீதிகள். இவைதாம் புதியனவாகச் சொல்வனவல்ல, தொன்றுதொட்டுள்ளனவே என்பது அறிவித்தற்கு 'புராணம்' என்றார்; புராணம்-பழமை; பதினெண் புராணம் முதலியவற்றைப்போல இதனையும் புராணமென்று ரென்று கொள்ளற்க. கலைகளாய் வரும் என்பதற்குக் கலைகளின் வடிவாகிவரும் என்றார்ப்பினும் அமையும். காப்பு-காவல்; இடையூறு வாராமல் பாதுகாப்பர் என்றபடி.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

உலகநாதனார்
இயற்றிய

உலகநீதி

- க. ஓதாம லொருநாளு மிருக்க வேண்டாம்
ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்
மாதாவை யொருநாளு மறக்க வேண்டாம்
வஞ்சனைகள் செய்வாரோ டுணங்க வேண்டாம்
போகாத விடந்தனிலே போக வேண்டாம்
போகவிட்டுப் புறஞ்சொல்லித் திரிய வேண்டாம்
வாகாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானே வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.
- உ. நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்
நிலையில்லாக் காரியத்தை நிறுத்த வேண்டாம்
நஞ்சுடனே யொருநாளும் பழக வேண்டாம்
நல்லிணக்க மில்லாரோ டுணங்க வேண்டாம்
அஞ்சாமற் றணிவழியே போக வேண்டாம்
அடுத்தவரை யொருநாளும் கெடுக்க வேண்டாம்
மஞ்சாருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானே வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

௧௩

உலகநீதி

௩. மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்
 மாற்றான யுறவென்று நம்ப வேண்டாம்
 தனத்தேடி யுண்ணுதற் புலதக்க வேண்டாம்
 தருமத்தை யொருநாளு மறக்க வேண்டாம்
 சினத்தேடி மல்லையுந் தேட வேண்டாம்
 சினந்திருந்தார் வாசல்வழிச் சேறல் வேண்டாம்.
 வனத்தேடுங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
 மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.
௪. குற்றமொன்றும் பாராட்டித் திரிய வேண்டாம்
 கொலைகளவு செய்வாரோ டுணங்க வேண்டாம்
 கற்றவரை யொருநாளும் பழிக்க வேண்டாம்
 கற்புடைய மங்கையரைக் கருத வேண்டாம்
 கொற்றவனோ டெதிர்மாறு பேச வேண்டாம்
 கோயிலில்லா லூற்றகுடி யிருக்க வேண்டாம்
 மற்றநிக ரில்லாத வள்ளி பங்கன்
 மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.
௫. வாழாமற் பெண்ணைவைத்துத் திரிய வேண்டாம்
 மனையானைக் குற்றமொன்றுஞ் சொல்ல வேண்டாம்
 வீழாத படுகுழியில் வீழ வேண்டாம்
 வெஞ்சமரிற் புறங்கொடுத்து மீள வேண்டாம்
 தாழ்வான குலத்துடனே சேர வேண்டாம்
 தாழ்ந்தவரைப் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்
 வாழ்வாருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
 மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

௬. வார்த்தைசொல்வார் வாய்பார்த்துத் திரிய வேண்டாம்
 மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம்
 மூத்தோர்சொல் வார்த்தைதனை மறக்க வேண்டாம்
 முன்கோபக் காரரோ டிணங்க வேண்டாம்
 வாத்தியார் கூலியைவைத் திருக்க வேண்டாம்
 வழிபறித்துத் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
 சேர்த்தபுக முள்ளொரு வள்ளி பங்கள்
 திருக்கைவே லாயுதத்தைச் செப்பாய் நெஞ்சே.

௭. கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்க வேண்டாம்
 கணக்கழிவை பொருநாளும் பேச வேண்டாம்
 பொருவார்தம் போர்க்களத்திற் போக வேண்டாம்
 பொதுநிலத்தி லொருநாளு மிருக்க வேண்டாம்
 இருதார மொருநாளுந் தேட வேண்டாம்
 எளியாரை யெதிரிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம்
 குருகாரும் புனங்காக்கு மேழை பங்கள்
 குமாவேள் பாதத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.

௮. சேராத விடந்தனிலே சேர வேண்டாம்
 செய்தநன்றி யொருநாளு மறக்க வேண்டாம்
 ஊரோடுங் குண்டுணியாய்த் திரிய வேண்டாம்
 உற்றாரை யுதாசினங்கள் சொல்ல வேண்டாம்
 பேரான காரியத்தைத் தவிர்க்க வேண்டாம்
 பிணைபட்டுத் துணைபோகித் திரிய வேண்டாம்
 வாராருங் குறவருடை வள்ளி பங்கள்
 மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

அ

உலகநீதி

க. மண்ணினின்று மண்ணோஞ் சொல்ல வேண்டாம்
 மனஞ்சலித்துச் சிலுகிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
 கண்ணழிவு செய்துதுயர் காட்ட வேண்டாம்
 காணாத வார்த்தையைக்கட் டுரைக்க வேண்டாம்
 புண்படவே வார்த்தைதனைச் சொல்ல வேண்டாம்
 புறஞ்சொல்லித் திரிவாரோ டுணங்க வேண்டாம்
 மண்ணளந்தான் றங்கையுமை மைந்த நெங்கோன்
 மயிலேறும் பெருமானே வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

உ. மறம்பேசித் திரிவாரோ டுணங்க வேண்டாம்
 வாதாடி வழக்கழிவு சொல்ல வேண்டாம்
 திறம்பேசிக் கலகமிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
 தெய்வத்தை பொருநாளு மறக்க வேண்டாம்
 இறந்தாலும் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்
 ஏசலிட்ட வுற்றாரை நத்த வேண்டாம்
 குறம்பேசி வாழ்கின்ற வள்ளி பங்கள்
 குமாவே னுமத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.

கக. அஞ்சபேர் கூலியைக்கைக் கொள்ள வேண்டாம்
 அதுவேதிங் கென்னினி் சொல்லக் கேளாய்
 தஞ்சமுடன் வண்ணா னிதன்றன் கூலி
 சகலகலை யோதுவித்த வாத்தியார் கூலி
 வஞ்சமற நஞ்சுறுத்த மருத்துவிச்சி கூலி
 மகானோவு தனைத்தீர்த்த மருத்துவன்றன் கூலி
 இன்சொலுட னிவர்கூலி கொடாத பேரை
 ஏதேது செய்வானே வேமன் றானே.

உலகநீதி

க

கஉ. கூறுக்கி யொருகுடியைக் கெடுக்க வேண்டாம்
கொண்டைமேற் பூத்தேடி முடிக்க வேண்டாம்
கூறுக்கித் தலையிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
தூர்ச்சனராய்த் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
வீரன தெய்வத்தை யிகழ வேண்டாம்
வெற்றியுள்ள பெரியோரை வெறுக்க வேண்டாம்
மாறான குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

கங. ஆதரித்துப் பலவகையாற் பொருளுந் தேடி
அருந்தமிழா லறுமுகனைப் பாட வேண்டி
ஒதுவித்த வாசகத்தா லுலக நாதன்
உண்மையாய்ப் பாடிவைத்த உலக நீதி
காதலித்துக் கற்றோருங் கேட்ட பேருங்
கருத்துடனே நாடோறுங் களிப்பி னோடு
போதமுற்று மிகவாழ்ந்து புகழுந் தேடிப்
பூலோக முள்ளவம் வாழ்வர் தாமே.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

உலகநீதி

மூலமும் - உரையும்

பாட்டு. க

ஒதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) ஒதாமல் - (நூல்களைப்) படிக்காமல், ஒருநாளும்-ஒருபொழுதும், இருக்கவேண்டாம் - (நீ) வாளா இராதே.

(பொ-ரை.) எக்காலத்திலும் இடைவிடாது கல்விகற்க வேண்டும்.

ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்

(ப - ரை.) ஒருவரையும்-யார் ஒருவர்க்கும், பொல்லாங்கு-தீமை பயக்கும் சொற்களை, சொல்ல வேண்டாம்-சொல்லாதே.

(பொ-ரை) எவரையும் தீய சொற்களால் வையாதே. பகைவராயினும் என்பதற்கு ஒருவரையும் என்றார். பொல்லாங்கு செரில்லவேண்டாம் என்றமையால், நன்மை பயக்கும் சொற்களே சொல்லவேண்டும் என்பதாயிற்று.

கஉ

உலகநீதி

மாதாவை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்

(ப-ரை.) மாதாவை-(பெற்ற)தாயை, ஒருநாளும்-ஒருபொழுதும், மறக்க வேண்டாம் - மறவாதே.

(பொ-ரை.) பெற்ற தாயை எக்காலத்தும் நினைந்து போற்றதல் வேண்டும்.

வஞ்சனைகள் செய்வாரோ டிணங்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) வஞ்சனைகள் - வஞ்சகச் செயல்களை, செய்வாரோடு - செய்யும் கயவர்களுடன், இணங்க வேண்டாம்-சேராதே.

(பொ-ரை.) வஞ்சகச் செயல்களைச் செய்பவர்களுடன் கட்டுக்கொள்ளுதல் கூடாது.

வஞ்சனை - கபடம்.

போகாத இடந்தனிலே போக வேண்டாம்

(ப - ரை.) போகாத - செல்லத்தகாத, இடந்தனிலே - இடத்திலே, போகவேண்டாம்-செல்லாதே.

(பொ-ரை.) செல்லத்தகாத தீயோரிடத்தில் ஒன்றை விரும்பிச் செல்லாதே; தருதியில்லாரிடத்தில் எவ்வகைச் சம்பத்தமும் கூடாது.

போகவிட்டுப் புறஞ்சொல்லித் திரிய வேண்டாம்

(ப - ரை.) போகவிட்டு - (ஒருவர்) தன் முன்னின்றும் போனபின்னர், புறம் சொல்லி - புறங்கூறி, திரியவேண்டாம் - அலையாதே.

(பொ-ரை.) ஒருவரைக் கண்டபோது புக்ழ்ந்து பேசிக் காணாத விடத்தில் இகழ்ந்து பேசுதல் கூடாது. புறஞ்

மூலமும் உரையும்

கந.

சொல்லல்-புறங்கூறல்; காணாவிடத்தே ஒருவரை இகழ்ந்துரைத்தல்.

- வாகுஆறும் குறவருடை வள்ளி பங்கள்
மயிலேறும் பெருமானே வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

(ப - ரை.) வாகு-தோள்வலி, ஆறும் - நிறைந்த, குறவருடை - குறவருடைய (மகளாகிய), வள்ளி - வள்ளி நாய்ச்சியாரை, பங்கள் - பக்கத்தில் உடைய வனாகிய, மயில் ஏறும் பெருமானே - மயிலின்மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே-மனமே, வாழ்த்தாய் - வாழ்த்துவாயாக.

(பொ-ரை.) குறவர் மகளாகிய வள்ளியம்மையின் கணவனாகிய முருகக்கடவுளை நெஞ்சே நீ வாழ்த்துவாயாக.

வாகு, ஆகுபெயர். மான்வயிற்றிற் பிறந்து குறவர்தலைவனாக வளர்க்கப் பெற்றமையானும், குறவரெல்லாராலும் அன்பு பாராட்டப் பெற்றமையானும் 'குறவருடை வள்ளி' என்றார்.

உடைய என்னும் பெயரெச்சம் குறைந்து நின்றது. பெருமான் என்பது பெருமாள் எனத் திரிந்து நின்றது. வாழ்த்தாய், முன்னிலையேவலொருமை வினைமுற்று.

நெஞ்சே என்றது விளி; இதனை 'இருக்கவேண்டாம்' என்பது முதலிய ஒவ்வொன்றோடும் கூட்டிக்; பின்வரும் பாட்டுகளிலும் இங்ஙனமே கூட்டிக் கொள்க. (க)

பாட்டு. ௨

நெஞ்சாரப் பெய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்

கசு

உலகநீதி

(ப - னா.) நெஞ்ச ஆர - மனம் பொருந்த, பொய்தன்னை - பொய்யை, சொல்லவேண்டாம் - சொல்லாதே.

(பொ-னா.) மனமறியப் பொய் கூறதல் கூடாது.

“தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க” என்றார் திருவள்ளுவர். தன், சாரியை.

நிலையில்லாக் காரியத்தை நிறுத்த வேண்டாம்

(ப - னா.) நிலை இல்லா - நிலைபெறாத, காரியத்தை - காரியத்தை, நிறுத்தவேண்டாம் - நிலைநாட்டாதே.

(பொ-னா.) உறுதியில்லாததை நிலைநிறுத்த முயலுதல் கூடாது. நிலையின்மை - பொய்த்தன்மை.

நஞ்சுடனே ஒருநாளும் பழக வேண்டாம்

(ப - னா.) நஞ்சுடனே - விடத்தையுடைய பாம்புடனே, ஒருநாளும் - ஒரு பொழுதும், பழகவேண்டாம் - சேர்ந்து பழகாதே.

(பொ-னா.) பாம்பைப்போன்ற கொடியாருடன் பழகுதல் கூடாது. நஞ்சு-பாம்பிற்கு ஆகுபெயர்; அஃது ஈண்டுக் கொடியாரை உணர்த்திற்று.

நல்லினக்கம் இல்லாரோ டுணங்க வேண்டாம்

(ப - னா.) நல் இணக்கம் - நல்லவர்களுடைய நட்பு, இல்லாரோடு - இல்லாதவர்களுடன், இணங்க வேண்டாம் - நட்புக்கொள்ளாதே.

மூலமும் உரையும்

கடு

(பொ-ரை.) நல்லோரினத்தைப் பெறுது தீயவருடன் நட்புடையோரை நட்பினராகக் கொள்ளுதல் கூடாது.

• நல்லிணக்கம் இல்லார் என்றமையால், தீயவரின் இணக்க முடையவரென்று கொள்க.

நட்பிற்குரிய நல்ல பண்பில்லாதவர்களுடன் நட்புச் செய்ய வேண்டாம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஆத்தி குடியில் 'இணக்க மறிந்திணங்கு' என்றதும் காண்க.

அஞ்சாமல் தனிவழியே போக வேண்டாம்

(ப - ரை.) அஞ்சாமல் - பயப்படாமல், தனி - தன்னந்தனியாக, வழிபோக வேண்டாம்-வழிச்செல்லாதே.

(பொ-ரை.) துணையில்லாமல் தனியாகவழிச் செல்லல் கூடாது. தனிவழி என்பதற்கு மனிதர் நடமாட்ட மில்லாத காட்டுவழி என்றும் பொருள் சொல்லலாம்.

அடுத்தவரை ஒருநாளும் கெடுக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) அடுத்தவரை - தன்னிடத்து வந்து அடைந்தவரை, ஒருநாளும்-ஒருபொழுதும், கெடுக்க வேண்டாம் - கெடுக்காதே.

(பொ-ரை.) தன்னை அண்டினவர்களைக் கெடுக்காமல் காத்தல் வேண்டும்.

அடுத்தவர் - வறுமை முதலியவற்றால் துன்ப முற்று அடைந்தவர். கெடுக்க வேண்டாம் என்றமையால் காத்தல் வேண்டும் என்றும் கொள்க.

மஞ்சாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்

மயில் ஏறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

கக்

உலகநீதி

(ப - ரை.) மஞ்ச ஆறும் - வலிமை நிறைந்த, குறவருடை - குறவருடைய (மகளாகிய), வள்ளி - வள்ளி நாய்ச்சியாரை, பங்கன் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயில் ஏறும் பெருமானை - மயிலின்மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே - மனமே, வாழ்த்தாய் - (நீ) வாழ்த்துவாயாக.

மைத்து என்பது மஞ்ச எனப்போலியாயிற்று. (உ)

பாட்டு. ௩

மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்

(ப - ரை.) மனம் - உள்ளமானது, போன போக்கு எல்லாம் - சென்றவாறெல்லாம், போகவேண்டாம் - செல்லாதே.

(பொ-ரை.) மனம்போன வழியில் தான் போகாமல் தன்வழியில் மனத்தை நிறுத்த வேண்டும்.

“எத்தான் வாழ்வதற்கே மனம்வைத்தியால் ஏழை நெஞ்சே” என்பதுபோல நெஞ்சை விளித்து ‘மனம்போன போக்கெல்லாம்’ என்றார்.

மாற்றான உறவென்று நம்ப வேண்டாம்

(ப - ரை.) மாற்றான - பகைவனை, உறவு என்று - உறவினை என்று, நம்பவேண்டாம் - தெளியாதே.

(பொ-ரை.) பகைவன் உறவினனாயினும் அவனை நம்பவாகாது.

மூலமும் உரையும்

கள

பகைவன் நண்பன்போல் கடித்தாலும் அவனை நண்பனென்று நம்பி விடக்கூடாது என்னலும் ஆம். உறவு, ஆகுபெயர்.

தனம்தேடி உண்ணாமல் புதைக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) தனம் தேடி - பொருளை (வருந்தித்) தேடி, உண்ணாமல்-சுகராமல், புதைக்க வேண்டாம் - மண்ணிற் புதைக்காதே.

(பொ - ரை.) பொருளைத் தேடி அதுபவிக்காமல் புதைத்துவைத்தல் கூடாது. உண்ணாமல் என்பதிலேயே அறஞ்செய்யாமல் என்பதும் சேர்த்துக்கொள்க.

தருமத்தை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) தருமத்தை - அறஞ்செய்தலை, ஒரு நாளும் - ஒருபொழுதும், மறக்க வேண்டாம் - மறக்காதே.

(பொ-ரை.) நாள் தோறும் அறத்தினை மறவாது செய்தல் வேண்டும். மறக்கவேண்டாம் என்றமையால், நினைந்து செய்தல் வேண்டும் என்பது ஆயிற்று.

சினம்தேடி அல்லலையும் தேட வேண்டாம்

(ப - ரை.) சினம் - வெகுளியை, தேடி-தேடிக்கொண்டு, அல்லலையும் - (அதனால்) துன்பத்தினையும், தேடவேண்டாம்-தேடாதே.

(பொ-ரை.) கோபத்தை வருவித்துக்கொண்டு துன்பமடையலாகாது. உம்மை எச்சவும்மை.

கஅ

உலகநீதி

சினந்திருந்தார் வாசல்வழிச் சேர வேண்டாம்

(ப - னா.) சினந்து இருந்தார் - வெகுண்டிருந்தாருடைய, வாசல்வழி - வாயில் வழியாக, சேர வேண்டாம் - செல்லாதே.

(பொ-னா.) சினங்கொண்டிருந்தாருடைய வீட்டின் வழியாக நடத்தல் கூடாது.

இவ்வாய் என்பது வாயில் என்றாகி வாசல் என மருவீற்று. சினத்திருந்தார் எனவும் பாடம்.

வனம்தேடும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

(ப - னா.) வனம்தேடும்-காட்டின்கண் (விலங்கு முதலியன) தேடித்திரியும், குறவருடை - குறவருடைய (மகளாகிய), வள்ளி - வள்ளி நாய்ச்சியாரை, பங்கன் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயில் ஏறும் பெருமானை - மயிலேன்மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே-மனமே, வாழ்த்தாய்-வாழ்த்துவாயாக.

தேடும் என்றதற்கேற்ப விலங்கு முதலியன என்பது உருவிக்கப்பட்டது; வனம் என்பதற்கு அழகு என்று பொருள் கூறி அழகைத்தேடிய வள்ளியென்று இயைத்தனாத்தலும் ஆம். (ங)

பாட்டு. ச

குற்றமொன்றும் பாராட்டித் திரிய வேண்டாம்

(ப - னா.) குற்றம் ஒன்றும் - (ஒருவர் செய்த) குற்றத்தை மாத்திரமே, பாராட்டி-எடுத்துச்சொல்லி, திரியவேண்டாம் - அலைபாதே.

மூலமும் உரையும்

கக

(பொ-ரை.) ஒருவரிடத்துள்ள குற்றத்தையே எடுத்துத் துற்றுதல் கூடாது. குற்றத்தை விட்டுக் குணத்தைப் பாராட்ட வேண்டும் என்பதாம்.

பிரிநிலை ஏகாரம் தொக்கு நின்றது.

• கொலைகளவு செய்வாரோ டிணங்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) கொலைகளவு - கொலையும் திருட்டும், செய்வாரோடு - செய்கின்ற தீயோருடன், இணங்க வேண்டாம் - நட்புச்செய்யாதே.

(பொ-ரை.) கொலை செய்வாருடனும், களவு செய்வாருடனும் கூடுதல் கூடாது. செய்வாருடன் சேர்தல்கூடாது என்றமையால் அவை செய்தல் ஆகாது என்பது தானே பெறப்படும்.

கற்றவரை ஒருநாளும் பழிக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) கற்றவரை - (நூல்களைக்) கற்றவரை, ஒருநாளும்-ஒருபொழுதும், பழிக்க வேண்டாம்-பழிக்காதே.

(பொ-ரை.) கல்லிகற்ற பெரியாரை சிந்தித்தல்கூடாது. பழிக்கவேண்டாம் என்றமையால் புகழவேண்டும் என்பது பெறப்படும்.

கற்புடைய மங்கையரைக் கருத வேண்டாம்

(ப - ரை.) கற்பு உடைய மங்கையரை - கற்புடைய பெண்களை, கருத வேண்டாம் - சேர்தற்கு நினைவாதே.

(பொ-ரை.) கற்புடைய மாதர்மேல் விருப்பம் வைத்தல் கூடாது. இங்கே மங்கையர் என்றது தன் மனைவியல்லாத பிறமாதர்களை. கினைத்தலும் செய்தலோடு ஒக்குமாகையால் கினைத்தல் கூடாது என்றார்.

கொற்றவனோடு டெதிர்மாறு பேச வேண்டாம்

(ப-ரை.) எதிர்-எதிரே நின்று, கொற்றவனோடு-அரசனோடு, மாறு - மாறான சொற்களை, பேசவேண்டாம் - பேசாதே.

(பொ-ரை.) அரசன் முன்னின்று அவனுக்கு மாறாகப் பேசுதல் கூடாது.

மாறு - விரோதம்.

கோயில்தில்லா ஊரில்குடி இருக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) கோயில் இல்லா - கோவில் இல்லாத, ஊரில் - ஊர்களில், குடி இருக்க வேண்டாம் - குடியிருக்காதே.

(பொ-ரை.) கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருத்தல் கூடாது. திருக்கோயில் இல்லாத ஊர் கொடிய காட்டை யொக்கும்.

மற்றுநிகர் இல்லாத வள்ளி பங்கன்

மயிலேறும் பெருமானே வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

(ப - ரை.) மற்று-பிற்தொன்று, நிகர் இல்லாத-ஒப்புச்சொல்ல முடியாத, வள்ளி-வள்ளி நாய்ச்சியாரை, பங்கன் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயில் ஏறும்.

மூலமும் உரையும்

உக

பெருமானை - மயிலின்மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே-மனமே, வாழ்த்தாய் - வாழ்த்துவாயாக. i(ச)

பாட்டு. ௫

வாழாமல் பெண்ணைவைத்துத் திரிய வேண்டாம்

(ப - ரை.) பெண்ணை - மனையானை, வைத்து. - (வீட்டில் துன்பமுற) வைத்து, வாழாமல்-(அவளோடு கூடி) வாழாமல், திரியவேண்டாம் - அலையாதே.

(பொ - ரை.) மனையாளோடு கூடி வாழாமல் அலைதல் கூடாது. திரிதல் - வேசையர் முதலியோரை விரும்பி அலைதல். இனி, பெற்ற பெண்ணைக் கணவனுடன் வாழாமல் தன் வீட்டில் வைத்து மாறுபட வேண்டாம் என்பதும் ஆம்.

மனையானைக் குற்றம்ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம்

(ப - ரை.) மனையானை - பெண்டாட்டியின் மீது, குற்றம் ஒன்றும் - குற்றமானசொல் யாதொன்றும், சொல்ல வேண்டாம்-சொல்லாதே.

(பொ - ரை.) மனைவியைப்பற்றி எவ்வகைக் குற்றமும் அயலாரிடத்துச் சொல்லுதல் கூடாது.

மனைவிக்குள்ளது தனக்கும் உள்ளதாம் ஆகலானும், கேட்ட அயலார் ஒருகாலத்துப் பழிக்கக்கூடும் ஆகலானும் சொல்ல வேண்டாம் என்றார்.கற்புடைய மனைவியீது குற்றம் சுமத்துவது பாவம் என்பதுமாம்.

உஉ

உலகநீதி

வீழாத படுகுழியில் வீழ வேண்டாம்

(ப - னா.) வீழாத - விழுத்தகாத, படுகுழியில் - பெரும் பள்ளத்தில், வீழ வேண்டாம் - வீழ்ந்து விடாதே.

(பொ-ரை.) விழுத்தகாத படுகுழியில் விழுதல் ஆகாது. படுகுழி என்பது கொடுத்துண்பத்திற்கு ஏதுவாகிய தீயசெய்கையைக் குறிக்கின்றது. மீளாத துன்பத்தையுண்டாக்கும் தீசெய்கையைச் செய்யலாகாது என்க.

வெஞ்சமரீற் புறங்கொடுத்து மீள வேண்டாம்

(ப - னா.) வெஞ்சமரில் - கொடியபோரில், புறங்கொடுத்து - முதுகு காட்டி, மீளவேண்டாம் - திரும்பி வராதே.

(பொ-ரை.) போரில் அச்சத்தால் முதுகுகாட்டி ஒடிதல் கூடாது. ஆண்மைபுடன் எதிர்த்துநின்ற போர்புரிய வேண்டுமென்க.

புறம் - முதுகு. சமர் - போர், யுத்தம்.

தாழ்வான குலத்துடனே சேர வேண்டாம்

(ப - னா.) தாழ்வான - தாழ்வாகிய, குலத்துடன் - குலத்தினருடன், சேரவேண்டாம் - கூடாதே.

(பொ-ரை.) தாழ்த்த குலத்தாருடன் சேர்தல்கூடாது. குலம், அதனை உடையார்க்கு ஆகுபெயர். தாழ்த்தகுலத்தார் - இழிதொழில் செய்யும் குடியிற்பிறந்தவர். சேர்தல் - கட்டிக்கொள்ளுதலும் சம்பந்தஞ்செய்து கொள்ளுதலும்.

மூலமும் உரையும்

௨௩

தாழ்ந்தவரைப் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்

(ப - ரை.) தாழ்ந்தவரை - தாழ்வுற்றவர்களை, பொல்லாங்கு - தீங்கு, சொல்லவேண்டாம் - சொல்லாதே.

(பொ - ரை.) உயர்ந்த நிலையிலிருந்து தாழ்வெய்தியவர்களைத் தீமையாகப் பேசுதல் கூடாது. தாழ்ந்தவர் என்பதற்குக் கீழோர் என்றும், வணங்கினவர் என்றும் பொருள் கூறுதலும் பொருந்தும்.

வாழ்வாருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

(ப - ரை.) வாழ்வு ஆறும் - செல்வம் நிறைந்த, குறவருடை - குறவருடைய (மகளாகிய), வள்ளி - வள்ளி நாய்ச்சியாரை, பங்கன் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயில் ஏறும் பெருமானை - மயிலின்மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கடவுளை, நெஞ்சே-மனமே, வாழ்த்தாய் - வாழ்த்துவாயாக. (ரு)

பாட்டு. ௬

வார்த்தைசொல்வார் வாய்பார்த்துத் திரிய வேண்டாம்

(ப - ரை.) வார்த்தை சொல்வார் - (பயனில்) சொற்கள் கூறுவாருடைய, வாய் பார்த்து - வாயைப் பார்த்துக் கொண்டு, திரியவேண்டாம் - அவரோடுகூட அலையாதே.

(பொ - ரை.) வீண்வார்த்தை பேசுவார் சொற்களைக் கேட்டுக்கொண்டு அவர்பின் அலைதல்கூடாது.

உச

உலகநீதி

வாய், சொல்லுக்கு ஆகுபெயர். வாய்பார்த்தல் என்றது “பண்கண்டளவில்” என்பதுபோல கின்றது.

மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம்

(ப - னா.) மதியாதார்-ன்கு மதிக்காதவருடைய, தலைவாசல் - கடை வாயிலில், மிதிக்க வேண்டாம்-அடிபெடுத்து வைக்காதே.

(பொ-னா.) மதியாதவருடைய வீட்டிற்குச் செல்லுதல் கூடாது. மதியாதார் - அவமதிப்பவர்.

மிதித்தல் - அடியெடுத்துவைத்தல்; சேர்தல்.

மூத்தோர்சொல் வார்த்தைதனை மறக்க வேண்டாம்

(ப - னா.) மூத்தோர் - மூத்தோர்கள், சொல் - கூறுகின்ற, வார்த்தைதனை - சொற்களை, மறக்கவேண்டாம் - மறவாதே.

(பொ-னா.) பெரியோர் கூறியனவற்றை மறத்தல் கூடாது. பெரியோர் சொன்னபடி நடக்கவேண்டும் என்க.

மூத்தோர் - தாய், தந்தை, தமையன், ஆசான் முதலியவர்களும், அறிவிற்பெரியோர்களும் ஆவர்.

முன்கோபக் காரோ டிணங்க வேண்டாம்

(ப - னா.) முன்கோபக் காரோடு - முன்கோபமுடையாருடனே, இணங்கவேண்டாம் - சேராதே.

(பொ-னா.) மிக்ககோபமுடையாருடன் நட்புக்கொள்ளுதல்கூடாது.

முன்கோபம் - பொறுமையின்றி முதலெடுப்பில் உண்டாகும் சினம். கோபக்காரருடன் சேரவேண்டாம் என்றதனால் கோபம்கூடாது என்பதும் ஆயிற்று.

வாத்தியார் கூலியைவைத் திருக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) வாத்தியார் - (கல்வி கற்பித்த) ஆசிரியிருடைய, கூலியை - சம்பளத்தை, வைத்திருக்க வேண்டாம் - (கொடுக்காமல்) வைத்துக்கொள்ளாதே.

(பொ-ரை.) கல்விகற்பித்த ஆசிரியன் நிவேதனத்தைக் கொடாமல் இருத்தல்கூடாது.

உபாத்தியாயர் என்பது வாத்தியார் எனத் திரிந்தது.

வழிபறித்துத் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) வழி பறித்து - வழிப்பறி செய்து, திரிவாரோடு-திரிந்துகொண் டிருப்பவருடன், இணங்க வேண்டாம் - சேராதே.

(பொ - ரை.) வழிப்பறிசெய்யும் கள்வருடன் சேர்தல் கூடாது.

வழிப்பறிசெய்தல் - வழியிற்பயணம் போகிறவர்களின் பொருளைப் பறித்துக்கொள்ளுதல்.

சேர்த்தபுக ழாளுனொரு வள்ளி பங்கன்

திருக்கைவே லாயுதனைச் செப்பாய் நெஞ்சே.

(ப - ரை.) சேர்த்த - ஈட்டிய, புகழாள்ன் - புகழுடையவனாகிய, ஒரு - ஒப்பற்ற, வள்ளி பங்கன் - வள்ளி யம்மையாரைப் பக்கத்தில் உடையவனாகிய, திரு கை - அழகிய கையின்கண், வேலாயுதனை - வேற்படையை யுடைய முருகக் கடவுளை, நெஞ்சே - மனமே, செப்பாய் - புகழ்வாயாக.

உக

உலகநீதி

(பொ - ரா.) சேர்த்த - சம்பாதித்த; சேர்ந்த என்பது
வலித்தல் விகாரமாயிற்று என்னலுமாம். (சு)

பாட்டு. எ

கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்க வேண்டாம்

(ப - ரா.) கருமங்கள் - (செய்யத்தக்க) காரியங்
களை, கருதாமல் - (செய்யும் உபாயத்தை) எண்ணு
மல், முடிக்க வேண்டாம் - முடிக்க முயலாதே.

(பொ-ரா.) செய்யப்படும் காரியங்களை முடிக்கும்
வழியை ஆராய்ந்து செய்தல்வேண்டும். ஒரு காரியத்தை அத
னாலும் நன்மை தீமைகளை ஆராயாமற் செய்தல்கூடாது
என்பதும் ஆகும்.

கணக்கழிவை யொருநாளும் பேச வேண்டாம்

(ப - ரா.) அழிவு கணக்கை - பொய்க்கணக்கை,
ஒரு நாளும் - ஒரு பொழுதும், பேசவேண்டாம் -
பேசாதே.

(பொ-ரா.) பொய்க்கணக்குக் கூறுதல்கூடாது.

வேற்றுமை உருபைப் பிரித்துக்கூட்டுக. பொய் நிலை
பெருதாகலின் அஃது அழிவு என்று சொல்லப்பட்டது.

பொருவார்தம் போர்க்களத்திற் போக வேண்டாம்

(ப - ரா.) பொருவார் - போர்செய்வாருடைய,
போர்க்களத்திற் - போர் (கூடக்கும்) இடத்தின்கண்,
போகவேண்டாம் - போகாதே.

(பொ-ரா.) பிறர் போர்செய்யும் இடத்தில் குறுக்கே
செல்லலாகாது. வீணாகப் போரிலே கலந்துகொள்ளக்
கூடாது என்றமாம். தம், சாரியை.

மூலமும் உரையும் . ௨௭

பொதுநிலத்தி லொருநாளு மிருக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) பொது நிலத்தில் - பொதுவாகிய இடத்தில், ஒருநாளும் - ஒருபொழுதும், இருக்கவேண்டாம் - (குடி) இராதே.

(பொ-ரை.) பலர்க்கும் உரிய பொது நிலத்தில் குடியிருத்தல் கூடாது.

பொதுநிலம்-மந்தை, சாவடி முதலியன. பொதுவிடத்தில் பலரும் வருவார்களாகையால் அங்கே குடியிருப்பின் துன்பமுண்டாகும் என்க.

இருதார மொருநாளுந் தேட வேண்டாம்

(ப - ரை.) இருதாரம் - இரு மனைவியரை, ஒருநாளும் - ஒருபொழுதும், தேடவேண்டாம் - தேடிக்கொள்ளாதே.

(பொ-ரை.) இரண்டு மனைவியரை மணந்து கொள்ளல் கூடாது. இருமனைவியரைக் கொண்டால் பெரும்பாலும் அவர்களுக்குள் போராட்ட முண்டாகுமாதலின் தனக்குத் துன்பமேயன்றி இன்பம் இராதென்க.

தாரம்-மனைவி.

எளியாரை யெதிரிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம்

(ப - ரை.) எளியாரை - ஏழைகளை, எதிரிட்டுக் கொள்ளவேண்டாம் - பகைத்துக் கொள்ளாதே.

(பொ-ரை.) ஏழைகளிடித்துப் பகைத்தல் கூடாது.

எளியார்-இடம் பொருள் எவல் இல்லார். எதிர்-பகை மறுமையில் ஈரகத்திற் கேதுவாகலின் எதிரிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம் என்றார்.

உஅ

உலகநீதி

குருகாரும் புனங்காக்கு மேழை பங்கன்
குமாவேள் பாதத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.

(ப - னா.) குருகு-பறவைகள், ஆரும்-நிறைந்த, புனம் - நினைப் புனத்தை, காக்கும் - காத்த, ஏழை - வள்ளி நாய்ச்சியானா, பங்கன்-பக்கத்தில் உடையவனாகிய, குமாவேள்-குமாவேளின், பாதத்தை-திருவடியை, நெஞ்சே - மனமே, கூறாய்-புகழ்வாய்.

காத்த என்பதைக் காக்கும் என்றது காலவழுவமைதி. ஏழை-பெண். குமாவேள்-குமாளுகிய வேள்; குமான்-இளையன்; முருகன். (எ)

பாட்டு. ௮

சேராத விடந்தனிலே சேர வேண்டாம்

(ப - னா.) சேராத இடந்தனில் - சேரத்தகாத இடங்களில், சேரவேண்டாம் - சேராதே.

(பொ-னா.) சேர்தற்குத் தகுதி யில்லாதவருடன் |சேர்தல் கூடாது.

தகாதவர் - கள்ளுண்போர், ஊர்த்தர் முதலாயினார். தன் சாரியை.

செய்தநன்றி யொருநாளு மறக்க வேண்டாம்

(ப - னா.) செய்த நன்றி - ஒருவர் செய்த உதவியை, ஒரு நாளும் - ஒரு பொழுதும், மறக்க வேண்டாம் - மறக்காதே.

(பொ-னா.) ஒருவர்செய்த உபகாரத்தை எப்பொழுதும் மறத்தல் கூடாது.

நன்றி மறப்பது தீராக் குற்றமாகும்;

மூலமும் உரையும்

உசு

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்பது திருக்குறள்.

“நன்றி மறவேல்”

என்றார் ஓளாவையாநும்.

ஊரோடுங் குண்டுணியாய்த் திரிய வேண்டாம்

(ப - ரை.) ஊரோடும் - ஊர்தோறும் ஒடுகின்ற,
குண்டுணியாய் - கோட் சொல்பவனாகி, திரிய வேண்
டாம் - அலையாதே.

(பொ-ரை.) ஊர்தோறும் சென்று புறங்கூறுதல்
கூடாது.

ஓடும் என்னும் பெயரெச்சம் குண்டுணி என்னும் பெய
ருடன் முடிந்தது. குண்டுணி-கோட் சொல்வோன் என்னும்
பொருளில் வழங்குகிறது. ஊரோடும் என்பதற்கு ஊரிலுள்ள
தியவர்களுடன் சேர்ந்து என்று பொருளுரைத்தலும் ஆம்.

உற்றாரை யுதாசினங்கள் சொல்ல வேண்டாம்

(ப - ரை.) உற்றாரை - உறவின ரிடத்து, உதா
சினங்கள் - இகழ்ச்சி யுரைகள், சொல்ல வேண்டாம் -
சொல்லாதே.

(பொ-ரை.) உறவின் முறையாரை மதியாது இகழ்தல்
கூடாது.

பேரான காரியத்தைத் தவிர்க்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) பேர் ஆன-புகழ் அடைதற்குக் காரண
மாகிய, காரியத்தை-காரியத்தை, தவிர்க்கவேண்டாம்-
(செய்யாது) விலக்க வேண்டாம்.

௩௮

உலகநீதி

(பொ-ஊ.) புகழைத் தருதற்குரிய வீணையைச் செய்யா திருத்தல் கூடாது.

பேர், பெயர் என்பதன் மருஉ; பெயர்-புகழ்.

பிணைப்பட்டுத் துணைபோகித் திரிய வேண்டாம்

(ப - னா) பிணைப்பட்டு - (ஒருவனுக்குப்) பிணை யாகி, துணைபோகி-துணையாகச் சென்று, திரியவேண் டாம் - அணியாதே.

(பொ-ஊ.) ஒருவனுக்குப் பிணையாகித் திரிந்துகொண் டிருத்தல் கூடாது.

கடன் வாங்குவோர்க்கும், குற்றஞ் செய்வோர்க்கும் பிணையாதல் துன்பத்தை யுண்டாக்கும்.

பிணை-புணை; ஈடு; ஜாமீன்.

வாசாருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

(ப - னா.) வார் ஆரும் - பெருமை நிறைந்த, குறவர் உடை-குறவர்களுடைய (மகளாகிய), வள்ளி- வள்ளி காய்ச்சியானா, பங்கன் - பக்கத்தில் உடைபவ னாகிய, மயில் ஏறும் பெருமானை - மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக் கடவுளை, நெஞ்சே-மனமே, வாழ்த் தாய் - வாழ்த்துவாயாக.

வார்-விலங்கு, பறவை முதலிய பிடித்தற்குரிய விலையும் ஆம்.

(அ)

மூலமும் உரையும்

௩௧

பாட்டு. ௧

மண்ணினின்று மண்ணோரஞ் சொல்ல வேண்டாம்

* (ப - ரை.) மண்ணில் நின்று - நிலத்தில் நின்று, மண்-மண்ணைப்பற்றி, ஓரம்-ஒருதலைச்சார்பாக, சொல்ல வேண்டாம் - பேசாதே.

(பொ-ரை.) நிலத்தின்மீது நின்று நிலத்தைப் பற்றிய வழக்கில் ஓரஞ் சொல்லுதல் கூடாது.

“ஓரஞ் சொல்லேல்”

என்பது ஆத்திரூடி.

ஓரம்-நடு நிலையின்மை, பச்சுபாதம்.

மனஞ்சலித்துச் சிலுகிட்டுத் திரிய வேண்டாம்

(ப - ரை) மனம் - உள்ளம், சலித்து - இளைத்து, சிலுக்கிட்டு - (யார்மாட்டும்) சண்டை யிட்டு, திரிய வேண்டாம் - அலையாதே.

(பொ-ரை.) மனத்திப்ப மில்லாது கோபத்தால் யாருடனும் சண்டை யிடுதல் கூடாது.

கண்ணழிவு செய்துதுயர் காட்ட வேண்டாம்

(ப-ரை.) கண்-அருளை, அழிவு செய்து-அழித்து, துயர் காட்டவேண்டாம் - (பிறையிர்கட்குத்) துன்பஞ் செய்யாதே.

(பொ-ரை.) அருளின்றிப் பிற உயிர்களை வருத்துதல் கூடாது.

கண், கண்ணோட்டத்திற்கு ஆகுபெயர்; ஈண்டு அருளைக் குறித்து நின்றது. இனி, கண்ணீர் ஒழுகுமாறு தனக்குள்ள

௩௨

உலகநீதி

தயகாப் பிறரிடத்துப் புலப்படுத்தல் வேண்டா என்பதும் ஆம். கண்ணழிவு என்பதை ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு, தடுத்த என்றும், பிரித்து என்றும் பொருள் சொல்லலுமாம்.

பிறர் செய்யும் நற்காரியத்தைத் தடுத்து என்றும், சேர்ந் திருப்போகாப் பிரித்து என்றும் கொள்ளவேண்டும்.

காணாத வார்த்தையைக்கட் டுரைக்க வேண்டாம்

(ப - ரா.) காணாத - காணாதவற்றைப் பற்றி, கட்டு வார்த்தையை - கட்டு வார்த்தைகளை, உரைக்க வேண்டாம் - சொல்லாதே.

(பொ-ரா.) காணாதவற்றைக் கண்டதுபோலவைத்துப் பொய்கூறல் கூடாது.

கட்டு வார்த்தையை என மாற்றப்பட்டது. கட்டு வார்த்தை - கற்பனைவார்த்தை.

இனி, வார்த்தை என்பதற்குச் செய்தி என்று பொருள் கூறி, காணாத செய்தியைக் கண்டதுபோல உறுதியாகப் பேசவேண்டாம் என்று உரைத்தலுமாகும். கட்டுரைத்தல்- உறுதியாகப் பேசுதல்.

புண்படவே வார்த்தைதனைச் சொல்ல வேண்டாம்

(ப - ரா.) புண்பட - (கேட்போர் மனம்) புண்படுமாறு, வார்த்தைதனை - சொற்களை, சொல்லவேண்டாம் - சொல்லாதே.

(பொ-ரா.) கேட்போர் மனம் வருந்துமாறு கொடுஞ் சொற் கூறலாகாது.

புண்படல்-புண்பட்டாற்போல வருந்தல்.

முலமும் உரையும்

நக

“தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு”

என்பது திருக்குறள்.

புறஞ்சொல்லித் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) புறம் சொல்லி - புறங் கூறி, திரிவா
ரோடு-அலைபவருடன், இணங்க வேண்டாம்-சேராதே.

(பொ-ரை.) புறங் கூறுவாருடன் சேர்தல் கூடாது.

புறஞ்சொல்லல் இன்னதென்பது முன்பு உரைக்கப்
பட்டது.

மண்ணளந்தான் தங்கையுமை மைந்த னெங்கோ ன்
மயிலேறும் பெருமானே வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

(ப - ரை.) மண் அளந்தான் - நிலத்தை (மூவடி
யால்) அளந்த திருமாலுக்கு, தங்கை - தங்கையாகிய,
உமை - உமா தேவிக்கு, மைந்தன் - மகனும், எம்
கோன் - எமக்குத் தலைவனும் ஆகிய, மயில் ஏறும்
பெருமானே - மயிலின்மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்கட
வுளை, நெஞ்சே - மனமே, வாழ்த்தாய் - வாழ்த்துவா
யாக.

(கூ)

பாட்டு. ட

மறம்பேசித் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) மறம்பேசி - வீர மொழி கூறி, திரிவா
ரோடு - (போருக்கு) அலைபவருடன், இணங்க வேண்
டாம் - நட்புக் கொள்ளாதே.

௩௪

உலகநீதி

(பொ-ரை.) வீரவாதம் பேசித் திரிவாருடன் நட்புக் கொள்ளுதல் கூடாது. மறம்பேசல் - தம் வீரத்தைத் தாமே புகழ்ந்து பேசுதல். திரிவார்-வினே அலைகின்றவரும் ஆம்.

இனி,மறம்பேசி என்பதற்குக் கொலை முதலிய கொடிய காரியங்களைப் பேசி என்று உரைத்தலும் பொருந்தும்.

வாதாடி வழக்கழிவு சொல்ல வேண்டாம்

(ப - ரை.) வாதாடி-வாது கூறி, அழிவு வழக்கு-கெடு வழக்கு, சொல்ல வேண்டாம் - கூறாதே.

(பொ-ரை.) மன்றம் ஏறி அழிவழக்குப் பேசுதல் கூடாது.

அழிவழக்கு - வழக்கல்லாத வழக்கு; பொய் வழக்கு.

திறம்பேசிக் கலகமிட்டுத் திரிய வேண்டாம்

(ப - ரை.) திறம்பேசி - வலிமை கூறி, கலகம் இட்டு - கலகம் செய்து, திரிய வேண்டாம் - அலையாதே.

(பொ-ரை.) வல்லமை பேசிக் கலகஞ்செய்தல் கூடாது. திறம்பேசல் - தன்வலிமை முதலியவற்றைப் புகழ்ந்து பேசுதல். கலகம் - சிறு சண்டை.

“வல்லமை பேசேல்”

என்பது ஆத்திதடி.

தெய்வத்தை பொருநாரு மறக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) தெய்வத்தை-கடவுளை, ஒருநாளும்-ஒருபொழுதும், மறக்க வேண்டாம்-மறக்காதே.

மூலமும் உரையும்

௩௫

(பொ-ரை.) கடவுளை எப்பொழுதும் மறத்தல் கூடாது. சிந்தித்து வணங்க வேண்டும் என்க. ஒருநாளும் என்றது இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் என்றபடி.

இறந்தாலும் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்

(ப - ரை.) இறந்தாலும்-(கூறாதிருப்பின்) இறக்க நேரிடுமாயினும், பொய்தன்னை-பொய்யை, சொல்ல வேண்டாம் - சொல்லாதே.

(பொ-ரை.) உயிர் நீங்கநேர்ந்த விடத்தும் பொய் கூறுதல் கூடாது.

உயிரைக் கொடுத்தாயினும் உண்மையை நிலைநாட்டுதல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

ஏசுலிட்ட வுற்றாரை நத்த வேண்டாம்

(ப - ரை.) ஏசுல் இட்ட - இகழ்ச்சி செய்த, உற்றாரை-உறவினரை, நத்த வேண்டாம்-விரும்பாதே.

(பொ-ரை.) மதியாது இகழ்ந்த உறவினரை விரும்பிச் சேர்தல் கூடாது. நத்தல் - விரும்பல்.

குறம்பேசி வாழ்கின்ற வள்ளி பங்கன்
குமரவே னுமத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.

(ப - ரை.) குறம்பேசி - குறி சொல்லி, வாழ்கின்ற-வாழும், வள்ளி-வள்ளி நாய்ச்சியாரை, பங்கன் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய, குமரவேள் - முருகவேளின், நாமத்தை - பெயர்களை, நெஞ்சே-மனமே, கூறாய் - சொல்லித் துதிப்பாயாக.

௩௬

உலகநீதி

குறமகளிர் சொல்லும் குறியைக் குறம் என்பர். குறி - சோதிடம்; ஒருவர் மனத்து நினைத்ததனைக் குறித்துக்கூறல் குறப்பெண்டிர் செய்கையை வள்ளிக்கு ஏற்றிக்கூறினார். (ய)

பாட்டு. கக

அஞ்சபேர் கூலியைக்கைக் கொள்ள வேண்டாம்
அதுவேதிங் கென்னினீ சொல்லக் கேளாய்
தஞ்சமுடன் வண்ணானு விதன்றன் கூலி
சகலகலை யோதுவித்த வாத்தியார் கூலி
வஞ்சமற நஞ்சுறத்த மருத்துவிச்சி கூலி
மகாநோவு தனைத்தீர்த்த மருத்துவன்றன் கூலி
இன்சொலுட னிவர்கூலி கொடாத பேரை
ஏதேது செய்வானே வேமன் றானே.

(ப - னா.) அஞ்சபேர் கூலியை - ஐவருடைய கூலியை, கைக்கொள்ள வேண்டாம் - கைப்பற்ற வேண்டாம் (கொடுத்துவிட வேண்டும்), அது - அக் கூலி, ஏது என்னின்-யாது என்று கேட்பின், சொல்ல- நான் சொல்கின்றேன், நீ-நீ, கேளாய் - கேட்பாயாக, வண்ணான் கூலி - வண்ணானுடைய கூலியும், நாவிதன் கூலி-அம்பட்டன் கூலியும், சகலகலை - பலகலைகளையும், ஓதுவித்த - படிப்பித்த, வாத்தியார் கூலி - ஆசிரியர் கூலியும், வஞ்சம் அற-வஞ்சனை நீங்க, நஞ்சு அறுத்த நச்சக்கொடி அறுத்த, மருத்துவிச்சி கூலி - மருத்து விச்சியின் கூலியும், மகாநோவை - (நீக்குதற்கு அரிய) கொடிய நோயினை, தீர்த்த - நீக்கிய, மருத்துவன் கூலி - வயித்தியன் கூலியும் (ஆம்;) இவர் கூலி - இவர்

மூலமும் உரையும்

௩௭

கட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய கூலியை, தஞ்சமுடன் - அன்புடனும், இன்சொலுடன் - இன்சொல்லோடும், தொடாத பேரை - கொடுக்காதவர்களை, ஏமன் - இயமன், ஏது ஏது-என்ன என்ன துன்பம், செய்வானே - செய்வானே, (நான் அறியேன்.)

(பொ-ரை.) வண்ணன், அம்பட்டன், ஆசிரியர், மருத்துவிச்சி, மருத்துவன் என்னும் ஐவரின் கூலியையும் கொடுத்தவிட வேண்டும், இன்றேல் எமனால் துன்புறுத்தப் படுவார்கள்.

அஞ்சு, ஐந்து என்பதன்போலி. கூலி யென்னும் பொதுமைபற்றி அது என ஒருமையாற் கூறினார். கூலி என்பதை வண்ணன் என்பதோடும் ஒட்டுக. மருத்துவிச்சி, மருத்துவன் என்னும் ஆண்பாற் பெயர்க்குப் பெண்பாற் பெயர். ஏது ஏது என்னும் அடுக்குப் பன்மைபற்றி வந்தது; குறிப்புச்சொல். ஒ, இரக்கம். யமன் என்பது ஏமன் எனத் திரிந்தது. இங்கு, தன், தான், ஏ என்பன அசைகள்.

பாட்டு. ௧௨

கூறுக்கி யொருகுடியைக் கெடுக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) ஒரு குடியை - ஒரு குடும்பத்தை, கூறு ஆக்கி - பிரிவுபடுத்தி, கெடுக்க வேண்டாம் - கெடுக்காதே.

(பொ-ரை.) ஒரு குடியின்கண் ஒற்றுமையுடன் வாழ் பவர்களைப் பிரிவு செய்தல் கூடாது.

கூறு - பிளவு; பிரிவு. குடி, குடியிலுள்ளார்க்கு ஆகு பெயர்.

௩௮

உலகநீதி

கொண்டைமேற் பூத்தேடி முடிக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) பூ தேடி - பூவாவத்தேடி, கொண்டைமேல் - கொண்டையின் மீது, முடிக்க வேண்டாம் - முடித்துக் கொள்ளாதே.

(பொ-ரை.) கொண்டைமேற் பூ முடித்தல் கூடாது.

பிற்காணும்படி கொண்டைமேற் பூமுடித்துக்கொண்டு தூர்த்தர்போலத் திரியலாகாது என்க. மலர் பறித்துக் கட்டினாக்குச் சாத்தவேண்டும் என்னுங் கருத்துங்கொள்க.

தூறுக்கித் தலையிட்டுத் திரிய வேண்டாம்

(ப - ரை.) தூறு ஆக்கி - (பிறர் மீது) பழிச் சொற்களை யுண்டாக்கி, தலையிட்டு - தலைப்பட்டுக் கொண்டு, திரியவேண்டாம் - அலைபாதே.

(பொ-ரை.) பிறர்மேல் பழிச்சொற்களைக் கட்டிவிட்டு, அதவே தொழிலாகத்திரிதல் கூடாது.

தலையிடல் - தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுதல்; பொறுப்பேற்றல்.

தூர்ச்சனராய்த் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) தூர்ச்சனராய் - தீயவர்களாகி, திரிவாரோடு - (ஊர்தொறும்) அலைபவருடன், இணங்க வேண்டாம் - சேராது.

(பொ-ரை.) தீத்தொழில் உடையாருடன் சேர்தல் கூடாது.

தூர்ச்சனர் - துட்டர், தீயோர்.

மூலமும் உரையும்

நூல்

வீரான தெய்வத்தை யிகழ வேண்டாம்

(ப - ரை.) வீறு ஆன - பெருமையுடையன
வாகிய, தெய்வத்தை - தெய்வங்களை, இகழ வேண்
டாம் - இகழாதே.

(பொ-ரை.) பெருமையுள்ள தெய்வங்களை இகழ்ந்
துரைத்தல் கூடாது.

வீறு - பெருமை; வெற்றியுமாம்.

“தெய்வ மிகழேல்”

என்பது ஆத்திநூல்.

வெற்றியுள்ள பெரியோரை வெறுக்க வேண்டாம்

(ப - ரை.) வெற்றி உள்ள - மேன்மையுடைய,
பெரியோரை - பெரியோர்களை, வெறுக்கவேண்டாம் -
வெறுக்காதே.

(பொ-ரை.) பெரியோரை வெறுத்தல் கூடாது.

வெற்றி - பிறரினும் மேம்படுதல்; வாழவும் கெடவும்
செய்யும் ஆற்றலுடையமும். வெறுத்தல் - இகழ்தல்.

மாறான குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

(ப - ரை.) மாறு ஆன-(மற்ற நிலத்தில் உள்ளா
ருடன்) பகைமையுடையராகிய, குறவர் உடை-குறவர்
களுடைய (முகளாகிய) வள்ளி-வள்ளி நாய்ச்சியாரை,
பங்கன் - பக்கத்தில் உடையவனாகிய, மயில் ஏறும்

சுவி

உலகநீதி

பெருமானை - மயிலின் மீது ஏறி நடத்தும் முருகக்
கடவுளை, நெஞ்சே - மனமே, வாழ்த்தாய் - வாழ்த்து
வாயாக.

மாறு - பகை; மாறுபட்ட நடையுமாம்; முருகக்கடவு
ளின் பெருமைக்குமாறான என உரைப்பினும் அமையும்.(கஉ)

பாட்டு. கா

ஆதரித்துப் பலவகையாற் பொருளுந் தேடி
அருந்தமிழா லறுமுகனைப் பாட வேண்டி
ஓதுவித்த வாசகத்தா லுலக நாதன்
உண்மையாய்ப் பாடிவைத்த உலக நீதி
காதலித்துக் கற்றோருங் கேட்ட பேருங்
கருத்துடனே நடோதுங் களிப்பி னோடு
போதமுற்று மிகவாழ்ந்து புகழுந் தேடிப்
பூலோக முள்ளளவும் வாழ்வர் தாமே.

(ப - ரை.) ஆதரித்து - விரும்பி, பலவகையால் -
பல (நல்ல) வழியால், பொருளும் தேடி-பொருளையும்
சுட்டி, அறுமுகனை - ஆறு முகங்களையுடைய முருகக்
கடவுளை, அரும் தமிழால் - அரிய தமிழ் மொழியால்,
பாடவேண்டி - பாடுதலை விரும்பி, ஓதுவித்த - அவ்
விதைவன் அறிவித்தருளிய, வாசகத்தால் - வாசகங்
களினால், உலக நாதன் - உலகநாதன் என்னும் பெய
ருடையான், உண்மையாய் - மெய்ம்மையாக, பாடி
வைத்த - பாடிய, உலக நீதி - உலக நீதி என்னும் இந்
னலை, காதலித்து - விரும்பி, கற்றோரும் - படித்தவர்

மூலமும் உரையும்

சக

களும், கேட்ட பேரும் - கேட்டவர்களும், நாள் தோறும் - ஒவ்வொருநாளும், கருத்துடன்-நல்லெண்ணத் தோடும், களிப்பினோடு - மகிழ்ச்சியோடும், போதம் - அறிவும், உற்று - உறப்பெற்று, மிக வாழ்ந்து - மிகவும் வாழ்வுடையராய், புகழும் தேடி - புகழையும் பெற்று, பூலோகம் உள்ளளவும் - ஊழிக் காலம் வரையிலும், வாழ்வார் - வாழ்வார்கள்.

(பொ-ரை.) உலக நாதன் என்னும் புலவன் பல நல்வழியாற் பொருள் சேர்த்து, பின்பு, தமிழ் மொழியால் முருகக் கடவுளைப் பாடவிரும்பி, அப்பெருமான் உணர்த்திய வாசகங்களாற் பாடிவைத்த 'உலக நீதி' என்னும் இந்நூலை விருப்புடன் கற்றவரும் கேட்டவரும் நல்லெண்ணமும், மனமகிழ்ச்சியும், ஞானமும், வாழ்வும், புகழும் உடையவர்களாய் உலக முள்ளவரையும் வாழ்வார்கள்.

இப்பாட்டின் முற்பகுதியால், இந்நூலைப் பாடியவன் உலகநாதன் என்னும் பெயரினன் என்பதும், அவன் பல வழியாலும் பொருள் தேடியதுடன் முருகக்கடவுளிடத்தில் அன்புடையவனாயிருந்தான் என்பதும், உலகநீதி என்பது இந்நூற்பெய ரென்பதும் விளங்குகின்றன. பிற்பகுதியில் இதனைக் கற்றவரும் கேட்டவரும் அடையும் பயன்கள் கூறப்பட்டன. பொருளும் தேடி என்பதிலுள்ள உம்மை கல்வியும் தேடினான் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றது. பொருள் தேடி என்பதற்கு முருகக்கடவுட்குப் பொருள் தேடி வைத்து என்றும், ஒதுவித்த என்பதற்குத் தனக்கு ஆசான் கற்பித்த என்றும் கூறுதலுமாகும். இனி, உலகநாதன் ஒதுவித்த வாசகத்தால், எனக்கொண்டு கூட்டி, உலகநாதன் கேட்டுக் கொண்டபடி என்றுரைத்தலுமாகும்; அப்பொழுது, இந்

சுஉ

உலகநீதி

தூலைச் செய்தோன் பெயர் விளங்கவில்லை. கேட்டவர் என்பது உலகவழக்கின்படி கேட்டபேர் என்றிருக்கிறது. உள்ள அளவும் என்பது உள்ளளவும் என்றாயிற்று. தாம் ஏ அசைகள். (கந)

உலகநீதி முற்றிற்று

செறமணஞர் முனிசாமி முதலியார் அண்டு சன்ஸ்,
செவகாமி விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.

கழக வெளியீடு - ௬௬

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

அதிவீரராமபாண்டியர்

அருளிய

வெற்றிவேற்கை

என்னும்

நறுந்தொகை

திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் கல்லூரித்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

திரு. ந. மு., வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்

எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவ சித்தாந்த அறப்பதிப்புக் கழகம் விமிடெட்

திருநெல்வேலி & சென்னை

, பிரபவஞ்சு வைகாசி

[2nd Edition]

Published by

*The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevely, Limited,
Tinnevely :: & Madras
May, 1927*

[Copy - right]

Printed by

C. Muniswamy Mudaliar & Sons, Madras

முகவுரை

, நறுந்தோகை என்னும் இந்நீதினால் அருந்தமிழ்ப் புலமைசான்ற அந்நீரராமபாண்டியரால் இயற்றப்பெற்றது. இவர் கோற்கை நகரத்திலிருந்து அரசு புரிந்தவரென்று இர்தூற் பயன் கூறும் பாயிரத்தில் 'கொற்கையாளி' என வருதலால் அறியப்படுகின்றது. கொற்கை பாண்டி மன்னர் கள் இருந்து அரசுபுரியும் பதிகளிலொன்றாயிருந்த தென்ப கைச் சிலப்பதிகாரத்திலே 'கொற்கையிலிருந்த வெற்றி வேற் செழியன்' எனக் கூறப்பட்டிருத்தலானும், பிறவிடத் தும் 'கொற்கைச் செழியர்' என வருதலானும் அறியலாகும். இப்பதி பாண்டிநாட்டில் முத்துக்குளிக்கும் துறைமுகங்க ளில் ஒன்றாயும் இருந்தது. சிறுபாணாற்றுப்படையில், 'உப்பு வாணிகரின் சகடவொழுங்கோடு கொற்கைக்கு வந்த மந்தி கள் அங்குள்ள முத்துக்களைக் கிளிஞ்சிலின் வயிற்றிலடக்கி உப்புவாணிகச் சிறுருடன் கிலுகிலுப்பை யாடும்' என்று கொற்கை வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில், பாண்டியன் 'தத்துநீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்' எனக் கூறப் பட்டிருத்தலும் அறியற்பாலது. அந்நீரராம பாண்டியர் தென்காசியிலிருந்து அரசு புரிந்தனரெனவும் கூறுவர். இவர் காலம் கி. பி. ௧௧, ௧௨-ம் நூற்றாண்டு எனச் சிலரும், ௧௩-ம் நூற்றாண்டு எனச் சிலரும் கூறுகிறார்.

இவர் தமிழில் நிரம்பிய புலமைவாய்ந்தவர் வடமொழிப் புலமையும் உடையவர். தமிழில் இவரியற்றிய நூல்கள் நைடதம், கூர்மபுராணம், இலங்கபுராணம், காசிகாண்டம், வாயுசங்கிதை, திருக்கருவை அந்தாதிகள், நறுந்

தோகை முதலியனவாம். இவர் தமையனார் வரதுங்கராம பாராடிய ரென்பவர், அவரும் சிறந்த புலவராய்த் தமிழில் பிரமோத்தாகாட்டம் முதலிய நூல்கள் இயற்றியிருக்கின்றனர். அதிவீரராமரின் மனைவியாரும் சிறந்த புலமையுடையார் எனக் கூறுகின்றனர்.

இனி, இவரியற்றிய நூல்களுள்ளே நைடநமானது இலக்கியப் பயிற்சிக்குச் சிறந்த நூலாகக்கொண்டு தமிழ் மக்கள் பல்லோரானும் பாராட்டிப் படிக்கப்படுகின்றது. திருக்கருவையில் எழுத்தருளியிருக்கும் சிவபிரான்மீது இவர்பாடிய வேணபாவநதாதி, கலிந்துறையநதாதி, பதிற்றுப்பத்தநதாதி என்பன பத்திச்சுவை ததும்பும் துதி நூல்களாம். நறுந்தொகை யென்பது இளைஞர் பலராலும் படிக்கப்படுகின்ற நீதிநூற்களிலொன்றாகவுளது. இந்நூற்குப் பெயர் இதவே யென்பது 'நற்றமிழ் தெரிந்த நறுந்தொகை தன்னால்' எனப் பாயிரத்திற் கூறியிருத்தலாற் பெறப்படும். அச்சுத்திரம் 'வெற்றிவேற்கை' என்று தொடங்கி யிருப்பது கொண்டு இதனை அப்பெயரானும் வழங்கி வருகின்றனர்.

நறுந்தொகை என்பது நல்லனவாகிய நீதிகளின் தொகை எனப் பொருள்படும். இதனால், பழைய நூல்களிலுள்ள நல்ல நீதிகள் பல இந்நூலுள்ளே தொகுத்து வைக்கப்பட்டன என அறியலாகும். இதிலுள்ள நீதிகளெல்லாம் தோன்னுல்களிற் காணப்படுவனவே யெனினும், ஒரு சில புறநானூறு, நாலடியார் முதலியவற்றின் செய்யுட்களோடு சொல்லினும் பொருளினும் பெரிதும் ஒற்றுமையுற்று விளங்குகின்றன. அவை உரையில் அங்கங்கே காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் முன் பலரால் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பதிப்புக்கள் ஒன்று ஒன்றோடு பெரிதும் வேறுபட்டுள்ளன. அவற்றிற் காணப்படும் பாடபேதங்கள் எண்ணிறந்தன.

வாக்கியங்களின் முறையும் பலவாறாகப் பிறழ்ச்சி யடைந்து
 ளது. 'அதனால்' என்பது போலுஞ் சொற்கள் தனிச்சீராக
 வேண்டாத இடங்களிலெல்லாம் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்
 பதிப்பில் இவை பலவற்றையும் கூடியவரையில் திருத்தம்
 செய்து, இன்றியமையாத பாட பேதங்களையும் காட்டி,
 பதவுரை, பொழிப்புரைகளுடன், விசேடக் குறிப்புகளும்
 திருந்த எழுதியிருப்பது காணலாகும். 'வாழியநலனே வாழிய
 நலனே' என்னும் வாக்கியம் சில பதிப்புக்களில் ஓரியைபு
 மின்றி தூலின் நடுவே வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பதிப்பில்
 அஃது இறுதியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோயினான்மணி
 மாலையிற் பட்டினத்தடிகள் 'அருளு வாழி அருளு வாழி'
 என ஒரு பாட்டின் முதலில் வாழ்த்தியிருப்பதும், மற்றும்
 முதற்கண் வாழ்த்துக் கூறுதல் மரபாயிருந்து வருவதுங்
 கொண்டு, இப்பதிப்பில் வாழ்த்தினை முதலில் அமைத்து
 ளோம்.

இங்ஙனம்,

ந. மு. வேங்கடசாமி.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

அதிவீரராமபாண்டியர்

அருளிய

வெற்றிவேற்கை

என்னும்

நறுந்தொகை

கடவுள் வாழ்த்து

பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்
சரணவற் புதமலர் தலைக்கணி வோமே.

நூற்பயன்

வெற்றிவேற்கை வீர ராமன்
கொற்கை யாளி குலசே கரன்புகல்
நற்றமிழ் தெரிந்த நறுந்தொகை தன்னாற்
குற்றங் களையோர் குறைவிலா தவரே.

வாழ்த்து

வாழிய நலனே வாழிய நலனே.

அ

நறுந்தொகை

நூல்

- க. எழுத்தறி வித்தவ னிறைவ னாகும்.
 உ. கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.
 ங. செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்
 ச. வேதியர்க் கழகு வேதமு மொழுக்கமும்.
 ஞ. ¹மன்னவர்க் கழகு செங்கோன் முறைமை.
 ஈ. ²வைசியர்க் கழகு வளர்பொரு ளீட்டல்.
 எ. ³உழவர்க் கழகிங் குழுதான் விரும்பல்.
 அ. மந்திரிக் கழகு ⁴வரும்பொரு ளுரைத்தல்.
 ஈ. தந்திரிக் கழகு தறுக னுண்மை.
 டி. உண்டிக் கழகு விருந்தோ ண்டல்.
 கக. பெண்டிர்க் கழகெதிர் பேசா திருத்தல்.
 கஉ. குலமகட் கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்.
 கங. விடைமகட் கழகுதன் மேனி மினுக்குதல்.
 கச. ⁵அறிஞர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்.
 கடு. ⁶வறிஞர்க் கழகு வறுமையிற் செம்மை.

-
1. மன்னர்க் கழகு என்றும் பாடம்.
 2. வணிகர்க் கழகு என்றும் பாடம்.
 3. உழவர்க் கழகே குழுதான் என்றும் பாடம்.
 4. வருபொருள் என்றும் பாடம்.
 5. அறிவோர்க்கு என்றும் பாடம்.
 6. வறியோர்க்கு என்றும் பாடம்.

நறுந்தொகை

௧௭

௧௬. தேம்படு பனையின் நிரள்பழத் தொருவிதை.
வானுற வேங்கி வளம்பெற வளரினும்

• ஒருவர்க் கிருக்க நிழலா காதே.

௧௭. தெள்ளிய வாலின் சிறுபழத் தொருவிதை
தெண்ணீர்க் கயத்துச்* சிறுமீன் சினையினும்
தண்ணிதே யாயினு மண்ணல் யானை
அணிதேர் புவி யாட்பெரும் படையொடு
மன்னர்க் கிருக்க நிழலா கும்மே.

௧௮. பெரியோ ரெல்லாம் பெரியரு மல்லர்.

௧௯. சிறியோ ரெல்லாம் சிறியரு மல்லர்.

௨௦. பெற்றோ ரெல்லாம் பிள்ளைக ளல்லர்.

௨௧. உற்றோ ரெல்லா முறவின ரல்லர்.

௨௨. கொண்டோ ரெல்லாம் பெண்டிரு மல்லர்.

௨௩. அடினுமா விற்பா றன்சுவை குன்றாது.

௨௪. சுடினுஞ் செம்பொன் றன்னொளி கெடாது.

௨௫. அரைக்கினுஞ் சந்தனந் தன்மண மறாது.

௨௬. புகைக்கினுங் காரகில் பொல்லாங்கு கமழாது.

௨௭. கலக்கினுந் தண்கடல் சேரா காது.

௨௮. அடினும்பால் பெய்துகைப் பறாதுபேய்ச் சுரைக்காய்.

௨௯. ஊட்டினும் பல்விரை யுள்ளிகம ழாதே.

௩௦. பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தான்றரீ வருமே.

* கயத்துள் என்றும் பாடம்.

† தாந்தர என்றும் பாடம்.

- கக. சிறியோர் செய்த சிறுபிழை யெல்லாம்
பெரியோ ராயிற் பொறுப்பது கடனே.
- கஉ. சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தன ராயிற்
பெரியோ ர்ப்பிழை பொறுத்தலு மரிதே.
- கங. நூறுண்டு பழகினு மூர்க்கர் கேண்மை
நீர்க்குட் பாசிபோல் வேர்க்கொள் ளாதே.
- கச. ஒருநாட் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை
இருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க் கும்மே.
- கரு. கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினுங் கற்கை நன்றே.
- கசு. கல்லா வொருவன் குலநலம் பேசுதல்*
நெல்லினுட் பிறந்த பதரா கும்மே.
- கஏ. காற்பாற் குலத்தின் மேற்பா லொருவன்
கற்றில் னாயிற் கீழிருப் பவனே.
- கஅ. எக்குடி பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
அக்குடியிற் கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்.†
- கக. அறிவுடை யொருவனை யரசனும் விரும்பும்.
- கஉ. அச்சமுள் ளடக்கி யறிவகத் தில்லாக்
கொச்சை மக்களைப் பெறுதலி னக்குடி
வச்சமற் றேமார் திருக்கை நன்றே.
- கக. யானைக் கில்லை தானமுந் தருமமும்.
- கஉ. பூனைக் கில்லை தவமுந் தயையும்.

* பேசின் என்றும் பாடம்.

† கற்றோரை வருக வென்பார் என்றும் பாடம்.

நறுந்தொகை

கக

- சங். ஞானிக் கில்லை யின்பமுந் துன்பமும்.
 சச. சிதலைக் கில்லை செல்வமுஞ் செருக்கும்.
 சரு. முதலைக் கில்லை நீச்சு நிலையும்.
 சசு. அச்சமு நாணமு மறிவிலோர்க் கில்லை.
 சஎ. நாளுந் கிழமையு நலிந்தோர்க் கில்லை.
 சஅ. கேளுந் கிளையுந் கெட்டோர்க் கில்லை.
 சசு. உடைமையும் வறுமையு மொருவழி நில்லா.
 ருய. குடைநிழ விருந்து குஞ்சர மூர்ந்தோர்
 நடைமெலிந் தோளுந் நண்ணினு நண்ணுவர்.
 ருக. சிறப்புஞ் செல்வமும் பெருமையு முடையோர்
 அறக்கூழ்ச் சாலை யடையினு மடைவர்.
 ருஉ. அறத்திடு பிச்சை கூவி யிரப்போர்
 அரசோ டிருந்தர சாளினு மாளுவர்.
 ருங். குன்றத் தனையிரு நிதியைப் படைத்தோர்
 அன்றைப் பகலே யழியினு மழிவர்.
 ருச. எழுநிலை மாடங் கால்காய்ந் துக்குக்
 கழுதை மேய்பா ழாயினு மாகும்.
 ருரு. பெற்றமுங் கழுதையு மேய்ந்த வப்பாழ்
 பொற்றொடி மகளிரு மைந்தருங் கூடி
 நெற்பொலி நெடுநக ராயினு மாகும்.
 ருசு. மணவணி யணிந்த மகளி ராந்தே
 பிணவணி யணிந்துதங் கொழுநரைத் தழீஇ
 உடுத்த வாடை கோடி யாக
 முடித்த கூந்தல் விரிப்பினும் விரிப்பர்.

௧௨

நறுந்தொகை

௫௭. இல்லோ ரிரப்பது மியல்பே யியல்பே.

௫௮. இரந்தோர்க் கிவது முடையோர் கடனே.

௫௯. நல்ல ஞாலமும் வானமும் பெறினும்
எல்லா மில்லை யில்லில் லோர்க்கே.

௬௦. தறுகண் யானை தான்பெரி தாயினும்
சிறுகண் மூங்கிற் கோற்கஞ் சும்மே.

௬௧. குன்றுடை நெடுங்கா டேடே வாழினும்
புன்றலைப் புல்வாய் புலிக்கஞ் சும்மே.

௬௨. ஆராயாம் பள்ளத் தூடே வாழினும்
தேரை பாம்பிற்கு மிகவஞ் சும்மே.

௬௩. கொடுங்கோன் மன்னர் வாழு நாட்டிற்
கடும்புலி வாழுங் காடு நன்றே.

௬௪. சான்றோ ரில்லாத் தொல்பதி யிருத்தலின்
தேன்றோர் குறவர் தேய நன்றே.

௬௫. காலையு மாலையு நான்மறை யோதா
அந்தண ரென்போ ரனைவரும் பதரே.

௬௬. குடியலைத் திரந்துவெங் கோலொடு நின்ற
முடியுடை யிறைவனா மூர்க்கனும் பதரே.

௬௭. முதலுள பண்டங் கொண்டுவா ணிபஞ்செய்
ததன்பய னுண்ணு வனிகரும் பதரே.

௬௮. வித்து மேரு முளவா யிருப்ப
எய்த்தங் கிருக்கு மேழையும் பதரே.

௧௯. தன்மனை யானைத் தாய்மனைக் ககற்றிப்
பின்பவட் பாராப் பேபைதையும் பதரே.

௨௦. தன்மனை யானைத் தனிமனை யிருத்திப்
பிறர்மனைக் கேகும் பேபைதையும் பதரே.

௨௧. தன்னு யுதமுந் தன்கையிற் பொருளும்
பிறன்கையிற் கொடுக்கும் பேபைதையும் பதரே.

௨௨. வாய்ப்பறை யாகவு நாக்கடிப் பாகவும்
சாற்றுவு தொன்றைப் போற்றிக் கேண்மின்.

௨௩. பொய்யுடை யொருவன் சொல்வன் மையினால்
மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே.

௨௪. மெய்யுடை யொருவன் சொலமாட் டாமையாற்
பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே.

௨௫. இருவர்தஞ் சொல்லையு மெழுதரக் கேட்டே
இருவரும் பொருந்த வுரையா ராயின்
மனுமுறை நெறியின்[†] வழக்கிழந் தவர்தா
மனமுற மறுகிறின் றழுத கண்ணீர்
முறையுறத் தேவர் மூவர் காக்கினும்
வழிவழி யீர்வதோர் வாளா கும்மே.

௨௬. பழியா வருவது மொழியா தொழிவது.

௨௭. சுழியா வருபுன லிழியா தொழிவது.

* பின்பவட் பேணு என்றும் பாடம்.

† தனியே யிருத்தி என்றும் பாடம்.

‡ மனுநெறி முறையின் என்றும் பாடம்.

கசு

நறுந்நெதர்கை

எ.அ. துணையோ டல்லது நெடுவழி போகேல்.

எ.க. புணைமீ தல்லது நெடும்புன லேகேல்.

அ.யி. எழிலார் முலைவரி விழியார் தந்திரம்
இயலா தனகொடு முயல்வா காதே.

அ.க. வழியே யேகுசு வழியே மீளுக்.

அ.உ. இவைகா னுலகிற் கியலா மாறே.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

வெற்றிவேற்கை

என்னும்

ந று நீ த ரை க

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்
சரணவற் புதமலர் தலைக்கணி வோமே.

: (பதவுரை.) பிரணவம் - பிரணவ மந்திரத்தின்,
பொருள் ஆம்-அருத்தமாகிய, பெருந்தகை - பெருந்
தன்மையையுடைய, ஐங்கரன்-ஐந்து கைகளையுடையவ
ராகிய விநாயகக் கடவுளின், சரணம்-திருவடியாகிய,
அற்புகம்-அதிசயம்மிசூந்த, மலர்-செந்தாமரைமலரை,
தலைக்கு அணிவோம் - தலையில் சூடிக்கொள்வோம்
என்றவாறு.

(பொழிப்புரை.) பிரணவ மந்திரத்தின் பொருளாகிய
விநாயகக் கடவுளின் திருவடிகளை வணங்குவோம் என்ற
வாறு.

பிரணவம் எல்லாமந்திரங்களுக்கும், தேவதத்திற்கும்
முதலாகவுள்ளது. யாம் என்னும் எழுவாய் தொக்குகின்றது.
எ ன் றை.

நுற்பயன்

வெற்றி வேற்கை வீர ராமன்
கொற்கை யாளி குலசே கரன்புகல்
நற்றமிழ் தெரிந்த நறுந்தொகை தன்னால்
குற்றங் களைவோர் குறைவிலா தவரே.

(பத.) கொற்கை - கொற்கை யென்னும் நகரை,
ஆளி - ஆள்பவனும், குல சேகரன் - தன்குலத்திற்கு
முடிபோல்பவனும் ஆகிய, வெற்றி வேல் கை-வெற்றி
பொருத்திய வேலினை யேந்திய கையையுடைய, வீர
ராமன் - அதிவீரராம பாண்டியன், புகல்-சொல்லிய,
நல் தமிழ் தெரிந்த - நல்ல தமிழில் விளக்கமுற்ற,
நறுந்தொகை தன்னால் - நறுந்தொகை யென்னும்
இந்நீதி நூலால், குற்றம் களைவோர் - குற்றத்தைப்
போக்குவோர், குறைவு இலாதவர்-சிறுமை இல்லாத
வராவர் எ-று.

(பொழி.) கொற்கைநக ரதிபனும் குலத்திற்கு மகுடம்
போன்றவனுமாகிய அதிவீரராம பாண்டியன் கூறிய நறுந்
தொகை யென்னும் இந்நீதிநூலைக் கற்றுக் குற்றத்தைப்
போக்கிக் கொள்வோர் ஒரு குறையும் இல்லாதவராவர்
எ - று.

நறுந்தொகை யென்பதற்கு நல்ல நீதிகளைத் தொகுத்
திருப்பது என்பது பொருள். இதுவே இந்நூலின் பெயர்.
இஃ செய்யுளின் முதலில் 'வெற்றிவேற்கை' என்னுந்தொடர்
இருத்தலால், அதனாலும் இந்நூலை வழங்குவர். ஏ ஈற்றகை.

வாழ்த்து

வாழிய நலனே வாழிய நலனே.

(பத.) நலன் - எல்லா நன்மைகளும், வாழிய - வாழ்க : நலன் - எல்லா நன்மைகளும், வாழிய - வாழ்க.

(பொழி.) எல்லா நலங்களும் வாழவேண்டும்; எல்லா நலங்களும் வாழவேண்டும்.

நலங்களாவன: மழை, பயிர், பசு, அறம் முதலியன. நன்மை வாழவேண்டுமென்றமையால் தீமை ஒழியவேண்டுமென்பதுமாயிற்று. மகிழ்ச்சியால் இருமுறை கூறினார். ஏ அசை.

நூல்

௧. எழுத்தறி வித்தவ னிறைவ னாகும்.

(பத.) எழுத்து-எழுத்துக்களை, அறிவித்தவன்-கற்பித்த ஆசிரியன், இறைவன் ஆகும் - கடவுள் ஆவான்.

(பொழி.) ஒருவனுக்குக் கல்வி கற்பித்த ஆசிரியன் அவனுக்குத் தெய்வமாவான்.

எழுத்து முதலாகக் கற்பிக்க வேண்டுதலின் கல்வியை எழுத்து என்றார். ஆசிரியனைத் தெய்வமாகக் கருதி வணங்க வேண்டுமென்பது கருத்து.

௨. கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.

(பத.) கல்விக்கு - (ஒருவன் கற்ற) கல்விக்கு, அழகு - அழகாவது, கசடு அற-குற்றம் நீங்க, மொழிதல் - (தான் கற்றவைகளைச்) சொல்லுதல்.

கஅ

நறுந்தொகை

(பொழி.) ஒருவன் சுற்ற கல்விக்கு அழகாவது தான் சுற்றவைகளைக் குற்றமறச் சொல்லுதல்.

கசக - ஐயம், திரிபு என்பன. ஒருவன் தான் சுற்றவைகளை ஐயம் திரிபு இன்றியும், திருத்தமாகவும் பிறருக்குச் சொல்லவேண்டும் என்பதாம்.

க. செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்.

(பத.) செல்வர்க்கு - பொருளுடையவர்க்கு, அழகு - அழகாவது, செழும கிளை-நல்ல சுற்றத்தை, தாங்குதல் - பாதுகாத்தல்.

(பொழி.) செல்வமுடையோர்க்கு அழகாவது சுற்றத் தார் வறுமையுற்ற பொழுது அவரைப் பாதுகாத்தல்.

கிளை போன்றிருத்தலின் சுற்றம் கிளையெனப்படும். செழுங்கிளை யென்பது நல்ல உறவு என்றும் தமக்கு அழகைச் செய்யும் உறவு என்றும் பொருள்படும்.

ச. வேதியர்க் கழகு வேதமு மொழுக்கமும்.

(பத.) வேதியர்க்கு - மறையோருக்கு, அழகு -- அழகாவன, வேதமும் - வேதம் ஒதுதலும், ஒழுக்கமும் - நல்லொழுக்கம் குன்றாதிருத்தலும் ஆம்.

(பொழி.) வேதத்தை மறவாமல் ஒதுதலும், ஒழுக்கத்திற் குன்றாமையும் அந்தணர்க்கு அழகாம்.

வேதத்தை மறத்தவரும், நல்லொழுக்க மில்லாதவரும். அந்தணராகார் என்பதாம்.

ரு. மன்னவர்க் கழகு* செங்கோன் முறைமை.

* மன்னர்க் கழகு என்றும் பாடம்.

முலமும் உரையும்

கக.

(பத.) மன்னவர்க்கு - அரசருக்கு, அழகு-அழகாவது, செங்கோல் முறைமை - நீதி செலுத்தும் முறைமையாம்.

(பொழி.) அரசருக்கு அழகாவது நீதி செலுத்தும் இயல்பாம்.

* நீதியானது செவ்விய கோல் போன்றிருத்தலின் அது செங்கோல் எனப்படும். தமது நாட்டை நீதியுடன் ஆளாதவர் அரசராகார் என்பதாம்.

கூ. வைசியர்க் கழகு* வளர்பொரு ளீட்டல்.

(பத.) வைசியர்க்கு - வணிகர்க்கு, அழகு-அழகாவது, வளர்பொருள்-வளர்கின்ற பொருளை, ஈட்டல் - தேடுதல்.

(பொழி.) வாணிகர்க்கு அழகாவது வளர்கின்றபொருளைச் சேர்த்தல்.

வளர்தலாவது மேன்மேற் கிளைத்தல்.

எ. உழவர்க் கழகிங் குழுதுணி வீரும்பல்.

(பத.) உழவர்க்கு - வேளாளர்க்கு, அழகு-அழகாவது, இங்கு - இந்நிலத்தில், உழுது - உழுது பயிர் செய்து, ஊண் - உண்டு வாழ்தலை, வீரும்பல்-இச்சித்தல்.

(பொழி.) வேளாளர்க்கு அழகாவது பயிர்செய்து உண்டலை வீரும்புதல்.

* வணிகர்த் கழகு என்றும் பாடம்.

† உழவர்க் கழகே' குழுதுணி என்றும் பாடம்.

உயி

தறுந்தொகை

அ. மந்திரிக் கழகு வரும்பொருள் ஞரைத்தல்.

(பத.) மந்திரிக்கு-அமைச்சனுக்கு, அழகு-அழகாவது, வரும்பொருள் - (மேல்) வருங் காரியத்தை, உரைத்தல் - (முன்னறிந்து) சொல்லுதல்.

(பொழி.) அமைச்சனுக்கு அழகாவது மேல்வருங் காரியத்தை முன்னறிந்து அரசனுக்குச் சொல்லுதல்.

சு. தந்திரிக் கழகு தறுக ணண்மை.

(பத.) தந்திரிக்கு-படைத்தலைவனுக்கு, அழகு - அழகாவன, தறுகண் - அஞ்சாமைபும், ணண்மை - வீரமும் ஆம்.

(பொழி.) சேனைத்தலைவனுக்கு அழகாவன அஞ்சாமைபும், வீரமும் ஆம்.

தந்திரம் - சேனை. தந்திரி - சேனையை உடையவன்.

மி. உண்டிக் கழகு விருந்தோடு ண்டல்.

(பத.) உண்டிக்கு - உணவிற்கு, அழகு-அழகாவது, விருந்தோடு-விருந்தினருடன், உண்டல் - உண்ணுதல்.

(பொழி.) உணவுண்டலுக்கு அழகாவது வந்த விருந்தினருடன் புசித்தல்.

விருத்தினர் - புதியராய் வருகின்றவர், பரதேசிகள்.

கக. பெண்டிர்க் கழகெதிர் பேசா திருத்தல்.

(பத.) பெண்டிர்க்கு - மகளிர்க்கு, அழகு-அழ

* வருபொருள் என்றும் பாடம்.

மூலமும் உரையும்

உக

காவது, எதிர் பேசாது-(கணவன் சொல்லுக்கு) எதிர் பேசாமல், இருத்தல் - அடங்கியிருத்தல்.

*(பொழி.) மாதர்களுக்கு அழகாவது கணவனோடு எதிர்த்துப் பேசாது அடங்கியிருப்பது.

கஉ. குலமகட் கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்.

(பத.) குலமகட்டு - குலப்பெண்ணுக்கு, அழகு - அழகாவது, தன் கொழுநனை-தன் கணவனை, பேணுதல் - வழிபடுதல்.

(பொழி.) குலமாதுக்கு அழகாவது தன் கணவனைப் பூசித்தல்.

குலமகள் - ஒருவனுக்கு உரியளாய் இல்லறம் நடாத்தும் நற்குடிப் பிறந்தபெண். பேணுதல் என்பதற்கு உண்டி முதலியவற்றால் உபசரித்தல் என்றும் பொருள் சொல்லலாம்.

கங. விலைமகட் கழகுதன் மேனி மினுக்குதல்.

(பத.) விலைமகட்டு - விலைமாதுக்கு, அழகு - அழகாவது, தன் மேனி - தன் உடம்பை, மினுக்குதல் - மின்னச் செய்தல்.

(பொழி.) பொதுமகளுக்கு அழகாவது தன் சரீரத்தை மின்னச் செய்தல்.

பொருள் கொடுப்பார்க்கு உரியனாதலின் பரத்தை விலைமகள் எனப்படுவள். மினுக்குதல் - ஆடை அணிகளாலும், மஞ்சள் முதலிய பூச்சுக்களாலும் விளங்கச் செய்வது.

கச. அறிஞர்க் கழகு* கற்றுணர்ந் தடங்கல்.

(பத.) அறிஞர்க்கு-அறிவுடையோருக்கு, அழகு-அழகாவது, கற்று - (கற்க வேண்டிய நூல்களை யெல்லாம்) கற்று, உணர்ந்து - (அவற்றின் பொருள்களை) அறிந்து, அடங்கல் - அடங்கியிருத்தல்.

(பொழி.) அறிவுடையோருக்கு அழகாவது நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து அடங்கி யிருத்தல்.

அடங்கல் - செருக்கின்றி யிருத்தல், மனம் அடங்குதல், நூல்களிற் கூறியபடி நடத்தல்.

கடு. வறிஞர்க் கழகு† வறுமையிற் செம்மை.

(பத.) வறிஞர்க்கு - வறுமையுடையோருக்கு, அழகு - அழகாவது, வறுமையில் - அவ்வறுமைக் காலத்தும், செம்மை - செம்மையுடையராதல்.

(பொழி.) வறியோர்க்கு அழகாவது வறுமையுற்ற அக் காலத்தும் செம்மை குன்றா திருத்தல்.

செம்மையாவது மானத்தை விட்டு இரவாமலும், தீயன செய்யாமலும் இருத்தல்.

கச. தேம்படு பனையின் திரள்பழத் தொருவிதை
வானுற வோங்கி வளம்பெற வளரினும்
ஒருவர்க் கிருக்க நிழலா கா தே.

(பத.) பனையின் - பனைமரத்தின், தேம்படு-மதுரம் பொருந்திய, திரள் - திரண்ட, பழத்து-கனியில்

* அறிவோர்க் கழகு என்றும் பாடம்.

† வறியோர்க் கழகு என்றும் பாடம்.

மூலமும் உரையும்

உரு

உள்ள, ஒருவிதை - ஒருவித்தானது, வான் உற-ஆகா
யத்தைப் பொருந்தும்படி, ஓங்கி - உயர்ந்து, வளம்
பெற - செழுமை உண்டாக, வளரினும் - வளர்ந்தா
லும், ஒருவர்க்கு - ஒருவர்க்காயினும், இருக்க - இருப்
பதற்கு, நிழல் ஆகாது-நிழலைத் தராது.

(பொழி.) சுவை பொருந்திய பெரிய பனங்கனியி
லுள்ள விதையானது முளைத்து வானமளாவ வளத்துடன்
வளர்ந்தாலும் ஒருவரேனும் தங்கியிருக்க நிழலைத் தராது.

உருவத்தாற் பெரியவரெல்லாம் பெருமை யுடையவ
ராகார் என்னுங் கருத்தை அடக்கிக்கொண்டிருப்பது இது.
தேம்படு பழம் எனக் கூட்டுக. விதை முளைத்து வளரினும்
அது நிழலாகாது என விரித்துக் கொள்க. தொல்காப்பிய
இலக்கணப்படி பனை முதலிய புற வயிரமுள்ளவற்றிற்குப்
புல் என்று பெயர். ஒருவர்க்கும் என்னும் உம்மை தொக்
கது. ஏ ஈற்றை.

கள. தெள்ளிய வாலின் சிறுபழத் தொருவிதை
தெண்ணீர்க் கயத்துச்* சிறுமீன் சிணையினும்
துண்ணிதே யாயினு மண்ணல் யானை
அண்ணிதேர் புரவி யாட்பெரும் படையொடு
மன்னர்க் கிருக்க நிழலா கும்மே.

(பத.) ஆலின் - ஆலமரத்தின், தெள்ளிய -
தெளிந்த, சிறு பழத்து - சிறிய கனியிலுள்ள, ஒரு
விதை - ஒரு வித்தானது, தெள் நீர் - தெளிந்த நீரை
யுடைய, கயத்து - குளத்திலுள்ள, சிறுமீன் - சிறிய
மீனினது, சிணையினும் - முட்டையைக் காட்டிலும்,

* கயத்துள் என்கும். பாடம்.

உச

நறுந்தொகை

தண்ணிதே ஆயினும் - சிறியதே யானாலும் (அது), அண்ணல்-பெருமை பொருந்திய, யானை - யானையும், அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, தேர்-தேரும், புரவி-குதிரையும், ஆள்-காலாளும் (ஆகிய), பெரும்படைபொரு-பெரிய சேனையோடு, மன்னர்க்கு - அரசருக்கும், இருக்க - தங்கியிருப்பதற்கு, நிழல் ஆகும் - நிழலைத் தரும்.

(பொழி.) சிறிய ஆலம்பழத்திலுள்ள விதையானது சிறிய மீனின் முட்டையைப்பார்க்கிலும் சிறிதாயிருப்பினும் அது முளைத்து வளர்ந்து நால்வகைச் சேனையுடன் கூடிய அரசரும் தங்கியிருக்க நிழலைத்தரும்.

உருவத்தாற் சிறியவரெல்லாம் சிறுமையுடையவராகாது பெருமையுடையவருமாவர் என்னும் கருத்தை அடக்கிக் கொண்டிருப்பது இது. தெள்ளிய பழத்து என்றும், விதை தண்ணிதேயாயினும் என்றும் கூட்டிக்கொள்க. அது முளைத்து வளர்ந்து நிழலாகும் என விரித்துக்கொள்க. மன்னர்க்கும் என்னும் உம்மை தொக்கது. நிழலாகும்மே என்பதில் ம் விரித்தல் விகாரம்; ஏ ஈற்றகை.

கஅ. பெரியோ ரெல்லாம் பெரியரு மல்லர்.

(பத.) பெரியோர் எல்லாம்-(உருவத்தால்) பெரியவரெல்லாரும், பெரியரும் அல்லர் - பெருமையுடையவரும் ஆகார்.

(பொழி.) உருவத்தாற் பெரியவரெல்லாரும் பெருமையுடையவராகார்.

* சில பதிப்பில் சிறியோர் என்பது முன்னும், பெரியோர் என்பது பின்னும் காணப்படுகின்றன.

மூலமும் உரையும்

உரு

பெரியோர் என்பதற்கு வயதிற்பெரியவரென்றும் செல்வத்திற்பெரியவரென்றும் பொருள் சொன்னாலும் பொருந்தும். அறிவினாலும், பிறர்க்கு உதவிசெய்தல் முதலியவற்றாலும் பெரியவரே பெருமையுடையவரென்க. பெரியரும் என்பதிலுள்ள உம்மை பின்வரும் சிறியரும் என்பதைத் தழுவிருக்கிறது. இங்கே கூறிய விசேடவுரைகளை மேல்வரும் தொடர்க்கு மாற்றியுரைத்துக் கொள்க.

கக. சிறியோர் ரெல்லாம் சிறியரு மல்லர்.

(பத.) சிறியோர் எல்லாம்-(உருவத்தால்) சிறியவரெல்லாரும், சிறியரும் அல்லர் - சிறுமையுடையவரும் ஆகார்.

(பொழி.) உருவத்தாற் சிறியவரெல்லாரும் சிறுமையுடையவராகார்.

உயி. பெற்றோர் ரெல்லாம் பிள்ளைக ளல்லர்.

(பத.) பெற்றோர் எல்லாம் - பெறப்பட்டவர்க ளெல்லாரும், பிள்ளைகள் அல்லர் - (நல்ல) பிள்ளைகளாகார்.

(பொழி.) ஒருவர் பெற்ற பிள்ளைகளெல்லாரும் நல்ல பிள்ளைகளாகார்.

அறிவு ஒழுக்கங்களில் மேம்பட்ட பிள்ளைகளே, பிள்ளைகள் என்று சொல்வதற்குத் தகுதியுடையவர்கள் என்க.

உக. உற்றோர் ரெல்லா முறவின ரல்லர்.

(பத.) உற்றோர் எல்லாம் - உறவினரெல்லாரும், உறவினர் அல்லர் --(நல்ல) உறவினராகார்.

உக

நறுந்தொகை

(பொழி.) உறவினரனைவரும் சிறந்த உறவினராகார். இனப துன்பங்களில் கடுபட்டிருக்கும் சுற்றத்தாரே உறவினர் என்று சொல்வதற்குத் தகுதியுடையோர் என்க.

உஉ கொண்டோ ரெல்லாம் பெண்டிரு மல்லர்.

(பத.) கொண்டோர் எல்லாம்-கொள்ளப்பட்ட மனைவிய ரெல்லாரும். கொண்டிரும அல்லர் - (நல்ல) மனைவியருமாகார்.

(பொழி.) மனஞ்செய்த கொண்ப்பட்ட மனைவிய ரெல்லாரும் நல்ல மனைவியருமாகார்.

கணவன் குறிப்பறிந்த பணிசெய்து நடப்பவளே மனைவியென்ற சொல்லுவதற்குத் தகுதியுடையவள் என்க. பெண்டிரும் என்பதிலுள்ள உம்மை மேல்வந்த பிள்ளைகள் உறவினர் என்பவற்றைத் தழுவியது.

உஉ. அடினுமா கின்பா நன்கவை குன்றாது.

(பத.) அடினும் - காய்ச்சினாலும், ஆவின் பால்-பசுவின் பால், தன் சுவை - குணது மதுரம், குன்றாது குறையாது.

(பொழி.) பசுவின் பால் வற்றக் காய்ச்சினாலும் அதன் சுவை குறையாது (மிகும்.)

இதழுதல் ஐந்து வாக்சியங்கள் பெரியோர்க்கு எவ்வளவு துன்பஞ் செய்தாலும் அவர்கள் தம் பெருமைக் குணத்தைக் கைவிடார் என்னும் கருத்தை அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

உச. சுடினுஞ் செம்பொன் நன்னொளி கெடாது.

(பத.) சுடினும்-சுட்டாலும், செம்பொன்-சிவந்த

முலமும் உரையும்

உஎ

பொன்னானது, தன் ஒளி - தனது ஒளி, கெடாது - அழியாது.

(பொழி.) தங்கத்தைத் தீயிலிட்டுச் சுட்டாலும் அதன் ஒளி கெடாது (மிகும்.)

உரு. அரைக்கினுஞ் சந்தனம் தன்மணம் மருது.

(பத.) அரைக்கினும் - அரைத்தாலும், சந்தனம் - சந்தனக்கட்டையானது, தன் மணம் - தனது வாசனை, அருது - நீங்காது.

(பொழி.) சந்தனக் கட்டையை அரைத்தாலும் அதன் மணம் நீங்காது (மிகும்.)

உச. புதைக்கினுங் காரகில் பொல்லாங்கு கமழாது.

(பத.) புதைக்கினும் - புதைக்கெய்தாலும், கார் அகில் - கரிய அகிற்கட்டையானது, பொல்லாங்கு கமழாது - தீ நாற்றம் வீசாது.

(பொழி.) அகிற்கட்டையை நெருப்பிலிட்டுப் புதைத்தாலும் அது தீ நாற்றம் நாறாது (நன்மணங்கமழும்.) பொல்லாங்கு - தீமை; அது தீய நாற்றத்தைக் குறிக்கிறது.

உஎ. கலக்கினுந் தண்கடல் சேறு காது.

(பத.) கலக்கினும் - கலக்கினாலும், தண்கடல் - குளிரந்த கடலானது, சேறு ஆகாது - சேறுகமாட்டாது.

(பொழி.) கடலைக் கலக்கினாலும் அது சேறுகாது (தெளிவாகவேயிருக்கும்.)

உஅ

நறுந்தொகை

உஅ. அடினும்பால் பெய்து கைப்பருதுபேய்ச் சுரைக்காய்.

(பத.) பால்பெய்து - பால்வார்த்து, அடினும் - சமைத்தாலும், பேய்ச்சுரைக்காய் - பேய்ச்சுரைக்காயானது, கைப்பு அருது - கசப்பு நீங்காது.

(பொழி.) பேய்ச்சுரைக்காயைப் பால்விட்டுச் சமைத்தாலும் அதன் கசப்பு நீங்காது.

இதவும், அடித்துவரும் வாக்கியமும் சிறியோர்க்கு எவ்வளவு உண்மை செய்தாலும் அவர்கள் தம் சிறுமைக் குணத்தைக் கைவிடார் என்னும் கருத்தை அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இக்கருத்து

“உப்பொடு செய்பால் தயிர்காயம் பெய்தடினும்
கைப்பரு பேய்ச்சுரை யின்காய்”

என நாலடியாரில் வந்துள்ளது. பேய்ச்சுரைக்காய் சுரைக்காயில் ஒருவகை.

உசு. ஊட்டினும் பலவிரை யுள்ளிகமழாதே.

(பத.) பல்விரை - பலவாசனைகளை, ஊட்டினும் - ஊட்டினாலும், உள்ளி - உள்ளிப் பூண்டானது, கமழாது - நன்மணம் வீசாது.

(பொழி.) உள்ளிப்பூண்டுக்குப் பலவாசனைகளை ஊட்டினாலும் அது நன்மணம் கமழாது (நீ நாற்றமே வீசும்).

ஏ அசை.

உஃ. பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தான்றரீ வருமே.

(பத.) பெருமையும் - மேன்மையும், சிறுமை

* அடினும் என்னும் இவ்வாக்கியமும், ஊட்டினும் என மேல்வரும் வாக்கியமும் சில பதிப்புக்களிலேயே உள்ளன.

† தாந்தர என்றும் பாடம்.

மூலமும் உரையும்

உக

யும் - சிழ்மையும், தான்தர - தான் செய்துகொள்ளுதலால், வரும் - உண்டாகும்.

° (பொழி.) மேன்மையும் சிழ்மையும் தான் செய்யுஞ் செய்கையாலேயே உண்டாகும் (பிறரால் உண்டாவதில்லை.)
ஏ அசை.

கக. சிறியோர் செய்த சிறுபிழை யெல்லாம்
பெரியோ ராயிற் பொறுப்பது கடனை.

(பத.) சிறியோர் செய்த - சிற்றறிவுடையோர் செய்த, சிறு பிழை எல்லாம் - சிறியகுற்றங்களெல்லாவற்றையும், பெரியோர் ஆயின் - மேலோராயிருப்பின், பொறுப்பது - பொறுத்துக்கொள்வது, கடன் - முறைமையாம்.

(பொழி.) சிற்றறிவுடையோர் செய்த சிறிய பிழைகளைப் பெரியோர் பொறுத்துக் கொள்வது கடமை. பொறுமையினாலேயே பெருமை அறியப்படும் என்க. ஏ அசை.

கஉ. சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தன ராயிற்
பெரியோ ரப்பிழை பொறுத்தலு மரிதே.

(பத.) சிறியோர் - சிறுமார், பெரும்பிழை - பெரிய குற்றங்களை, செய்தனர் ஆயின் - செய்தாரானால், பெரியோர் - மேலோர், அப்பிழை - அக்குற்றங்களை, பொறுத்தலும் - பொறுத்துக்கொள்வதும், அரிது - அருமையாம்.

(பொழி.) சிறியோர்கள் பெரும்பிழைகளைச் செய்தால் பெரியோர் அவற்றைப் பொறுத்தலும் அருமையாம்.

பெரியோர் பொறுப்பொன்று கருதி அவரிடத்துப்
பெரும்பிழை செய்தல் கூடாது என்க. ஏ அசை.

௩௩. நாமுண்டி பழகினு முர்க்கர் கேண்மை

கீர்க்குட் பாசியோல் வேர்க்கொள் ளர்கேத.

(பத.) நாமு அண்டி - நாமு வருடம், பழகினும் -
பழகினாலும், முர்க்கா - கீழ்மக்களுடைய, கேண்மை -
கட்பாணத, கீர்க்குள் - கீரிலுள்ள, பாசியோல் - பாசி
வைப்போல, வேர் கொள்ளாது - வேருன்றாது.

(பொழி.) எத்தனைகாலம் பழகினாலும் கீழ்மக்களுடைய
கட்பு கீர்ப்பாசி வேருன்றாமையோல வேருன்றாது.

முர்க்கர் - சிவா. ஏ அசை.

௩௪. ஒருகாட் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை

இருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க் கும்மே.

(பத.) ஒருநாள் - ஒருதினம், பழகினும் - பழகி
னாலும், பெரியோர் - மேன்மக்களுடைய, கேண்மை -
கட்பாணத, இருநிலம் பிளக்க - பெரிபயி பிளக்கும்
படி, வேர்வீழ்க்கும் - வேருன்றப் பெறும்.

(பொழி.) ஒருகாட் பழகினும் மேலோருடைய கட்பா
ணத பயி பிளக்குமபடி வேருன்றா கிரும்.

கட்டை மரமாக உருவகப்படுத்தி 'இருநிலம் பிளக்க
வேர்வீழ்க்கும்' என்றார். பின் சலித்தலின்றி நிலைபெறு
மென்பதாயிற்று. ம விரித்தல் விகாரம். ஏ அசை.

௩௫. கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே

பிச்சை பகினுள் கற்கை நன்றே.

மூலமும் உரையும்

௩௧

(பத.) கற்றை நன்று கற்றை நன்று - (நால்
கூங்கு) கற்றல் நல்லது கற்றல் நல்லது, பிச்சை புதி
னும் - பிச்சைக்குப் போனாலும், கற்றை நன்று -
கற்றல் நல்லது.

(பொழி.) பிச்சை யெடுத்தாலும் கல்வி கற்பது நல்லது.

வற்புறுத்துதற்குப் பலமுறை கூறினார். ஏ மூன்றும்
அசை. தேற்றமும் ஆம்.

௩௨. கல்லா லொருவன் குலநலம் பேசுதல்

நெல்லினுட் பிறந்த பதரா கும்மே.

(பத.) கல்லா லொருவன் - கல்வி கல்லாத ஒரு
வன், குல நலம் - தனது குலத்தின் மேன்மையை,
பேசுதல் - சொல்லுதல், நெல்லினுள் பிறந்த - நெற்
பயிரில் உண்டாகிய, பதர் ஆகும் - பதடி யாகும்.

(பொழி.) கல்லாதவன் தன் குலத்தின் மேன்மையைப்
பாராட்டி வார்த்தை பதர்போலப் பயனற்றதாகும்.

பேசுதல் வீண், அவன் பதராகும் எனச் சொற்கள் வரு
வித்து முடித்தலுமாம். நெற்பயிர் நற்குடிக்கும். பதர் நற்
குடிப்பிறந்த கல்லாதவனுக்கும் உவமைகளாம். ம் விரித்தல்
விகாரம். ஏ அசை.

௩௩. நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பா லொருவன்

கற்றல் னாயிற் கீழிருப் பவனே.

(பத.) நாற்பால் - நான்கு வகையான, குலத்தில் -
குலங்களில், மேற்பால் ஒருவன் - உயர் குலத்திற்

* பேசின் என்றும் பாடம்.

௩௨

நறுந்தொகை

பிறந்த ஒருவன், கற்றிலன் ஆயின்-கல்லாதவனானால்,
கீழ் இருப்பவனே - தாழ்ந்த இடத்தில் இருப்பவனே.

(பொழி.) உயர் குலத்திற் பிறந்தவன் கல்லாதவனாயின்
தாழ்ந்த இடத்தில் இருக்கத்தக்கவனே.

நாற்பாற் குலம்: அந்தண அரச வணிக வேளாள குலம்
கள். இக்கருத்த

“வேற்றமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும்

கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்

மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே”

எனப் புறநானூற்றில் வந்துளது. ஏகாரம் பிரிசிலையும் தேற்
றமும் ஆம்.

௩௮. எக்குடி பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்

அக்குடியிற் கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்.*

(பத.) எக்குடி - எந்தக் குலத்தில், பிறப்பினும்-
பிறத்திருந்தாலும், யாவரே ஆயினும் - யாராயிருந்தா
லும், அக்குடியில் - அந்தக் குலத்தில், கற்றோரை -
கல்வி கற்றவரை, மேல் வருக என்பர் - மேலிடத்து
வருக என்று அழைப்பார்.

(பொழி.) எக்குலத்திற் பிறத்திருந்தாலும் யாராயிருந்
தாலும் கற்றோரை மேல்வருக என்று உபசரித்து அழைப்
பர்.

யாவரேயாயினும் என்றது எந்த நிலைமையினராயினும்
என்றபடி. தாழ்ந்த குலத்திற் பிறந்தவராயினும், இளைஞராயினும், வறிஞராயினும் கற்றோரை அழைப்பவனாக. வருக
வென்பர் என்பது வருகென்பர் எனத் தொகுத்தது.

* கற்றோரை வருகவென்பார் என்றும் பாடம்.

மூலமும் உரையும்

௩௩

௩௬. அறிவுடை யொருவனை யரசனும் விரும்பும்.

(பத.) அறிவுடை ஒருவனை - கல்வியறிவுடைய ஒருவனை, அரசனும் விரும்பும் - வேந்தனும் விரும்புவான்.

(பொழி.) கல்வியறிவுடையவனை அரசனும் விரும்புவான்.

“அறிவுடையோரு நரசுஞ் செல்லும்” எனப் புறநானூற்றில் இக்கருத்து வந்துளது. உடைய என்பது உடையென விகாரமாயிற்று.

சய. அச்சமுள் ளடக்கி யறிவகத் தில்லாக்
கொச்சை மக்களைப் பெறுதலி னக்குடி
எச்சமற் றேமாந் திருக்கை நன்றே.

(பத.) அச்சம் உள் அடக்கி - அச்சத்தை உள் ளே வைத்து, அறிவு அகத்து இல்லா - அறிவுமனத்திலில்லாத கொச்சை மக்களை - கீழான பிள்ளைகளை, பெறுதலின் - பெறுவதைக் காட்டினும், அக்குடி - அக்குடியிலுள்ளவர், எச்சம் அற்று - சந்ததியில்லாமல், ஏமாந்து இருக்கை - இன்புற்றிருப்பது, நன்று - நல்லது.

(பொழி.) அறிவும் ஆண்மையுமில்லாத மக்களைப் பெறுவதைப் பார்க்கிலும்.. மகப்பேறில்லாது களித்திருப்பது நன்று.

கொச்சை - கீழ்மை; வெள்ளாடு என்று பொருள் கொண்டு வெள்ளாடுபோலும் மக்கள் என்று கூறுதலுமாம். அப்பிள்ளைகளைப் பெறுதலால் துன்பமே விளையுமாதலின், பெருது களித்திருப்பது நல்லது என்றார். ஏமாத்தல்-களித்தல். ஏ அசை.

௩௪

தறுத்தொகை

சக. யானைக் கில்லை தானமும் தருமமும்.

(பத.) யானைக்கு - யானைக்குக் கைநீண்டிருந்தாலும், தானமும் - தானஞ் செய்தலும், தருமமும் - அறஞ்செய்தலும், இல்லை - இல்லையாம்.

(பொழி.) யானைக்குக் கைநீண்டிருந்தாலும் அது தானமும் தருமமும் செய்வதில்லை.

தான தருமஞ் செய்பவர்போற் காணப்படுகிறவர்கள் அவை செய்யாமலுயிருப்பர் என்பதாம். தானம்-தக்கோர்க்குப் பொருளை நீருடன் அளிப்பது. தருமம் - வறியவர்க்கு ஈதல் முதலியன.

சஉ. பூனைக் கில்லை தவமும் தையபும்.

(பத.) பூனைக்கு - பூனைக்கு. (அது கண்முடி ஒதிக்கியிருந்தாலும்), தவமும் - தவஞ்செய்தலும், தையபும் - (உயிர்களுடத்து) இரக்கம் வைத்தலும், இல்லை - இல்லையாம்.

(பொழி.) பூனை கண்ணை முடிக்கொண்டு அமைதியாயிருந்தாலும் அது தவஞ்செய்தலும் அருளுடைத்தாதலும் இல்லை.

தவவொழுக்கமும், சீவகாருணியமும் உடையவர்போற் காணப்படுகிறவர்கள் அவை இல்லாமலுயிருப்பர் என்பதாம். இவ்விரண்டு வாக்கியங்களும் வேடத்தினாலேயே ஒருவரை மதிக்கலாகாது என்னும் கருத்தை அடக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

சங். ஞானிக் கில்லை யின்பமும் துன்பமும்.

(பத.) ஞானிக்கு - ஞானமுடையவனுக்கு, இன்

பழம் - சுகமும், தன்பழம் - துக்கமும், இல்லை - இல்லையாம்.

(பொழி.) மெய்ஞ்ஞானிக்குச் சுகமும் இல்லை, துக்கமும் இல்லை.

ஞானி இன்ப தன்பங்களை அனுபவிப்பவன்போற் காணப்பட்டாலும் அவன் மகிழ்ச்சியாவது தயரமாவது அடையான் என்க.

சச. சிதலைக் கிஸ்கை செல்வமுஞ் செருக்கும்.

(பத.) சிதலைக்கு - செல்லுக்கு, செல்வமும் - செல்வமுடையரென்பதும், செருக்கும் - செருக்குடையரென்பதும், இல்லை - இல்லையாம்.

(பொழி.) செல்வ முடையரென்றும் செருக்குடைய ரென்றும் பாராமல் சுறையான் யாவருடையையும் அரித்து விரும்.

கீழ் நிலையிலிருப்பவர் பிறருடைய செல்வத்தையோ அதிகாரத்தையோ கண்டு அஞ்சார் என்க. விலையுயர்ந்த ஆடைகளை அரித்து விடுதலால் செல்லானது செல்வமும் செருக்கு முடையதன்று. அஃது அதன் இயற்கையே; என்று பொருள்கூறி கீழ்மக்கள் தம் அறியாமையாகிய இயற்கையினாலேயே பிறர்க்கு இடர் விளைப்பர் என்று கருத்துக் கொள்ளுதலும் ஆம்.

சரு. முதலைக் கிஸ்கை நீத்து நிலையும்.

(பத.) முதலைக்கு - முதலைக்கு, நீத்தும் - நீந்தும் நீர் (என்பதும்), நிலையும் - நிலைகொள்ளும் நீர் (என்பதும்), இல்லை ; இல்லையாம்.

(பொழி.) நீச்சென்றும் நிலையென்றும் பாராமல் முதலை எவ்வளவு ஆழமாகிய நீரிலும் செல்லும்.

முர்க்கராயினர் தக்கது தகாதது என்று பாராமல் எவ்வளவு தகாத காரியத்தையும் துணிந்து செய்வார் என்க.

சக. அச்சமு நாணமு மறிவிலோர்க் கில்லை.

(பத.) அச்சமும் - (தியதொழிலுக்கு) அஞ்சுதலும், நாணமும் - (பழிக்கு) நாணுதலும், அறிவு இலோர்க்கு - அறிவில்லாதவருக்கு; இல்லை - இல்லையாம்.

(பொழி.) அஞ்சத்தக்க திய தொழிலுக்கு அஞ்சுதலும், பழிக்கு நாணுதலும் அறிவில்லாதவரிடத்தில் இல்லை.

சஎ. நாளும் கிழமையு நலிந்தோர்க் கில்லை.

(பத.) நாளும் - நட்சத்திரமும், கிழமையும் - வாரமும், நலிந்தோர்க்கு - பிணியால் மெலிந்தவர்க்கு, இல்லை - இல்லையாம்.

(பொழி.) நோயால் வருத்தினவர்க்கு நட்சத்திரமும் கிழமையும் இல்லை.

இன்னநாளில் இன்னது செய்யவேண்டுமென்னும் நியதி நோயற்றார்க்குக் கூடாதென்க.

சஅ. கேளும் கிளையும் கெட்டோர்க் கில்லை.

(பத.) கேளும் - நட்பும், கிளையும் - உறவும், கெட்டோர்க்கு - வறுமையுற்றோர்க்கு, இல்லை - இல்லையாம்.

(பொழி.) வறுமையுற்றோர்க்கு நண்பரும் உறவினரும் இல்லை.

சக. உடைமையும் வறுமையு மொருவழி நில்லா.

(பத.) உடைமையும் - செல்வமும், வறுமையும் -

மூலமும் உரையும்

௩௭

தரித்திரமும், ஒருவழி - ஓரிடத்திலே, நில்லா-நிலைத் திரா.

(பொழி.) செல்வமும் வறுமையும் ஓரிடத்தே நிலைத்திராமல் மாறி மாறிவரும். பின்வருஞ் சில வாக்கியங்கள் இவ் வியல்பை விளக்குவனவாம்.

நி. குடைநிழ விருந்து குஞ்சர முர்ந்தோர்
நடைமெலிந் தோரூர் நண்ணினு நண்ணுவர்.

(பத.) குடைநிழல் இருந்து - (வெண்கொற்றக்) குடையின் நிழலில் இருந்து, குஞ்சரம் ஊர்ந்தோர் - யானையை நடாத்திச்-சென்ற அரசரும், நடைமெலிந்து - நடத்தலால் தளர்ச்சியுற்று, ஓர் ஊர் - மற்றொரு ஊரை, நண்ணினும் நண்ணுவர் - அடைந்தாலும் அடைவர்.

(பொழி.) யானையின் பிடர்மேல் வெண்கொற்றக் குடைநிழல்செய்ய வீற்றிருந்து அதனைச் செலுத்திச்சென்ற அரசரும் வறுமையெய்திக் காலால் நடந்து மற்றொரு ஊருக்குச் செல்லினும் செல்வார்.

“யானை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற் கீழ்ச்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரும்—எனை
வினையுலப்ப வேறாகி வீழ்வார்”

என நாலடியாரில் இக்கருத்து வந்துளது.

ருக. சிறப்புஞ் செல்வமும் பெருமையு முடையோர்
அறக்கூழ்ச் சாலை யடைபினு மடைவர்.

(பத.) சிறப்பும் - (பிறரை யேவிக்கொள்ளும்) தன்மையும், செல்வமும் - பொருளும், பெருமையும்-

௩௮

நறுந்தொகை

மேன்மையும், உடையோர் - உடையவரும், அறக்
கூழ்ச்சாலை - அறத்திற்குச் கள்ளிவார்க்கும் சத்திரத்
தை. அடையிலும் அடைவர் - அடைந்தாலும் அடை
வர்.

(பொழி.) பிறரையேலிக் கொள்ளும் முதன்மையும்
செல்வமும் மேன்மையும் உடையவரும் வறியராய் உண்
வின்றி, அறத்திற்குச் கூழ்வார்க்கும் சத்திரத்தை அடைந்
தாலும் அடைவர்.

இவ்விரண்டு வாக்கியங்களிலும் உயாவு சிறப்பும்மை
விகாரத்தாற் றொக்கது.

௫௨. அறத்திடு பிச்சை கூனி யரப்போர்

அரசோ யுருந்தர சாணினு மாளுவர்.

(பத.) அறத்து இடுபிச்சை - அறத்திற்கு இடு
கின்ற பிச்சையை, கூனி - (கடைத்தலையில் நின்ற)
கூனியழைத்து. இரப்போர் - இரக்கும் வறுமையுடை
யோரும், அரசோடு இருந்த - அரசு ஆங்கங்களோடு
கூடியிருந்து, அரசு ஆளினும் ஆளுவர் - அரசாட்சி
செய்தாலும் செய்வார்.

(பொழி.) வீடுகன்தோறும் கடைத்தலையில் நன்று
கூனியழைத்துப் பிச்சை ஏற்போரும் செய்வாராகி அரசு அங்
கங்களுடன் கூடி அரசாண்டாலும் ஆளுவர்.

இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கது. பின் சிறப்பும்மை
தொக்கு வருவனவற்றையும் கண்டு கொள்க.

௫௩. குன்றத் தீனையிரு நிதியைப் படைத்தோர்

அன்றைப் பகலே யழியினு மழிவர்.

(பத.) குன்று அத்தீன - மலையவ்வளவு, இரு
நிதியை - பெரிய திரவியத்தை, படைத்தோர் -

படைத்தவரும், அன்றைப் பகலே - (படைத்த) அன்றைக்கே, அழியினும் அழிவர் - வறுமையுற்றாலும் உறுவர்.

(பொழி.) மலையளவு பெரும்பொருள் பெற்றவரும் பெற்ற அப்பொழுதே அதனை யிழப்பினும் இழப்பர்.

௩௪. எழுநிலை மாடங் கால்காய்ந்த குக்குக் கழுதை மேய்பாழாயினு மாகும்.

(பத.) எழுநிலை - எழுநிலைகளையுடைய, மாடம் - மாளிகையும், கால்காய்ந்த - அடியுடன் சாய்ந்து, உக்கு - சிதறுண்டு, கழுதைமேய் - கழுதைகள் மேய்கின்ற, பாழ் ஆயினும் ஆகும் - பாழ்நிலமானாலும் ஆகும்.

(பொழி.) ஏழடிக்கு வீடுகளும் சரிந்து வீழ்ந்து துகளாகிக் கழுதைகள்மேயும் பாழ்நிலமானாலும் ஆகும்.

௩௫. பெற்றமுங் கழுதையு மேய்ந்த வப்பாழ் பொற்றொடி மகளிரு மைந்தருங் கூடி* நெற்பொலி நெடுநக ராயினு மாகும்.

(பத.) பெற்றமும் - எருதுகளும், கழுதையும் - கழுதைகளும், மேய்ந்த அப்பாழ் - மேய்ந்த அப்பாழ்நிலமானது, பொன் தொடி - பொன்னுலாகிய வளையலை (அணிந்த), மகளிரும் - மாதர்களையும், மைந்தரும் - ஆடவர்களையும், கூடி - பொருந்தி, நெல் பொலி - நெற்குவியல்களையுடைய, நெடு நகர் - பெரிய நகரம், ஆயினும் ஆகும் - ஆனாலும் ஆகும்.

* மைந்தருஞ் செறிந்து என்றும் பாடம்.

சுயி

நறுந்தொகை

(பொழி.) எருதம் கழுதையும் மேய்ந்த அப்பாழ் நிலம்
பொன்வளை யணிந்த மாதரையும் மைந்தரையும் உடையதாய்
செற்பொலி மிக்க பெரு நகரமாயினும் ஆகும்.

மேல், பாழாயினுமாகும் என்றதைச் சுட்டி 'அப்பாழ்'
என்றார். மைந்தர் - புதல்வர் என்னலுமாம். கூட என்பது
கூஉபெனத் திரிந்ததாகவும் கொள்ளலாம்.

ஞசு. மணவணி யணிந்த மகளி ராங்கே

பிணவணி யணிந்துதந் கொழுநரைத் தழீஇ

உடுத்த வாடை கோடி யாக

முடித்த கூந்தல் விரிப்பினும் விரிப்பர்.

(பத.) மண அணி அணிந்த - மணக்கோலம்
பூண்ட, மகளிர் - பெண்கள், ஆங்கே - அப்பொழுதே
(அவ்விடத்திலேயே), பிண அணி அணிந்து - (கண
வர் இறத்தலால்) பிணத்திற்குரிய கோலத்தைப்
பூண்டு, தம் கொழுநரைத் தழீஇ - தமது கணவருடம்-
பைத் தழுவி, உடுத்த ஆடை - முன்பு உடுத்த கூறையே,
கோடி ஆக - கோடிக் கூறையாக, முடித்த கூந்
தல் - பின்னிய கூந்தலை, விரிப்பினும் விரிப்பர் - விரித்
தாலும் விரிப்பர்.

(பொழி.) மணக்கோலம் பூண்ட மகளிர் அப்பொழுது
அவ்விடத்தே கணவர் இறத்தலால் பிணத்திற்குரிய கோலம்
பூண்டு, அருடம்பைத் தழுவி, முன்பு உடுத்த கூறையே
கோடியாகப் பூவுடன் முடித்த கூந்தலை விரித்து அழுதாலும்
அருவர்.

கோடி - புது உடை, இறந்த உடம்பிற்கு இடம் உடை,
மங்கலமான் இழந்த மகளிர் உடுக்கும் உடை. "மன்றங்கறங்க

மூலமும் உரையும்

சக

மணப்பறை யாயின” என்னும் நாலடியார்ச் செய்யுள் இந் நிலையாமையை உணர்த்துவது.

திஎ. இல்லோர் ரிரப்பது மியல்பே மியல்பே.

(பத.) இல்லோர் - பொருளில்லாதவர், இரப்பதும் - யாசிப்பதும், இயல்பே' இயல்பே - இயற்கையே இயற்கையே.

(பொழி.) வறியவர் இரப்பது இயற்கையே மன்றிப் புதுமையன்று.

இரப்பதும் என்பதிலுள்ள உம்மையும் பின் ஈவதும் என்பதிலுள்ள உம்மையும் ஒன்றையொன்று தழுவியுள்ளன. அடுக்கு வற்புறுத்தலைக் குறித்தது.

திஅ. இரந்தோர்க் கீவது முடையோர் கடனே.

(பத.) இரந்தோர்க்கு - யாசித்தவருக்கு, ஈவதும் - கொடுப்பதும், உடையோர் கடனே - பொருளுடையவர் கடமையே.

(பொழி.) வறியராய் இரப்பவர்க்கு ஈவது பொருளுடையவர் கடமையே.

இவ்விரு வாக்கியத்தும் ஏ தேற்றம்.

திசு. நல்ல ஞாலமும் வானமும் பெற்றினும்
எல்லா மில்லை யில்லில் லோர்க்கே.

(பத.) நல்ல ஞாலமும்-நல்லபூவுலகையும், வானமும் - வானுலகையும், பெற்றினும் - பெற்றாலும், எல்லாம்-அவை யாவும், இல்-(மாண்புள்ள) மன்னியரை, இல்லோர்க்கு-இல்லாதவர்க்கு, இல்லை - இல்லையாம்.

சுஉ

நறுந்தொகை

(பொழி.) பூவுலகத்தையும் தேவருலகத்தையும் பெற்றா ளும் மாண்புள்ள மனைவி யில்லாதவர்க்கு அவற்றால் யாதும் பயனில்லை. ஏ அசை.

கயி. தறுகண் யானை தான்பெரி தாயினும்

சிறுகண் மூங்கிற் கோற்கஞ் சும்மே.

(பத.) தறுகண் - அஞ்சாமைபையுடைய, யானை - யானையானது, தான் பெரிது ஆயினும் - தான் பெரிய உருவத்தை உடையதாயினும், சிறுகண் - சிறிய கணுக் களையுடைய, மூங்கில் கோற்கு - மூங்கிற்கோலுக்கும், அஞ்சம் - அஞ்சாநிற்கும்.

(பொழி.) அஞ்சாமைபுடைய யானை உருவத்தாற் பெரியதாயினும் சிறிய கணுக்களையுடைய மூங்கிற்கோலுக்கு அஞ்சம்.

வலிமையும் பெருமைபு முடையவரும் தம்மை யான் வோர் சிறியர் (இளைஞர்) ஆயினும் அவருக்கு அஞ்சி நடப் பர் என்னுங் கருத்தை அடக்கிக்கொண்டிருப்பது இது. கோற்கும் என்னும் உம்மை தொக்கது. ம் விரித்தல் விகா ரம். ஏ அசை.

கக. குன்றுடை நெடுங்கா டேடே வாழினும்

புன்றலைப் புல்வாய் புலிக்கஞ் சும்மே.

(பத.) குன்று உடை - மலைகளையுடைய, நெடுங் காடு ஊடே - நீண்ட காட்டினுள்ளே, வாழினும் - வாழ்ந் தாலும், புல்தலை - சிறிய தலையை யுடைய, புல்வாய் - மாணாது, புலிக்கு அஞ்சம் - புலிக்கு அஞ்சா நிற்கும்.

(பொழி.) மாணாது மலைகளையுடைய பெரியகாட்டிற் குள் வாழ்ந்தாலும் புலிக்கு அஞ்சம். ம் விரித்தல் விகாரம். ஏ அசை.

௨௨. ஆராயாம் பள்ளத் தூடே வாழினும்

தேரை பாம்பிற்கு மிகவஞ் சும்மே.

(பத.) ஆரையும் - ஆரைப்பூண்டு படர்ந்த, பள்ளத்துண்டே-ஆழத்தினுள்ளே, வாழினும்-வாழ்ந்தாலும், தேரை - தேரையானது, பாம்பிற்கு - பாம்பினுக்கு, மிக அஞ்சும் - மிகவும் அஞ்சாநிற்கும்.

(பொழி.) தேரையானது ஆரைப்பூண்டு நிறைந்த பள்ளத்தில் வாழ்ந்தாலும் பாம்பிற்கு மிக அஞ்சும்.

இவ்விரண்டு வாக்கியங்களும், வீரரல்லாதவர் எவ்வகை அரணுக்குள் இருப்பினும் வீரருக்கு அஞ்சுவர் என்னுங்கருத்தை அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆரை-நீரிற்படர்வதோர் கிரைப்பூண்டு. ம் விரித்தல். ஏ அசை.

௨௩. கொடுங்கோன் மன்னர் வாழு நாட்டிற்

கடும்புலி வாழும் காடு நன்றே.

(பத.) கொடுங்கோல் மன்னர் - நீதியில்லாத அரசர், வாழும்நாட்டில் - வாழுகின்ற நாட்டைப் பார்க்கிலும், கடும்புலி வாழும் - கொடியபுலி வாழுகின்ற, காடு நன்று - காடு நல்லது.

(பொழி.) கொடுங்கோலரசர் ஆட்சியுரியும் நாட்டிலிருப்பதைப் பார்க்கிலும் கொடிய புலிவாழும் காட்டிலிருப்பது நல்லது.

அவ்வரசர் நாட்டிலே குடிகளுக்கு அச்சமும் கவலையும் அளவின்றியிருக்குமென்க. ஏ அசை.

௨௪. சான்றோ ரில்லாத் தொல்பதி யிருத்தலின்

தேன்றோர் குறவர் தேய நன்றே.

சச

நறுந்தொகை

(பத.) சான்றோர் இல்லா - பெரியோர் இல்லாத, தொல்பதி - பழமையாகிய நகரத்தில், இருத்தலின் - குடியிருப்பதைப் பார்க்கிலும், தேன்தேர் - தேனை ஆராய்ந்து திரியும், குறவர் - குறவருடைய, தேயம் - மலைநாட்டில் இருப்பது, நன்று - நல்லது.

(பொழி.) அறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்த பெரியோர் இல்லாத புராதன நகரத்தில் இருப்பதைப் பார்க்கிலும் குறவர் வசிக்கும் மலைப் பக்கத்தில் இருப்பது நல்லது.

அப்பதியி லிருப்போர்க்கு இம்மை மறுமை யின்பங்கள் இல்லையாமென்க. ஏ அசை. இரண்டிலும் ஏ தேற்றமுமாம்.

கடு. காலை யு மாலை யு நான்மறை யோதா
அந்தண ரென்போ ரனைவரும் பதறே.

(பத.) காலையும் மாலையும் - காலைப் பொழுதிலும் மாலைப் பொழுதிலும், நான்மறை - நான்கு வேதங்களையும், ஒதா - ஒதாத. அந்தணர் என்போர் அனைவரும் - மறையோர் என்று சொல்லப்படுவோர் எல்லாரும், பதறே - பதறேயாவர்.

(பொழி.) காலையிலும் மாலையிலும் வேதம் ஒதாத அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர் அனைவரும் பதர்போலப் பயனில்லாதவரே யாவர்.

நான்மறை: இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்பன; வேறு வகையாகவும் கூறுவர். பதர்போல ஒதுக்கத் தக்கவரென்க. ஏ தேற்றம்; பின் வருவனவும் அது.

சச. குடியிலைத் திரந்துவெங் கோலொடு நின்ற
முடியுடை யிறைவனா முர்க்கனும் பதறே.

மூலமும் உரையும்

சுரு

(பத.) குடி அலைத்து-குடிகளை வருத்தி, இரந்து - பொருள் வாங்கி, வெங்கோலொடு நின்ற - கொடுங் கோலொடு பொருந்தி நின்ற, முடி உடை இறைவன் ஆம் - கிரீடத்தையுடைய அரசனாகிய, மூர்க்கனும் - கொடியவனும், பதரே - பதரே யாவன்.

(பொழி.) கொடுங் கோலனாய்க் குடிகளை வருத்திப் பொருள் வாங்கும் தீய அரசனும் பதர்போல்பவனே யாவன். அரசர்களுக்குள் அவன் பதர் என்றுஞ் சொல்லலாம்.

சு.எ. முதலுள பண்டங் கொண்டு வாணிபஞ்செய்
ததன்பய னுண்ணு வணிகரும் பதரே.

(பத.) முதல் உள - முதலாகவுள்ள, பண்டம் கொண்டு - பொருளை வைத்துக்கொண்டு, வாணிபம் செய்து - வியாபாரஞ்செய்து, அதன்பயன் - அதனால் வரும் இலாபத்தை, உண்ணு - அறுபவியாத, வணிகரும் - வைசியரும், பதரே - பதரே யாவர்.

(பொழி.) முதற்பொருளை வைத்துக்கொண்டு வாணிகஞ் செய்து அதனால் வரும் இலாபத்தை அறுபவியாத வணிகரும் பதரே யாவர்.

முதலை யிழுத்தல் கூடாதென்க.

சு.அ. வித்து மேரு முளவா யிருப்ப
எய்த்தங் கிருக்கு மேழையும் பதரே.

(பத.) வித்தும் - விதையும், ஏறும் - (உழுதற் குரிய) ஏறும், உளவாய் இருப்ப-உள்ளனவாகி யிருக்கவும், அங்கு-அவ்விடத்தில், எய்த்து இருக்கும்-இளைத்

சுசு

நறுந்தொகை

திருக்கும், ஏழையும் - அறிவில்லாதவனும், பதரே - பதரே யாவன்.

(பொழி.) லிதையும் ஏரும் இருக்கவும் உழுது பயிரிட்டா மற் சோம்பியிருக்கும் அறிவிலியாகிய வேளாளனும் பதரே யாவன். அங்கு அசைபுமாம்.

கக. தன்மனை யானைத் தாய்மனைக் ககற்றிப்
பின்பவட் பாராப் பேபைதயும் பதரே.

(பத.) தன் மனையானை - தன் மனைவியை, தாய் மனைக்கு - (அவளது) தாய் வீட்டிற்கு, அகற்றி - போக்கி, பின்பு - பின்னே, அவள் பாரா - அவளை நோக்காதிருக்கிற, பேபைதயும்-அறிவிலானும், பதரே- பதரே யாவன்.

(பொழி.) தன்மனைவியைப் பிறத்தகத்திற்குப் போக்கி வீட்டிப் பின்பு அவளை யேற்றுக் கொள்ளாமலே யிருக்கிற அறிவில்லாதவனும் சூடவருள் பதராவன்.

எயி. தன்மனை யானைத் தனிமனை யிருத்திப்†
பிறர்மனைக் கேகும் பேபைதயும் பதரே.

(பத.) தன் மனையானை-தனது மனைவியை, தனி- தனிபே, மனை இருத்தி - வீட்டில் இருக்கச் செய்து, பிறன் மனைக்கு - பிறன் வீட்டுக்கு, ஏகும் - செல்லு கின்ற, பேபைதயும் அறிவில்லாதவனும், பதரே - பதரே யாவன்.

• பின்பவட் பேனா என்றும் பாடம்.

† தன் மனையாட்டியைத் தனியே யிருத்தி என்றும் பாடம்.

மூலமும் உரையும்

சுஎ

(பொழி.) தன் மனைவியை வீட்டில் தனியே இருக்கச் செய்து பிறன் மனைவியை விரும்பி அயல் வீட்டுக்குச் செல்லும் அறிவில்லாதவனும் பதரே யாவன்.

எக. தன்னு யுதமுந் தன்கையிற் பொருளும்
பிறன்கையிற் கொடுக்கும் பேதையும் பதரே.

(பத.) தன் ஆயுதமும் - தனது தொழிற்குரிய கருவியையும், தன் கைப்பொருளும் - தனது கையிலுள்ள பொருளையும், பிறன் கையில் கொடுக்கும் - அயலான் கையில் கொடுத்திருக்கும், பேதையும் - அறிவில்லானும், பதரே - பதரே யாவன்.

(பொழி.) தன் தொழிற் கருவியையும் தன் கைப்பொருளையும், பிறன் கையில் கொடுத்துவிட்டுச் சோம்பியிருக்கின்ற அறிவில்லாதவனும் பதரே யாவன்.

தன் ஆயுதத்தையும் பொருளையுங் கொண்டு தொழில் செய்யவேண்டு மென்க. பிறன் என்பதற்கு ஒரு சம்பந்தமுமில்லாதவன் என்றும் கூறலாம்.

எஉ. வாய்ப்பறை யாகவு நாக்கடிப் பாகவும்
சாற்றுவ தொன்றைப் போற்றிக் கேண்மின்.

(பத.) வாய் பறை ஆகவும் - வாயே பறையாகவும், நா கடிப்பு ஆகவும் - நாவே குறுந்தடியாகவும் (கொண்டு), சாற்றுவது ஒன்றை - (அறிவுடையோர், அறைவது) சொல்லுவது ஒன்றை, போற்றி - (மனம் புறம் போகாமல்) பாதுகாத்து, கேண்மின் - கேளுங்கள்.

சுஅ

நறுந்தொகை

(பொழி.) வாயே பறையாகவும் நாவே குறுந்தடியாகவும் கொண்டு அறிவுடையோர் சாற்றுகின்ற உறுதிமொழியைக் குறிக்கொண்டு கேளுங்கள்.

கடிப்பு - பறையடிக்குத் தோல். சான்றோர்கள் பறை சாற்றுவதபோல உலகத்தார்க்கு உறுதிப் பொருளை அறிவுறுத்துவனென்க.

எஃ. பொய்யுடை யொருவன் சொல்வன் மையினால்
மெப்போ லும்மே மெப்போ லும்மே.

(பத.) பொய் உடை ஒருவன் - பொய்ம்மையுடைய ஒருவன், சொல்வன்மையினால் - வாக்குவன் மையால், மெப்போலும் மெப்போலும் - (அவன் கூறும் பொய்) மெய்யே போலும் மெய்யே போலும்.

(பொழி.) பொய்ம்மையுடைய ஒருவன் கூறும் பொய் மொழி அஃனது பேச்சு வன்மையால் உண்மைபோலவே தோன்றக் கூடும்.

சொற் சாதுரியத்தில் மயங்கிப் பிறர் கூறும் பொய்யை மெய்யென்று கொள்ளலாகாதென்க. இரு முறை கூறியது வற்புறுத்துதற்கும். விரித்தல். மேல் வருவதற்கும் இங்ஙனம் உரைத்துக் கொள்க.

எச. மெய்யுடை யொருவன் சொலமாட் டாமையாற்
பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே.

(பத.) மெய் உடை ஒருவன்-மெய்ம்மையுடைய ஒருவன், சொலமாட்டாமையால்-(திறம்படச்) சொல்லமாட்டாமையால், பொய்போலும் பொய்போலும் - (அவன் கூறும் மெய்) பொய்யே போலும் பொய்யே போலும்.

மூலமும் உரையும்

சுக

(பொழி.) உண்மையுடைய ஒருவன் கூறும் மெய் மொழி அவனது சொல்வண்மை மின்மையால் பொய் போலத் தோற்றக் கூடும்.

எரு. இருவர்தஞ் சொல்லையு மெழுதரங் கேட்டே
இருவரும் பொருந்த வுரையா ராயின்
மனமுறை நெறியின் வழக்கிழந் தவர்தா
மனமுற மறுகிரின் றழுத கண்ணீர்
முறையுறத் தேவர் மூவர் காக்கினும்
வழிவழி யீர்வதோர் வாளா கும்மே.

(பத.) இருவர் தம் சொல்லையும் - (வாதி எதிரி யென்னும்) இருவருடைய சொற்களையும், எழுதரம் கேட்டு - ஏழுமுறை கேட்டு (உண்மையுணர்ந்து), மனமுறை நெறியின் - மனநீதி வழியால், இருவரும் பொருந்த - இருவரும் ஒத்துக்கொள்ள, உரையார் ஆயின் - (முடிவு) சொல்லாரானால், வழக்கு இழந்தவர் தாம் - (நீதியின்றி) வழக்கினை இழந்தவர், மனம்-மனமானது, உறமறுகிநின்று-மிகவுங் கலங்கி நின்று, அழுத கண்ணீர் - அழுத கண்ணீரானது, முறைஉற - முறையாக, தேவர் மூவர் - மூன்று தேவர்களும், காக்கினும் - காத்தாலும், வழிவழி - (அவர்) சந்ததி முழுதையும், ஈர்வது - அறுப்பதாகிய, ஓர் வாள ஆகும் - ஒரு வாட்படையாகும்.

(பொழி.) இருதிறத்தினர் சொல்லையும் ஏழு முறை கேட்டு ஆராய்ந்து உண்மையுணர்ந்து நீதி வழுவாது இருவரும் மனம் பொருந்தும்படி முடிவு சொல்லாராயின், அந்நியாக வழக்கிலே தோல்வியுற்றவர் மனம் கலங்கிநின்று

௫

நயுந்தொகை

அழுத கண்ணீராது அயன் அரி அரன் என்னும் மும்மூர்த்
தியும் முறையாகப் பாதுகாத்தாலும் முடிவு கூறியவரின்
சந்ததி முழுதையும் அறுக்கின்ற வாளாகும்.

இது நீதி செலுத்துதற்குரிய அவையினரும், நீதிபதி
யும், அரசனும் என்பவர்களை நோக்கிக்கூறியது. சொல்வன்
மையாலும் சொல்லமாட்டாமையாலும் பொய் மெய்யாகவும்,
மெய் பொய்யாகவும் தோன்றக் கூடுமாகலின் 'எழுதரங்
கேட்டு' என்றார். ஏனைத்தேவரும் மூவரும் என்று கூறினும்
பொருத்தம். முற்றும்மை தொக்கது. தம், தாம் என்பன
சாரியை. ம் - விரித்தல்.

"அல்லற்பட்டாற்று தழுதகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை."

என்னுள் திருக்குறளில் இதன் கருத்து அமைந்துளது.

எசு. பழியா வருவது மொழியா தொழிவது.

(பத.) பழியாவருவது - நின்றையாக வருங்காரி
யம், மொழியாது ஒழிவது - பேசாது விடத்தருவது.

(பொழி.) பின் பழியுண்டாருஞ் செய்தியைப் பேசாது
விடவேண்டும்.

பழியாக என்பது ஈறுகெட்டது.

எள. சுழியா வருபுன லிழியா தொழிவது.

(பத.) சுழியா - சுழித்து, வருபுனல் - வருகின்ற
வெள்ளத்திலே, இழியாது ஒழிவது - இறங்காது
தவிர்க்க.

(பொழி.) சுழித்து வருகின்ற நீர்ப் பெருக்கிலே இறங்
காது ஒழிக.

மூலமும் உரையும்

நக

உயிர்க்கிறுதி விளைக்கும் காரியத்திற் புகலாகாதென்க.
சுழியா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு விளையெச்சம். ஒழி
வது - வியங்கோள்.

எஅ. துணையோ டல்லது நெடுவழி போகேல்.

(பத.) துணையோடு அல்லது - துணையிடுடைல்
லாமல், நெடுவழி - தூர வழியில், போகேல் - செல்
லாதே.

(பொழி.) தூரமான இடத்திற்குத் துணையின்றிப்
போகாதே.

எசு. புணைமீ தல்லது நெடும்புன லேகேல்.

(பத.) புணைமீது அல்லது - தெப்பத்தின்மேல்
அல்லாமல், நெடும்புனல் - பெரிய வெள்ளத்தில்,
ஏகேல் - செல்லாதே.

(பொழி.) தெப்பமின்றிப் பெருவெள்ளத்திற் செல்
லாதே.

பிறவியைக் கடக்கலுறுவார்க்குத் தக்க துணையும் பற்
றுக் கோடும் வேண்டுமென்க.

அயி. எழிலார் முலைவரி விழியார் தந்திரம்

இயலா தனகொடு முயல்வா காதே.

(பத.) எழில்ஆர் முலை - அழகு பொருந்திய
தனங்களையும், வரி விழியார் - நீண்ட கண்களையும்
உடைய மாதர்களின், தந்திரம் - உபாயங்களுள், இய
லாதன-பொருந்தாதனவற்றை, கொடு-கைக்கொண்டு,
முயல்வுஆகாது - முயலுதல் கூடாது.

௫௨

நறுந்கொகை

(பொழி.) மாதாமேல் வைத்த காதலால் அவர் கூறும் உபாயங்களிற் பொருந்தாதவற்றை மேற்கொண்டு முயலுதல் கூடாது.

வரி - இரோகையுமாம். தந்திரம் என்று பாடமிருப்பின் அஃர் விடயத்தில் என்று பொருள் கொள்க.

௮௧. வழியே யேகுசு வழியே மீளுக.

(பத.) வழியே யேகுசு - (செவ்விய) வழியிலே செல்க, வழியே மீளுக - (செவ்விய) வழியிலே திரும்புக.

(பொழி.) நேர்மையான வழியிலே செல்க, நேர்மையான வழியிலே திரும்புக.

யோகப் பயிற்சி செய்வோர் சுழுமுனையாகிய வழியிலே சென்று திரும்பிப் பயிலுக என்றும், பிறவாறும் இதற்குக் கருத்துரைத்தலும்கூட.

௮௨. இவைகா ணுலகிற் கியலா மாறே.

(பத.) இவை - இவைகள், உலகிற்கு - உலகிலுள்ளோர்க்கு, இயல் ஆம் - நடத்தற்குரிய, ஆறு - நன்னெற்களாம்.

(பொழி.) இன்னுலிற் கூறிய இவையெல்லாம் உலகத்தார் நடத்தற்குரிய சுவ்வழிகளாம்.

இன்னுலிற் சொல்லுவந்த ந்திகளெல்லாம் 'இவை' எனத் தொகுத்துச் சுட்டப்பட்டன. காண் - முன்னிலை யகை.

முற்றும்

கழக வெளியீடு - ௬௨

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

ஒ ள ஐ வ ய ர்

அருளிய

மு து ரை

திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் காலேஜ்

தலைமைத் தமிழாசிரியர்

திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்

எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி

1985 &

சென்னை

பிரபவஸ் சித்திரை

[2nd Edition]

Published by

*The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevely, Limited,
Tinnevely :: & Madras
April, 1927*

[Copy - right]

Printed by

C. Munisaarmy Mudaliar & Sons, Madras.

முகவுரை

முதுரை என்பது ஓளவையார் என்னும் தமிழ் மூதாட்டியார் அருளிய எவ்வ மறுக்குஞ் செவ்விய தமிழ் தூல்களில் ஒன்று. ஆந்திநடி, கொன்றை வேந்தன், முதுரை, நல்வழி, ஞானகீதறள், அசதிக்கோவை, பந்தனந்தாதி என்பன வாதிய தூல்களும், பல தனிப்பாக்களும் ஓளவையார் இயற்றியன வென்ப. கடைச்சங்க நாளிலே புலமையிற் சிறந்து விளங்கிய மகளிரில் ஓளவையார் என்னும் பெயரினரும் ஒருவர். புறநானூறு என்னும் அரிய தொகைதூலுள் அவரிடமிருந்த முப்பத்து மூன்று செய்யுட்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு என்னும் தொகைகளிலும் அவருடைய செய்யுட்கள் பல உள்ளன. இதனின்றே அவருடைய பெருமையை அறியலாகும். தொகை தூல்களிலுள்ள அவருடைய பாட்டுகள் மிக்க அருமை பெருமை வாய்ந்தவை. கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய அதியமான் அஞ்சி அவரைப் பெரிதும் ஆதரித்து வந்தான். அவன் ஒரு மலைமுழைஞ்சினுள்ளே அருமையாகப் பெற்ற அமிழ்த மயமான நெல்லிக்கனியொன்றை அவருக்கு அளிப்ப, அவர் அதனையுண்டு நெடிது உயிர் வாழ்ந்தனரென அவரும் பிறரும் பாடிய சங்கப் பாட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன. அவர் அதியமானிடத்திருந்து தொண்டைமான் இளந்திரையன் பக்கல் தூதாகச் சென்று, தொண்டைமானது படைக்கலக் கொட்டிலைப் பார்த்துப் பாடியபாட்டும், அதியமான் உயிரிந்த பின் கையற்றுப்பாடிய பாட்டுகளும் அவருடைய செய்யுளியற்றுந் திறமையையும், அஞ்சாமை, நன்றியறிவு,

ச

முகவுரை

அன்பு, இரக்கம் முதலிய உயர் குணங்களையும் நன்கு புலப்படுத்தும்.

இனி, கடைச்சங்க காலத்திற்குப் பலதூற்றாண்டுகளின் பின்பு, கம்பர் முதலிய புலவர் பெருமக்கள் விளங்கிய காலத்திலோ, சிறிது முன்னாலோ மகளிரில் ஒருவர் தலை சிறந்த புலமையுடையராய்த் திகழ்ந்து, அக்காரணத்தானே சங்ககாலத்து ஔவையார் பெயரைச் சிறப்பாக ஏற்று, அதனானே வழங்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். ஆத்திருடி முதலிய தூல்களெல்லாம் இவரியற்றியனவேயாகும். ஔவையார் பெயருடன் இயைத்து எழுதப்பட்டும், செவியாறலாகவும் வழங்கிவருகின்ற கதைகள் அனலில்லாதன. அக்கதைகளெல்லாம் முன் ஔவை பிள் ஔவை 'யென்னும் பாகுபாடின்றியே வழங்குகின்றன. புலவர் புராணமுடையாரே ஔவையார் இருவரெனத் துணிந்து,

'முன்னெனவை கலிவருட முன்றாவ தாயிரத்தான்,
பின்னெனவை நான்காவ தாயிரத்திற் பிறந்திட்டான்'
எனக்கூறினர்.

நம்மு் நாவலர் சரிதையில் நார்பத்தொரு செய்யுட்கள் ஔவையா ரியற்றியனவாக அவர் பாடிய வரலாற்றுக் குறிப்புடன் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றே புறநானூற்றிலுள்ளது. அதியனையும், புள்வேளூர்ப் பூதனையும், சேரமானையும், நாஞ்சில் வள்ளுவனையும், ஏழிற்கோவையும் பாடிய பாட்டுகளும், அங்கவை சங்கவை யென்னும் பெண்களுக்கு மணமுடித்தற் காகப் பாடிய பாட்டுகளும் சங்ககாலத்துடன் இயைந்துள்ளன. ஒரு சில தோல்காப்பியவுரையில் மேற்கோளாகவும் வந்துள்ளன. பிறவற்றைப் பற்றி ஒன்றுக் கூறுமாதில்லை. கதையாற் சங்க காலத்துடன் இயைந்திருக்கின்ற பாட்டுகளானும் பல தாம் ஔவையார் வாக்கல்ல வென்பதைக்

காட்டிக்கொண் டிருக்கின்றன. அங்ஙனமாக, விநோத ரசுந்சரி முதலியவற்றிற் காணப்படும் “எட்டேகால் லக்ஷணமே” என்பது முதலிய பாட்டுகளைப்பற்றிக் கூறற் பால்து யாதுளது.

தமிழ் நாட்டிலே இளைஞரும் முதியரும் ஆகிய ஆடவர் களிலும் பெண்டிர்களிலும் கற்றவரும் கல்லாதவரும் ஆகிய யாவரும் ஒளவையார் என்னும் பெயரை அறிந்திருப்பதற்குக் காரணம் அவரியற்றிய ஆத்திருடி முதலிய நீதி நூல்களே யாகும். தமிழ் நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் ஒத்துக்கொள் ளப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தவை அவை. தமிழிற் சிறிது பயிற்சியுடையா ரெவரும் ஒளவையாரின் நீதிநூல்களில் ஒன்றையாவது படித்தேயிருப்பர். பல பெரிய நூல்களின் சாரமாகவுள்ள நீதிகளும், கருத்துக்களும் இந் நீதிநூல்களில் தெளிவுற அமைந்து விளங்குகின்றன. நான்மணிக்கடிகையி லுள்ள “கல்லா பொருவர்க்கு” என்னுஞ் செய்யுளோடு, பூதுரையிலுள்ள “கல்லாத மாந்தர்க்கு” என்னுஞ் செய்யுள் சொல்லானும் பொருளானும் பெரிதும் ஒற்றுமை யுறுகின் றது. வெண்பாவின் இடையிலும் முச்சீரடி வருமென்ப தற்கு இதிலுள்ள “அட்டாலும்” என்னுஞ்செய்யுளைத் தோல் காப்பிய உரையாளர்கள் எடுத்துக்காட்டி யிருப்பது இந் நூலின் பெருமைக்குச் சான்றாகும். இந்நூல் பூதுரை யென் னும் பெயரானே தொல்காப்பியவுரை முதலியவற்றில் வழங்கியுள்ளது. வாக்குண்டாய் என்னும் பெயரானும் பிற் காலத்தாரால் வழங்கப் பெறுகின்றது.

இங்ஙனம்

ந. மு. வேங்கடசாமி.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

ஒ ள ஐ வ ய ா ர்

அருளிய

மு து ஐ ர

கடவுள் வாழ்த்து

வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலரான்
நோக்குண்டா மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

க. நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
என்று தருங்கொ லெனவேண்டா—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால்.

உ. நல்லா ரொருவர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கன்மே லெழுத்துப்போற் காணுமே—அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகாரம்
நீர்மே லெழுத்திற்கு நேர்.

அ

முதுரை

- கூ. இன்ன விளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால்
இன்ன வளவி லினியவும்—இன்னத
நாளல்லா நாட்டூத்த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக் கழகு.
- சு. † அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்ற தளவளாய்
நட்டாலு நண்பல்லார்* நண்பல்லர்
கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.
- ரு. அடுத்த முயன்றலு மாகுநா ளன்றி
எடுத்த கருமங்க ளாகா - தொடுத்த
உருவத்தா னீண்ட வுயர்மறங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா.
- கூ. உற்ற விடத்தி லுயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ - கற்றாண்
பிளந்திடுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கின்
தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

† கெட்டாலும் என்பது தனிச்சீராகவும், சுட்டாலும்
என்பது மூன்றாவதடி கடைச்சீராகவும், தான்மிக்க என்பது
ஈற்றடி முதற்சீராகவும் கொண்டு நேரிசை வெண்பாவாகப்
பாடகோதுவாரும் உளர்.

* தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்துச் செய்யுளிய
லிலே “வெண்பாட் உற்றடி மூச்சீர்த் தாகும்” என்னுஞ் சூத்
திரத்துரையில் பேராசிரியரும் ஈச்சினூர்க்கினியரும் வெண்பா
வினிடையினும் முச்சீரடி சிறுபான்மை வருமெனக் கூறி,
இவ்வெண்பாவையே உதாரணமாகக் கர்ட்டினர்.

மு து ரை

கூ

- எ. நீரளவே யாகுமா நீரம்ப ருன்கற்ற
நூள்ளவே யாகுமா நுண்ணறிவு—மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமார் தான்பெற்ற செல்வம்
குலத்தளவே யாகுங் குணம்.
- அ. நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றேள - நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று.
- கூ. தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதேள - தீயார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.
- ய. நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லா ரொருவ ருளரே லவர்பொருட்*
டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை.
- கக. பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
விண்டுமி போனான் முளையாதாம்-கொண்டபேர்
ஆற்ற லுடையார்க்கு மாகா தளவின்றி
ஏற்ற கருமஞ் செயல்.
- கஉ. மடல்பெரி து தாழை மகிழினிது கந்தம்
உடல்சிறிய ரென்றிருக்க வேண்டா - கடல்பெரி து
மண்ணீரு மாகா தத்நனுகே சிற்றாறல்
உண்ணீரு மாகி விடும்.

* உளரே யவர்பொருட்டு என்றும் பாடும்.

10

முதுரை

- கந. கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம்.
- கச. கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத் - தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.
- கரு. வேங்கை வரிப்புலிநோய்* தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கதனுக் காகார மானாற்போல்-பாங்கறியாப்
புல்லறி வாளர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கல்லின்மே லிட்ட கலம்.
- கக. அடக்க முடையா ரறிவிலரென் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - மடைத்தலையில்
ஒடும் னோட வுறுமின் வருமளவும்
வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு.
- கஎ. அற்ற குளத்தி னறுநிர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழித் திர்வா ருறவல்லர் - அக்குளத்திற்
கோட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி யுறுவா ருறவு.
- கஅ. சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகும் - சீரிய
பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகு மென்னாகு
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கீல்.

* வரிப்புலிக்குத் என்றும் பாடம்.

† சீரியர் சீரியரே என்றும் பாடம்.

மூ து ர

கக

கக. ஆழ வழுக்கி முகக்கினு மாழ்கடனீர்*

நாழி முகவாது நானாழி - தோழி

நிதியுங் கணவனு நேர்படினுந் தந்தம்

விதியின் பயனே பயன்.

உய. உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தா ரென்றிருக்க வேண்டா

உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி-உடன்பிறவா

மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்

அம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.

உக. இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்றில்லை

இல்லாளு மில்லாளே யாமாயின் - இல்லாள்

வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வில்

புலிகிடந்த தூறாய் விடும்.

உஉ. எழுதியவா ரேகா ணிரங்குமட நெஞ்சே†

கருதியவா ருமோ கருமம் - கருதிப்பேர்ப்யக்

கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா யீந்ததேல்

முற்பவத்திற் செய்த வினை.

உங. கற்பினவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்

பொற்பினவோ டொப்பாரும் போல்வாரே-விற்பிடித்து

நீர்கிழிய வெய்த வடுப்போல மாறுமே

சீரொழுகு சான்றோர் சினம்.

உச. நற்றா மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போல்

கற்றாரைக் கற்றாரே காழுறுவர் - கற்பிலா

மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்

காக்கை யுகக்கும் பீணம்.

* ஆழ்கடலில் என்றும் பாடம்.

† எழுதியவா ருமென் றிராமட நெஞ்சே என்றும் பாடம்.

௨௫. கஞ்சடைமை தானறிந்த நாகம் கரந்துறையும்
அஞ்சாப் புறங்கிடக்கு நீர்ப்பாம்பு - நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.
௨௬. மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் - மன்னற்குத்
தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.
௨௭. கல்லாத மாந்தர்க்குத் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்ற - மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
இல்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.
௨௮. சந்தன மென்குறடு தானறைய்ந்த காலத்துங்
கந்தங் குறைபடா தாதலால் - தந்தந்
தனஞ்சிறிய ராயினுந் தார்வேந்தர் கேட்டான்*
மனஞ்சிறிய ராவரோ மற்று.
௨௯. மருவினிய சுற்றமும் வான்பொருளு நல்ல
உருவு முயர்குலமு மெல்லாம் - திருமடந்தை
ஆம்போ தவளோடு மாகு மவள்பிரிந்து
போம்போ தவளோடும் போம்.
௩௦. சாந்தனையுந் தியனவே செய்திடினுந் தாமவரை
ஆந்தனையுங் காப்ப ரறிவுடையோர் - மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுங் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாங் கண்டிர் மரம்.

* கேட்டால் என்றும் பாடம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மு து ரை

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலராள்
நோக்குண்டா மேனி துடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

(பதவுரை) துப்பு ஆர்-பவளம் போலும் (சிவப் பாகிய), திருமேனி - திருமேனியையும், தும்பிக்கை யான்-துதிக்கையையும் உடைய விராயகக் கடவுளின், பாதம் - திருவடிகளை, பூக்கொண்டு - (அருச்சிக்க) மலர் எடுத்துக் கொண்டு, தப்பாமல் - நாடோறும் தவறாமல், சார்வார் தமக்கு - அடைந்து பூசை செய் வோருக்கு, வாக்கு உண்டாம் - சொல்வளம் உண்டா கும்; நல்ல மனம் உண்டாம் - நல்ல சிந்தனை உண்டா கும்; மாமலராள் - பெருமை பொருந்திய செந்தாமரைப்பூவில் இிருக்கும் இலக்குமியின், நோக்கு உண்

கச

முதுரை

டாம் = அருட்பார்வை உண்டாகும்; மேனி - அவர் உடம்பு, துடங்காது - (பிணிகளால்) வாட்டமுறாது.

விராயகக் கடவுளின் திருவடிகளைப் பூசிப்பவர்க்குக் கவ்வியும், செல்வமும், சுகமும் உண்டாகும்.

க. நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி என்று தருங்கொ லெனவேண்டா—நின்று தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத் தலையாலே தான்றருத லால்.

(பதவுரை) நின்று—நிலைபெற்று, தளரா - சோரா மல், வளர் - வளர்கின்ற, தெங்கு - தென்னையானது, தான் உண்ட நீரை - தன் அடியால் உண்ட தண்ணீரை, தலையாலே - தன் முடியாலே, தான்றருத லால் - (சுவையுள்ள இளநீராக்கித்) தானே தருத லால், ஒருவற்கு - (நற்குணமுடைய) ஒருவனுக்கு, நன்றி செய்தக்கால் - உதவி செய்தால், அந்நன்றி - அவ்வுதவியை, என்று தருங்கொல்-அவன் எப்பொழுது செய்வானோ, என வேண்டா - என்று ஐயுற வேண்டுவதில்லை.

நற்குணமுடையவனுக்கு உபகாரஞ் செய்தால், அவ னுஞ் சிறந்த உபகாரத்தை வணக்கத்தோடு விரைந்து செய் உன் என்பதாம். (க)

மூலமும் உரையும்

கரு

உ. நல்லா ரொருவர்க்குச் செய்த வுபகாரங்
கன்மே லெழுத்துப்போற் காணுமே—அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த வுபகாரம்
நீர்மே லெழுத்திற்கு நேர்.

(பத.) நல்லார் ஒருவர்க்கு - நற்குணமுடைய
ஒருவர்க்கு, செய்த உபகாரம்-செய்த உதவியானது,
கன்மேல் எழுத்துப்போல் - கருங்கல்லின்மேல் வெட்
டப்பட்ட எழுத்தைப் போல, காணும் - அழியாது
விளங்கும்; அல்லாத - நல்லவரல்லாத, ஈரம் இலா
நெஞ்சத்தார்க்கு - அன்பில்லாத மனமுடையார்க்கு,
ஈந்த உபகாரம் - செய்த உதவியானது, நீர்மேல்
எழுத்திற்கு - நீரின்மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்திற்கு,
நேர் - ஒப்பாக (அழிந்துவிடும்).

நல்லவருக்குச் செய்த உபகாரம் என்றும் நிலைபெற்று
விளங்கும்; தீயவருக்குச்செய்த உபகாரம் செய்த அப்
பொழுதே அழிந்துவிடும் எ-ம். (உ)

கூ. இன்னு விளமை வறுமைவர் தெய்தியக்கால்
இன்னு வளவி லினியவும்—இன்னுத
நாளல்லா நாட்பூத்த நன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக் கழகு.

(பத.) இளமை - (இன்பத்தைத் தரும்) இள
மைப் பருவத்தில், வறுமை வந்து எய்தியக்கால்-
வறுமை வந்து அடைந்தால், இன்னு - அது துன்பத்
தைத் தருவதாகும்; இன்னு அளவில் - துன்பத்தைத்
தரும் முதுமைப் பருவத்தில், இனியவும் - இனியன

கக

முதுரை

வாகிய பொருள்களும், இன்னொரு துன்பத்தைத் தருவனவாம்; (அவைகள்) நாள் அல்லா நாள் - (சூடுதற் குரிய) காலமல்லாத காலத்தில், பூத்த நல் மலரும் - மலர்ந்த நல்ல மலரையும், ஆள் இல்லா மங்கைக்கு அழகும் - (அதுபலித்தற்குக்) கணவன் இல்லாத மங்கையின் அழகையும், போலும் - ஒக்கும்.

எ அசை. அழகும் என்பதில் உம்மை தொக்கது. வறுமைக்காலத்து இஃமைபம், முதுமைக்காலத்துச் செல்வமும் துன்பம் விளைப்பன எ - ம். (உ.)

ச. அட்டாலும் பால்கவையிற் குன்று தளவளாய்
நட்டாலு நண்பல்லார் நண்பல்லர்
கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்க ளேசங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

(பத.) பால் - பாலினை, அட்டாலும் - காய்ச்சினாலும், சுவையிற் குன்றுது-அஃது இனிய சுவையிற் குறையாது; சங்கு - சங்கினை, சுட்டாலும் - சுட்டுநீருக்கினாலும், வெண்மை தரும் - அது வெண்ணிறத்தையே கொடுக்கும்; (அவைபோல) மேன்மக்கள் - மேலோர், கெட்டாலும் - வறுமையுற்றாலும், மேன்மக்களே - மேலோராகவே விளங்குவர்; நண்பு அல்லார் - நட்பின் குணமில்லாத கீழோர், அளவளாய் நட்டாலும் - கலந்து நட்புச்செய்தாலும், நண்பு அல்லர் - நண்பராகார்.

பால் சங்கு என்னும் இரண்டும் மேன்மக்களுக்கு உவமைகளாக வந்தன. மேலோர் வறுமையுற்றபொழுது முன்னே

மூலமும் உரையும்

கள

யினும் சிறந்து விளங்குவரென்பது உவமைகளாற் புலனாகின்றது. ஏ - தேற்றப்பொருட்டு.

மேலோர் வறுமையற்றாலும் மேலோரே; கீழோர் கலந்து பழகினும் நண்பராகார் எ - ம். (ச)

நி. அடுத்த முயன்றாலு மாகுநா ளன்றி
எடுத்த கருமங்க ளாகா - தொடுத்த
உருவத்தா னீண்ட வுயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தா லன்றிப் பழா.

(பத.) தொடுத்த-கிளைத்த, உருவத்தால் நீண்ட-வடிவத்தால் நீண்ட, உயர்மரங்கள் எல்லாம்-உயர்ந்த மரங்களெல்லாம், பருவத்தால் அன்றி - பழுக்குங் காலம் வந்தாலல்லாமல், பழா - பழுக்கமாட்டாவாம்; (அதுபோல) அடுத்து முயன்றாலும் - அடுத்தடுத்து முயற்சி செய்தாலும், ஆகு நாள் அன்றி - முடியுங் காலம் வந்தால் அல்லாமல், எடுத்த கருமங்கள்-மேற்கொண்ட காரியங்கள், ஆகா - முடியாவாம்.

எந்தக் காரியமும் முடியுங் காலத்திலேதான் முடியும். ஆகையால் அக்காலம் அறிந்து தொடங்கவேண்டும் எ-ம்.(இ)

சு. உற்ற விடத்தி லுயிர்வழங்குந் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ - கற்றாண்
பிளந்திறுவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கின்
தளர்ந்து வளையுயோ தான்.

(பத.) கல் தூண்-கருங்கற் கம்பமானது, பெரும் பாரம் தாங்கின் - பெரிய பாரத்தைச் சுமந்தால்,

கஅ

முதுரை

பிளந்து இறுவது அல்லால் - பிளந்து முறிவதல்லா
மல், தான் தளர்ந்து வளையுமோ - தான் தளர்வுற்று
வளையுமோ (வளையாது), (அதுபோல) உற்ற இடக்
தில் - மானக்கேடு உண்டான விடத்தில், உயிர் வழங்
கும் தன்மையோர் - தம் உயிரை விடும் குணமுடை
யோர், பற்றலரை - பகைவரை, கண்டால் - பார்த்
தால், பணிவரோ-வணங்குவரோ (வணங்கார்).

ஓ இரண்டும் எதிர்மறை.

மானமுடையவர் ஆபத்துவந்தபோது உயிரை விடினும்
வீடுவரேயன்றி மானத்தைவிடார் எ - ம். (சு)

எ. நாளவே யாகுமா நீரம்ப றுன்கற்ற
நூலளவே யாகுமா நுண்ணறிவு—மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வம்
குலத்தளவே யாகுங் குணம்.

(பத.) நீர் ஆம்பல் - நீரிலுள்ள அல்லியானது,
நீர் அளவே ஆகும் - நீரினது உயரத்தின் அளவா
கவே இருக்கும்; (அதுபோல) நுண் அறிவு - கூரிய
அறிவானது, தான் கற்ற-தான்படித்த, நூல் அளவே
ஆகும் - நூல்களின் அளவாகவே இருக்கும்; தான்
பெற்ற செல்வம் - தான் அடைந்த செல்வமானது,
மேலை - முற் பிறப்பிற் செய்த, தவத்து அளவே
ஆகும் - தவத்தின் அளவாகவே இருக்கும்; குணம் -
குணமானது, குலத்து அளவே. ஆகும் - (தான்
பிறந்த) குடியின் அளவாகவே இருக்கும்.

ஆம் மூன்றும் அசைநிலை.

மூலமும் உரையும்

கசு

ஒருவருக்கு அறிவு தூலினளவாகவும், செல்வம் தவத் தினளவாகவும், குணம் குலத்தினளவாகவும் இருக்கும் எ-ம்.

அ. நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே - நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று.

(பத.) நல்லாரை-நற்குணமுடையோரை, காண்
பதுவும் - பார்ப்பதுவும், நன்றே - நல்லதே; நல்லார்-
நல்லவருடைய, நலம்மிக்க - பயன் நிறைந்த, சொல் -
சொல்லை, கேட்பதுவும் - கேட்டலும், நன்றே - நல்
லதே; நல்லார் - நல்லவருடைய, குணங்கள் - நற்
குணங்களை, உரைப்பதுவும் - பேசுதலும், நன்றே -
நல்லதே; அவரோடு - அந் நல்லவருடன், இணங்கி
இருப்பதுவும் - கூடியிருத்தலும், நன்று - நல்லதே.

ஏ மூன்றும் தேற்றம்.

நல்லவரைக் காணினும், அவர் சொல்லைக் கேட்பினும்,
அவர் குணங்களைப் பேசினும், அவரோடு கூடி இருப்பினும்
நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமும் உண்டாகும் எ - ம். (அ)

சு. தியாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற
தியார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே - தியார்
குணங்க ளுரைப்பதுவுந் தீதே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.

(பத.) தியாரை-தீக்குணம் உடையவரை, காண்
பதுவும் - பார்ப்பதும், தீதே-தீயதே; தியார் - தீயவ
ருடைய, திருஅற்ற-பயன் இல்லாத, சொல்-சொல்லை,

உய்

முதுரை

கேட்பதுவும் - கேட்டலும், தீதே - தீயதே; தீயார் - தீயவருடைய, குணங்கள் - தீக்குணங்களே, உரைப்பதுவும் - பேசுதலும், தீதே - தீயதே; அவரோடு - அத்தீயவருடன், இணங்கி இருப்பதுவும் - கூடியிருத்தலும், தீது - தீயதே. ஏ மூன்றும் தேற்றம்.

தீயவரைக் காணினும், அவர் சொல்லைக் கேட்பினும், அவர் குணங்களைப் பேசினும், அவரோடு கூடியிருப்பினும் தீயறிவும் தீயொழுக்கமுமே உண்டாகும் எ-ம். (க)

யி. நெல்லுக் கிறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப் புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில் நல்லா ரொருவ ருளரே லவர்பொருட் டெல்லார்க்கும் பெய்யு மழை.

(பத.) நெல்லுக்கு-நெற்பயிருக்கு; இறைத்தநீர்-இறைக்கப்பட்ட தண்ணீரானது, வாய்க்கால் வழிஓடி-கால்வாய் வழியாகச் சென்று, ஆங்கு - அவ்விடத்திலுள்ள, புல்லுக்கும் பொசியும் - புல்லுகளுக்கும் கசிந்துறும்; (அதுபோல). தொல் உலகில் - பழமையாகிய இவ்வுலகத்தில், நல்லார் ஒருவர் உளரேல் - நல்லவர் ஒருவர் இருப்பாராயின், அவர் பொருட்டு - அவர் நிமித்தமாக, எல்லார்க்கும் மழை பெய்யும் - அனைவர்க்கும் மழைபெய்யா நிற்கும்.

ஏ, ஆம் இரண்டும் அசை.

நல்லோரைச் சேர்ந்த எல்லோரும் பயனடைவர் எ-ம். (உ)

முலமும் உரையும்

உக-

கக. பண்டு முளைப்ப தரிசியே யானாலும்
 விண்டுமி போனான் முளையாதாம்-கொண்டபேர்
 ஆற்ற லுடையார்க்கு மாகா தளவின்றி
 ஏற்ற கருமஞ் செயல்.

(பத.) பண்டு முளைப்பது - (உமி நீங்குதற்கு)
 முன்னே முளைப்பது, அரிசியே ஆனாலும் - அரிசியே
 யாயினும், உமி விண்டுபோனால் - உமி நீங்கிப்போ
 னால், முளையாது - (அவ்வரிசி) முளையாது; (அது
 போல) கொண்ட - பெற்ற, பேர் ஆற்றல் உடையார்க்
 கும் - பெரியவல்லமையை உடையவருக்கும், அளவு
 இன்றி - துணைவலியில்லாமல், ஏற்றகருமம் - எடுத்
 துக்கொண்ட காரியத்தை, செயல் ஆகாது - செய்து
 முடித்தல் இயலாது.

மிக்க வல்லமை யுடையவருக்கும் ஒருகாரியத்தைச்
 செய்துமுடிக்கத் துணைவலி வேண்டும் எ-ம். (கக).

கஉ. மடல்பெரிது தாழை மகிழ்வினிது கந்தம்
 உடல்சிறிய ரென்றிருக்க வேண்டா - கடல்பெரிது
 மண்ணீரு மாகா ததனருகே சிற்றாறல்
 உண்ணீரு மாகி விடும்.

(பத.) தாழை மடல் பெரிது - தாழம்பூ இதழ்
 கனிவாலே பெரிதாயிருக்கின்றது, மகிழ் கந்தம்
 இனிது - மகிழம்பூ (இதழ்கனிவாலே சிறிதாயினும்)
 மணத்தினாலே (தாழம்பூவினும்) இனிதாயிருக்கின்
 றது, கடல் பெரிது - சமுத்திரம் பெரிதாயிருக்கின்
 றது, மண் நீரும் ஆகாது - (ஆயினும் அதிலுள்ள

.உஉ

மூ து ரை

நீர் உடம்பழுக்கைக்) கழுவுதற்குத் தக்க நீருமா காது, அதன் அருகு சிற்றூறல் - அதன் பக்கத்தே சிறிய மணற்குழியிற் சுரக்கும் ஊற்று நீர், உண் நீரும் ஆகும் - குடிக்கத்தக்க நீருமாகும்; (ஆதலினால்) உடல் சிறியர் என்று இருக்க வேண்டா - (ஒருவரை) உருவத்தினாலே சிறியவரென்று (மதியாமல்) இருக்க வேண்டாம்.

மண்ணுதல் - கழுவுதல். ஏ அசை.

உருவத்தாற் பெரியவர் குணத்தாற் சிறியவராதலும், உருவத்தாற் சிறியவர் குணத்தாற் பெரியவராதலும் உண்டு எ-ம். (கஉ)

கங. கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம்.

(பத.) கவைஆகி - கிளைகளை உடையனவாகியும், கொம்புஆகி - கொம்புகளை உடையனவாகியும், காட்டு அகத்து நிற்கும் - காட்டினுள்ளே நிற்கின்ற, அவை - அந்தமரங்கள், நல்லமரங்கள் அல்ல - நல்லமரங்கள் ஆகா; சவைநடுவே - கற்றோர் சபையின் நடுவே, நீட்டு ஓலை - (ஒருவர்) நீட்டிய ஓலையை, வாசியா நின்றான் - வாசிக்கமாட்டாமல் நின்றவனும், குறிப்பு அறியமாட்டாதவன் - பிறர் குறிப்பை அறியமாட்டாதவனுமே, நல்மரம் - நல்ல மரங்களாம்.

ஏ இரண்டும் அசை.

மூலமும் உரையும்

உரு.

கல்லியில்லாதவனும், ஒருவருடைய குறிப்பை அறியாதவனும், ஆறறிவுடைய மனிதராய்ப் பிறந்தாராயினும், ஓரறிவுடைய மரத்தினுள் கடையாவர் எ-ம். (கரு)

கசு. கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானு மதுவாகப் பாவித்துத் - தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே.
கல்லாதான் கற்ற கவி.

(பத.) கல்லாதான் - கற்கவேண்டியவைகளை (முறைப்படக்) கல்லாதவன், கற்றகவி-(கற்றோர் கூறுவதைக்கேட்டு) ஒருகவியைக் கற்றுக்கொண்டு சொல்லுதல்: கானம் மயில் ஆட-காட்டிலுள்ள மயில் (தன் அழகிய கலாபத்தை விரித்து) ஆட, கண்டு இருந்த வான்கோழி - அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த வான்கோழியானது, தானும் அதுவாகப் பாவித்து - தன்னையும் அம்மயிலாகவே நினைத்துக்கொண்டு, தானும் தன் பொல்லாச் சிறகை விரித்து ஆடினாற்போலும் - தானும் தனது அழகில்லாத சிறகைவிரித்து ஆடினாற்போலும்.

ஏ - அசை.

கல்லாதவன் கற்றவனைப்போல் நடித்தாலும் கற்றவனாகான் எ-ம். (கசு)

கரு. வேங்கை வரிப்புவினோய் தீர்த்த விடகாரி
ஆங்கதனுக் காகார மானாற்போல்-பாங்கறியாப்
புல்லறி, வாளர்க்குச் செய்த வபகாரங்
கல்லின்மே லிட்ட கலம்.

(பத.) வேங்கை வரிப்புலிகோய் - வரிகளையுடைய
 .வேங்கைப்புலியின் ஈடநோயை, தீர்த்த - போக்கிய,
 .ஈடகாரி - ஈடவைத்தியன், ஆங்கு - அப்பொழுதே,
 அதனுக்கு - அப்புலிக்கு. ஆகாரம் ஆனால்போல் -
 இரையானாற்போல, பாங்கு அறியா - நன்றியறி வில்
 .லாத, புல் அறிவாளர்க்கு - அற்ப அறிவினர்க்கு,
 செய்தஉபகாரம் - செய்யப்பட்டஉதவி, கல்லின்மேல்
 இட்டகலம் - கல்லின்மேலே போடப்பட்ட மட்கலம்
 .போல (அழிந்து, செய்தவனுக்கே துன்பத்தை
 :விளைக்கும்.)

தீயோர்க்கு உதவிசெய்தால் துன்பமேயுண்டாகும் எ-ம்.

வீடகாரி என்னும் வடமொழி விடகாரி என்றாயிற்று;
 .அதற்கு வீடத்தை அழிப்பவன் என்பது பொருள். கல்லின்
 .மேலிட்டகலம் என்பதற்குக் கல்லின்மேலே தாக்கிய மரக்
 கலம்போலும் எனப் பொருள் சொல்லினும் பொருந்தும். (1)

.கக. அடக்க முடையா ரறவிலரென் றெண்ணிக்
 கடக்கக் கருதவும் வேண்டா - மடைத்தலையில்
 ஓடுமீ னோட வுறுமீன் வருமளவும்
 வாடி யிருக்குமாங் கொக்கு.

(பத.) கொக்கு-கொக்கானது, மடைத்தலையில்-
 நீர் மடையினிடத்து, ஓடும் மீன் ஓட - ஓடுகிற சிறு
 மீன்கள் ஒடிக்கொண்டிருக்க, உறுமீன் - (இரையா
 தற்கேற்ற) பெரியமீன், வரும் அளவும் - வரும்வரை
 யும், வாடி இருக்கும்-அடங்கியிருக்கும்; (அதுபோல)
 .அடக்கம் உடையார் -(தக்க பகைவர் வரும்வரையும்)

அடங்கி யிருப்பவரை, அறிவு இலர் என்று எண்ணி-
அறிவில்லாதவரென்று கருதி, கடக்க - அவரை வெல்-
லுவதற்கு, கருதவும் வேண்டா - நினைக்கவும் வேண்டு-
வதில்லை.

அடக்கமுடையவரது வலிமையை அறியாது அவரை
வெல்ல நினைப்பவனுக்குத் தப்பாது கேடுவரும் எ-ம். (கசு)

கஎ. அற்ற குளத்தி னுநீர்ப் பறவைபோல்
உற்றுழிக் தீர்வா ருறவல்லர் - அக்குளத்திற்
கொட்டியு மாம்பலு நெய்தலும் போலவே
ஒட்டி யுறவா ருறவு.

(பத.) அற்ற குளத்தின் - நீர் வற்றிய குளத்தி-
னின்றும், அறு - நீங்குகின்ற, நீர்ப் பறவைபோல்-
நீர்வாழ் பறவைகள்போல, உற்றுழி - வறுமை வந்த
பொழுது, தீர்வார் - நீங்குவோர், உறவு அல்லர் -
உறவினராகார்; அக்குளத்தில்-அந்தக்குளத்திலுள்ள,
கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும்போல - கொட்டி-
யும் அல்லியும் நெய்தலும்போல, ஒட்டி உறவார் -
நீங்காது சேர்ந்திருந்து வருத்தத்தை அறுபவிப்-
போரே, உறவு - உறவினராவர்.

வறுமை வந்தபொழுதும் சேர்ந்திருந்து தன்பம் அறுப-
விப்போரே உறவினராவர் எ-ம். போலவே என்பதிலுள்ள
ஏகாரத்தை உறவார் என்பதனுடன் சேர்க்க. (கஎ)

கஅ. சீரியர் கெட்டாலுஞ் சீரியரே சீரியர்மற்
றல்லாதார் கெட்டாலங் கென்னாகும் - சீரிய
பொன்னின் குடமுடைந்தாற் பொன்னாகு மென்னாகு
மண்ணின் குடமுடைந்தக் கால்.

உக

முதுரை

(பத.) சீரியர் கெட்டாலும் - மேன்மக்கள் வறுமையுற்றாலும், சீரியரே - மேன்மைக் குணமுடையோரே யாவர்; சீரியர் அல்லாதார் கெட்டால் - கீழ்மக்கள் வறுமையுற்றால், அங்கு என் ஆகும்-அப்பொழுது அவரது குணம் யாதாகும்; சீரிய பொன்னின் குடம் உடைந்தால் - சிறந்த பொன்னாலாகிய குடம் உடைந்தாலும், பொன் ஆகும் - பழைய பொன்னையாகிப் பயன்தரும்; மண்ணின்குடம் உடைந்தக்கால் - மண்ணாலாகிய குடம் உடைந்தால், என் ஆகும்-அது யாது பயனுடையதாம். மற்று-அசை.

மேலோர் வறுமையுற்றாலும் மேன்மைகுன்றார், கீழோர் வறுமையுற்றால் சிறிதும் மேன்மையிலராவர் எ-ம். (கஅ)

கக. ஆழ வழுக்கி முகக்கினு மாழ்கடனீர்
நாழி முகவாது நாழி—தோழி
நிதியுங் கணவனு நேர்படினும் தந்தம்
விதியின் பயனே பயன்.

(பத.) ஆழ்கடல் நீர்-ஆழமாகிய கடலின் நீரை, ஆழ அழுக்கி முகக்கினும் - அழுந்தும்படியாக அமிழ்த்தி மொண்டாலும், நாழி - ஒருபடியானது, நால் நாழி முகவாது - நான்குபடி நீரை மொள்ளாது; (அதுபோல) தோழி - தோழியே, நிதியுங் கணவனும் நேர்படினும் - (பெண்டிர்க்கு) மிக்க பொருளும் தக்க நாயகனும் கிடைத்தாலும், தம்தம்-அவரவருடைய, விதியின் பயனே பயன், - ஊழினளவாகிய பயனே (அநுபவிக்கப்படும்) பயனாகும்.

மூலமும் உரையும்

உஎ

வேண்டும் பொருளெல்லாம் கிடைத்திருந்தாலும் பழ
வினையின் அளவன்றி மிகுதியாய் அதுபவிக்கமுடியாது எ-ம்.
'தோழி - மகடே முன்னிலை. (கக)

உய. உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தா ரென்றிருக்க வேண்டா
உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி-உடன்பிறவா
மாமலையி லுள்ள மருந்தே பிணிதீர்க்கும்
அம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.

(பத.) வியாதி - நோயானது, உடன்பிறந்தே
கொல்லும்-உடம்புடன் பிறந்தே அதனைக் கொல்லு
கின்றது; (ஆதலால்) உடன்பிறந்தார் - உடன்பிறந்த
வர் எல்லாரும்; 'சுற்றத்தார் என்று இருக்கவேண்டா-
(நன்மைசெய்யும்) சுற்றத்தாரென்று கருதியிருக்க
வேண்டுவதில்லை; உடன்பிறவா-உடம்புடன் பிறவாத,
மாமலையில் உள்ளமருந்தே - பெரியமலையில் இருக்கிற
மருந்தே, பிணிதீர்க்கும் - நோயைப்போக்கும்; அம்
மருந்து போல்வாரும் உண்டு - அம்மருந்துபோல்
(அயலாராயிருந்தும்) உதவிசெய்வோரும் சிலர் உண்டு
எ - று.

உடன்பிறந்தாருள்ளே தீமைசெய்வோரும் அயலா
ருள்ளே நன்மைசெய்வோரும் உண்டு எ - ம். (உய)

உக. இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்றில்லை
இல்லாளு மில்லாளே யாமாயின் - இல்லாள்
வளிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வில்
புலிகிடந்த தூறாய் கிடும்.

உஅ

மு து ர

(பத.) இல்லாள் அசத்து இருக்க-(நற்குண நற் செய்கைகளையுடைய) மனையாள் வீட்டில் இருக்கின், இல்லாதது ஒன்று இல்லை - (அவ்வீட்டில்) இல்லாத பொருள் ஒன்றுமில்லை; இல்லாளும் இல்லாளே ஆயின்- மனையாள் இல்லாமற்போயினும், இல்லாள் வலிகிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் - மனையாள் கடுமை பொருந்திய சொற்களைச் சொல்லினும், அவ்வில் புலி கிடந்த தூறு ஆய்விடும் - அவ்விடு புலி தங்கிய புதர்போல ஆய்விடும் எ-று. ஆம்-அசை.

நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மனையாள் இருக்கும் வீடே எல்லாப்பொருளும் நிறைந்த வீடு; அஃதல்லாத வீடு யாவருங் கிட்டிதற்கரிய கடையாகும் எ-ம். (உக)

உஉ. எழுதியவா நேகா ணிரங்குமட நெஞ்சே

கருதியவா றுமோ கருமம் - கருதிப்போய்க்

கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்குக் காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல் முற்பவத்திற் செய்த வினை.

(பத.) இரங்கும் மடம் நெஞ்சே - வருந்துகின்ற அறியாமை பொருந்திய மனமே, கருதிப்போய்க் கற்பகத்தைச் சேர்ந்தோர்க்கு - (நல்லபயனைப் பெறலாமென்று) நினைத்துப்போய்க் கற்பகத்தருவை அடைந்தவருக்கு, காஞ்சிரங்காய் ஈந்ததேல் - (அது) எட்டிக் காயைக் கொடுத்ததாயின், முற்பவத்தில் செய்தவினை - (அதற்குக்காரணம் அவர்) முற்பிறப்பிற் செய்ததீவினையாகும்; கருமம் கருதியவாறு ஆமோ - செய்தொழில்கள் (நீ) நினைத்தபடியே ஆகுமோ, எழுதியவாறே.

மூலமும் உரையும்

உக

காண்-(கடவுள்) விதித்தபடியே ஆகும் என்று அறிவா
யாக.

செய்தொழில்கள் ஊழின்படியன்றி அவரவர் நினைத்த
படி முடியா எ-ம். (உஉ)

உங். கற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ டொப்பாரும் போல்வாரே-விற்பிடித்து
நீர்க்குழிய வெய்த வடுப்போல மாறுமே
சீரொழுகு சான்றோர் சினம்.

(பத.) கயவர் - கீழோர், கடுஞ்சினத்து - கடுங்
கோபத்தால் வேறுபட்டால், கல் பிளவோடு ஒப்பர் -
கல்லின் பிளவுபோல் திரும்பிக்கூடார்; பொன் பிள
வோடு ஒப்பாரும் போல்வார் - (அப்படி வேறுபட்ட
போது) பொன்னின் பிளவோடு ஒப்பாவாரும் ஒப்பா
வர் [ஒருவர் கூட்டக் கூடுவர்]; சீர் ஒழுகு சான்றோர்
சினம் - சிறப்பு மிக்க பெரியோருடையகோபம்; வில்
பிடித்து நீர் கிழிய எய்த வடுப்போல் மாறும்-வில்லைப்
பிடித்து (அம்பினாலே) நீர்பிளக்க எய்த பிளவுபோல
(அப்போதே) நீங்கும். ஏ இரண்டும் அசை.

கோபத்தினால் வேறுபட்டவிடத்துக் கடையாயார் எக்
காலத்துக்கூடார்; இடையாயார் ஒருவர் கூட்டக் கூடுவர்;
தலையாயார் பிரிந்த அப்பொழுதே கூடுவர் எ-ம். (உங்)

உச. நற்ற மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்போல்
கற்றரைக் கற்றரே' காமுறுவர் - கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை யுகக்கும் பிணம்.

௩௮

முதுரை

(பத.) கயத்தின்-குளத்தில் உள்ள, நல்லதாமரை-
நல்ல தாமரைப்பூவை, நல்அன்னம் சேர்ந்தால்போல்-
நல்ல அன்னப்பறவை சேர்ந்தாற்போல, கற்றுரைத்
கற்றுரே காழுறுவர் - கல்வியுடையோரைக் கல்வி
யுடையோரே விரும்பிச்(சேர்வர்); முதுகாட்டில்-புறங்
காட்டில் உள்ள, பிணம்-பிணத்தை, காக்கை உகக்
கும் - காக்கை விரும்பும்; (அதுபோல) கற்பு இலா
மூர்க்கரை - கல்வியில்லாத மூடரை, மூர்க்கர்-மூடரே,
முகப்பர் - விரும்புவர்.

கற்றவரோடு கற்றவரும், மூடரோடு மூடரும் நட்புச்
செய்வர் எ-ம். (உச)

உதி. நஞ்சுடைமை தூனறிந்து நாகம் கரந்துறையும்
அஞ்சாப் புறங்கிடக்கு நீர்ப்பாம்பு - நெஞ்சிற்
கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர் கரவார்
கரவிலா நெஞ்சத் தவர்.

(பத.) நாகம் - விடப்பாம்பானது, தான் நஞ்சு
உடைமை அறிந்து - தான் விடம் உடையதாயிருத்
தலை அறிந்து, கரந்து உறையும் - மறைந்து வசிக்கும்;
நீர்ப்பாம்பு - (விடமில்லாத) தண்ணீர்ப்பாம்பானது,
அஞ்சாபுறம் கிடக்கும் - அஞ்சாமல் வெளியிலேகிடக்
கும்; (அவைபோல) நெஞ்சில் கரவு உடையார்-மனத்
தில் வஞ்சனையை உடையவர், தம்மைக் கரப்பர் -
தம்மைத் தாமே மறைத்துக்கொள்வர்; கரவு இலா
நெஞ்சத்தவர் - வஞ்சனையில்லாத மனத்தை உடைய
வர், கரவார் - தம்மை மறைத்துக்கொள்ளார்.

மூலமும் உரையும்

௩௧

வஞ்சனையுடையவர் மறைந்தொழுகுவர்; வஞ்சனையில்
லாதவர் வெளிப்பட்டொழுகுவர் எ-ம். (உடு)

உக. மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் - மன்னற்குத்
தன்றேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.

(பத.) மன்னனும் - அரசனையும், மாசு அறக்கற்
றோனும் - கசடறக்கற்ற புலவனையும், சீர்தூக்கின் -
ஆராய்ந்து பார்த்தால், மன்னனில் கற்றோன் சிறப்பு
உடையன் - அரசனைக் காட்டிலும் புலவனே சிறப்
புடையனாவன்; மன்னற்கு - அரசனுக்கு, தந்தேசம்
அல்லால்-தன்நாட்டிலல்லாமல்(பிறநாடுகளில்),சிறப்பு
இல்லை-சிறப்பில்லையாகும்; கற்றோற்கு-புலவனுக்கோ
ளனில், சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு-அவன்சென்ற
எல்லா நாடுகளிலும் சிறப்பு உண்டாகும்.

அரசனிலும் புலவனே சிறப்புடையன் எ-ம். (உச);

உஎ. கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்
அல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்றம் - மெல்லிய
வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றங் கூற்றமே
இல்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பெண்.

(பத.) கல்லாத மாந்தர்க்கு - கல்வியறிவில்லாத
மாக்களுக்கு, கற்று, உணர்ந்தார்களால் - கற்றறிந்தவ
ருடைய உறுதிமொழி, கூற்றம்-இயமனம்; (துன்பஞ்
செய்யும் என்றபடி). அல்லாத மாந்தர்க்கு - (தருமத்

தில் விருப்பமுடையர்) அல்லாத மனிதர்க்கு, அறம்-
தருமமே, கூற்றம்-இயமனாகும்; மெல்லியவாழைக்கு -
மெல்லியவாழை மரத்துக்கு, தான் ஈன்றகாய்கூற்றம்-
அஃது ஈன்ற காயே இயமனாம்; (அதுபோல) இவ்
லிற் கு இசைத்து ஒழுகாப் பெண் - இவ் வாழ்க்கைக்
குப் பொருத்தி நடவாத மனைவி, கூற்றம் - (கணவ
னுக்கு) இயமனாம்.

கற்றறித்தவருடைய உறுதிமொழியினாலே கல்லாதவ
ருக்கும், தருமத்தினாலே பாவிசுருக்கும், பொருத்தமில்லாத
மனையாளாலே கணவனுக்கும் துன்பம் விளையும் எ-ம். (உஎ)

உஅ. சந்தன மென்குறடு தான்றேய்ந்த காலத்துங்
கந்தங் குறைபடா தாதலால் - தந்தந்
தனஞ்சிறிய ராயினுந் தார்வேந்தர் கேட்டான்
மனஞ்சிறிய ராவரோ மற்று.

(பத.) மெல் சந்தனக் குறடு - மிருதுவாகிய
சந்தனக் கட்டையானது, தான் தேய்ந்த காலத்தும்-
தான் தேய்ந்துபோன காலத்திலும், கந்தம் குறை
படாது-மணம் குறைபாது; ஆதலால் - ஆதலினாலே,
தார்வேந்தர்-மாண்பை அணிந்த அரசர்கள், தம் தம்
தனம் சிறியர் ஆயினும்-தங்கள் தங்கள் செல்வத்திற்
குறைந்தவரானாலும், கேட்டால் - அவ்வறுமையி
னாலே, மனம் சிறியர் ஆவரோ - மனஞ்சுருங்கினவ
ராவரோ (ஆகார்).

அரசர்கள் செல்வத்திற் குறைந்தாலும் மனவிரிவு
(தாராளத்தன்மை) குன்றார் எ-ம். தார் - சேனை; மனம் -
மனவலிமை என்று பொருள் கூறலும் ஆம். (உஅ)

உக. மருவீனிய சுற்றமும் வான்பொருளு நல்ல
உருவு முயர்குலமு மெல்லாம் - திருமடந்தை
ஆம்போ தவளோடு மாகு மவன்பிரிந்து
போம்போ தவளோடும் போம்.

(பத.) மருவு இனிய சுற்றமும் - தழுவிய இனிய
உறவும், வான்பொருளும் - மேலாகிய பொருளும்,
நல்ல உருவும்-நல்ல அழகும், உயர்குலமும் எல்லாம்-
உயர்வாகியகுலமும் என்னும் இவைகளெல்லாம், திரு
மடந்தை ஆம்போது-சீதேவி வந்து கூடும்பொழுது,
அவளோடும் ஆகும் - அவளுடனே வந்து கூடும்;
அவள் பிரிந்து போம்போது - அவள் நீங்கிப் போம்
பொழுது, அவளோடும் போம்-அவளுடனே நீங்கிப்
போகும்.

சுற்றமும், பொருளும், அழகும், உயர்குலமும் நிலை
புடையனவல்ல எ - ம். திருமடந்தை - இலக்குமி. ஆகும்
போகும் என்பன ஆம்போம் என்றும், பொழுது என்பது
போது என்றும் விகாரப்பட்டன. (உக)

௩௩. சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
ஆந்தனையுந் காப்ப ரறிவுடையோர் - மாந்தர்
குறைக்குந் தனையுந் குளிர்நிழலைத் தந்து
மறைக்குமாந் கண்டிர் மரம்.

(பத.) மரம் - மரங்களானவை, மாந்தர் குறைக்
கும் தனையும் - (தம்மை) மனிதர் வெட்டுமளவும்,
குளிர் நிழலைத்தந்து மறைக்கும்-(அவருக்குந்) குளிர்ச்
சியாகிய நிழலைக்கொடுத்து வெய்யிலை மறைக்கும்;

(அதுபோல) அறிவு உடையோர் - அறிவுடையவர், சாம் தனையும்-(தாம்) இறந்துபோமளவும், தீயனவே செய்திடினும்-(பிறர்தமக்குத்) தீங்குகளையே செய்தா ராயினும், தாம் அவரை ஆம் தனையும் காப்பர்-தாம் அவரையும் தம்மாலே ஆகுமளவும் காப்பார்.

ஆம் அசை, கண்டர் - முன்னிலையசை.

அறிவுடையவர் தமக்குத் தீங்கு செய்வோருக்கும் நன் மையே செய்வர் எ-ம். (உரு)

முதுரை மூலமும் உரையும்

முற்றியன.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளவையார்

அருளிய

ந ல் வ ழி

திருச்சி, பிஷப் ஹீபர் கல்லூரித்
தலைமைத் தமிழாசிரியர்

திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்
எழுதிய

உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை
பிரபவஞ் வைகாசிம்

[2nd Edition]

Published by

*The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevely, Limited,
Tinnevely :: & Madras*

June, 1927

[Copy · right]

Printed by

C. Munisaamy Mudaliar & Sons, Madras

முகவுரை

நல்வழி என்பது ஒளவையார் என்னும் தமிழ் மூதாட்டியார் அருளிய எவ்வ மறுக்குஞ் செவ்விய தமிழ் நூல்களில் ஒன்று. ஆத்திருடி, கோன்றைவேந்தன், முதுரை, நல்வழி, ஞானக்குறள், அச்சிக்கோவை, பந்தனந்தாதி என்பன வாதிய நூல்களும், பல தனிப்பாக்களும் ஒளவையார் இயற்றியன வென்ப. கடைச்சங்க நாளிலே புலமையிற் சிறந்து விளங்கிய மகளிரில் ஒளவையார் என்னும் பெயரினரும் ஒருவர். புறநானூறு என்னும் அரிய தொகைநூலுள் அவரியற்றிய முப்பத்து மூன்று செய்யுட்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நற்றிணை, துறந்தோலை, அகநானூறு என்னும் தொகைகளிலும் அவருடைய செய்யுட்கள் பல உள்ளன. இதினின்றே அவருடைய பெருமையை அறியலாகும். தொகை நூல்களிலுள்ள அவருடைய பாட்டுகள் மிக்க அருமை பெருமை வாய்ந்தவை. கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய அந்நியமான் அஞ்சி அவரைப் பெரிதும் ஆதரித்து வந்தான். அவன் ஒரு மலைமுழைஞ்சினுள்ளே அருமையாகப் பெற்ற அமிழ்த மயமான நெல்லிக்கனியொன்றை அவருக்கு அளிப்ப, அவர் அதனையுண்டு நெடிது உயிர் வாழ்ந்தனரென அவரும் பிறரும் பாடிய சங்கப் பாட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன. அவர் அதியமானிடத்திருந்து தொண்டைமான் இளந்திரையன் பக்கல் தூதாகச்சென்று, தொண்டைமானது படைக்கலக் கொட்டிலைப் பார்த்துப் பாடியபாட்டும், அதியமான் உயிரீந்த பின்கையற்றுப்பாடிய பாட்டிகளும் அவருடைய செய்யுளியற்றுந்திறமையையும், அஞ்சாமை, நன்றியறிவு, அன்பு, ஞாபகம் முதலிய உயர்குணங்களையும் நன்கு புலப்படுத்தும்.

இனி, கடைச்சங்க காலத்திற்குப் பல நூற்றாண்டுகளின் பின்பு, கம்பர் முதலிய புலவர் பெருமக்கள் விளங்கிய காலத்திலோ, சிறிது முன்னாலோ மகளிரில் ஒருவர் தலை சிறந்த புலமை யுடையராய்த் திகழ்ந்து, அக்காரணத்தானே சங்க காலத்து ஓளவையார் பெயரைச் சிறப்பாக ஏற்று, அது னானே வழங்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். ஆந்திதுடி முதலிய நூல்களெல்லாம் இவரியற்றியனவே யாகும். ஓளவையார் பெயருடன் இயைத்து எழுதப்பட்டும், செவியாறதாகவும் வழங்குகின்ற கதைகள் அளவில்லாதன. அக்கதைகளெல்லாம் முள்ஓளவை பிள்ஓளவை யென்னும் பாகுபா டின்றியே வழங்குகின்றன. புலவர் புரானமுடையாரே ஓளவையார் இருவரெனத் துணித்து,

‘முன்னெளவை கலிவருட முன்றாவ தாயிரத்தான்

பின்னெளவை நான்காவ தாயிரத்திற் பிறந்திட்டான்’

எனக் கூறினர்.

தமிழ் நாவலர் சரிதையில் நார்பத்தொரு செய்யுட்கள் ஓளவையா ரியற்றியனவாக அவர் பாடிய வரலாற்றுக் குறிப்புடன் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றே புறநானூற்றிலுள்ளது. அதியனையும், புள்வேளுர்ப் பூதனையும், சேரமானையும், நாஞ்சில் வள்ளுவனையும், எழிற்கோவையும் பாடிய பாட்டுகளும், அக்கவை சங்கவை யென்னும் பெண்களுக்கு மணமுடித்தற் காகப் பாடிய பாட்டுகளும் சங்ககாலத்துடன் இயைந்துள்ளன. ஒரு சில நெல்காப்பிய வுரையில் மேற்கோளாகவும் வந்துள்ளன. பிறவற்றைப்பற்றி ஒன்றுக் கூறுமாறில்லை. கதையாற் சங்க காலத்துடன் இயைந்திருக்கின்ற பாட்டுகளுள்ளும் பல தாம் ஓளவையார் வரக்கல்ல வென்பதைக் காட்டிக்கொண் டிருக்கின்றன. அவ்வனமாக, விநோத நாமஞ்சரி முதலியவற்றிற் காணப்படும் “எட்டேகால்

முகவுரை

௫

லட்சணமே” என்பது முதலிய பாட்டுகளைப்பற்றிக் கூறப் பாலது யாதுளது?

தமிழ் நாட்டிலே இளைஞரும் முதியரும் ஆகிய ஆடவர் களிலும் பெண்டிர்களிலும் கற்றவரும் கல்லாதவரும் ஆகிய யாவரும் ஒளவையார் என்னும் பெயரை அறிந்திருப்பதற்குக் காரணம் அவரியற்றிய ஆந்திநாடி முதலிய நீதி நூல்களே யாகும். தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவராலும் ஒத்துக்கொள் ளப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தவை அவை. தமிழிற் சிறிது பயிற்சிபுடையாரெவரும் ஒளவையாரின் நீதி நூல்களில் ஒன்றையாவது படித்தேயிருப்பர். பல பெரிய நூல்களின் சாரமாகவுள்ள நீதிகளும், கருத்துக்களும் இந்நீதிநூல்களில் தெளிவுற அமைந்து விளங்குகின்றன. நல்லாழியிலுள்ள செய்யுட்கள் பல மெய்ந்தூற்களின் முடிந்த கருத்துக்களை விளம்புவனவாகும். இந்நூலின்கண் திருவைந்தெழுத்தும், திருநீறும் சிறப்பாக எடுத்தோதப்படுவதும், இறுதிச் செய் யுளில் திருக்குறள், திருநாள்மறை முடிபு, தேவாரம் முதலிய கைவத்திருமுறைகள் என்னும் இவையெல்லாம் ஒத்த கருத் துடையன எனக் கூறப்படுவதும் பிறவும் ஆக்கியோரின் சமயத்தையும், உண்மை நூலுணர்வையும் புலப்படுத்துவன வாகும். மூவர் தமிழை எடுத்தோதியதிலிருந்து இந்நூல் தோன்றியகாலம் கூ-ம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டதாகு மென்பதும் விளக்கமாம்.

இங்ஙனம்,

ந. மு. வேங்கடசாமி.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளவையார்

அருளிய

ந ல் வ ழி

கடவுள் வாழ்த்து

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன்-கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

க. புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்-எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தோர்சொல்லுங்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

உ. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்.
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

அ

தல்வழி

- க. இடும்பைக் கிடும்பை மியலுடம்பி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென் றராதே—இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு முழிற் பெருவலிநோய்,
விண்டாவைக் கொண்டாடும் விடு.
- ச. எண்ணி யொருமருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணுது.
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற்—கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழுவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.
- இ. வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருத்தவன போமினென்றாற் போகா—இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் னாக நெடுந்தாரந் தாமினைந்து
தஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.
- ஈ. உள்ள தொழிய வொருவர்க் கொருவர்க்குந்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி டீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.
- எ. எல்லாப் படியாலு மெண்ணினு லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப்புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை-நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினு லாங்கமல நீர்போற்
பிறந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.
- அ. ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமுழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவுாம்—தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்திர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

நல்வழி.

௯

க. ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நானுமவ்வா
றாற்றுப் பெருக்கா லுலகட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்குந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

ம. ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர்—வேண்டா
நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென்னென் றிட்டின் டிரும்.

கக. ஒருநா ளுணவைபொழி யென்ற லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்ற லேலாய்—ஒருநாளும்
என்னோ வறியா யிடும்பைகூ ரென்வயிறே
உன்னோடு வாழ்த லரிது.

கஉ. ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் ஊழமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டிர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

கங. ஆவாரை யாரே யழிப்ப துவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்—ஓவாமல்
ஐயம் புகுவாரை யாரே லிலக்குவார்
மெய்யம் புலியதன் மேல்.

கச. பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லியிடித்துண்கை—சிச்சி
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழிபா
துயிர்விடுகை சீரல வுறும்.

10

நல்வழி

கடு. சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

கஃ. தண்ணீர் சிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால்-பெண்ணீர்மை
கற்பழியா வாற்றாற் கடல்குழந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யந்.

கௌ. செய்தி வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருந்தியம்—வையத்
தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்க் கின்று
வெறும்பாணை பொங்குமோ மேல்.

கஅ. பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்று ருகந்தா ரெனவேண்டார்—மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரிடாரே
சாணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

கக. சேலித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாலித்தும் பாராண்மும் பாட்டிசைத்தும்—போலிப்பம்
பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி பரிசிக்கே நாம்.

உலி. அம்மி துணையாக வாறிழிந்த வாறொக்குங்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம்—இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்

நல்வழி

கக

உக. நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்—ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க்கென்றுச்
தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

உஉ. பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துத்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்-கூடுவிட்டின்
காவிதான் போயினபின் பாரே யறுபவிப்பார்
பாலிகா ளந்தப் பணம்.

உங். வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூவி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

உச. நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா ஆருக் கழகுபாழ்—மாரில்
உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

உரு. ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானால்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்கும் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

உசு. மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை—தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காழுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

கஉ.

நல் வழி

உஎ. ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்.

உஅ. உண்பது நாழி யடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பது கோடிநினைத் தெண்ணுவன—கண்புதைத்த
மாந்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணையுஞ் சஞ்சலமே தான்.

உசு. மாம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை-சுரந்தமுதங்
கற்றி தரல்போற் சுரவா தளிப்பரேல்
உற்றி ருலகத் தவர்.

உஃ. தாந்தாமுன் செய்தகினை தாமே யதுபலிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே—வேந்தே
ஒறுத்தார யென்செயலா முரெல்லா மொன்றா
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

உக. இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைகன்று சாலும்
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று—வழுக்குடைய
விரத்தி னன்று விடாநோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி.

உஉ. ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்திர்—சோறிடுந்
தண்ணிரும் வாருந் தருமமே சார்பாக
உண்ணிர்மை வீறு முயர்ந்து.

௧௩. வெட்டெனவைமெத்தெனவைவெல்லாவாம்வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது-நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

௧௪. கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர் கொள்வர்-இல்லாணை
இல்லாளும் வேண்டாண்மற் றின்றெடுத்த தாய்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல். [வேண்டாள்

௧௫. பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின் றுணர்வார் தாமுளரே—தூவா
வினரத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

௧௬. நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோல்-ஒண்டொட
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமபல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

௧௭. வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்
அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை—நினைப்பதெனக்
கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடேனெஞ்சேமெய்
விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

௧௮. நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்றுந்
அன்றென்று மாடுன்று மாசாதே—நின்றநிலை
தானாதார் தீதுவமாஞ் சம்பமத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

கச

நல்வழி

கச. முப்பதா மாண்டளவில் மூன்றற் றெருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெருனாயின்—செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
மூலையளவே யாகுமா மூப்பு.

சயி. தேவர் குறஞந் திருநான் மறைமுடிவும்
முவர் தமிழு முனிமொழியுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமுலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் றுணர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ந ல் வ ழி

கடவுள் வாழ்த்து

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்றருவேன்-கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றுந் தா.

(பதவுரை) கோலம் செய்-அழகினைச் செய்கின்ற,
துங்கம் - உயர்வாகிய, கரிமுகத்து - யானை முகத்தை
புடைய, தூமணியே - பரிசுத்தமாகிய மாணிக்கம்
போலும் விநாயகக்கடவுளே, பாலும் தெளிதேனும்
பாகும் பருப்பும் - ஆவின்பாலும் தெளிந்த தேனும்
வெல்லப்பாகும் பருப்பும் ஆகிய, இவை நாலும்
கலந்து - இந்நான்கையும் கலந்து, நான் உனக்குத்
தருவேன் - அடியேன் தேவரீருக்கு நிவேதிப்பேன்;
சங்கத்தமிழ் முன்றும் - 'சங்கத்தில் வளர்க்கப்பட்ட
முத்தமிழையும், நீ எனக்குத் தா - தேவரீர் அடியே
னுக்குத் தந்தருள்வீராக.

கக

நல்வழி

இதன் கருத்து:—விநாயகக்கடவுளே! தேவரீர் அடியேனது பூசையை ஏற்றுக்கொண்டு எனக்கு முத்தமிழ்ப் புலமையும் தந்தருளவேண்டும் என்பதாம். முத்தமிழ் - இயல் இசை, நாடகம் என்னும் பிரிவினையுடைய தமிழ். தமிழ் முதல் இடை கடை யென்னும் முசுசங்கங்களால் வளர்க்கப் பெற்றமையால் சங்கத்தமிழ் எனப்பெயர் பெறுவதாயிற்று.

க. புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்தபொருள்-எண்ணுங்கால் ஈதொழிய வேறில்லை யெச்சமயத் தேர்ச்சொல்லுத் தீதொழிய நன்மை செயல்.

(ப.ச.) புண்ணியம் ஆம் - அறமானது விருத்தியைச் செய்யும்; பாவம்போம் - பாவமானது அழிவினைச்செய்யும்; போனநாள் செய்த அவை - முற்பிறப்பிற்செய்த அப்புண்ணியபாவங்களே, மண்ணில் பிறந்தார்க்கு - பூமியிலே பிறந்த மனிதர்களுக்கு, வைத்த பொருள் - (இப்பிறப்பிலே இனபதுன்பங்களை அது பயிக்கும்படி) வைத்த பொருளாகும்; எண்ணுங்கால்- ஆராய்ந்துபார்க்கின், எச்சமயத்தோர் சொல்லும் - எந்த மதத்தினர் சொல்வதும், ஈது ஒழிய வேறு இல்லை - இதுவன்றி வேறில்லை; (ஆகையால்) தீது ஒழிய நன்மை செயல் - பாவஞ்செய்யாது புண்ணியமே செய்க.

புண்ணியத்தால் இன்பமும் பாவத்தால் துன்பமும் உண்டாதலால் பாவத்தை யொழித்துப் புண்ணியத்தைச் செய்க-எ-ம். ஆக்கும் போக்கும் என்பன ஆம் போம் எனச் சிந்தனை.

க

மூலமும் உரையும்

கள்

உ. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

(பத.) சாற்றுங்கால்-சொல்லுமிடத்து, மேதினி
யில் - பூமியில், சாதி இரண்டு ஒழிய வேறு இல்லை -
இரண்டு சாதிபன்றி வேறில்லை; (அவ்விரண்டு சாதி
யாரும் யாவரெனின்) நீதிவழுவா நெறி - நீதி தவ
றாத நல்வழியில் நின்று, முறையின் - முறையோடு,
இட்டார்-(வறியர் முதலானவர்க்கு) ஈந்தவரே, பெரி
யார் - உயர்வாகிய சாதியார்; இடாதார்-ஈயாதவரே,
இழிகுலத்தார் - இழிவாகிய சாதியார்; பட்டாங்கில்
உள்ளபடி - உண்மை நூலில் உள்ள இயற்கை இது
வேயாம்.

கொடுத்தவர் உயர்குலத்தினர்; கொடாதவர் இழிகுலத்
தினர்; இவ்வகையன்றி வேறு சாதியில்லை எ-ம். உ

ஈ. இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்சி தன்றே
இடும்பொய்யை மெய்யென்றிராதே-இடுங்கடுக
உண்டாயி னுண்டாகு முழிற் பெருவலிநோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

(பத.) இயல் உடம்பு இது - பொருந்திய இவ்
வுடம்பானது, இடும்பைக்கு - துன்பமாகிய சரக்கு
கட்கு, இடும் ஷப அன்றே - இட்டுவைக்கும் பை யல்
லவா, இடும்பொய்யை - (உணவினை) இடுகின்ற நிலை
யில்லாத இவ்வுடம்பை, மெய் என்று இராதா - நிலை

கஅ

தல்வழி

புடையதென்று கருதியிராமல், கடுக - விரைவில், இடம் - வறியார்க்கு ஈயங்கள்; உண்டாயின் - (இவ் வறம் உங்களிடத்து) உண்டாயின், பெருவலிநோய் - மிக்க வலிமையையுடைய பாசமாகிய பிணியினின் றும், வின்டாலை - நீங்கியவரை, கொண்டாடும் - விரும்புகின்ற, வீடு - முத்தியானது, ஊழின்-முறை யாலே, உண்டாகும் - உங்கட்குக் கிடைக்கும்.

அறஞ் செய்தவர்க்கு முறையாலே வீடு பேறுண்டா கும் எ-ம். நீரிலெழுத்துப்போற் கணத்துள் அழிவதாகலின் உடம்பு பொய் எனப்பட்டது. உடம்பிற்கு மெய் என்று பெயர்வந்தது எதிர்மறை யிலக்கணை. பயன் கருதாது செய் யும் அறத்தால் மனத்துய்மையும், மெய்யுணர்வும், வீடுபேறும் முறையானே உண்டாகும் என்க.

ச. எண்ணி யொருகருமம் யார்க்குஞ்செய் யொண்ணாது புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லாற்—கண்ணில்லான் மாங்காய் விழுவெறிந்த மாத்திரைக்கோ லொக்குமே ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

(பத.) யார்க்கும் - எத்தன்மையோர்க்கும், புண் ணியம்வந்து எய்துபோது அல்லால்-(முன்செய்த)புண் ணியம்வந்து கூடும்பொழுதல்லாமல், ஒருகருமம்-ஒரு காரியத்தை, எண்ணி-ஆலோசித்து, செய்யொணாது- செய்து முடிக்க இயலாது; (அப்படிச்செய்யின் அது) கண் இல்லான்-குருடன், மாங்காய்விழ-மாங்காயை விழுவித்தற்கு, எறிந்த மாத்திரைக்கோல் ஒக்கும் - எறிந்த மாத்திரைக்கோலைப்போலும்; ஆங்காலம் - புண்ணியம் வந்து கூடும்பொழுது, அவர்க்கு ஆகும் - அவர்க்கு அக்காரியம் எளிதில் முடியும்.

மூலமும் உரையும்

கக

புண்ணிய மில்லாதவன் செய்யத் தொடங்கிய காரியம் முடியப்பெறுது கைப்பொருளும் இழப்பன் ஏ-ம். மாத்திரை-அளவு. குருடன் மாங்காயும் பெறுது கோலும் இழப்பன் என்க.

தி. வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போயினென்றூற்போகா-இருந்தேங்கி
நெஞ்சம்புண் னாக நெடுந்தூரம் தாநினைந்து
துஞ்சவதே மாந்தர் தொழில்.

(பத.) வாராத - (ஊழால்) வரக்கூடாதவைகள் வருந்தி அழைத்தாலும்-பரிந்து அழைப்பினும், வாரா-வாராவாம்; பொருந்துவன-(ஊழால்) வரக்கூடியவை, போயின் என்றால்-போயிடுங்கள் என வெறுப்பினும், போகா - போகாவாம்; இருந்து ஏங்கி - (இவ்வுண்மை யறியாமல்) இருந்து ஏக்கமுற்று, நெஞ்சம் புண் ஆக-மனம் புண்ணாகும்படி, நெடுந்தூரம் தாம் நினைந்து - தாம் (அவற்றை) நெடுந்தூரம் சிந்தித்து, துஞ்சவதே-மாண்டுபோவதே, மாந்தர் தொழில்-மனிதர் தொழிலாக உள்ளது.

இருவினைப் பயன்களாகிய இன்ப துன்பங்கள் தப்பாமல் வந்துகொண்டிருக்கும் ஆதலால், இன்பத்தை விரும்பியும் துன்பத்தை வெறுத்தும் கவலையுறுதல் தக்கதன்று ஏ-ம். இ

சு. உள்ளதொழிய வொருவர்க் கொருவர்க்குக்
கொள்ளக் கிடையா² குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

2-ய

நல்வழி

(பத.) ஒருவருக்கு-ஒருவர்க்கு, உள்ளது ஒழிய-
(ஊழினால்) உள்ள அளவல்லாமல், ஒருவர்க்கும் - மற்ற
ஒருவருடைய சுகங்களை, கொள்ள-அநுபவிக்கவிரும்
பினால், கிடையா-அவைகூடாவாம்; (ஆதலால்) குவல
யத்தில்-பூமியில், உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு - மக்க
ளுடம்போடுகூடிவாழும் உயிர்களுக்கு, வெள்ளக்கடல்
ஓய - வெள்ள நீரையுடைய கடல் கடந்து சென்று
(பொருள்தேடி), மீண்டுக்கரை யேறினால்-திரும்பிவந்து
கரையேறினாலும், என்-அதனாற் பயன் என்னை?

கப்பலேறிச் சென்று பெரும் பொருள் ஈட்டினாலும்
ஊழினவன்றி அநுபவித்தல் கூடாது எ - ம.

எ. எல்லாப் படியாலுமெண்ணினு லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப்புழுமலினோம்பு புன்குரம்பை-நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினு லாங்கமல நீர்போற்
பிறந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

(பத.) எல்லாப் படியாலும்-எல்லா வகையாலும்,
எண்ணினால்-ஆராயுமிடத்து, இவ்வுடம்பு-இந்த உடம்
பானது, பொல்லாப் புழு-பொல்லாத புழுக்களுக்கும்,
மலினோம்பு-நிறைந்த பிணிகளுக்கும், புன்குரம்பை-புல்
லைய குடிசையாக இருக்கின்றது; நல்லார் - நல்லறி
வுடையோர், அறிந்திருப்பார்-(இவ்வுடம்பினிழிவை)
அறிந்திருப்பார்கள்; ஆதலினால் - ஆகையால் (அவர்
கள்), கமல நீர்போல் - தாமரையிலையில் தண்ணீர்
போல, பிறந்து இருப்பார் - (உடம்போடு கூடியும்)
கூடாதிருப்பார்கள்; பிறர்க்குப்பேசார்-(அதைக்குறித்
துப்) பிறரிடத்தில் பேசமாட்டார்கள். ஆம் அஞ்ச.

மூலமும் உரையும்

உக

உடம்பின் இழிவையறிந்த ஞானிகள் உடம்போடு கூடி இருப்பினும் அதிற் பற்றற்றிருப்பார்கள் ஏ - ம்.

அ. ஈட்டும் பொருண்முயற்சி யெண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம்—தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

(பத.) மகிதலத்தீர் - பூமியி லுள்ள மனிதர்களே,
கேண்மின் - கேளுங்கள், ஈட்டும்பொருள் - தேடுதற்
குரிய பொருள்களானவை, முயற்சி எண் இறந்த ஆயி
னும்-முயற்சிகள் அளவில்லாதன வாயினும், ஊழ் கூட்
டும்படி அன்றிக் கூடாவாம்-ஊழ் கூட்டுமளவினல்லா
மற் சேராவாம்; தனம் தரியாது-(ஊழினாலே சேரி
னும்) அப்பொருள் நிலைபெறுது; தேட்டம் மரியாதை-
(ஆதலினால்) நீங்கள் தேடத்தகுவது மரியாதையே
யாம். ஆம் அசை. காணுமிரண்டும் முன்னிலையசை.

பொருள் ஊழினளவன்றி வாராமையானும், வந்த
பொருளும் நிலைபெறுமையானும், நிலைபெறுவதாகிய நல்
லொழுக்கத்தையே தேடல்வேண்டும் ஏ - ம். அ

கூ. ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளும்வ்வா
றாற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ரானாலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

(பத.) ஆற்றுப்பெருக்கு அற்று - ஆற்றில் வெள்
ளம் வற்றிப்போய், அடிசுடும் அந்நாளும் - (மணலா
னது வெய்யிலினாலே காய்ந்து நடப்பவருடைய) அடி
யைச் சுடுகின்ற அக்காலத்திலும், அவ்ஆறு - அந்த

ஆளுனது; ஊற்றுப் பெருக்கால் - ஊற்று நீர்ப்பெருக்கினால், உலகு ஊட்டும் - உலகத்தாரை உண்பிக்கும்; (அதுபோல) நல்ல குடிப்பிறந்தார் - நற்குடியிற் பிறந்தவர், நல்குந்தார் ஆனாலும் - வறுமையுடைபவரானாலும், ஏற்றவர்க்கு - இரந்தவர்க்கு, இசைந்து - மனமிசைந்து, இஹையெனமாட்டார் - இஹையென்று சொல்லமாட்டார் (இயன்றது கொடுப்பார்.)

உயர்த்த குடியிற் பிறந்தவர் வறுமைக் காலத்திலும் இரந்தவர்க்குக் கொடாது விடார் எ - ம். க

மி. ஆண்டாண்டு தோறு மழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா நமக்கு மதுவழியே நாம்போ மளவும் எமக்கென்னென் றிட்டுண் டிரும்.

(பத.) மாநிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்களே, ஆண்டு ஆண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் - வருட வருடத்தோறும் அழுது புரண்டாலும், மாண்டார் வருவரோ - இறந்தவர் திரும்பி வருவரோ (வரமாட்டார்); வேண்டா - (அதனினால் அழ) வேண்டு வதிஹை; நமக்கும் அதுவழியே - நமக்கும் அம்மரணமே வழியாகும்; நாம் போம் அளவும் - நாம் இறந்துபோ மளவும், எமக்கு என் என்று - எமக்கு யாது சம்பந்தமென்று, இட்டு உண்டு இரும் - பிச்சையிட்டு நீங்களும் உண்டு கவலையற்று இருங்கள்.

இறந்தவர் பொருட்டு அழுதலாற் சிறிதழ் பயனில்லா மையால் கவலையற்று அறஞ்செய்து வாழ்க எ - ம். வ

கக. ஒருநா ஞ்ணவைபொழி யென்ற லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்ற லேலாய்—ஒருநாளும்
என்றே வறியா யிடும்பைக. மென்வயிறே
உன்றேடு வாழ்த லரிது.

(பத.) இடும்பை கூர் என் வயிறே-துன்பம் மிகு
கின்ற என்னுடைய வயிறே, ஒருநாள் உணவை ஒழி
என்றால் ஒழியாய் - (கிடையாதபோது) ஒருநாளுக்
குணவை விட்டிரு என்றால் விட்டிராய்; இருநாளுக்கு
ஏல் என்றால் ஏலாய் - (கிடைத்தபோது) இரண்டு
நாளுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளின்றால் ஏற்றுக்கொள்ளாய்;
ஒருநாளும் என் நோ அறியாய் - ஒரு நாளிலாயினும்
என்னுடைய வருத்தத்தை அறியாய்; உன்றேடு வாழ்
தல் அரிது - (ஆதலினால்) உன்றேடு கூடிவாழ்தல்
எனக்கு அருமையாக இருக்கின்றது.

வயிற்றுக்கு உணவளிப்பதிலும் வருத்தமான செயல்
பிறதில்லை எ - ம்.

கக

கஉ. ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய

வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்

உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டிர்

பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு.

(பத.) ஆற்றங்கரையின் மரமும் - ஆற்றின் கரை
யிலுள்ள மரமும், அரசு அறிய வீற்றிருந்த வாழ்வும்-
அரசன் அறியப் பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்
கையும், விழும் ஆன்றே - அழிந்துவிடும் அல்லவா;
(ஆதலினால்) உழுது உண்டு வாழ்வு ஏற்றம் - உழுது
பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும்; அதற்கு

உச

நல்வழி

ஒப்புதில்லை - அதற்கு நிகரான வாழ்க்கை வேறில்லை;
வேறு ஓர் பணிக்கு-வேறுவகையான தொழில்வாழ்க்
கைக்கெல்லாம், பழுது உண்டு - தவறு உண்டு.

அம் - சாரியை. கண்டிர் - முன்னிலை அசை.

உழுது பயிர்செய்து வாழும் வாழ்க்கையே சுதந்தர
முடையதும், குற்றமற்றதும், அழிவில்லாததும் ஆகிய வாழ்க்
கையாகும் எ - ம்.

கஉ

கஉ. ஆவாரை யாரே யழிப்ப ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர்—ஓவாமல்
ஐயம் புதுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புனியதன் மேல்.

(பத) அம் புனியதன்மேல் - அழகிய பூமியின்
மேலே, மெய் - உண்மையாக, ஆவாரை அழிப்பார்
யார் - வாழ்தற்கு உரியாரை அழிக்கவல்லார் யாவர்?
அது அன்றி - அதுவல்லாமல், சாவாரை தவிர்ப்பவர்
யார் - இறத்தற்கு உரியவரை இறவாமல் நிறுத்த வல்
வார் யாவர்? ஓவாமல் - ஒழியாமல், ஐயம் புதுவாரை-
பிச்சைக்குச் செல்வோரை, விலக்குவார் யார் - தடுக்க
வல்லவர் யாவர்? ஏ முன்றும் அசை.

ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கக் கேடுகளைத்
தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை எ - ம்.

கக

கச. பிச்சைக்கு முத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
உச்சைபல சொல்லி யிடித்துண்கை—சிச்சி
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழிபா
தவிர்ப்புகை சாஸ வுறும்.

(பத.) பேசுங்கால்-சொல்லுமிடத்து, பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை-பிச்சை அடுத்து உண்டலினும் (இழியிற்) பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது, பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை-பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருங்கி வாங்கி உண்ணுதலாம்; சிச்சி - சீசீ (இது என்ன செய்கை!) வயிறு வளர்க்கைக்கு - இப்படி வயிறு வளர்ப்பதைப் பார்க்கிலும், மானம் அழியாது - மானங்கெடாமல், உயிர்விகை-உயிரைவிடுதல், சால உறும்-மிகவும் பொருந்தும்.

பிறரிடத்தே இச்சை பேசி வாங்கி உண்டு மானம் இழந்து உயிர் வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்துதல் உயர்வுடைத்து எ - ம். கச

கரு. சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை—உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.

(பத.) சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப் போர்க்கு - சிவாயநமவென்று தியானித்துக் கொண்டிருப்பவருக்கு, ஒருநாளும் அபாயம் இல்லை - ஒரு பொழுதும் துன்பம் உண்டாகாது; இதுவே - இஃ தொன்றுமே, உபாயம்-(விதியை வெல்லுதற் கேற்ற) உபாயமும், மதி-(உண்மையாகிய) அறிவும், ஆகும்-ஆகும்; அல்லாத எல்லாம் மதி-இதுவல்லாத எல்லா அறிவுகளும், விதியே ஆய்விடும்-விதியின்படியே ஆகி விடும்.

சிவபெருமானுக்குரிய திருவைந்தெழுத்தை இடைய
ருது நினைந்து கொண்டிருப்போர்க்கு விதியால்வரும் துன்ப
யில்லை; ஏனையர்க்கு உண்டு ஏ-ம். கடு

கக. தண்ணீர் நிலநலத்தாற் றக்கோர் குணங்கொடையாற்
கண்ணீர்மை மாறாக் கருணையால்-பெண்ணீர்மை
கற்புநீயா வாற்றாற் கடல்சூழ்ந்த வையகத்துள்
அற்புதமா மென்றே யறி.

(பத.) தண்ணீர் நில நலத்தால் - தண்ணீரானது
நிலத்தினது நன்மையினாலும், தக்கோர் குணம்
கொடையால்-நல்லோருடைய குணமானது ஈகையினா
லும், கண் நீர்மை மாறாக் கருணையால்-கண்களுடைய
குணமானது நீங்காத அருளினாலும், பெண் நீர்மை
கற்பு அழியா ஆற்றால்-பெண்களுடைய குணமானது
கற்புநீலை கெடாத வழியினாலும், கடல் சூழ்ந்த வைய
கத்துள் - கடல் சூழ்ந்த பூமியினிடத்து, அற்புதம்
ஆம்-வியக்கத்தக்க மென்மையுடையனவாகும், என்று
அறி-என்று நீ அறிவாயாக.

நில நன்மையினாலே தண்ணீருக்கும், கொடையினாலே
நல்லோருக்கும், அருளினாலே கண்களுக்கும், கற்பினாலே
பெண்களுக்கும் பெருமை உண்டாகும் ஏ-ம். கக

கக. செய்தி வினையிருக்கத் தெய்வத்தை நொந்தக்கால்
எய்த வருமோ விருந்தியம்—வையத்
தறும்பாவ மென்னவறிந் தன்றிடார்த் கின்று
வெறும்பாணை பொங்குமோ மேல்.

மூலமும் உரையும்

உஎ

(பத.) வையத்துப் பாவம் அறும் என்ன அறிந்து-பூமியிலே (அறஞ்செய்தலினாலே) பாவம் நீங்கும் என்று உணர்ந்து, அன்று இடார்க்கு - அக்காலத்திலே ஈயாதவருக்கு, செய்ஜீவினை இருக்க - செய்த அப்பாவம் (வறுமைக்கு வித்தாய்) இருக்க, இன்று தெய்வத்தை நொந்தக்கால் - இப்பொழுது கடவுளை வெறுத்தால், இரு நிதியம் எய்த வருமோ - பெரிய திரவியம் பொருந்தவருமோ? (வராது) வெறும் பாளை மேல் பொங்குமோ - வெறும் பாளை (அடுப்பிலே வைத்து எரித்தால்) மேலே பொங்குமோ; (பொங்காது.)

வறியவர் அவ்வறுமைக்கு வித்தாகிய தீவினையைச் செய்த தம்மை நோவாது தெய்வத்தை நோதலிற் பயன் இல்லை எ-ம்.

கஎ

கஅ. பெற்றார் பிறந்தார் பெருநாட்டார் பேருலகில்
உற்று ருகந்தா ரெனவேண்டார்—மற்றோர்
இரணங் கொடுத்தா லிடுவ ரிடாரே
சரணங் கொடுத்தாலுந் தாம்.

(பத.) பேர் உலகில் - பெரிய நிலவுலகத்திலே, பெற்றார் - (எம்மைப்) பெற்றவர், பிறந்தார் - (எமக்குப்) பிறந்தவர், பெருநாட்டார் - (எம்முடைய) பெரிய தேசத்தார், உற்று - (எம்முடைய) சுற்றத்தார், உகந்தார் - (எம்மை) நேசித்தவர், என வேண்டார் - என்று விரும்பாதவராகிய உலோகிகள், மற்றோர் - பிறர், இரணம் கொடுத்தால் - (தம்முடைய) புண் செய்தால், இடுவர் - (அவருக்கு எல்லாம்)

உஅ

தல்வழி

கொடுப்பர்; சரணம் கொடுத்தாலும் இடார் - (முன் சொல்லப்பட்டவர்) அடைக்கலம் புகுந்தாராயினும் அவருக்கு ஒன்றுங் கொடார். தான் ஏ இரண்டும் அசை.

உலோபிகள் தம்மைத் துன்புறுத்தும் கொடியவர்களுர் கன்றி நலம்புரியும் தாய் தந்தையர் முதலாயினோருக்குக் கொடார் எ-ம்.

கஅ

கக. சேலித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும் பாலித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போலிப்பம் பாழி னுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால் நாழி யரிசிக்கே நாம்.

(பத.) வயிற்றின் கொடுமையால் - வயிற்றினுடைய (பசி) கொடுமையினாலே, சேலித்தும் - (பிறரைச்) சேலித்தும், சென்று இரந்தும் - (பலரிடத்தே) போய் யாசித்தும், தென் நீர்க் கடல் கடந்தும்-தெளிவாகிய நீரையுடைய கடலைக் கடந்து வேறு நாடு சென்றும், பாலித்தும் - (ஒருவரைப் பெரியவராகப்) பாலித்தும், பார் ஆண்டும் - பூமியை ஆண்டும், பாட்டு இசைத்தும் - (செல்வரைப் புகழ்ந்து) பாட்டுப் பாடியும், நாம் - நாம், உடம்பை - இந்த உடம்பினை, நாழி அரிசிக்கே-நாழி யரிசிக்காகவே, பாழின்-விண்ணிலே, போலிப்பம் - செலுத்துகின்றோம்.

வீட்டு நெறியிற் செல்லும் பொருட்டு அரிதாகக் கிடைத்த மனிதவுடம்பினை உணவு தேடுவதிலேயே கழிப்பது அறிவாமையாகும் எ-ம்.

கக

மூலமும் உரையும்

உக

உயி. அம்மி துணையாக வாறிழிந்த வாறெக்குங்
கொம்மை முலைபகர்வார்க் கொண்டாட்டம்—இம்மை
மறுமைக்கு நன்றன்று மாநிதியம் போக்கி
வெறுமைக்கு வித்தாய் விடும்.

(பத.) கொம்மை முலை - திரட்சி பொருந்திய
தனங்களை, பகர்வார்க் கொண்டாட்டம் - விற்கின்ற
பரத்தையரை (இன்பங் காரணமாகக்) கொண்டாடு
தல், அம்மி துணையாக - அம்மிக்கல்லே துணையாக,
ஆறு இழிந்தவாறு ஒக்கும் - ஆற்று வெள்ளத்தில்
இறங்கிய தன்மையைப்போலும்; (அன்றியும்) மாநிதி
யம்போக்கி - (அது) பெரிய செல்வத்தை அழித்து,
வெறுமைக்கு வித்து ஆய்விடும்-வறுமைக்குக் காரண
மாகிவிடும்; (ஆதலால்) இம்மை மறுமைக்கு நன்று
அன்று - அது இப்பிறப்பிற்கும் வருபிறப்பிற்கும் நல்
லதாகாது.

விலைகளிரைச் சேர்பவன் தான் கருதிய இன்பத்தை
யடையாமல், வறுமையையும், பழிபாவங்களையும் அடைந்து
இம்மை மறுமைகளில் துன்புறுவன் எ-ம். உயி

உக. நீரு நிழலு நிலம்பொதியு நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும்—ஊரும்
வருந்திருவும் வாழ்நாளும் வஞ்சமிலார்க் கென்றுந்
தருஞ்சிவந்த தாமரையா டான்.

(பத.) சிவந்த தாமரையாள் - செந்தாமரை மல
ரில் இருக்கின்ற திருமகள், வஞ்சம் இலார்க்கு - வஞ்
சனை இல்லாதவருக்கு, நீரும் - நீர்வளத்தையும், நிழ

௩௮

தல்வழி

லும் - சீழல் வளத்தையும், நிலம் பொதியும் நெற்கட்
டும் - நிலத்திலே நிறையும் நெற்போரையும், பேரும்-
பேரையும், புகழும் - கீர்த்தியையும், பெருவாழ்வும் -
பெரிய வாழ்வையும், ஊரும் - கிராமத்தையும், வரும்
திருவும் - வளர்கின்ற செல்வத்தையும், வாழ்நாளும்
நிறைந்த ஆயுளையும், என்றும் தரும் - எந்நாளும்-
கொடுத்தருளுவன்.

வஞ்சனை யில்லாதவருக்கு இலக்குமியினது திருவருளி
னில எல்லா கலமும் உண்டாகும். உக

உஉ. பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்-கூடுவிட்டிங்
காவிதான் போயினபின் பாரே யறுபவிப்பார்
பாவிதா ளந்தப் பணம்.

(பத.) பணத்தைப் பாடுபட்டுத் தேடி - பணத்
தீனை வருந்தி யுழைத்துச் சேர்த்து, புதைத்து
வைத்து-(உண்ணாமலும் அறஞ் செய்யாமலும்) பூமி
யிலே புதைத்துவைத்து, கேடுகெட்ட மானிடரே -
நன்மை யெல்லாவற்றையும் இழந்த மனிதர்களே,
கேளுங்கள்-(நான் கூறுவதைக்) கேட்பீர்களாக; கூடு
விட்டு - உடம்பினைவிட்டு, ஆகிபோயின பின்பு-உயிர்
நீங்கியபின்பு, பாவிதான்-பாவிதானே, அந்தப்பணம் அந்
தப்பணத்தை, இவ்வுயிர் அறுபவிப்பார்-இவ்விடத்து
யாவர் அறுபவிப்பார்? தான் ஏ இரண்டும் அசை.

அறத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் சாஷனமாகிய பொருளை
கீணிலே பூமியிற் புதைத்து வைப்பதைப் பார்க்கிலும் அறி
யாமையிலை எ-ம். உஉ

மூலமும் உரையும்

ந.க

உக. வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே
பாதாள மூலி படருமே—மூதேவி
சென்றிருந்து வாழ்வளே சேடன் குடிபுகுமே
மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை.

(பத.) மன்று ஓரம் சொன்னார் மனை-தருமசபை
யிலே ஓரஞ் சொன்னவருடைய வீட்டிலே, வேதா
ளம் சேரும்-பேய்கள் (வந்து) சேரும்; வெள்ளெருக்
குப் பூக்கும் - வெள்ளெருக்கு (முனைத்து) மலரும்;
பாதாளமூலி படரும்-பாதாளமூலி யென்னுங் கொடி
படரும்; மூதேவி சென்று இருந்துவாழ்வள்-மூதேவி
யானவள் போய் நிலைபெற்று வாழ்வாள்; சேடன்
குடிபுகும் - பாம்புகள் குடியிருக்கும் எ - று.

ஏ ஐந்தும் அசை.

நீதிமன்றத்திலே வழக்கோரஞ் சொன்னவர் குடும்பத்
தோடு அழிவதுமன்றி, அவர் குடியிருந்த வீடும்பாழாம் எ-ம்.
ஓரம் நடுவுநிலையின்மை, பசுபாதம். உக

உச. நீறில்லா நெற்றிபாழ் நெய்யில்லா வுண்டிபாழ்
ஆறில்லா லுருக் கழுகுபாழ்—மாரில்
உடற்பிறப் பில்லா வுடம்புபாழ் பாழே
மடக்கொடி யில்லா மனை.

(பத.) நீறு இல்லா நெற்றி பாழ்-வீழ்தியில்லாத
நெற்றி பாழாகும்; ஓரம் இல்லா உண்டி பாழ்-நெய்
யில்லாத உணவு பாழாகும்; ஆறு இல்லா ஊருக்கு
அழகு பாழ் - நதியில்லாத ஊருக்கு அழகு பாழா

௩௨

நல்வழி

கும், மாறு இல் உடற்பிறப்பு இல்லா உடம்பு பாழ் -
மாறுபடாத சகோதரர் இல்லாத உடம்பு பாழாகும்;
மடக்கொடி இல்லாத மனை பாழே-(இல்லறத்திற்குத்
தக்க) மனைவியில்லாத வீடு பாழேயாகும்.

திருந்நினைவே தெற்றியும், நெய்யினாலே உணவும்,
நதியினாலே ஊரும், துணைவராலே உடம்பும், மனைவியி
னாலே வீடும் சிறப்படையும் எ - ம். உச

உரு. ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிக்கெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்கும் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு.

(பத.) ஆன முதலில் செலவு அதிகம் ஆனான் -
(தனக்குக்) கிடைத்த முதற்பொருளுக்குச் செலவு
அதிகமானவன், மானம் அழிந்து - மானங்கெட்டு,
மதிக்கெட்டு - அறிவு இழந்து, போனதிசை எல்லார்க்
கும் கள்ளன் ஆய்-(தான் ஓடிப்) போன திசையிலும்
எல்லார்க்கும் திருடனாகி, ஏழ் பிறப்பும் தீயன் ஆய் -
எழுவகைப் பிறப்புக்களினும் பாவம் உடையவனாகி,
நல்லார்க்கும் பொல்லன் ஆய்-(தன்னிடத்து அன்பு
வைத்த) பெண்டிர்களுக்கும் பொல்லாதவனாவான்;
நாடு-(இதனை) ஆராய்ந்து அறிவாயாக.

வரவுக்கு மிகுதியாகச் செலவு செய்பவன் பழிபாவங்
களை அடைவான் ஆதலின், வரவுக்குத் தக்க செலவு செய்ய
வேண்டும் எ - ம். உரு

மூலமும் உரையும்

ந் ந

உசு. மானங் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயர்ச்சி தாளாண்மை—தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காழுறுதல் பத்தும்
பசிவந் திடப்பறந்து போம்.

(பத.) பசிவந்திட-பசினோய் வந்தால், மானம்-
மானமும், குலம் - குடிப்பிறப்பும், கல்வி - கல்வியும்,
வண்மை - ஈசையும், அறிவுடைமை - அறிவுடைமை
யும், தானம் - தானமும், தவம் - தவமும், உயர்ச்சி-
உயர்வும், தாளாண்மை - தொழின் முயற்சியும்,
தேனின் கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காழுறுதல்-தேன்
போலும் இனிமை பொருந்திய சொல்லையுடைய மங்
கையர்மேல் ஆசைவைத்தலும் ஆகிய, பத்தும் பறந்து
போம் - இப்பத்தும் ஈட்டோடிப்போம்.

மானமுதலிய எல்லா நலங்களையுங் கெடுத்தவினாலே
பசினோயினுங் கொடியது பிறிதில்லை எ - ம். தானம் - தக்
கார்க்கு நீருடன் அளிப்பது; பதவியும் ஆம். உசு.

உஎ. ஒன்றை நினைக்கி னதுவொழிந்திட்டு டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினு நிற்கும்
எனையாளு மீசன் செயல்.

(பத.) ஒன்றை நினைக்கின்-ஒருபொருளைப் பெற
நினைந்தால், அது ஒழிந்திட்டு ஒன்றாகும்-அப்பொருள்
கிடையாமல் வேறொருபொருள் கிடைத்தாலும்
கிடைக்கும்; அன்றி அதுவரினும் வந்து எய்தும் -
அப்படியல்லாமல் அப்பொருளே வந்து கிடைத்தா

௩௪

நல்வழி

லும் கிடைக்கும்; ஒன்றை நினையாதமுன் வந்து நிற்
பினும் நிற்கும் - (இன்னும்) ஒருபொருளை நினையா
திருக்குமுன்னே அது தானே வந்து நின்றாலும் நிற்கு
கும்; எனை ஆளும் ஈசன் செயல் - (இவைகளெல்லாம்)
என்னை ஆண்டருளும் கடவுளுடைய செயல்களாகும்.

இருவ்னைகளுக்கிடாக இன்ப துன்பங்களை ஊட்டும்
கடவுளுடைய கருத்தின்படியேயன்றி உயிர்களுடைய கருத்
தின்படி ஒன்றும் நடவாது எ - ம். உஎ

உஅ. உண்பது நாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்

எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன—கண்புதைந்த
மார்தர் குடிவாழ்க்கை மண்ணின் கலம்போலச்
சாந்துணியுஞ் சஞ்சலமே தான்.

(பத.) உண்பது நாழி-உண்பது ஒரு நாழியரிசி
யன்னமேயாகும்; உடுப்பது நான்கு முழம் - உடுப்
பது நான்குமுழ உடையேயாகும்; (இப்படியாகவும்)
நினைந்து எண்ணுவன என்பது கோடி - நினைத்து
எண்ணுங் காரியங்களோ என்பது கோடியாகின்
றன; (ஆதலினால்) கண்புதைந்த - அகக்கண் குருடா
யிருக்கிற, மார்தர் குடிவாழ்க்கை - மக்களின் குடி
வாழ்க்கையானது, மண்ணின் கலம்போல - மட்கலம்
போல, சாம் துணையும்-இறக்குமனவும், சஞ்சலமே -
(அவர்க்குத்) துன்பமாகவே இருக்கிறது.

உள்ளதே போதும் என மனம் அமைந்திராதவர்கள்
இறக்கும் வரையில் சஞ்சலமே அடைவார்கள் எ - ம். உஅ

உக. மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை-சுரந்தமுதங்
கற்றா தரல்போற் கரவா தளிப்பரேல்
உற்று ருலகத் தவர்.

(பத.) மரம் பழுத்தால் - மரம் பழுத்திருந்தால்,
வா என்று வெளவாலைக் கூவி இரந்து அழைப்பார்-
(இப் பழத்தைத் தின்னுதற்கு) வா என்று வெளவா
லைக் கூவி வேண்டி அழைப்பவர், அங்கு யாவரும்
இல்லை-அம்மரத்தருகில் ஒருவரும் இல்லை; கன்று ஆ
அமுதம் சுரந்து தரல்போல் - கன்றையுடைய பசுவை
னது பாலைச்சுரந்து கொடுத்தல்போல, கரவாது அளிப்
பரேல் - ஒளிக்காமற் கொடுப்பாராயின், உலகத்தவர்
உற்றார்-உலகத்தார் (அவ்வெளவால் போலத் தாமே
வந்து) உறவினராவார்.

கொடையாளருக்கு எல்லாரும் தாமே உறவினராவார்
எ-ம். உக

௩௩. தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யறுபவிப்பார்
பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே—வேந்தே
ஒறுத்தாரை யென்செயலா முரெல்லா மொன்று
வெறுத்தாலும் போமோ விதி.

(பத.) வேந்தே - அரசனே, தாம் தாம் முன்
செய்தவினை-தாம் தாம் முற்பிறப்பிலேசெய்த நல்வினை
நீவினைகளை, பூந்தாமரையோன் பொறி வழியே -
தாமரை மலரில் இருக்கின்ற பிரமன் விதித்தபடியே,
தாமே அறுபவிப்பார் - தாமே அறுபவிப்பார்கள்;

௩௬

நல்வழி

ஒறுத்தாரை என் செயலாம் - (திவினையினாலே தூண்டப்பட்டுத்) தீங்கு செய்தவரை நாம் யாதுசெய்யலாம்; ஊர் எல்லாம் ஒன்று வெறுத்தாலும் விதிபோமோ - ஊரிலுள்ளார் எல்லாருந் திரண்டு வெறுத்தாலும் விதி போகுமா (போகாது).

தமக்கு ஒருவன் தன்பஞ் செய்யின், அது தாம் முன் செய்த தீவினைக்கிடாகக் கடவுளாலே தமக்குக் கிடைத்த தென்று அமைவதே அறிவு எ-ம். ௩௭

௩௮. இழுக்குடைய பாட்டிற் கிசைநன்று சாலும்
ஒழுக்க முயர்குலத்தி னன்று—வழுக்குடைய
வீரத்தி னன்று விடானோய் பழிக்கஞ்சாத்
தாரத்தி னன்று தனி.

(பத.) இழுக்கு உடைய பாட்டிற் கு இசை நன்று—
இலக்கண வழக்கையுடைய செய்யுளினும் (அஃதில்
லாத) வழக்கு நல்லது, உயர்குலத்தின் சாலும் ஒழுக்
கம் என்று - உயர்வாகிய குலத்தினும் (அஃதில்லாத)
மாட்சிமைப்பட்ட ஒழுக்கம் நல்லது; வழுக்கு உடைய
வீரத்தின் விடானோய் என்று-தவறுதலையுடைய வீரத்
தினும் திராப்பினி நல்லது; பழிக்கு அஞ்சாத் தாரத்
தின் தனி என்று - பழிச்சொல்லுக்கு அஞ்சாத மனை
வியோடு கூடி வாழ்தலினும் தனியே இருத்தல் நல்
லது.

இலக்கணப் பிழையுடைய பாட்டிம், நல்லொழுக்க மில்
லாத உயர்குலமும், தவறுதலையும் வீரமும், கற்பில்லாத
மனைவியோடு கூடிய இவ்வாழ்க்கையும் தீரா வசையை வினை
விக்கும் எ-ம். இசை-உலக வழக்காகிய சொற்றொடர். ௩௯

௩௨. ஆறிடு மேடு மடுவும்போ லாஞ்செல்வம்
மாறிடு மேறிடு மாநிலத்தீர்—சோறிடுந்
தண்ணீரும் வாருந் தருமமே சார்பாக
உண்ணீர்மை வீறு முயர்ந்து.

(பத.) மா நிலத்தீர் - பெரிய பூமியிலுள்ளவர்
களே, ஆறு இடும் மேடும் மடுவும் போல் - ஆற்று
வெள்ளத்தினால் உண்டாக்கப்படும் மேடும் பள்ளமும்
போல, செல்வம் ஏறிடும் மாறிடும் - செல்வம் வளர்
வதும் தேய்வதுமாய் இருக்கும்; (ஆதலினால்) சோறு
இடும் - (இரப்பவருக்கு உண்ண) அன்னத்தை இடுங்
கள் ; தண்ணீரும் வாரும் - (பருகுதற்கு நல்ல) தண்
னீரையும் வாருங்கள்; தருமமே சார்பு ஆக - (இப்ப
டிச்செய்து வருவீர்களானால்) இந்தத் தருமமே துணை
யாக, உள்நீர்மை உயர்ந்து வீறும் - உள்ளத்திலே
தூயதன்மை ஒங்கி விளங்கும். ஆம் அகை.

நிலையில்லாத செல்வம் உள்ளபொழுதே இரப்பவர்
களுக்குச் சோறும் தண்ணீரும் அளித்தால் மனம் தூய்மை
புற்று விளங்கும் எ-ம்.

௩௩

௩௩. வெட்டெனவைமெத்தெனவைவெல்லாவாம்வேழத்திற்
பட்டுருவுங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது-நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாரை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

(பத.) வேழத்தில் பட்டு உருவும் கோல் பஞ்சில்
பாயாது - (வலிய) யானையின்மேலே பட்டுருவும் அம்
பானது (மெல்லிய) பஞ்சின்மேலே பாயாது; நெடு

௩௮

நல்வழி

இருப்புப் பாரைக்கு நெக்கு விடாப் பாரை-நெடுமை
பாகிய இருப்புப் பாரைக்குப் பிளவாத கருங்கற்
பாரையானது, பசுமரத்தின் வேருக்கு நெக்குவிடும் -
பச்சைமரத்தின் வேருக்குப் பிளந்துபோம்; (அவ்
வாரே) வெட்டெனவை மெத்தெனவை வெல்லா
வாம் - வன்சொற்கள் இன்சொற்களை வெல்லமாட்
டாவாகும்; (இன்சொற்களை வெல்லும்).

வன்சொல் தோற்கும்; இன்சொல் வெல்லும் எ-ம். ௧௨

௧௨. கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயின்
எல்லாருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வர்-இல்லாளை
இல்லாளும் வேண்டாண்மற் றின்றெடுத்த தாய்
செல்லா தவன்வாயிற் சொல். [வேண்டாள்

(பத.) கல்லானே ஆனாலும் கைப்பொருள்
ஒன்று உண்டாயின் - (ஒருவன்) படியாதவனையாயி
னும் (அவன்) கையிலே பொருள்மாத் திரம் இருந்
தால், எல்லாரும் சென்று எதிர்கொள்வர் - (அவனை)
யாவரும் போய் எதிர்கொண்டு உபசரிப்பர்; இல்
லானே இல்லாளும் வேண்டாள் - (படித்தவனையாயி
னும் பொருள்) இல்லாதவனை (அவன்) மனைவியும்
கிரும்பாள்; ஈன்று எடுத்த தாய் வேண்டாள் - (அவ
னைப்) பெற்றுவளர்த்த அன்னையும் கிரும்பாள்; அவன்
வாயில் சொல் செல்லாது - அவன் வாயிற் பிறக்குஞ்
சொல்லானது பயன்படாது. அங்கு, மற்று அசை.

கல்லாதவனையாயினும் பொருளுடையவனை எல்லாரும்
மதிப்பர்; கற்பவனையாயினும் பொருளில்லாதவனை ஒருவ
ரும் மதியார் எ-ம். ௧௩

௩௩. பூவாதே காய்க்கு மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே—தூவா
விரைத்தாலு நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்
குரைத்தாலுந் தோன்றா துணர்வு.

(பத.) பூவாதே காய்க்கும் மரமும் உள - பூவா
மலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு; (அதுபோல)
மக்களுளும் ஏவாதே நின்று தாம் உணர்வார் உளர்-
மனிதர்களுளும் ஏவாமலே இருந்து தாமே அறிந்து
செய்ய வல்லவரும் உண்டு; தூவா விரைத்தாலும்
நன்று ஆகா வித்து என - தூவி விரைத்தாலும்
முளைத்துப் பயன்படாத விதைபோல, பேதைக்கு
உரைத்தாலும் உணர்வு தோன்றாது - மூடனுக்கு
(எடுத்து விளங்கச்) சொன்னாலும் (அதனை அறியும்)
அறிவு (அவனிடத்து) உண்டாகாது.

குறிப்பறிந்து செய்வோரே அறிவுடையோர்; அறிவிக்
கவும் அறிந்து செய்யாதவர் மூடர் எ-ம். உடு

௩௪. நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறுந் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோல்-ஒண்டொட
போதந் தனங்கல்வி பொன்றவருங் காலமயல்
மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்.

(பத.) ஒன் தொட - ஒள்ளிய வளையலை அணிந்த
வளே, நண்டு சிப்பி வேய் கதலி - நண்டும் சிப்பியும்
மூங்கிலும் வாழையும், நாசம் உறும் காலத்தில்-தாம்
அழிவை அடையுங் காலத்திலே, கொண்ட கரு
அணிக்கும் கொள்கைபோல் - (முறையே தாம்)

சுய

நல்வழி

கொண்ட (சஞ்சம் முத்தம் அரிசியும் காய்க்கூட்டும் ஆகிய) கருக்களை ஈனுந்தன்மைபோல, (மனிதர்கள்) போதம் தனம் கல்வி பொன்ற வரும் காலம்-ஞானமும் செல்வமும் வீதத்தையும் அழிய வருங்காலத்திலே, அயல் மாதர்மேல் மனம் வைப்பார் - பிறமக னிர்மேல் மனம் வைப்பார்கள்.

ஒருவன் மனைவியையன்றிப் பிறமகளிரை இச்சிக்கின் அது அவனிடத்தள்ள ஞானம் செல்வம் கல்வி என்னும் மூன்றங் கெடுதற்கு அறிகுறியாகும் எ-ம்.

௩௭. வினைப்பயனை வெல்வதற்கு வேத முதலாம்

அனைத்தாய நூலகத்து மில்லை—நினைப்பதெனக் கண்ணுறுவ தல்லாற் கவலைபடேனெஞ்சேமெய் விண்ணுறுவார்க் கில்லை விதி.

(பத.) வினைப்பயனை வெல்வதற்கு - இருவினைப் பயனை வெல்வதற்கு (உபாயம்), வேதம் முதலாம் அனைத்து ஆயநூல் அகத்தும் இல்லை - வேத முதலாகிய எல்லா நூல்களையும் கற்பதன் கண்ணும் இல்லை; (எனினும்) நெஞ்சே - மனமே, கவலைபடேல்-கவலையுருதே; மெய்வின் உறுவார்க்கு - மெய்யாகிய விட்டு நெறியில் நிற்பவார்க்கு, நினைப்பது எனக் கண் உறுவது அல்லாள் - (அவர்) நினைப்பதுபோலத் தோன்றுவது அல்லாமல், விதி இல்லை - ஊழ் இல்லை யாம்.

முத்தி நெறியாகிய தியான சமாதிகளினாலன்றி நூல்களைக் கற்றலினால் வினையைக் கடக்க வொண்ணாது எ-ம். வின் - பாவெளியும் ஆம். இப்பாட்டிற்கு வேறு வகையாகப் பொருள் உறுவாரும் உளர்.

௩௭

மூலமும் உரையும்

சக

உஅ. நன்றென்றுந் தீதென்று நானென்றுந் தானென்றுந்
அன்றென்று மாமென்று மாகாதே—நின்றநிலை
தானதான் தத்துவமாஞ் சம்பறத்தார் யாக்கைக்குப்
போனவா தேடும் பொருள்.

(பத.) நன்று என்றும் - (இது) நல்லது என்றும்,
தீது என்றும் - (இது) தீயது என்றும், நான் என்
றும் - (இது செய்தவன்) நான் என்றும், தான் என்
றும் - (இது செய்தவன்) அவன் என்றும், அன்று
என்றும் - (இது) அன்று என்றும், ஆம் என்றும் -
(இது) ஆகும் என்றும், ஆகாதே நின்ற நிலை-பேதஞ்
செய்யாமல் (இரண்டறக் கலந்து) நின்ற நிலையே,
தான் அது ஆம் தத்துவம் ஆம் - (ஆன்மாவாகிய)
தான் (பதியாகிய) அதுவாகுகின்ற உண்மை நிலை
யாகும்; தேடும் பொருள் - தன்னின் வேறாக மெய்ப்
பொருளாகிய கடவுளைத் தேடுவது, சம்பு அறுத்தார்
யாக்கைக்குப் போனவா - சம்பை அறுத்தவர் (அத
னைக் கட்டுதற்கு அதுவே அமையுமென்று அறியா
மல்) கயிறு தேடிப்போனது போலும்.

உயிரினுள்ளே கடவுளைக் கண்டு அதனோடு பேதமின்
றிக் கலந்து நிற்கும் நிலையே உண்மை நிலை எ-ம். சம்பு - ஓர்
வகைப் புல்.

உக. முப்பதா மாண்டளவில் மூன்றற்றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெருனாயின்—செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
முலைபளவே யாகுமா மூப்பு.

(பத.) முப்பது ஆம் ஆண்டு அளவில் - முப்பது வயதினளவிலே; மூன்று அற்று - முக்குற்றமும் ஒழி யப் பெற்று, ஒரு பொருளை - கேவலப் பொருளாகிய கடவுளை, தப்பாமல் தன்னுள் பெறான் ஆயின் - (ஒரு வன்) தவறாமல் தன்னுள்ளே (அனுபவ உணர்வால்) அடையாளாயின், காரிகையார் தங்கள் முப்பு முலை அளவே ஆகுமா - அழகிய மாதர்கள் முதுமையில் (பதியுடன்கூடி இன்பம் நுகர்தலின்றி) முலையினை யுடையராதல் மாத்திரமே போல, செப்பும் கலை அளவே ஆகும்-(அவன் முதுமையில் பதியுடன்கூடி இன்பம் நுகரப் பெறாமல்) கற்கும் கல்வியை உடைய னாதல் மாத்திரமே ஆவன்.

முப்புவருவதற்குள்ளே முக்குற்றமற்று மெய்ப்பொருளை யடைந்தின்புற முயலல் வேண்டும் எ-ம். முக்குற்றம் - காம வெருளி மயக்கங்கள். ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய பாசம் மூன்றும் என்னலும் ஆம். இப் பாட்டிற்கு யாம் கூறிய பொருளே பொருத்த முடைத்தாதலை ஓர்ந்துணர்க. உக

சய. தேவர் குறளந் திருநான் மறைமுடிவும்
மூவர் தமிழு முனிமொழிபுங்—கோவை
திருவா சகமுந் திருமுலர் சொல்லும்
ஒருவா சகமென் னுணர்.

(பத.) தேவர் குறளும் - திருவளருவநாயனா ருடைய திருக்குறளும், திருநான்புறை முடிவும்-சிறப் புப் பொருந்திய நான்கு வேதங்களின் முடிவாகிய உபநிடதங்களும், மூவர் தமிழும் :-(திருஞானசம்பந்த

மூலமும் உரையும்

சாந்

மூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தர மூர்த்திநாயனார் என்னும் சமயகுரவர்) மூவர்க ளுடைய (தேவாரமாகிய) தமிழ்வேதமும், முனி மொழியும் - வாதவூர் முனிவராகிய மாணிக்கவாசகர் மொழிந்தருளிய, கோவை திருவாசகமும் - திருக் கோவையார் திருவாசகங்களும், திருமூலர் சொல் லும் - திருமூலநாயனாருடைய திருமந்திரமும், ஒரு வாசகம் என்று உணர் - ஒரு பொருளையே குறிப்பன வென்று அறிவாயாக.

திருக்குறள் முதலிய இவையெல்லாம் பொருண் முடிபு வேறுபடாத மெய்ந்துல்கள் எ-ம். 'முனிமொழியும்' என்ப தற்கு 'வியாச முனிவருடைய வேதாந்த குத்திரமும்' என் றும் பொருள் கூறுவர்.

நல்வழி மூலமும் உரையும்

முந் தி ன்

சிறுமணலூர் முனிசாமி முதலியார் சன்ஸ்,
சிவகாமி விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.

சுழக வெளியீடு-௧௭

திருச்சிற்றம்பலம்

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளிய

ந ன் னெ னி

திருச்சி, பிஷ்ப ஹீபர் கல்லூரித்
தலைமைத் தமிழாசிரியர்
திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்
எழுதிய
உரையுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை
பிரபவனா வைகாசி

[2nd Edition]

Published by

*The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnerelly, Limited,
Tinnerelly & Madras*

June 1927

[Copy-right]

Printed by

C. Muniswamy Mudaliar & Sons, Madras.

முகவுரை

நன்னெறி யென்னும் இந்நீதிதால் ஏறக்குறைய இரு தூற் றெண்பது ஆண்டுகளின் முன்பு விளங்கிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிக்ஷ என்னும் கவிஞர் பெருமானால் அருளிச்செய்யப்பெற்றது. சிவப்பிரகாசரின் தந்தையார் காஞ்சிபுரத்திலே தொண்டைமண்டல வேளாளர்க்குக் குருக்களாயிருந்த குமாரசுவாமிதேவிக ரென்பவர். இவர் பின்பு சிவலிங்கதாரணஞ் செய்துகொண்டு ஸிராசுவ (இலிங்காயத) மதத்தினராயினர். சிவப்பிரகாசருக்கு வேலையர், கருணைப் பிரகாசர் என இரு தம்பியரும், ஞானம்பிகை என ஒரு தங்கையும் இருந்தனர். ஞானம்பிகையம்மை திருப்பேரூரிலிருந்தவரும், வைராக்கிய சதகம் முதலிய அரிய நூல்களை அருளிச் செய்தவரும் ஆகிய சாந்தலிங்க சுவாமிகள் என்னும் பெரியாருக்கு மணஞ்செய்து கொடுக்கப் பெற்றனர். சிவப்பிரகாசர் மணஞ்செய்து கொள்ளாது துறவு பூண்டிருந்தனர். இளைஞர் இருவரும் இல்லறவாழ்க்கையராயினர். சிவப்பிரகாசர் மிக்க இளம் பருவத்தினரா யிருந்தபொழுதே தமிழ்க் கல்லியிற் றலைசிறந்து விளங்கியதுடன், செய்யுளியற்றும் வன்மை கைவரப்பெற்றவரு மாயினர். இவர் இளைஞராய்த் திருவண்ணாமலையில் வதிந்து வருநாட்களில் ஒருநாள் சோணாசைலமலை யெனப் பெயரிய நூறு செய்யுட்களாலாய பிரபந்தம் பாடி அதனைத் துதித்தனர் என்ப. இவர் தமிழிலக்கணம் பாடங்கேட்ட வரலாறுகக் கேட்கப்படுவது பின்வருமாறு: “பாண்டிநாட்டிலே தாமிரபர்ணிக் கரையிலுள்ளசிந்துபூந்துறையில் தருமபுரவாதினைத்து வெள்ளியம்பல வாணத் தம்பிரான் இலக்கண விலக்கியங்களில் மிகவும் வல்

ச

முகவுரை

ஹரா யிருக்கின்றனரெனக் கேனலியுறறு, இவர் அவ்விடத் தெய்தித் தம்பிரான் சுவாமிகளைக் கண்டு தாம் இலக்கணங் கற்கவேண்டி வந்தமையைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர். சுவாமிகள் இவரது இலக்கியப் பயிற்சியை அறிதற் பொருட்டு, கு என்னும் எழுத்து முதலிலும் இறுதியிலும் அமையவும் ஊருடையான், என்பது இடையிற் பொருந்தவும் ஒரு வெண்பாப் பாடுக என்று கூற, இவர் உடனே,

‘குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழன்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு—வடக்கோடு
தேருடையான் நெய்வுக்குத் தில்லைதோன் மேற்கொள்ள
ஹருடையா நென்னு முலகு’

என்னும் வெண்பாபைப் பாடினர். இதனுள் ‘வடக்கோடு தேருடையான்’ என்று அமைத்தமையைத் தம்பிரானடிகள் வியந்து பாராட்டி, வேலையர், கருணைப்பிரகாசர் என்னும் இருவர்க்கும் சில காட்களில் ஐந்திலக்கணமும் பாட்டுச் சொல்லி முடித்தனர். அது கண்ட சிவப்பிரகாசர் தாம் அண்ணாமலை ரெட்டியாராற் கொடுக்கப்பெற்றுக் கொண்டு வந்திருந்த முத்தூறு பொன்னையும் ஆசிரியர்க்குக் காணிக் கையாக வைத்து உபசரிக்க, அவர் ‘இது நமக்கு வேண்டுவ தில்லை; புலவர்களை யிசழும் புன்மைபுடையராய்த் திருச்செந் தூரில் வசிக்கும் தழிப்புலவரொருவரைச் செருக்கடக்கி, அவர் நம்மை வந்து வணங்கும்படி செய்தலே நமக்குக் காணிக்கையாகும்’ என்றனர். சிவப்பிரகாச முனிவர் அதற் குடன்பட்டுத் திருச்செந்துருக்குப் போய் முருக்கடவுளைத் தரிசித்து வலம்வரும் பொழுது அப்புண்புலவர் இவரை யெதிர்ப்பட்டு இதழத் தலைப்பட்டவா, இவரைப் புதியமுறை யால் வெற்றிபெறுவோமெனத் துணிந்து, ‘காமிருவரும் தீரோட்டக யமகம் பாடுவேரம்; முண்புட்டி முடித்தவர்க்கு

அஃதியலாதார் அடிமையாவோம்' என்று கூறினர். சுவாமிகள் அதற்கிசைந்தருளி, உடனே அத்தலத்து முருகக்கடவுண்மீது நிரோட்டகயமக அந்தாதியாக முப்பது கட்டிகாக் கலித்துறை பாடி முடித்தனர். அப்பொழுது ஒரு செய்யுளேனும் பாடி முடிக்கலாற்றாத அப்புலவர் அடிகளின் திருவடிகளை வணங்கி 'அடிமையாயினேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவப்பிரகாச முனிவர் அவரை யழைத்து வந்து தம் ஆசிரியர்க்கு அடிமையாக்கி விட்டனர்."

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பெரும்பாலும் வதிர்த இடம் வட வெள்ளாற்றின் பக்கத்திலுள்ள வால்கண்ட புரத்திற்கு அணித்தாகிய நல்லாற்றார் என்னும் துறைமங்கலமாகலமாகும். அதனாலேயே அவரது ஊர் துறைமங்கலம் எனப்படும். அக்காலத்து அங்கிருந்த பெருஞ்செல்வரும், தமக்கு அணுக்கத் தொண்டரானவரும் ஆகிய அண்ணாமலை ரெட்டியார் வேண்டிக்கொண்டபடி திருவெங்கைமா கரைத் தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சிவபெருமான்மீது கோவை, கலம்பகம், உலா, அலங்காரம் ஆகிய பிரபந்தங்கள் பாடினர். அவற்றுள் அண்ணாமலை ரெட்டியாரையும் ஒவ்வோரிடங்களில் புகழ்ந்து கூறி யிருக்கின்றனர். அக்காலத்திலே இட்டாலி தேசத்தினின்றும் வந்திருந்த பாதிரியாகிய வீரமாமுனிவர் என்பவர் தமது ஏகமதக் கொள்கையை கிலேறியுத்ததற் பொருட்டுத் தருக்கஞ் செய்ய, சிவப்பிரகாச அடிகள் அக் கொள்கைகளை மறுத்து ஏகமத நிராகரணம் எனப் பெயரிய ஓர் தூல் இயற்றினர்.

சிவப்பிரகாசருக்கு ஞானாசிரியர் பொம்மபுரம் சிவஞான பாலைய தேசிகர். தம் ஞானாசிரியர் மீது தாலாட்டி, நெஞ்சு விடுதலுது, திருப்பள்ளியெழுச்சி, பின்னாத்தமிழ், கலம்பகம் ஆகிய பிரபந்தங்கள் அடிகளால் இயற்றப்பெற்றுள்ளன. அசுவசமய குரவர்களாகிய நால்வர்களையும் அடிகள் துதித்

க

முகவுரை

தள்ள 'நால்வர் நான்மணிமாலை' என்னும் பிரபந்தம் சைவ நன்மக்கள் யாவராலும் போற்றப்படுகின்றது. திருவாவடு துறை யாதினத்துப் பெரியார்கள், சிவப்பிரகாசர் தமது சித் தார்த சைவ மரபினரல்லராயினும், அவர் நால்வர்மீது பாடியுள்ள நான்மணிமாலைப் பாடல்களின் அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டி அப்பாடல்களைச் சிறிய எழுத்துக்களால் எழுதிச் சுருஞ்செய்து உருத்திராக்க வடத்துடன் தொடுத்து அணிந்து கொள்வதுண்டு என்று சில பெரியார்கள் சொல்லக் கேட்டுளேம். சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் போலவே அவருடைய தம்பியரிருவரும் புலமைமிக்கவரா யிருந்தனர். இளையவராகிய கருணப்பிரகாசரும், மூத்தவராகிய சிவப்பிரகாசரும் இவ்வுலக வாழ்வைத் துறந்த பின்பு,

“அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராயந் தறிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியயான்—முல்லை
யரும்பிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுரிகர்த்தேன் காண்”

என்ற வேலையர் இரங்கிக் கூறியுள்ளார். சிவப்பிரகாசர் தமது முப்பத்திரண்டாம் ஆண்டிற் சிவப்பேறெய்தினரெனக் கூறப்படுகின்றது. அவருடைய பாடல்களெல்லாம் புதிய புதிய கற்பனை யலங்காரங்களுடன் கூடிக் கற்றவருள்ளத் தைக் கொள்ள கொள்ளும் பான்மையன. அவர் பாடலின் சுவையில் ஈடுபடாத உள்ள முடையார் அவிழ்ச் சுவையன் றித் தமிழ்ச்சுவை யறியாதவரே யாவர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றிய நூல்கள்:—

இவ்வுடலங்கப் பெருமான்மீதும், சிவஞான பாலையதே
நீகர்மீதும் இயற்றியுள்ள பிரபந்தங்களும், சேரணசைவ
மாலை, நால்வர் நான்மணிமாலை, திருச்செந்திலந்தாதி, பழ

மலையந்தாதி, பிஷாடன நவமணிமால, பெரிய நாயகியம்மை வீருத்தம், பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை, நன்னெறி, திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக் கலம்பகம், திருவெங்கையுலா, வேதாந்தசூடாமணி, சித்தாந்த சிகாமணி, பிரபுலிங்கலீலை, திருக்கூவப்புராணம், சீகாளத்திப் புராணம் (கண்ணப்பச் சருக்கம், நக்கீரச்சருக்கம்) என்பனவும், தருக்கபரிபாஷை முதலியனவும் ஆம். சீகாளத்திப் புராணத்தின் முற்பகுதி கருணைப்பிரகாசராலும், பிற்பகுதி வேலையராலும் பாடப்பெற்றன.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பொம்மபுரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் ஒருநாள் தனிமையாகக் கடற்கரையெய்தி, அங்குள்ள நறுமணற்பரப்பிலே நன்னெறி வெண்பாநாற்பதையும் எழுதி விட்டுவந்து, அதனை ஏட்டிலெழுதி வரும்படி கருணைப்பிரகாசருக்குக் கட்டளையிட, அவரும் அங்குனமே எழுதிவந்தனரெனக் கூறுப. இந்நூலின் ஒவ்வொரு பாக்களும் மக்கட்கு இன்றியமையாத நீதிகளை அழகிய உவமைகளுடன் கூறுவனவாகும். உவமைகளெல்லாம் யாவராலும் அறியப்பட்டனவாகவும், உவமையங்களுடன் மிக்க பொருத்த முள்ளனவாகவும் அமைந்து, கற்போர்க்கு வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் விளைப்பனவாகும். மக்களின் உடலுறுப்புக்களாகிய கண்முதலியவற்றின் இயல்புகளை ஒன்பது பாக்களிலும், ஞாயிறு, திங்கள், கடல், காற்று முதலிய இயற்கைப் பொருள்களையும், நெல், வாழை, பசு முதலிய பயிற்சி மிக்க பொருள்களையும், வேறு பல பாக்களிலும் உவமையாக அமைத்திருப்பது இளைஞர்கட்குக் கல்வி பயில்வீப்பதில் இவ்வாசிரியர்க்குள்ள திறப்பாட்டை நன்கு விளக்காநிற்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

ந ன் னெ றி

கடவுள் வாழ்த்து

மின்னெறி சடாமுடி விநாயக னடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

க. என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர் - துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிகுழலாய் பூங்கை புகழுவோ
நாவிற் குதவு நயந்து.

உ. மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்
பேசுற்ற வின்சொல் பிறிதென்க—ஈசற்கு
நல்லோனெறிகிலையோ நன்னுதா லொண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு.

ய

தன்னெறி

- க. தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர்
தங்கட் குரியவராம் றுங்கொள்க—தங்கநெடுங்
குன்றினற் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால்
கன்றினற் கொள்ப கறந்து.
- ச. பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறும் - பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.
- ரு. நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கி னவர்பெருமை நொய்தாகும்—பூக்குழலாய்
நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற்
புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.
- சு. காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித்
தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே—ஓதுகலை
எண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய்
கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண்.[நோக்கருன்]
- ஊ. கடலே யனையம்யாங் கல்வியா லென்னும்
அடலே றனையசெருக் காழ்த்தி—விடலே
முனிச்சரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும்.
- அ. உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க—வெள்ளந்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு.

தன்னெறி

கக

- கக. 'மெலியோர் வலிய ஶீரவலரை யஞ்சார்,
வலியோர் தமைத்தா, மருவில்—பலியேல்
கடவு ளவிர்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து.
- யு. தங்குறைதீர் வுள்ளார்த ளர்ந்து பிறர்க்குறாடம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர்—திங்கள்
கறையிருளை நீக்கக் கருதா துலகில்
நிறையிருளை நீக்குமே னின்று.
- கக. பொய்ப்புலன்க ளைந்துநோய் புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் வினையாவாம்—துப்பிற்
சுழற்றுங்கொல் கற்றாணைச் சூறா வளிபோய்ச்
சுழற்றுஞ் சிறுபுன் றுருட்பு.
- கஉ. வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றுனே புதுமை—திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகூடத்து நில்லாது
வீதலோ நின்றல் வியப்பு.
- கங. பெருக்க மொடுசுருக்கம்பெற்றபொருட் கேற்ப
விருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர்—சரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர்.
- கச. தொலையாப் பெருஞ்செவ்வத் தோற்றத்தோமென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்தல்—இலையால்
இரைக்கும்வண் டுதுமல ரீர்ங்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளை வு.

க2

நன்னெறி

- கடு. இல்லாணுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற்
றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யும் —நல்லாய்
மொழியிலார்க் கேது முதுநா றெரியும்
விழியிலார்க் கேது விளக்கு.
- கஈ. தம்மையுந் தங்க டலைமையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர்—தம்மின்
இழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு
கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல்.
- கௌ. எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ—பைந்தொடி
நின்று பயனுதவி நில்லா வரம்பையின்கீழ்க்
கன்று முதவுங் கணி.
- கஅ. இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே—பொன்செய்
அதிர்வனாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல்.
- கக. நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
அல்லோர் வரவா னழுங்குவார்—வல்லோர்
திருந்துந் தளிர்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழற்கால் வா.
- உடு. பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் டென்ம
எரியி னிழுதாவ ரென்க—தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுமுமே கண்.

௨௧. எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும்
எழுத்தறிவார்க் காணி நிலையாம்-எழுத்தறிவார்
ஆயுந் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில்
வீயுஞ் சுரநீர் மிகை.

௨௨. ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்
மீக்கொ ஞயர்விழிவு வேண்டற்க—நீக்கு
பவரா ரரவின் பருமணிகண் டென்றுங்
கவரார் கடலின் கடு.

௨௩. பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்
திகழ்ச்சி தருநெஞ்சத் திட்பம்—நெகிழ்ச்சி
பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகால்
எறும்பூரக் கற்குழியு மே.

௨௪. உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கிழ்
கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே—வண்டுமலர்ச்
சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றோ
காக்கை விரும்புங் கனி.

௨௫. கல்லா வறியிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகண நண்ணாரே—வில்லார்
கணையிற் பொலியுந் கருங்கண்ணாய் நெய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள்.

௨௬. உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமைகடவார்—மடவரால்
கண்ணளவாய் நின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவாய் யிற்றோ விளம்பு.

கசு

நன்னெறி

உஎ. கைம்மாறுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா வியலுதவி தாஞ்செய்வர்—அம்மா
முனோக்கு மெயிறு முதிர்சுவைநா விற்கு
வினோக்கும் வலியனதா மென்று.

உஅ. முனிவினு நல்குவர் மூதறிஞ் ருள்ளக்
கனிவினு நல்கார் கயவர்—நனிவினாவில்
காயினு மாகுங் கதலிதா நெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை.

உசு. உடற்கு வருமிடர்நெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
அடுக்கு மொருகோடி யாக—நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சமோ
மண்ணிற் புலியைமதி மான்.

உஃ. கொள்ளுங் கொடுங்குற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்முன்
உள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே—வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்கு ணென்செய்வார் பேசு.

உக. பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரந் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார்—நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது.

உஉ. பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே—நன்னுதால்
காழொன் றுயர்தின் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயிற் றுன்.

நன்னெறி

கரு

௩௩. எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
 விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே—தள்ளாக்
 கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்
 கரைகாப் புளதோ கடல்.
௩௪. அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறார் தம்பாற்
 செறிபழியை யஞ்சார் சிறிதும்—பிறைநூதால்
 வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
 கண்ணஞ்சு மோவிருளைக் கண்டு.
௩௫. கற்ற வறிவினரைக் காழுறுவர் மேன்மக்கண்
 மற்றையர் தா மென்று மதியாரே—வெற்றிநெடும்
 வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டா புளிக்காடி
 பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.
௩௬. தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று
 மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோர்—எக்காலும்
 நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி
 புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.
௩௭. பெரியார்முற் றன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை
 தரியா துயர்வகன்று தாழும்—தெரியாய்கொல்
 பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விர்தமலை
 தன்னுயர்வு தீர்த்தன்று தாழ்ந்து.
௩௮. நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகும்
 அல்லார்செயுங்கேண்மை யாகாதே-நல்லாய்கேள்
 காய்முற்றிற் றின்றிங் கனியா மிளந்தளிர்நாள்
 போய்முற்றி னென்னுகிப் போம்.

கக

நன்னெறி

கக. கற்றறியார் செய்யுங் கடுக்புந் தாங்குடி
உற்றுழியுந் தீமைநிகழ் வுள்ளதே—பொற்றொடி
சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த
அன்றே மணமுடைய தாம்.

சய. பொன்னணியும் வேந்தர் புனையப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றொவ்வார்-மின்னுமணி
பூனும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் னொக்குமோ கான்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

ந ன் னெ ன் றி

மூலமும் உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

மின்னெறி சடாமுடி விராயக அடிதொழ
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே.

(பதவுரை) மின் எறி-மின்னல்போலும் ஒளியை
வீசுகின்ற, சடாமுடி-சடைமுடியையுடைய, விராயகன்
அடிதொழ-விராயகக் கடவுளின் திருவடிகளை வணங்
குதலால், நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வரும்-நன்
னெறி என்னும் நூலின் நாற்பது வெண்பாவும் வரும்.

ஏ ஈற்றைச.

(இதன்கருத்து) விராயகக் கடவுளை வணங்குதலால்
நன்னெறி என்னும் நூல் இடையூறின்றி இனிது முடியும்
என்பதாம்.

கஅ

நன்னெறி

க. என்று முகம னியம்பா தவர்கண்ணுஞ்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தீதற்றோர்—துன்றுசுவை
பூவிற் பொலிசுழலாய் பூங்கை புகழுவோ
நாவிற் குதவு நயந்து.

(பத.) பூவின் பொலிசுழலாய்-பூவினால் விளங்கு
கின்ற கூந்தலையுடையவளே, பூ கை-அழகிய கையா
னது, புகழுவோ-தன்னைப் புகழ்தல் கருதியோ, நாவி
ற்கு-நாவினுக்கு, துன்றுசுவை-மிக்க சுவையுள்ள உண
வினை, நயந்து உதவும்-விரும்பிக்கொடுக்கும் (புகழ
அன்று; அதுபோல) தீது அற்றோர்-குற்ற மற்றவரா
கிய பெரியோர், என்றும் முகமன் இயம்பாதவர் கண்
ணும்-யாதொருநாளிலும் (தமக்கு) உபசாரவார்த்தை
களைச் சொல்லாதவ ரிடத்திலும், சென்று பொருள்
கொடுப்பர் - தாமே சென்று (அவர்க்கு வேண்டும்)
பொருளைக் கொடுப்பார்.

பெரியோர் தமக்கு உபசாரஞ் சொல்லாதவரிடத்தும்
தாமே சென்று அவர்க்கு வேண்டும் பொருளை வழங்குவர்
எ - ம். க

உ. மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொல்லினி தேனையவர்
பேசற்ற வின்சொல் பிறிதென்க—ஈசற்கு
நல்லோ னெறிசிலையே நன்னுதா. லொண்கருப்பு
விலோன் மலரோ விருப்பு.

(பத.) நல் னுதால்-நல்லநெற்றியை உடையவளே,
மாசு அற்றநெஞ்சு உடையார் வன்சொல் இனிது -
குற்றமற்ற மனத்தையுடையவரது தடுஞ்சொல்லும்

இனியதாகும்; ஏனையவர் பேசுற்ற இன்சொல் பிறிது என்க - (குற்றம் பொருந்திய மனத்தையுடையவராகிய) பிறர் சொல்லிய இன்சொல்லும் கொடியதாகும் என்று அறிவாயாக; ஈசற்கு-சிவபெருமானுக்கு, நல்லோன் எறிசிலையோ - நற்குண முடையவராகிய சாக்கியநாயனார் (அன்போடு) எறிந்த கல்லோ, ஒள்கருப்பு வில்லோன் மலரோ - ஒள்ளிய கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன் (அன்பின்றி) எறிந்த பூவோ, விருப்பு - விருப்பாயிற்று.

மன நன்மையுடையோருடைய கடுஞ்சொல்லும் இன்பம் விளைக்கும்; மனநன்மையில்லாதவருடைய இன்சொல்லும் துன்பம் விளைக்கும் எ-ம். சிவபெருமான் சாக்கியர்க்கு அருள்செய்தார், மன்மதனை எரித்தார். உ

௩. தங்கட் குதவிலர்கைத் தாமொன்று கொள்ளினவர் தங்கட் குரியவராத் துங்கொள்க—தங்கநெடுங் குன்றினாற் செய்தனைய கொங்கையா யாவின்பால் கன்றினாற் கொள்ப கறந்து.

(பத.) நெடும் தங்கக் குன்றினால் செய்து அனைய கொங்கையாய்-நெடிய பொன்மலையினாலே செய்தாற் போன்ற தனங்களை யுடையவளே, ஆவின்பால் கன்றினால் கறந்து கொள்ப-(தங்களுக்குக் கொடாத) பசுவினுடைய பாலை (அப்பசுவுக்குரிய) கன்றைக்கொண்டு கறந்துகொள்வார்கள், (அதுபோல) தங்கட்கு உதவிலர்கை-தங்களுக்கு உதவாதவர்களுடைய கையினின்றும், தாம் ஒன்று கொள்ளின்-தாங்கள் ஒரு பொருளைக் கொள்ளவேண்டினால், அவர் தங்கட்கு

உயி

தன்னெறி

உரியவரால் தாம் கொள்க-அவர்களுக்கு உரியவராலே (அப்பொருளைத்) தாங்கள் கொள்ளக்கடவர்கள்.

தமக்கு உதவாதவரிடத்தில் ஒரு பொருள் பெறவேண்டின், அதனை அவருக்கு உரியவரைக்கொண்டு பெறல்வேண்டும் எ - ம்.

ச. பிறாக்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேறும்—பிறர்க்குதவி செய்யாக் கருங்கடனீர் சென்று புயன்முகந்து பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு.

(பத.) பிறர்க்கு உதவி செய்யா - பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்யாத, கருங்கடல்நீர்-கரிய கடலின் நீரை, புயல்சென்று முகந்து-மேகமானது போய் மொண்டு வந்து, பிறர்க்குப் பெய்யாக்கொடுக்கும் - பிறருக்குப் பெய்துகொடுக்கும்; (அதுபோல) பிறர்க்கு உதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம்-பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்வாதவருடைய பெரிய செல்வமானது, வேறு - பிறிதேயாயினும், பிறர்க்கு உதவி ஆக்குபவர் பேறு ஆம் - பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்வருடைய செல்வமாகும்.

உலோபிகளின் பொருள் அதனை யெடுத்து ஈவோரின் பொருளாகவே கொள்ளப்படும் எ - ம்.

ரு. நீக்க மறுமிருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும் நோக்கி னவர்பெருமைநொய்தாகும்-பூக்குழலாய் நெல்லி னுமிசிறிது நீங்கிப் பழமைபோற் புல்லினுந் திண்மைநிலை போம்.

முலமும் உரையும்

உக

(பத.) பூக் குழலாய் - பூக்களை முடித்த கூந்தலை யுடையவளே, நெல்லின் உமி சிறிது நீங்கி - நெல்லி னின்றும் உமியானது சிறிது நீங்கி, பழமைபோல் புல் லினும் - முன்போலவே கூடினாலும், திண்மை நிலை போம் - (முளைத்தற்கேற்ற) வலிமையின் நிலைபோய் னிடும்; (அதுபோல) நீக்கம் அறும் இருவர் நீங்கிப் புணர்ந்தாலும் - பிரிவு இல்லாத நண்பர் இருவர் பிரிந்து (முன்போலவே) கூடினாலும், நோக்கின் அவர்பெருமை நொய்து ஆகும் - பார்க்குமிடத்து அவருடைய பெருமை அற்பமாகும்.

இடையே பகைமையாற் பிரிந்து கூடும் நட்பு முன் போல் உறுதியுடையதாகாது எ-ம். டு

கா. காதன் மனையாளுங் காதலனு மாறின்றித் தீதி லொருகருமஞ் செய்பவே—ஒதுகலை எண்ணிரண்டு மொன்றுமதி யென்முகத்தாய் கண்ணிரண்டு மொன்றையே காண். [நோக்கரூன்

(பத.) ஒது-புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற, எண் ணிரண்டு கலையும் ஒன்றும் - பதினாறு கலைகளும் பொருந்திய, மதி என் முகத்தாய் - சந்திரன் என்று சொல்லப்படும் முகத்தை யுடையவளே, கண் இரண் டும்-இரண்டு கண்களும், நோக்கல் - பார்த்தல், ஒன் றையே-ஒரு பொருளையேயாம்; (அதுபோல) காதல் மனையாளும் காதலனும்-அன்பையுடைய மனைவியும் கணவனும், மாறு இன்றித் தீதுஇல் ஒரு கருமமே செய்ப - (தம்முள்ளே) மாறுபாடில்லாமல் (ஒத்துக்) குற்றமில்லாத ஒரு கருமத்தையே செய்வர்.

தான் அசை. காண் முன்னிலையசை.

கணவனும் மனைவியும் ஒத்துச்செய்யும் அறமே நிறைவேறும் எ-ம்.

எ. கடலே மனையம்பாங் கல்லியா லென்னும்
அடலே மனையசெருக் காழ்த்தி—விடலே
முனிக்கரசு கையான் முகந்து முழங்கும்
பனிக்கடலு முண்ணப் படும்.

(பத.) முழங்கும் பனிக்கடலும் - ஒலிக்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலும், முனிக்கு அரசு கையால் - முனிவர்களுக்குத் தலைவராகிய அகத்திய முனிவர்கையால், முகந்து உண்ணப்படும் - மொண்டு பருகப்படும்; (ஆதலால்) யாம் - நாம், கல்லியால் கடல் அனையம் - கல்லிப் பெருமையால் கடலை நிகர்ப் போம், என்னும் - என்று கொள்கின்ற, அடல் ஏறு அனைய செருக்கு - வலிமை பொருந்திய ஆண் சிங்கத்தினது செருக்கைப்போலும் செருக்கிலே, ஆழ்த்தி விடல்-(உங்களை) அமிழ்த்திவிடாதிருங்கள்.

ஏ இ-ண்டும் அசை.

எத்துணைப் பெருங்கல்வியுடையவரும், செருக்கடை உராயின் வல்லஉரோருவராலே தப்பாது வெல்லப்படுவர் எ-ம்.

அ. உள்ளங் கவர்ந்தெழுந் தோங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளுங் குணமே குணமென்க—வெள்ளர்
தடுத்த லரிதோ தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்த லரிதோ விளம்பு.

மூலமும் உரையும்

உரு

(பத.) உள்ளம் கவர்ந்து எழுந்து ஓங்கு சினம்-
மனத்தைத் தன்வயத்த தாக்கிக்கொண்டு எழுந்து
வளர்கின்ற கோபத்தை, காத்துக்கொள்ளும் குணமே
குணம் என்க - அடக்கிக்கொள்கின்ற குணமே (அரு
மையாகிய) குணம் என்று அறியக்கடவாய்; வெள்ளம்
தடுத்தல் அரிதோ-(பெருகிவருகின்ற) வெள்ளத்தைக்
(கரைகட்டித்) தடுத்தல் அரியதோ, தடம் கரை பேர்
த்து விடுத்தல் அரிதோ - (முன் கட்டப்பட்டிருந்த)
பெரிய கரையை உடைத்து (அத்துள் அடங்கியிருந்த
வெள்ளத்தைப் புறத்திலே செல்ல) விடுத்தல் அரிய
தோ, விளம்பு - நீ சொல்வாயாக. தான் அசை.

சினங்கொள்ளுதல் எனிது, சினத்தை அடக்குதல் அரிது
ஆதலின், அரியதைச் செய்தலே பெருமை எ-ம். அ

கூ. மெலியோர் வலிய விரவலரை யஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தா மருவில்—பலியேல்
கடவு ளவிரச்சடைமேற் கட்செவியஞ் சாதே
படர்சிறையப் புள்ளரசைப் பார்த்து.

(பத) பலி ஏல் - (அன்பருடைய) பூசையை ஏற்
றுக்கொள்ளும், கடவுள் - சிவபெருமானது, அவிர்
சடைமேல் கட்செவி - விளங்குகின்ற சடையின்மேல்
அணியப்பட்டிருக்கின்ற பாம்பானது, படர்சிறை -
விநிந்த சிறகினையுடைய, அப் புள் அரசைப் பார்த்து -
அந்தப் பறவைகட்கு அரசாகிய கருடனைப் பார்த்து,
அஞ்சாது - பயப்படாது; (அவ்வாறே) மெலியோர்-
வலிமையில்லாதவர், வலிய விரவலரை - வலிமை

உச

தன்னெறி

புடைய பகைவருக்கு, தாம் வலியோர் தமை மருவில்
அஞ்சார் - தாம் (அவரினும்) வலியோரைச் சேர்ந்
தால் பயப்படார். ஏ அசை.

பகைவர் வலியவராயலித்து, அவரினும் வலியவரைச்
சேர்ந்தாற் பயமில்லை எ-ம்.

ம. தங்குறைதீர் வுள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்குறையம்
வெங்குறைதீர்க் கிற்பார் விழுமியோர்—திங்கள்
கறையினுளை நீக்கக் கருதா துலகில்
கிறையினுளை நீக்குமே னின்று.

(ப.த.) திங்கள் - சந்திரனாவன், கறை இருளை
நீக்கக் கருதாது - தனது களங்கமாகிய இருளை நீக்
குதற்கு விளையாமல், மேல் நின்று உலகின் நிறை
இருளை நீக்கும்-ஆகாயத்திலே நின்று உலகத்து நிறை
ந்த இருளை நீக்குவான்; (அதுபோல) விழுமியோர் -
மேலோர், தங்குறை தீர்வு உள்ளார் - தமது குறை
நீக்குதலை விளையாடிக். தளர்ந்து - மனம் இளகி,
பிறர்க்கு உறம் பிறருக்கு உண்டாகிய, வெம் குறை -
வெவ்வித குறையை, தீர்க்கிற்பார் - நீக்குவார்.

மேலோர் தங்குறையை நீக்காது பிறர் குறையை நீக்கு
வர் எ-ம்.

கக. பொய்ப்புலன்ச லீர்தநோய்புல்லியர்பா லன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாம்—தப்பிற்
கழற்றிக்கொல் கற்றாணைச் சூறு வளிபோய்ச்
கழற்றஞ் சிதடன் அரும்பு.

மூலமும் உரையும்

உரு

(பத.) சூறாவளிபோய்-சுழற்காற்றானதுசென்று, சிறு புல் துரும்பு - சிறிய நொய்தாகிய துரும்பை, சுழற்றும் - (எடுத்துச்) சுழற்றும்; துப்பின் - (அது தன்) வலிமையால், கல்துணைச் சுழற்றும் கொல் - கல்லுக் கம்பத்தைச் சுழற்றுமோ (சுழற்றமாட்டாது; அதுபோல) பொய்ப் புலன்கள் ஐந்தும் - பொய்யாகிய ஐந்துபுலன்களும், புல்லியார் பால் அன்றி-புல்லறிவாளரிடத்தல்லாமல், மெய்ப்புலவர் தம்பால் - மெய்யறிவுடையவரிடத்தே, நோய் விளையா - துன்பத்தைச் செய்யமாட்டா. ஏ ஆம் அசை.

ஐம்புலன்களினால் மூடரேயன்றி மெய்யறிவுடையவர் துன்பமடையார் ஏ-ம். புலன்கள் ஐந்தாவன; ஓசை, ஊறு, உருவம், சுவை, நாற்றம் என்பன. கே

கஉ. வருந்து முயிரொன்பான் வாயி லுடம்பிற்
பொருந்துத றுனே புதுமை—திருந்திழாய்
சீதநீர் பொள்ளற் சிறுகுடத்து நில்லாது
வீதலோ நின்றல் வியப்பு.

(பத.) திருந்து இழாய்-திருந்திய ஆபரணத்தை யுடையவளே, சீதநீர் - குளிர்ச்சியாகிய நீரானது, பொள்ளல் சிறு குடத்து நில்லாது வீதலோ - இவ்வினையுடைய சிறிய குடத்திலே நில்லாது ஒழுகிப் போதலோ (ஆச்சரியம்), நின்றல் வியப்பு - நின்றலே ஆச்சரியமாகும்; (அதுபோல) வருந்தும் உயிர்-வருந்துகின்ற உயிரானது, ஒன்பான் வாயில் உடம்பில் பொருந்துதலே புதுமை - ஒன்பது துவாரங்களை

உக

நன்னெறி.

புடைய உடம்பிலே தங்குதலே ஆச்சரியம் (நீங்குதல் ஆச்சரிய மன்று). தான் அசை.

ஒன்பது துவாங்களையுடைய உடம்பிலே உயிர் நின்ற லுக்கன்றி நீங்குதலுக்கு ஆச்சரியமடைதல் பேதைமை எ-ம்.

கக. பெருக்க மொடுசுருக்கம்பெற்றபொருட் கேற்ப்
வீருப்ப மொடுகொடுப்பர் மேலோர்—சுரக்கு
மலையளவு நின்றமுலை மாதே மதியின்
கலையளவு நின்ற கதிர்.

(பத.) மலை அளவு நின்ற சுரக்கும் முலை மாதே-
மலையளவாக நின்ற (பால்) சுரக்கின்ற தனங்களை
புடைய பெண்ணே, மதியின் கதிர் கலை அளவு நின்ற-
சந்தி: லுடைய கிரணங்கள் வளர்தலையும் தேய்தலையும்
பொருந்திய கலைகளினளவாக நின்றன; (அதுபோல)
மேலோர் - பெரியோர், பெருக்கமொடு சுருக்கம்
பெற்ற பொருட்கு ஏற்ப-வளர்தலையும் குறைதலையும்
பொருந்திய செல்வத்திற்கு இசைய, வீருப்பமொடு
கொடுப்பர் - அன்போடு கொடுப்பர்.

பெரியோர் தாம் பெற்ற செல்வத்திற்கேற்ப மிகுதியாக
ஆம் குறைவாகவுங் கொடுப்பர்; ஒன்றும் கொடாதினார் எ-ம்.

கச. தொலையாப் பெருஞ்செல்வத் தோற்றத்தோ மென்று
தலையா யவர்செருக்குச் சார்தல்—இலையால்
இரைக்கும்வண் டுதுமல ரீர்க்கோதாய் மேரு
வரைக்கும்வந் தன்று வளைவு.

(பத.) இரைக்கும் வண்டு ஊதும் - ஒலிக்கின்ற
வண்டுகள் ஊதுகின்ற, மலர் ஈர்க்கோதாய்-பூக்களா

மூலமும் உரையும்

௨௭

லாகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலையை யுடையவளே, மேருவரைக்கும் வளைவு வந்தன்று-(எக்காலத்தினும் அசைவற்றிருந்த) மகாமேரு மலைக்கும் (ஒரு காலத்தில்) வளைவுவந்தது; (ஆதலால்) தலையாயவர் - முதன்மையான அறிவுடையவர்கள், தொலைபா - அழியாத, பெருஞ்செல்வம் - பெரிய செல்வத்திலே, தேற்றத்தோம் என்று - பிறந்திருக்கின்றோம் என்று, செருக்குச்சார்தல் இலை-செருக்கடைதல் இல்லை. ஆல் அசை.

எத்துணைப் பெருஞ் செல்வத்துக்கும் அழிவு வருமென்றறிந்து அடங்குவோரே அறிவுடையோர் எ-ம். கச

கதி. இல்லாநுக் கன்பிங் கிடம்பொரு ளேவன்மற் றெல்லா மிருந்துமவற் கென்செய்யும் — நல்லாய் மொழியிலார்க் கேது முதுநா றெரியும் விழியிலார்க் கேது விளக்கு.

(பத.) நல்லாய் - நற்குணமுடையவளே, மொழி இலார்க்கு முது நூல் ஏது - பேச்சில்லாதவராகிய ஊமைகளுக்குப் பழமையாகிய நூல் யாது பயனைச் செய்யும்; தெரியும் விழி இலார்க்கு விளக்கு ஏது - பார்க்கின்ற கண்ணில்லாதவராகியகுருடருக்குத் தீபம் யாது பயனைச் செய்யும்; (அதுபோல) இங்கு அன்பு இல்லாநுக்கு - இவ்வுலகத்தில் அன்பில்லாதவனுக்கு, இடம் பொருள் ஏவல் எல்லாம் இருந்தும் - இடமும் பொருளும் ஏவலுமாகிய இவை யெல்லாம் இருந்தும், அவற்கு என் செய்யும் - அவனுக்கு யாது பயனைச் செய்யும் (ஒரு பயனுஞ் செய்யா). மற்ற அசை.

௨௮

தன்னெறி

அன்பில்லாதவன், இடம் பொருளேவல்ல ஞாயைவ னுயிலும், அவைகொண்டு அறமும் புசமுஞ் செய்துகொள்ள னாட்டான் எ-ம்.

கக. தம்மையுந் தங்க டலைமையும் பார்த்துயர்ந்தோர் தம்மை மதியார் தமைபடைந்தோர்—தம்மின் இழியினுஞ் செல்வ ரிடர்தீர்ப்ப ரல்கு கழியினுஞ்செல் லாதோ கடல்.

(பத.) கடல்-(பெரிய) கடலானது, அல்குகழியி னும் - (தன்னை அடுத்த) சிறிய உப்பங் கழியினும், செல்லாதோ - போய்ப்பரயாதோ ; (போய்ப் பாயும்; அதபோல) உயர்ந்தோர்-(அறிவொழுக்கங்களினால்) உயர்ந்தவர்கள், தமை அடைந்தோர் தம்மின் இழியி னும் - தங்களைச் சார்ந்தவர்கள் தங்களைப் பார்த்தினும் தாழ்ந்தவர்களாயினும், தம்மையும் தங்கள் தலைமை யும் பார்த்துத் தம்மை மதியார் - தங்களையும் தங்க ஞாயை தலைமையையும் பார்த்துத் தங்களை மதியாத வர்களாகி, செல்வர் இடர் தீர்ப்பர் - (அவர்கள் இருக் கும் இடத்துக்குப்) போய் (அவர்களுடைய) துன்பத் தை நீக்குவார்கள்.

மேலோர் தம்மைச் சார்ந்தவர்தம்மிற் குழ்த்தவராயினும் செருக்கின்றி அவரிடத் தேடிச்சென்று பாதுகாப்பர் எ-ம், (1)

கக. எந்தைநல் கூர்ந்தா னிரப்பார்க்கீந் தென்றவன் மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ—பைந்தொட னன்று பயனுதவி தில்லா வரம்பையின்கீழ்க் கன்று முதவுந் கனி.

மூலமும் உரையும்

உக

(பத.) பைந்தொட - பசும்பொன்னுலாகிய வளையல்களை யுடையவளே, எந்தை இரப்பார்க்கு ஈந்து நல்குந்தான் என்று - எங்கள் பிதா இரப்பவருக்குக் கொடுத்து வறியனானே என்று, அவன் மைந்தர் தம் ஈகை மறுப்பரோ-அவனுடைய புதல்வர் தமது ஈகையைக் கைவிடுவரோ, (விடார்; எதுபோல் எனின்) நின்று பயன் உதவி நில்லா-(முன்னே அழிவில்லாமல்) நின்றுகொண்டு (பழமாகிய) பயனைக்கொடுத்து (அதனாலே) அழிவை யடைந்த, அரம்பையின் - வாழை மரத்தினது, கீழ்க்கன்றும் - கீழ் நிற்கின்ற கன்றும், கனி உதவும் - பழத்தைக் கொடுக்கும் (அதுபோல).

தந்தை இரப்பவர்க்கு ஈந்து வறியனானேன்று அவன் மக்கள் ஈகையைக் கைவிடார் ஏ-ம். கஎ

கஅ. இன்சொலா லன்றி யிருநீர் வியனுலகம்
வன்சொலா லென்று மகிழாதே—பொன்செய்
அதிர்வளையாய் பொங்கா தழற்கதிராற் றண்ணென்
கதிர்வரவாற் பொங்குங் கடல்.

(பத.) பொன் செய் அதிர் வளையாய்-பொன்னுலே செப்பப்பட்ட ஒவிக்கின்ற வளையல்களையுடையவளே, கடல் தண் என் கதிர்வரலால் பொங்கும் - கடலானது குளிர்ச்சி பொருந்திய கிரணங்களையுடைய சந்திரன் வருகையினாலே பொங்கும்; (அதுவன்றி) அழற்கதிரால் பொங்காது - வெம்மை பொருந்திய கிரணங்களையுடைய சூரியன் வருகையினாலே பொங்காது; (அதுபோல்) இருநீர் வியன் உலகம் - பெரிய

கூய்

நன்னெறி

கடல் சூழ்ந்த பார்த உலகத்திலுள்ளவர், இன்
சொல்லில் அன்றி வன்சொல்லால் என்றும் மகிழாது -
இன்சொல்லினால்லாமற் கடுஞ் சொல்லினால் எந்
நாளும் மகிழ்ச்சி யடைபார். ஏ அசை.

இன்சொல்லினன்றி வன்சொல்லினால் ஒருவரும்
மகிழ்ச்சியடையார் எ - ம்.

கூய்

கக. நல்லோர் வரவா னகைமுகங்கொண் டின்புறீஇ
அல்லோர் வரவா னமுங்குவார்—வல்லோர்
திருந்துத் தனிக்காட்டித் தென்றல்வரத் தேமா
வருந்துஞ் சுழற்கால் வா.

(பத.) தேமா-தேமாமரமானது, தென்றல்வரத்
தனிக் காட்டித் திருந்தும்-தென்றற்காற்று வரத்தனி
ரைக் காட்டிச் சிறப்புற்றிருக்கும்; சுழற்கால்வா வருந்
தும் - சுழற்காற்று வர வருந்தும்; (அதுபோல) வல்
லோர் - (கவியறியில்) வல்லவர், நல்லோர் வரவான்
முகங்கை கொண்டு இன்பு உறீஇ - நல்லவருடைய
வருகையினாலே முகமலர்ச்சி கொண்டு இன்பத்தை
அடைந்து, அல்லோர் வரவான் அமுங்குவார்-தீயவ
ருடைய வருகையினாலே துன்பத்தை அடைவார்.

கவியறிவுடையவருக்கு, நல்லோர் வரவினாலே இன்ப
மும், தீயோர் வரவினாலே துன்பமும் விளையும் எ-ம். கக.

உய. பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண் இன்னம்
எரியி னிழுதாவ ரென்க—தெரியிழாய்
மண்டு பீணிபால் வருந்து பிறவுறுப்பைக
கண்டு கலுமுமே கண்.

மூலமும் உரையும்

ந.க

(பத.) தெரி இழாய் - ஆராய்ந்த ஆபரணத்தை யுடையவனே, கண்-கண்கள், மண்டுபிணியால்வருந்து பிற உறுப்பைக்கண்டு-நெருங்கிய நோயினால் வருந்துகின்ற மற்றைய உறுப்புக்களைப் பார்த்து, கலுழும் - அழும்; (அதுபோல) பெரியவர்-(அறிவொழுக்கங் களிற்) பெரியவர், சிறர்கோய் கண்டு-பிறருக்குவந்த கோயைக் கண்டு, தம் நோய் போல் உள்ளம் எரியின் இழுது ஆவர் என்க - தமக்கு வந்த நோய்போல நினைத்து மனம்நெருப்பிலேபட்ட நெய்போல உருகு வார் என்று அறியக்கடவாய். ஆம் அசை.

பிறருக்கு வருந்துன்பத்தைக் கண்டபோது இரங்குதல் பெரியோருக்கு இயல்பாகும் எ - ம். உய்

உக. எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்க மனைத்தும் எழுத்தறிவார்க் காணி னிலையாம்-எழுத்தறிவார் ஆயுள் கடவு ளவிர்சடைமுன் கண்டளவில் வீயுஞ் சுரநீர் மிகை.

(பத.) சுரநீர்மிகை-ஆகாய கங்கையின் பெருக்கமானது, எழுத்து அறிவார் ஆயுள் கடவுள் - எழுத்துக்களினியல்பை அறியும் பெரியோரால் ஆராயப்படும் சிவபெருமானது, அவிர்சடை முன்கண்ட அளவில்-விளங்குகின்ற சடையை எதிரேகண்ட அளவில், வீயும் - அடங்கிவிடும்; (அதுபோல) எழுத்து அறியார் கல்விப்பெருத்தம் அனைத்தும் - இலக்கண அலை அறியாதவருடைய மற்றைக் கல்வியினது பெருக்க முழுதும், எழுத்து அறிவார்க் காணின்

இலை - இலக்கண நூலை அறிந்தவரைக் கண்டால் இல்லாமற்போகும். ஆம் அசை.

இலக்கண நூலுணர்ச்சியில்லாதவருடைய கல்வி இலக்கண நூலுணர்ச்சியுடையாரெதிரே பயன்படாது எ-ம். ௨௧

௨௨. ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான்

மீக்கொ ஞபர்விழிவு வேண்டற்க—நீக்கு

பவரா ரரவின் பருமணிகண் டென்றுங்

கவரார் கடலின் கடு.

(பத.) அரவின் பரு மணிகண்டு நீக்குபவர் ஆர்-
(நஞ்சையுடைய) பாம்பினிடத்து உண்டாகிய பருத்த மாணிக்கத்தைக்கண்டு நீக்குவோர் யாவர்; (ஒருவரு மில்லை) கடலின் கடு என்றும் கவரார் - பாற்கடலி னிடத்து உண்டாகிய நஞ்சை ஒருநாளும் கொள்வாரு மில்லை; (ஆதலால்) மீக்கொள் உயர்வு இழிவு-மேலா கக் கொள்கின்ற உயர்வையும் (கீழாகக் கொள்ளின்ற) இழிவையும், ஆக்கும் அறிவான் அலது பிறப்பினான் வேண்டற்க-(நற்ருணங்களை) உண்டாக்குகின்ற கல்வி யறிவினாலல்லாமல் சாதிபினாலே விரும்பாதிருக்கக் கடவீர்.

எக்குலத்தினராயினும் அறிவுடையோரை உயர்ந்தவராகவும் அறிவில்லாதோரை இழிந்தவராகவும் கொள்ளல்வேண் டும் எ - ம். ௨௨

௨௩. பகர்ச்சி மடவார் பயிலநோன் பாற்றல்

திகழ்ச்சி தருஞ்சத் திட்பம்—நெகிழ்ச்சி

பெறும்பூரிக் கின்றமுலைப் பேதாய் பலகால்

ஏறும்பூரக் கற்குழியு மே.

முலமும் உரையும்

௩௩

(பத.) பூரிக்கின்ற முலைப் பேதாய்-விம்முசின்ற தனங்களையுடைய பெண்ணே, பலகால் ஏறும்பு ஊரக் கல் குழியும் - பலதரம் சிற்றெறும்புகள் ஊர்ந்து கொண்டு வந்தாலும் கருங்கல்லும் குழிந்துபோகும்; (அதுபோல) மடவார் பகர்ச்சி பயில - பெண்களிடத்தில் வாய்ப் பேச்சோடு பழகிக் கொண்டுவந்தாலும், நோன்பு ஆற்றல் திகழ்ச்சி தரும் நெஞ்சத்திட்பம் நெகிழ்ச்சி பெறும்-தவத்தைச் செய்தலில் விளங்குகின்ற (ஒருவனுடைய) மனத்தின் உறுதியானது (நாளுக்குநாள்) தளர்ந்து போகும். ஏ அசை.

மாதர்களிடம் பேசிப் பழகுதலால் தவஞ்செய்தற்குரிய மனவுறுதியும் கெட்டுவிடும் எ-ம். உக

உச. உண்டு குணமிங் கொருவர்க் கெனினுங்கிழ் கொண்டு புகல்வதவர் குற்றமே—வண்டுமலர்ச் சேக்கை விரும்புஞ் செழும்பொழில்வாய் வேம்பன்றோ காக்கை விரும்புங் கனி.

(பத.) செழும் பொழில்வாய் - செழுமையாகிய சோலையினிடத்தே, மலர்ச் சேக்கை வண்டு விரும்பும் - பூவாகிய மெத்தையை வண்டுகள் விரும்பும், வேம்பு அன்றோ காக்கை விரும்பும்-கனி-வேப்பம்பழ மன்றோ காக்கைகள் விரும்பும் பழம்; (அதுபோல) இங்கு ஒருவர்க்குக் குணம் உண்டு எனினும்-இவ்வுலகத்திலே ஒருவருக்கு நற்குணம் உள்ளதாயினும், கீழ் கொண்டு புகல்வது அவர் குற்றமே-கீழோர் எடுத்துப் பேசுவது அவருடைய குற்றமேயாகும்.

ஒருவனிடத்துள்ள நற்குணத்தையே மேலோர் எடுத்துப்
பேசுவர், திருகுணத்தையே கீழோர் எடுத்துப்பேசுவர் எ-ம்.

உரு. கல்லா வறியிற் கயவர்பாற் கற்றுணர்ந்த
கல்லார் தமதுகன நண்ணுரே—வில்லார்
கணையிற் பொலிபுங் கருங்கண்ணாய் நொய்தாம்,
புணையிற் புகுமொண் பொருள்.

(பத.) வில் ஆர் கணையின் பொலிபும் கருங் கண்
னாய் - வில்லோடு கூடிய அம்பைப்போலப் (புருவத்
தோடு கூடி) விளங்குகின்ற கருமையாகிய கண்களை
புடைமயவனே. புணையில் புகும் ஒன் பொருள் நொய்து
ஆம் - (கனமில்லாத) தெப்பத்திலே சேர்ந்த கன
முடைய பொருள் இலகுவாம்: (அதுபோல) கல்லா
அறியின் கயவர்பால் - கல்லாத அறிவையுடைய மூட
ரிடத்திலே (சேர்ந்தால்,) கற்று உணர்ந்த நல்லார்
தமது கனம் நண்ணர் - கற்றறிந்த நல்லோர் தமது
பெருமையை இழப்பர்.

கற்றறிந்தவர் மூடரிடத்தே சென்றால் தமது பெருமை
இழப்பர் எ-ம். உரு.

உசு. உடலின் சிறுமைகண் டொண்புலவர் கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார்—மடவரால்
கண்ணளவாய் தின்றதோ காணுங் கதிரொளிதான்
விண்ணளவாய் யிற்றோ விளம்பு.

(பத.) மடவரால் - இளமை பொருந்திய பெண்
னே, ஒன் புலவர் உடலின் சிறுமை கண்டு - ஒள்ளிய

புலவருடைய சரீரத்தின் சிறுமையைக் கண்டு, கல்விக்
கடலின் பெருமை கடவார் - (அவரது) கல்வியாகிய
கடலின் பெருமையை (ஒருவரும்) கடக்கமாட்டார்;
அதிர்காணும் ஒளி - சூரியனுடைய ஒளியோடு கூடிக்
காண்கின்ற கருமணியொளியானது, கண் அளவு ஆய்
நின்றதோ - (தனக்கிடமாகிய சிறிய) கண்ணினள
வாக அடங்கி நின்றதோ, விண் அளவு ஆய்ந்நோ
விளம்பு - (தான் காண்கின்ற பெரிய) ஆகாயத்தினள
வாக வியாபித்து நின்றதோ நீ சொல்வாயாக. தான்
அசை.

உருவத்தாற் சிறியவரும் அறிவினாற் பெரியவராயிருப்
பர் எ-ம். உச.

உள. கைம்மாறுகவாமற் கற்றறிந்தோர் மெய்வருந்தித்
தம்மா வியலுதவி தாஞ்செய்வர்—அம்மா
முளைக்கு மெயிறு முதிர்கவைநா விற்கு
விளைக்கும் வலியனதா மென்று.

(பத) முளைக்கும் எயிறு-முளைக்கின்ற பற்களா
னவை, நாவிற்கு-(தமக்கு ஒருபகாரமுஞ் செய்தற்கு
இயலாத) நாக்குக்கு, வலியன தாம் மென்று முதிர்
சுவை விளைக்கும் - கடினமாகிய தின்பண்டங்களைத்
தாமே மென்று கொடுத்து நிறைந்த சுவையை உண்
டாக்கும்; (அதுபோல) கற்று அறிந்தோர் - கற்றறிந்
தவர், கைம்மாறு உகவாமல் - பிரதி யுபகாரத்தை
விரும்பாமல், மெய்வருந்தித் தம்மாஸ் இயல் உதவி
தாம் செய்வர் - சரீரம் வருந்தித் தம்மாஸ் இயன்ற

உதக

தன்னெறி

உதவினைத் தாமே செய்வர். அம்மா ஸ்யப்பிடைச் சொல்.

அறிவுடையவர் கைம்மாறு வேண்டாமலே பிறருக்குத் தம்மால் இயன்ற உதவினைச் செய்வர் எ-ம். உள

உஅ. முனியினு நல்குவர் முதறிநு ருள்ளக்
கனியினு நல்கார் கயவர்—நனியினாவில்
காயினு மாருங் கதலிதா னெட்டிபழுத்
தாயினு மாமோ வறை.

(பத.) முதறிநுர் முனியினும் நல்குவர் - பேரறி
வடையவர் கோபமுள்ளகாலத்திலும் கொடுப்பர்; கய
வர் உள்ளக் கனியினும் நல்கார் - மூடர் மனமகிழ்ச்சி
உள்ள காலத்திலும் கொடார்; கதலி நனி விளைவு இல்
காயினும் ஆகும் - வாழையானது மிக முற்றுதலில்
லாத காயினாலும் பயன் படும்; எட்டி பழுத்து ஆயி
னும் ஆமோ அறை-எட்டியானது பழுத்தாலும் பயன்
படுமோ நீ சொல்வாயாக. தான் அசை.

அறிவுடையவர்கோபத்தினுங் கொடுப்பர், மூடர்மகிழ்ச்
சியினுங் கொடார் எ-ம். உஅ

உக. உடற்கு வருமிடர்கெஞ் சோங்குபரத் துற்றோர்
அடுக்கு மொருகோடி யாக—நடுக்கமுறார்
பண்ணிற் புகலும் பனிமொழியா யஞ்சமோ
மண்ணிற் புலியைமதி டான்.

(பத.) பண்ணின் புகலும் பனிமொழியாய்-பண்
னைப்போலப் பேசுகின்ற குனிர்ச்சி பொருந்திய சொல்

மூலமும் உரையும்

ந.வ.

கையுடையவளே, மதிமான் - சந்திரனிடத்திலிருக்கிற
மானாது, மண்ணில் புலியை அஞ்சுமோ - பூமியில்
இருக்கிற புலிகளுக்குப் பயப்படுமோ (பயப்படாது;
ஆதுபோல) நெஞ்சு ஒங்கு பரத்து உற்றோர் - (தம்
முடைய) மனம் உயர்ந்த பரம்பொருளினிடத்தே
ஆமுந்தப்பெற்ற ஞானிகள், உடற்குவரும் இடர் அடுக்
கும் ஒருகோடி ஆக-(தம்முடைய) உடம்புக்கு வருந்
துண்பங்கள் அடுக்கிச் சொல்லப்படும் ஒரு கோடியள
வினவாக இருந்தாலும், நடுக்கம் உறார் - அச்சமடை
யார்.

கடவுளிடத்து மனமழுந்தப்பெற்றவர் எத்துணைப்
பெருந் துண்பங்களுக்கும் அஞ்சார் ஏ-ம். உக

க.யி.கொள்ளுங் கொடுங்கூற்றங் கொல்வான் குறுகுதன்முன்
உள்ளங் கனிந்தறஞ்செய் துய்கவே—வெள்ளம்
வருவதற்கு முன்ன ரணைகோலி வையார்
பெருகுதற்கு ணென்செய்வார் பேசு.

(பத.) கொள்ளும் கொடும் கூற்றம் கொல்வான்
குறுகுதல் முன் - (உயிரைக்) கொண்டு செல்கின்ற
கொடுமையாகிய யமனாவன்கொல்லும்படி அனுகுவ
தற்கு முன்னே, உள்ளம் கனிந்து அறம் செய்து
உய்க - மனங்கரைந்து தருமங்களைச் செய்து பிழைக்
கக் கடவாய்; வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னர் அணை
கோலி வையார் - வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னே
கரையைக் கட்டி வையநீத்தவர், பெருகுதற்கண் என்
செய்வார் பேசு-(அது) பெருகி வரும்பொழுது யாது
செய்வார், நீ சொல்வாயாக. ஏ அசை.

௩௮

தன்னெறி

மரணம் வருமுன்னே தருமத்தை விரைந்து செய்தல்
வேண்டும் எ-ம். ௩௮

௩௧. பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர் துயரம் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவார்—நேரிழாய்
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோ லடிதன்மேற்
கைசென்று தாங்குங் கடிது.

(பத.) நேர் இழாய்-தருதியாகிய ஆபரணத்தை
புடையவனே, மெய் சென்று தாக்கும் வியன்கோல்
அடி-உடம்பிலே போய்த் தாக்குகின்ற பெரிய கோலி
னுடைய அடியை, கை கடிதுசென்று தன்மேல் தாங்
கும் - கை விரைந்து போய்த் தன் மேலே ஏற்றுக்
கொள்ளும்; (அதுபோல) பேர் அறிஞர் - பெரிய
அறிவையுடையவர், தாக்கும் பிறர் துயரம் வீரமொடு
தாக்கி - வருத்துகின்ற பிறருடைய துன்பத்தை
வீரத்தோடு தாம் ஏற்றுக்கொண்டு, காக்க விரைகு
வார் - (அவரைப்) பாதுகாத்தற்கு முற்படுவர்.
ஏ அசை.

பேரறிவுடையோர் பிறருக்கு வருந்துன்பத்தை விரை
ந்து நீக்குவர் எ-ம். ௩௧

௩௨. பன்னும் பனுவற் பயன்றே ரறிவிலார்
மன்னு மறங்கள் வலியிலவே—நன்னுதால்
காழொன் றுயர்தின் கதவு வலியுடைத்தோ
தாழொன் றிலதாயிற் றான்.

(பத.) நல் துதால்-நல்ல நெற்றியையுடையவனே,
காழ் ஒன்று உயர் தின் கதவு - வலிதம் பொருந்திய

மூலமும் உரையும்

௩௯

உயர்ந்த வலிய கதவானது, தாழ் ஒன்று இலது ஆயின் வலி உடைத்தோ - ஒரு தாழ் இல்லாததாயின் உறுதியை உடைத்தாகுமோ (உடைத்தாகாது; அதுபோல) பன்னும் பனுவல் பயன் தேர் அறிவு இலார் - சொல்லப்படுகின்ற நூல்களினது பொருளை அறிதும் விவேகமில்லாதவர் செய்யும், மன்னும் அறங்கள் வலி இலவே - மிகுந்த தருமங்கள் உறுதியில்லாதனவேயாம். தான் அசை.

விதிவிலக்குகளைப் பகுத்தறியும் அறிவில்லாதவர் செய்யுந் தருமங்கள் பயன்படா எ-ம். ௩௨

௩௩. எள்ளா திருப்ப விழிஞர்போற் றற்குரியர்
விள்ளா வறிஞரது வேண்டாரே—தள்ளாக்
கரைகாப் புளதுநீர் கட்டுகுள மன்றிக்.
கரைகாப் புளதோ கடல்.

(பத) நீர் கட்டு குளம் தள்ளாக் கரை காப்பு
உளது - நீரைக் கட்டிவைக்கின்ற (சிறிய) குளமே
தள்ளப்படாத கரை காவலாக உள்ளது; அன்றிக்
கடல் கரை காப்பு உளதோ-அதுவல்லாமற் (பெரிய)
கடலானது கரை காவலாக உள்ளதோ (உள்ளதன்று;
அதுபோல) இழிஞர் எள்ளாது இருப்பப்போற்றற்கு
உரியர் - அறிவில்லாத சிறியோர் (தம்மைப் பிறர்)
இகழாதிருக்கும்படி காக்கப்படுதற்கு உரியவராவர்;
விள்ளா அறிஞர் அது வேண்டார்-நீங்காத அறிவையுடைய
பெரியோர் அங்ஙனங் காக்கப்படுதலை வேண்டார். ஏ அசை.

சுடு

நன்னெறி

பிறர் இகழாவண்ணங் காக்கப்படுதல் சிறியோருக் கண்
றியப் பெரியோருக்கு வேண்டவதில்லை ஏ-ம். கூசு

கூசு. அறிவுடையா ரன்றி யதுபெறார் தம்பாற்
செற்பழியை யஞ்சார் சிறி தும்—பிறைநுதால்
வண்ணஞ்செய் வாள்விழியே யன்றி மறைகுருட்டுக்
கண்ணஞ்சு மோலிருளைக் கண்டு.

(பத.) பிறை நுதால் பிறைபோலும் நெற்றியை
யுடையவளே, வண்ணம் செய்வாள் விழியே அன்றி-
அழகு செய்கின்ற ஒளியையுடைய கண்களே யல்லா
மல், மறை குருட்டுக் கண் - (ஒளி) மறைந்த குருட்
டுக் கண்களானவை, இருளைக் கண்டு அஞ்சுமோ -
இருட்டைக் கண்டு அஞ்சுமோ(அஞ்சா; அதுபோல).
அறிவுடையார் அன்றி-அறிவுடையவரே யல்லாமல்,
அது பெறார்-அவ்வறிவைப் பெறாத மூடர், தம்பால்
செற்பழியைச் சிறிதும் அஞ்சார் - தம்மிடத்து
நெருங்கிவரும் பழியைச் சிறிதும் அஞ்சார்.

அறிவுடையோர் பழிக்கு அஞ்சவர், மூடர் அஞ்சார்
ஏ - ம். கூசு

கூசு. கற்ற வறவினரைக் காழுறுவர் மேன்மக்கண்
மற்றையர்தாமென்றுமதியாரே—வெற்றிநெடும்
வேல்வேண்டும் வாள்விழியாய் வேண்டாபுனிகாடி
பால்வேண்டும் வாழைப் பழம்.

(பத.) வெற்றி நெடும் வேல் வேண்டும் வாள்
விழியாய் - வெற்றியையுடைய நெடிய வேற்படை

விரும்புகின்ற ஒளிபொருந்திய கண்களையுடையவளே. வாழைப் பழம் பால்வேண்டும் - வாழைப்பழத்தைத் (தித்திப்பாகிய) பாலானது அவாவும்; புளிங்காடி ழீவண்டா-புளிப்பாகிய காடிநீரானது (அதனை) அவா வாதது; (அதுபோல) கற்ற அறிவினரை மேன்மக்கள் தாமுறுவர் - (நூல்களைக்) கற்ற அறிவுடையவரை மேலோர் விரும்புவர்; மற்றையர் என்றும் மதியார் - கீழோர் (அவரை) எப்போதும் மதியார். தாம், ஏ அசை.

கல்லியறிவுடையவரை மேன்மக்களே விரும்புவர், கீழ் மக்கள் விரும்பார் ஏ-ம். கடு

நக. தக்கார்க்கே யீவர் தகார்க்களிப்பா ரில்லென்று மிக்கார்க் குதவார் விழுமியோர்—எக்காலும் நெல்லுக் கிறைப்பதே நீரன்றிக் காட்டுமுளி புல்லுக் கிறைப்பரோ போய்.

(பத.) எக்காலும் நீர் நெல்லுக்கு இறைப்பதே அன்றி-எக்காலத்தும் நீரை நெற்பயிருக்கே இறைப் பதல்லாமல், காட்டு முளி புல்லுக்குப் போய் இறைப் பரோ - காட்டினிடத்தே உலரும் புல்லுக்குப் போய் இறைப்பாரோ (இறையார்; அதுபோல) தக்கார்க்கே ஈவர் தகார்க்கு அளிப்பார் இல் என்று - தகுதியுடையவருக்கே கொடுப்பார் தகுதியற்றவருக்குக் கொடுப்பவர் இல்லையென்று அறிந்து, விழுமியோர்-மேலோர், மிக்கார்க்கு உதவார் - நன்னெறி கடந்தவர்க்குக் கொடார்.

மேலோர் தகுதி புடையவருக்கன்றித் தகுதியில்லாதவருக்குக் கொடார் எ-ம். கூஉ

கூஎ. பெரியார்முற் தன்னைப் புனைந்துரைத்த பேதை தரியா துயர்வகன்று தாமும்—தெரியாய்கொல் பொன்னுயர்வு தீர்த்த புணர்முலையாய் விந்தமலை தன்னுயர்வு தீர்ந்தன்று தாழ்ந்து.

(பத.) பொன் உயர்வு தீர்த்த புணர் முலையாய் - இவ்வுய்யுடைய உயர்வை (அழகினாலே) நீக்கிய நெருங்கிய தனங்களை யுடையவளே, பெரியோர் முன் தன்னைப் புனைந்து உரைத்த பேதை - பெரியோர் முன்னே தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்லிய முடன், உயர்வு தரியாது அகன்று தாமும் - உயர்வைப் பொறுக்கமாட்டாது இழந்து தாழ்வை யடைவன்; விந்த மலை தாழ்ந்து தன் உயர்வு தீர்ந்தன்று - (அகத்திய முனிவர் முன்னே தன்னைச் சிறப்பித்துச் சொல்லிய) விந்த மலையானது (அவர் கையினாலே ஊன்றப் பாதாளத்திலே) தாழ்ந்து தன்னுடைய உயர்வு நீங்கியது; தெரியாய் கொல்-(நீ அதனை) அறியாயோ.

பெரியோரெதிரே தன்னைப் புகழ்ந்துரைத்தவன் தாழ்வையடைவன் எ-ம். கூஎ

கூஅ. நல்லார் செயுங்கேண்மை நாடோறு நன்றாகும் அல்லார் செயுங்கேண்மை யாகாதே-நல்லாய்கேள் காய்முற்றிற் றின்றிங் கனியா மிளந்தளிர்நாள் போய்முற்றி னென்னாகிப் போம்.

(பத.) நல்லாய் கேள் - நற்குணத்தை யுடையவளே கேட்பாயாக, காய்முற்றின் தின் தீம்கனி ஆம்-

காயானது (நாள்சென்று) முற்றினால் தின்னுதற்குரிய இனிய கனியாகும்; இளம் தளிர் நாள்போய் முற்றின் என் ஆகிப்போம் - இளந்தளிரானது நாள் சென்று முற்றினால் யாதாகிப்போகும்; (அதுபோல) நல்லார் செய்யும் கேண்மை நாடோறும் நன்று ஆகும்-நல்லோர் செய்யும் நட்பானது தினந்தோறும் நன்றாகி வளரும்; அன்னார் செய்யும் கேண்மை ஆகாது - அல்லார் செய்யும் நட்பானது நல்லதாகாது.

நல்லோர் கட்டு நாள் செல்லச் செல்ல இனிதாகும், தீயோர் கட்டு அங்ஙனமாகாது கெடும் எ-ம்.

நக. கற்றறியார் செய்யுங் கடுநட்புந் தாங்குடி உற்றுழியுந் தீமைநிகழ்வுள்ளதே—பொற்றொட சென்று படர்ந்த செழுங்கொடிமென் பூமலர்ந்த அன்றே மணமுடைய தாம்.

(பத.) பொன் தொட-பொன்னுலாகிய வளையல் களை யுடையவளே, சென்று படர்ந்த செழுங்கொடி மென்பூ-போய்ப்படர்ந்த செழுமையாகிய கொடியின் மெல்லிய பூவானது, மலர்ந்த அன்றே மணம் உடையது ஆம் - மலர்ந்த அன்றைக்கே மணம் உடையதாகிப் பின் கெட்டுவிடும்; (அதுபோல) கற்று அறியார் செய்யும் கடு நட்பும் - கற்றறியாதவர்கள் செய்கின்ற மிகுதியாகிய நட்பும், தாங்குடி உற்ற உழியும்-(நெடுங்காலம்) தாங்கள் கூறியிருந்த விடத்தும், தீமை நிகழ்வே உள்ளது-திங்கு விளைதலே உள்ளதாகும்.

முடருடைய நட்புத் தொடக்கத்திலே நன்றாயினும், பின்பு திங்கு விளைவிக்கும் எ - ம்.

சச

நன்னெறி

சய. பொன்னணியும் வேந்தர் புனையப் பெருங்கல்வி
மன்னு மறிஞரைத்தா மற்றொவ்வார்-மின்னுமணி
பூணும் பிறவுறுப்புப் பொன்னே யதுபுனையாக்
காணுங்கண் னெக்குமோ காண்.

(பத.) பொன்னே - இலக்குமியைப் போன்ற
வளே, மின்னும் அணி பூணும் பிற உறுப்பு-விளங்கு
கின்ற ஆபரணத்தை அணிந்து கொள்கின்ற (கைகால்
முதலிய) மற்றை அவயவங்களானவை, அதுபுனையாக்
காணும் கண் ஒக்குமோ - அதனை அணியாத பார்க்
கின்ற கண்களுக்கு ஒப்பாகுமோ (ஒப்பாகா; அது
போல) பொன் அணியும் அரசர், புனையப் பெருங்
கல்வி மன்னும் அறிஞரை ஒவ்வார் - (அதனை) அணி
யாத பெரிய கல்விப்பொருள் நிலைபெற்ற விவேகி
களுக்கு ஒப்பாகார்.

தாம், மற்று அசை. காண் முன்னிலையசை.

புலவர்களுக்கு அரசர்களும் ஒப்பாகார் எ-ம்.

சய

நன்னெறி மூலமும் உரையும்

முற்றின.

1

1

